

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΟΒ'

Τετάρτη 24 Απριλίου 2013

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 11181

2. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 15ο Δημοτικό Σχολείο Ν. Ιωνίας, ο Υπουργός Εξωτερικών της Βοσνίας-Ερζεγοβίνης κ. Zlatko Lagumdzija, μαθητές από το 9ο Δημοτικό Σχολείο Χίου, το Γενικό Λύκειο Μολάων, το 14ο Δημοτικό Σχολείο Καρδίτσας, το Δημοτικό Σχολείο Αγροκηπίου Χανίων, το Γυμνάσιο Αρκαλοχωρίου Ηρακλείου και το Δημοτικό Σχολείο Κολυμβαρίου Χανίων, σελ. 11182, 11189, 11198, 11214, 11219, 11226, 11238, 11204, 11205

3. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 11182, 11195, 11196,

4. Ανακοινώνεται ότι η Παν-Βορειοηπειρωτική Επιτροπή Αγώνα, κατέθεσε ψήφισμα με το οποίο διαμαρτύρεται, καθώς με την ψήφιση των διατάξεων του ν. 4093/2012 η Κυβέρνηση προώθησε κριτήρια ολοκληρωτικού αποκλεισμού των Ελλήνων ομογενών από τη Βόρειο Ήπειρο, από το πενιχρό οικονομικό βοήθημα των 360 ευρώ που λαμβάνουν από τον ΟΓΑ όλοι οι ανασφάλιστοι υπερήλικες Έλληνες για την επιβίωσή τους, σελ. 11200

5. Ανακοινώνεται ότι ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων διαβίβασε στη Βουλή, σύμφωνα με το νόμο περί «Ποινικής ευθύνης των Υπουργών» όπως ισχύει, δικογραφία που αφορά στον πρώην Υφυπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων κ. Ιωάννη Δριβελέγκα, σελ. 11211

6. Ανακοινώνεται ότι η ειδική Μόνιμη Επιτροπή Κοινοβουλευτικής Δεοντολογίας καταθέτει τις εκθέσεις της στις αιτήσεις της Εισαγγελικής Αρχής για τη χορήγηση άδειας άσκησης ποινικής δίωξης κατά Βουλευτών, σελ. 11224

B. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

1. Ανακοίνωση του δελτίου επικαιρών ερωτήσεων της Πέμπτης 25 Απριλίου 2013, σελ. 11181

2. Συζήτηση επίκαιρης επερώτησης 60 Βουλευτών της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς/Ενωτικού Κοινωνικού Μετώπου, προς τους Υπουργούς Εξωτερικών, Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, σχετικά με τις οφειλές της Γερμανίας προς την Ελλάδα, σελ. 11182- 11203

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Συζήτηση επί των άρθρων και των τροπολογιών του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: "Ρυθμίσεις για την τροποποίηση και τη βελτίωση συνταξιοδοτικών, δημοσιονομικών, διοικητικών και λοιπών διατάξεων του Υπουργείου Οικονομικών", σελ. 11204

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΜΕΪΜΑΡΑΚΗΣ Ε., σελ. 11189 - 11193

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ Λ., σελ. 11208, 11214 - 11227
ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ Γ., σελ. 11202-11208, 11208-11214
ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ Μ., σελ. 11181-11189, 11227-11238
ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Χ., σελ. 11193 - 11202

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί διαδικαστικού θέματος:
ΓΑΚΗΣ Δ., σελ. 11204, 11205

ΔΕΡΜΙΤΖΑΚΗΣ Κ., σελ. 11204
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α., σελ. 11182
ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ Γ., σελ. 11204, 11205
ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ Β., σελ. 11195, 11196
ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ Μ., σελ. 11182
ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Χ., σελ. 11195, 11196

B. Επί της επίκαιρης επερώτησης:

ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ Δ., σελ. 11189, 11195, 11202, 11203
ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ Ε., σελ. 11184, 11201
ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ Ε., σελ. 11191
ΒΟΥΛΤΕΨΗ Σ., σελ. 11198
ΓΛΕΖΟΣ Ε., σελ. 11182, 11198
ΔΟΥΡΟΥ Ε., σελ. 11186, 11201
ΔΡΙΤΣΑΣ Θ., σελ. 11185
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α., σελ. 11199
ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ Μ., σελ. 11183
ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ Β., σελ. 11195, 11196
ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ Μ., σελ. 11183, 11184
ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ Π., σελ. 11196, 11197, 11202, 11203
ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Β., σελ. 11200
ΠΑΝΑΓΟΥΛΗΣ Ε., σελ. 11187
ΠΑΠΠΑΣ Χ., σελ. 11194, 11195
ΣΤΑΙΚΟΥΡΑΣ Χ., σελ. 11193
ΣΤΑΘΑΣ Ι., σελ. 11186
ΤΣΙΠΡΑΣ Α., σελ. 11187
ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ Σ., σελ. 11197

Γ. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών:

ΑΝΤΩΝΙΟΥ Μ., σελ. 11217
ΒΑΛΑΒΑΝΗ Ό., σελ. 11223
ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ Η., σελ. 11221
ΓΑΚΗΣ Δ., σελ. 11204, 11205, 11230
ΓΕΛΑΛΗΣ Δ., σελ. 11218, 11219
ΓΕΡΑΣΙΜΙΔΟΥ Ε., σελ. 11227
ΓΕΡΜΕΝΗΣ Γ., σελ. 11208
ΓΚΟΚΑΣ Χ., σελ. 11206
ΔΕΡΜΙΤΖΑΚΗΣ Κ., σελ. 11213
ΔΗΜΑΣ Χ., σελ. 11214
ΔΡΙΤΣΑΣ Θ., σελ. 11230
ΚΙΚΙΛΙΑΣ Β., σελ. 11222
ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ Π., σελ. 11229
ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ Δ., σελ. 11215
ΚΥΡΙΑΚΑΚΗΣ Β., σελ. 11219
ΚΥΡΙΤΣΗΣ Γ., σελ. 11226, 11227
ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ., σελ. 11211
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π., σελ. 11225
ΜΑΚΡΗ ΘΕΟΔΩΡΟΥ Ε., σελ. 11220
ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ Α., σελ. 11225, 11226
ΝΤΑΒΛΟΥΡΟΣ Α., σελ. 11216
ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α., σελ. 11210
ΞΗΡΟΤΥΡΗ - ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ Α., σελ. 11209, 11210
ΠΑΝΤΖΑΣ Γ., σελ. 11224, 11225
ΣΑΜΟΪΛΗΣ Σ., σελ. 11219
ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ Χ., σελ. 11204, 11209, 11218, 11219, 11225, 11227, 11230, 11231, 11238
ΤΑΜΗΛΟΣ Μ., σελ. 11212
ΧΑΪΚΑΛΗΣ Π., σελ. 11207
ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ Μ., σελ. 11228

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΕ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΟΒ'

Τετάρτη 24 Απριλίου 2013

Αθήνα, σήμερα στις 24 Απριλίου 2013, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.15' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της Β' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΜΑΡΙΑΣ ΚΟΛΛΙΑ - ΤΣΑΡΟΥΧΑ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 23-4-2013 εξουσιοδότηση του Σώματος, επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΡΟΑ' συνεδριάσεώς του, της Τρίτης 23 Απριλίου 2013, σε ό,τι αφορά στην ψήφιση στο σύνολό του σχεδίου νόμου: «Ανασυγκρότηση του Υπουργείου Ναυτιλίας και Αιγαίου και άλλες διατάξεις»).

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επικαιρών ερωτήσεων της Πέμπτης 25 Απριλίου 2013.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 1350/22-4-2013 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Φλωρίνης της Νέας Δημοκρατίας κ. Ευσταθίου Κωνσταντίνου προς τον Υπουργό Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, σχετικά με την αναστολή του προγράμματος «Εξοικονομώ κατ' οίκον» στη Δυτική Μακεδονία.

2. Η με αριθμό 1359/22-4-2013 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Α' Πειραιώς του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς - Ενωτικό Κοινωνικό Μέτωπο κ. Θεόδωρου Δρίτσα προς τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη, σχετικά με την κατάργηση του Αστυνομικού τμήματος Δραπετσώνας ως κέντρου πολύμηνης κράτησης αλλοδαπών.

3. Η με αριθμό 1348/22-4-2013 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Έβρου του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Γεωργίου Ντόλιου προς τον Υπουργό Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, σχετικά με την υλοποίηση του έργου του περιφερειακού δρόμου Αλεξανδρούπολης.

4. Η με αριθμό 1357/22-4-2013 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Μαγνησίας των Ανεξάρτητων Ελλήνων κ. Μαρίνας Χρυσοβελώνης προς τους Υπουργούς Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, σχετικά με τις αποδράσεις από τις φυλακές Τρικάλων.

5. Η με αριθμό 1361/22-4-2013 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Β' Αθηνών του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή κ. Ηλία Παναγιώταρου προς τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη, σχετικά με την αντιπυρική προστασία της χώρας.

6. Η με αριθμό 1355/22-4-2013 επίκαιρη ερώτηση του Βου-

λευτή Εύβοιας της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Δημητρίου Αναγνωστάκη προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με το καθορισμό των αντικειμενικών αξιών των ακινήτων.

7. Η με αριθμό 1349/22-4-2013 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Αχαΐας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νικολάου Καραθανασόπουλου προς τους Υπουργούς Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας και Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη, σχετικά με τη δολοφονική επίθεση στους μετανάστες εργάτες γης στη Μανωλάδα.

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 1351/22-4-2013 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Καβάλας της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνου Κλεισιώτη προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με την καθυστέρηση στην έναρξη υποβολής φορολογικών δηλώσεων.

2. Η με αριθμό 1360/22-4-2013 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Α' Αθηνών του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς - Ενωτικό Κοινωνικό Μέτωπο κ. Νικολάου Βούτση προς τους Υπουργούς Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη, σχετικά με το συμβάν στη Μανωλάδα και την έκθεση του Επιτρόπου του Συμβουλίου της Ευρώπης κ. Νίλς Μούιζνιεκς.

3. Η με αριθμό 1354/22-4-2013 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Νόμου Αττικής του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Παρασκευής Χριστοφιλοπούλου προς τον Υπουργό Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, σχετικά με τις αποδοχές εργαζομένων στις Αστικές Συγκοινωνίες.

4. Η με αριθμό 1358/22-4-2013 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Ημαθίας των Ανεξάρτητων Ελλήνων κ. Κωνσταντίνου Γιובανόπουλου προς τον Υπουργό Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, σχετικά με την χρησιμοποίηση των καταθέσεων των Ελλήνων αποταμιευτών/οφειλετών από τις τράπεζες, για απαιτήσεις τους προς αυτούς χωρίς την τήρηση των διαδικασιών του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

5. Η με αριθμό 1363/22-4-2013 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Εύβοιας του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή κ. Νικολάου Μίχου προς τους Υπουργούς Εσωτερικών και Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, σχετικά με τα προβλήματα των πωλητών των Λαϊκών Αγορών.

6. Η με αριθμό 1356/22-4-2013 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Β' Θεσσαλονίκης της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Αικατερίνης Μάρκου προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με την απόδοση των μέτρων στήριξης της ελληνικής αλιείας και τον εκσυγχρονισμό των ιχθυοσκαλών.

7. Η με αριθμό 1362/22-4-2013 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Επικρατείας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ.

Αθανασίου Παφίλη προς τον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, σχετικά με την τσιμεντοβιομηχανία ΑΓΕΤ-ΗΡΑΚΛΗΣ (LAFARGE) στη Χαλκίδα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη των

ΕΠΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Θα συζητηθεί η υπ' αριθμόν 15/10/10-10-2012 επίκαιρη επερώτηση Βουλευτών της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ κυρίων Εμμανουήλ Γλέζου, Ειρήνης - Ελένης Αγαθοπούλου, Αθανασίου (Νάσου) Αθανασίου, Θεόδωρου Δρίτσα, Παναγιώτας Δριτσέλη, Κωνσταντίνου Ζαχαρία, Αποστόλου Αλεξόπουλου, Ιωάννη Αμανατίδη, Ευαγγελίας Αμμανατίδου-Πασχαλίδου, Ευάγγελου Αποστόλου, Όλγας-Νάντιας Βαλαβάνη, Ευγενίας (Τζένης) Βαμβάκα, Νικολάου Βούτση, Δημητρίου Γάκη, Δημητρίου Γελαλή, Αθανασίου Γερμανίδη, Όλγας Γεροβασίλη, Ευσταθίας Γεωργοπούλου-Σαλτάρη, Κωνσταντίνου Δερμιτζάκη, Μαρίας Διακάκη, Ευάγγελου Διαμαντόπουλου, Ηρούς Διώτη, Ειρήνης (Ρένας) Δούρου, Χουσεΐν Ζεϊμπέκ, Ιωάννη Ζερδελή, Αφροδίτης Θεοπεφτάτου, Αγνής Καλογερή, Μαρίας Κανελλοπούλου, Αϊχάν Καρα Γιουσούφ, Βασιλικής Κατριβάνου, Χαρούλας Καφαντάρη, Δημητρίου Κοδέλα, Χαρολάμπους-Σταύρου Κοντονή, Αναστασίου Κουράκη, Παναγιώτη Κουρουμπλή, Μιχαήλ Κριτσιωτάκη, Ζωής Κωνσταντοπούλου, Βασιλείου Κυριακάκη, Παναγιώτη Λαφαζάνη, Αλέξανδρου Μεϊκόπουλου, Αλεξίου Μητρόπουλου, Νικολάου Μιχαλάκη, Κωνσταντίνου Μπάρκα, Ανδρέα Ξανθού, Ευγενίας Ουζουνίδου, Ευσταθίου Παναγιώτη, Γεωργίου Πάντζα, Αθανασίου Πετράκου, Σοφίας Σακοράφα, Στεφάνου Σαμοΐλη, Ιωάννη Σταθά, Αφροδίτης Σταμπούλη, Δημητρίου Στρατούλη, Νικολάου Συρμαλένιου, Πέτρου Τατσόπουλου, Μαρίας Τριανταφύλλου, Δημητρίου Τσουκαλά, Θεανούς Φωτίου, Δέσποινας Χαρολαμπίδου και Βασιλείου Χατζηλάμπρου προς τους Υπουργούς Εξωτερικών, Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρακωπίνων Δικαιωμάτων, σχετικά με τις οφειλές της Γερμανίας προς την Ελλάδα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν δώσω το λόγο στον πρώτο επερωτώντα Βουλευτή τον κ. Γλέζο, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, είκοσι εννέα μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 15ο Δημοτικό Σχολείο Ν. Ιωνίας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Κυρία Γλέζο, έχετε το λόγο για δέκα λεπτά.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Μόνο για δέκα λεπτά;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Εντάξει, ξέρετε ότι θα πάρει και άλλο, κύρια Πρόεδρε. Μη χαλάτε την «πιάτσα»! Κυρία Γλέζο, έχετε το λόγο.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΓΛΕΖΟΣ: Αγαπητή Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, από τα διάσελα της ιστορίας, από τα κορφοβούνια της Αντίστασης, αυτήν τη στιγμή μας παρακολουθούν όλοι οι νεκροί που θυσιάστηκαν για να είμαστε σήμερα εμείς ελεύθεροι. Απολογούμαι σήμερα απέναντι σε αυτούς.

Θα ήθελα, επίσης, να πω ότι σήμερα είναι μια σημαδιακή ημέρα, διότι στις 24 Απριλίου του 1944 στο Μεσόβουνο της Κοζάνης -για τρίτη φορά η επιδρομή- εκτέλεσε εκατόν πενήντα γυναικόπαιδα. Ακόμη, στο Κάτω Γραμματικό, πάλι της περιοχής της Κοζάνης και στην Κουτσούφλιανη, δεκατρείς εκτελέστηκαν. Στην Αθήνα, επίσης, τέσσερις.

Αυτά ως μνημόσυνο γι αυτούς τους νεκρούς.

Από τα θεωρεία μας παρακολουθούν αγωνιστές της Εθνικής Αντίστασης. Τους χαιρετίζω για τη συμβολή τους στον αγώνα που χρόνια πριν ξεκινήσαμε γι' αυτήν την υπόθεση.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το πρόβλημα είναι οι οφειλές της Γερμανίας απέναντι στην Ελλάδα. Δεν είναι το πρόβλημα το τι θέλει η Ελλάδα. Αυτό το ζητήσε στην αρχή. Είναι το τι τελικά έχει επιδικαστεί να πληρώσει η Γερμανία για ό,τι προξένησε στην Ελλάδα. Και να πληρώσει όχι

βάβαια για καταστροφές, που έχουν σχέση με τον πόλεμο. Γιατί κάποιος -που δυστυχώς διετελέσε και Υπουργός Εξωτερικών- γράφει σε ένα άρθρο του, προχθές, σε κάποια καθημερινή εφημερίδα, ότι αυτά έχουν σχέση με τη λεία πολέμου. Θα πρέπει να ξεκαθαρίσουμε ότι άλλο θέμα είναι οι οφειλές της Γερμανίας προς την Ελλάδα για την καταστροφή που έκανε στην εθνική της οικονομία, άλλο θέμα είναι οι αρχαιολογικοί θησαυροί, τους οποίους πρέπει να επιστρέψει, άλλο θέμα είναι το αναγκαστικό δάνειο, άλλο θέμα είναι οι οφειλές προς τα θύματα και άλλο θέμα είναι οι πολεμικές συγκρούσεις. Η λεία πολέμου, τα λάφυρα πολέμου, αυτά ανήκουν στο κράτος που κατέλαβε μια χώρα. Δεν έχουν σχέση. Και μην μπερδεύουμε τα θέματα με αυτό τον ανεκδιήγητο τρόπο. Το σημειώνω, επειδή διετελέσε και Υπουργός Εξωτερικών.

Εάν, αγαπητέ κύριε Υπουργέ, ακολουθήσετε τα ίδια χνάρια, χαθήκαμε. Αλλά επειδή έχω εμπιστοσύνη ότι δεν θα ακολουθήσετε τον ίδιο δρόμο, έχω πει από την αρχή ότι χαιρετίζω την πρωτοβουλία που ανέλαβε η Κυβέρνηση. Ποια πρωτοβουλία; Εμείς, ο ΣΥΡΙΖΑ, έχουμε καταθέσει εδώ και καιρό αυτήν την επίκαιρη επερώτηση. Αλλά επίτηδες αφήσαμε να φέρει το θέμα και να ορίσει η Κυβέρνηση το πότε θα γίνει η συζήτηση, για να μην φανεί ότι εμείς διεκδικούμε κάτι κομματικό.

Με την ευκαιρία αυτή, θα ζητήσω συγγνώμη από το ενάμισι εκατομμύριο ανέργους -πιστεύω ότι είναι δύο εκατομμύρια. Θα ζητήσω συγγνώμη από τους ιδιοκτήτες των πεντακοσίων εβδομήντα χιλιάδων καταστημάτων που έχουν κλείσει ή έχει μπει λουκέτο. Θα ζητήσω συγγνώμη από τις τέσσερις χιλιάδες που έχουν αυτοκτονήσει και τους συγγενείς τους. Θα ζητήσω συγγνώμη από τους νέους μας που φεύγουν και πάνε στο εξωτερικό.

Να πω ότι αυτήν την ώρα συζητάμε αυτό το θέμα που δημιουργήσε αυτή την κατάσταση. Γιατί, πρωτογενούς της δημιουργίας όλης αυτής της ιστορίας είναι το γεγονός ότι δεν δικαιώθηκαν όλοι οι αγωνιστές της Εθνικής Αντίστασης, όλες οι οργανώσεις, που ξεκίνησαν έναν αγώνα για τη λευτεριά της πατρίδας. Και ήταν το μόνο που πετύχαμε, γιατί δεν πετύχαμε ούτε το θέμα της εθνικής ανεξαρτησίας ούτε το θέμα της δημοκρατίας, όπως το θέλαμε και το είχαμε ονειρευτεί, ούτε το θέμα της κοινωνικής δικαιοσύνης. Και να μην νομίζετε ότι ήταν θέματα αριστέρων. Αναφέρω μονάχα μία οργάνωση της Αντίστασης, που δεν ανήκε στην αριστερά -την ΕΚΑ- και που στον τίτλο της τον ίδιο το αναφέρει. Τι θα πει ΕΚΑ; Εθνική και Κοινωνική Απελευθέρωση. Τα καταστατικά τους, τα οποία έχω δημοσιεύσει στα βιβλία μου, προχωρούν για σοσιαλισμό, λένε για τα πάντα. Ήταν ίδιοι και κοινοί οι αγώνες μας, άλλο αν αργότερα τα κάνανε και εκείνοι και εμείς θάλασσα. Λέω, όμως, την ιστορία πώς ξεκίνησε και πώς είναι.

Ποιο είναι το πρόβλημα; Όπως είπα, το θέμα δεν είναι τι ζητάμε εμείς. Όταν έγινε η Απελευθέρωση, οι τέσσερις μεγάλοι -Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής, Αγγλία, Γαλλία και Σοβιετική Ένωση- είχαν ορίσει πού θα είναι ο καθένας στη Γερμανία και πήρανε από τη Γερμανία ό,τι θέλανε, κατά το δοκούν, χωρίς να δώσουν λογαριασμό σε κανέναν: και υλικά αγαθά και εργοστάσια και επιστήμονες και αρχαιολογικούς θησαυρούς. Αυτά είναι γνωστά. Οι άλλες χώρες είπαν: «Τι θα γίνει;». Και τότε συγκλήθηκε στο Παρίσι το Φλεβάρη του 1946 η δεκαεννιάμελής Διασυνμματική Επιτροπή. Εκεί η Ελλάδα ζήτησε αυτά που έπρεπε να ζητήσει, με βάση το βιβλίο του Δοξιάδη, που είχε τότε εκδοθεί, με βάση την έκθεση μιας ειδικής επιτροπής, όπου ήταν επικεφαλής ο ίδιος ο Καζαντζάκης. Έχει δημοσιευθεί ένα τεράστιο βιβλίο, πολύ μεγάλο. Αυτό που κάναμε είναι σμίκρυνση, όχι του περιεχομένου, αλλά σμίκρυνση του όγκου. Το βιβλίο αυτό λέγεται: «Αι θυσίες της Ελλάδος στο Β' Παγκόσμιο Πόλεμο».

Στον τίτλο αναγράφεται και στα γαλλικά: «Les sacrifices de la Grèce a la seconde guerre mondiale». Στα αγγλικά: «The sacrifice of Greece in the second World War». Στα ρώσικα «ЖЕРТВО ГРЕЦИИ ВО ВТОРОЙ МИРОВОЙ ВОЙНЕ». Τα καταγράφει όλα. Αναλυτικά ό,τι καταστροφές μας προξένησαν.

Είπε τότε η Ελληνική Αντιπροσωπεία: «Εναντι όλων αυτών των καταστροφών ζητάμε 14,5 δισεκατομμύρια δολάρια αγοραστικής αξίας 1938.» Και απάντησαν: «Τι είναι αυτά που λέτε;» Και άρχισαν την περικοπή. Περικοπή, περικοπή, περικοπή!

Μεταξύ των δεκαεννέα μελών –το σημειώνω, γιατί έχει αξία– ήταν κι η Τουρκία, η οποία είχε βγει στον πόλεμο και είχε ταχθεί με το μέρος των συμμάχων ένα μήνα πριν. Ψήφισε κι αυτή εναντίον μας. Τελικά, μας τα περιέκοψαν και όρισαν 7.100.000.000 δολάρια αγοραστικής αξίας 1938, που σημαίνει σήμερα 108 δισεκατομμύρια ευρώ.

Τι ήταν αυτές οι καταστροφές της οικονομίας της χώρας; Είπαμε, δεν ήταν οι πολεμικές καταστροφές. Ήταν η καταστροφή στην οικονομία. Που σήμαινε τι συγκεκριμένα; Σήμαινε το εξής: Οι Γερμανοί οικονομολόγοι, που ακολουθούσαν τη Στρατιά εισβολής, επέβαλαν ότι το 51% όλων των μετοχών, όλων των εταιρειών –κρατικών, συγκρατικών και ιδιωτικών και τραπεζών– περιέρχονται στα χέρια των Γερμανών. Καταλαβαίνετε τι σημαίνει το 51%. Κι κλοφόρησαν, επίσης, αυτό το χαρτονόμισμα των 50 γερμανικών μάρκων, όπου αλώνιζαν κι έπαιρναν από τον καθένα ο,τιδήποτε. Γι' αυτό το λόγο άρχισε η μεγάλη πείνα. Πείνα τρομερή στην Ελλάδα! Πείνα που δεν μπορεί κανείς να τη σκεφτεί!

Έχω γράψει –κι ας μου επιτραπεί– ένα σχετικό ποίημα για το θέμα: «Πέθανα σήμερα το πρωί από την πείνα σε ένα πεζοδρόμιο του Μεταξουργείου, οδός Αχιλλέως, δεν θυμάμαι σε ποιο, την ώρα που το αγιάζι το ίδιο τουρτούριζε από το σύγκρουτο του τρόμου. Δεν άντεξε στην λαίλαπα που έφερε η κατοχή. Δεν θυμάμαι καλά αν ήταν Δεκέμβρης του '41 ή Γενάρης ή Φλεβάρης του '42. Εκείνο πάντως που δεν ξεχνώ είναι πως πέθανα από την πείνα.»

Αγαπητοί φίλοι, διετέλεσα υπάλληλος του Διεθνούς Ερυθρού Σταυρού που ήταν στην Ελλάδα, στο Τμήμα Καταγραφής των Θανάτων. Οι θάνατοι έφτασαν τους τετρακόσιους την ημέρα.

Κι ενώ η Ελλάδα βρισκόταν σ' αυτήν την καταστροφή –θα σας εξηγηθεί πώς– φτάσαμε στο σημείο εκείνη την εποχή να δανείσουμε εμείς τη Γερμανία. Όλα τα χρόνια δανειζόμαστε και τώρα δανειζόμαστε και δανείσαμε τη Γερμανία στη χειρότερη περίοδο της ζωής μας.

Αγαπητοί φίλοι –έτσι θα σας λέω– εμείς θεωρούμε ότι το θέμα είναι εθνικό, θεωρούμε ότι το θέμα δεν πρέπει σε καμμία απολύτως περίπτωση να ξεκινήσει από κομματικά κίνητρα. Εμείς –πείτε ό,τι θέλετε για το ποιος ξεκίνησε πρώτος τον αγώνα, ας τον ξεκίνησε όποιος ήθελε πρώτος– δεν διεκδικούμε τίποτα. Λέμε απλά: Μπορούμε εμείς να φτιάξουμε μία διακομματική επιτροπή –που έχουμε από καιρό ζητήσει στο Κοινοβούλιο– και να ζητήσουμε αυτή η επιτροπή να επισκεπτείται όλα τα Κοινοβούλια και να συζητάει για ό,τι θέλει; Και, επιτέλους, μπορεί η ελληνική Κυβέρνηση να ξεφύγει από τον ξύλινο λόγο που διατυπώνονταν ως τώρα; –«Δεν παραιτούμεθα των αξιώσεών μας, αλλά περιμένουμε τη διεθνή συγκυρία και τις σχέσεις των δύο χωρών και ό,τι ο διπλωματικός λόγος, ο πλούσιος, συνδράμει προς αυτήν την κατεύθυνση»– δηλαδή να μην κάνουμε τίποτα; Περιμένουμε και το λέω με μια πίστη. Ευελπιστώ. Περιμένουμε, όχι μονάχα εγώ, αλλά όλοι οι αγωνιστές της Αντίστασης που επιζούμε. Περιμένει όλος ο ελληνικός λαός που έχει υποστεί τα πάνδεινα. Δεν υπάρχει ούτε μία ελληνική οικογένεια που να μην έχει θύμα στο δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο. Περιμένουμε από την Κυβέρνηση να κάνει το βήμα, να καλέσει τη γερμανική κυβέρνηση και να πει «ελάτε να συζητήσουμε». Και μόνο το γεγονός ότι ο Σόιμπλε λέει ότι το θέμα είναι λήξαν, σημαίνει ότι υπήρχε θέμα. Πώς έληξε; Γιατί έληξε; Με ποια διαδικασία έληξε; Έλα εδώ, Σόιμπλε, να το κουβεντιάσουμε. Αν η Κυβέρνηση το κάνει αυτό, να είναι σίγουρη ότι θα έχει όλο τον ελληνικό λαό μαζί της. Αν η Κυβέρνηση το κάνει αυτό, όποια κι αν είναι, να ξέρει ότι επιτέλους ταυτίζει τον εαυτό της με την ιστορία του έθνους και με το μέλλον της χώρας μας.

Γι' αυτό το λόγο εγώ δεν θέλω να μιλήσω παραπάνω. Ό,τι τυχόν ξέχασα, θα το πω στη δευτερολογία μου. Εκείνο που θέλω να τονίσω είναι ότι ήλθε η στιγμή το ελληνικό Κοινοβούλιο να αρθεί στο ύψος των περιστάσεων και να κάνει το χρέος του απέναντι στην ιστορία μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Γλέζο. Θεωρώ τον εαυτό μου τυχερό που σας άκουσα σ' αυτή σας την ομιλία, όπως κι σε άλλες. Φορτίσατε ακόμα περισσότερο την ήδη φορτισμένη ατμόσφαιρα.

Το λόγο έχει η κ. Μαρία Κανελλοπούλου. Είπατε ότι θα πάρετε και το χρόνο της δευτερολογίας σας, κυρία συνάδελφε.

Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, αγαπητοί κύριοι Βουλευτές, ακάματε ερευνητή και δάσκαλε Μανώλη, καθώς είμαι γεννημένη και μεγαλωμένη στα Καλάβρυτα, έναν ακόμα μαρτυρικό τόπο ανάμεσα στους ενενήντα τόπους-ολοκαυτώματα της πατρίδας μας, έναν τόπο που τα ναζιστικά στρατεύματα μετέτρεψαν με περισσή αγριότητα στην κυριολεξία σε «κρανίου τόπο», νιώθω βαθιά συγκίνηση αλλά και απόλυτη υποχρέωση να πάρω μέρος σ' αυτή τη συζήτηση. Δεν θέλω να αναφερθώ στο ιδεολογικό περίγραμμα μιας ενδεχόμενης εθνικής –ας την πούμε έτσι– διεκδίκησης των ανεξόφλητων γερμανικών αποζημιώσεων, καθώς αυτό έχει ήδη αναλυθεί και στη συνέχεια θα αναλυθεί από άλλους.

Κυρία Πρόεδρε, το αναγκαστικό δάνειο και η καταστροφή της οικονομίας της χώρας μας μπορούν να εκτιμηθούν με απτό, με χειροπιαστό τρόπο. Μπορούν να υπολογιστούν οι συνέπειες σε βάθος κάποιων δεκαετιών. Υπάρχει όμως και κάτι άλλο, κάτι αδιαφιλονίκητα παντοτινό, κάτι αδιαπραγμάτευτα δικό μας που είναι η πολιτιστική μας κληρονομιά που η καταστροφή και η λεηλασία της μοιάζει να διαρκούν αιώνες. Ακριβώς σ' αυτό το έγκλημα θα ήθελα να σταθώ.

Κύριοι Βουλευτές, θα αρκούσε και μόνο η μνήμη της ζοφερής εικόνας του αγκυλωτού σταυρού στην Ακρόπολη για να αποζημιωθούν όχι μόνο η Ελλάδα και οι Έλληνες, αλλά ολόκληρος ο ανθρωπίνος πολιτισμός. Δυστυχώς δεν σταμάτησαν εκεί. Η καταστροφή και η λεηλασία του πολιτιστικού μας πλούτου δεν έχουν τελειωμό, δεν έχουν προηγούμενο, δεν έχουν τιμωρία.

Επιτρέψτε μου επιγραμματικά να αναφερθώ στους τρόπους με τους οποίους ο κατοχικός Στρατός επιδόθηκε σ' ένα απίστευτο πλιάτσικο, ασελγώντας στην κυριολεξία πάνω στο σώμα του ελληνικού πολιτισμού σ' όλη τη διάρκεια της γερμανικής κατοχής.

Πρώτον: Δώρα υφισταμένων στους ανωτέρους τους. Ενδεικτικά αναφέρω ότι ο στρατάρχης Λιστ πήρε από την Αθήνα μια γυναίκα μαρμαρίνη κεφαλή σαν ένα τέτοιο δώρο από τους κατωτέρους του, ενώ κυκλοφορούσε προκλητικά σ' όλη την Ελλάδα με το κεφάλι του θεού Ερμή πάνω στο αυτοκίνητό του.

Δεύτερον: Παράνομες αρχαιολογικές ανασκαφές χωρίς παρουσία Ελλήνων αρχαιολόγων, αλλά ευτυχώς με Έλληνες εργάτες – γνώστες, οι οποίοι στη συνέχεια έδωσαν πολύτιμα στοιχεία σύμφωνα με τα οποία οι αρχαιολόγοι μπόρεσαν να βγάλουν χρήσιμα συμπεράσματα για το μέγεθος της λεηλασίας αλλά και για την αξία των κλεμμένων.

Τρίτον: Διάνοξη στρατιωτικών δρόμων. Όλοι ξέρουμε τι θησαυρούς κρύβει η γη μας και όλοι μπορούμε να φανταστούμε ποιος τους καρπώθηκε στη διάρκεια της κατοχής.

Τέταρτον: Κατασκευή οχυρωματικών έργων με τον ίδιο τρόπο. Ό,τι έβγαζε το φτυάρι, εύκολα μπορούσε να απαλλοτριωθεί. Κι αυτό έγινε κατά συρροή.

Πέμπτον: Κανονικές ληστείες, χωρίς προσχήματα, κυρίως από γνώστες του αντικειμένου, όπως λόγου χάριν ο περίφημος Βρέντε, υπάλληλος του Αρχαιολογικού Μουσείου, αρχαιολόγος στο επάγγελμα και φασίστας στην ιδεολογία. Αναφέρεται στη βιβλιογραφία σαν ένας από τους δραστές με ειδικές γνώσεις. Πλήρης καταγραφή όλων των θησαυρών που έχουν κλαπεί από τα γερμανικά στρατεύματα υπάρχει στο βιβλίο: «Τα αρχαία της Ελλάδας κατά το πόλεμο 1940-1941», έκδοση Βιβλιοθήκη της εν Αθήναις Αρχαιολογικής Εταιρείας – 1994.

Αναφέρω μερικά από τα σημαντικότερα ανάμεσα στις χιλιάδες: Μάρμαρα της Ακρόπολης έκοβαν, έκλεβαν και κατέστρεφαν οι Γερμανοί στρατιώτες με ξιφολόγχες κι άλλα εργαλεία σε όλη τη διάρκεια της Γερμανικής Κατοχής. Στην Ελευσίνα και το Σούνιο παγανιστές Ναζί δεν έδειξαν σεβασμό μήτε στους Θεούς τους. Στις Μικίνες αφάιρεσαν πλάκες από το κυκλικό περίβολο των τάφων, ενώ το 1943 άρπαξαν χάλκινα γλυπτά από τον τάφο του Ατρέα. Δεν παρέλειψαν, επίσης, να πυροβολήσουν τα λιοντάρια που κοσμούν την πύλη του παλατιού.

Ανεπανόρθωτες καταστροφές και αναριθμητές απώλειες: Ολυμπία, Κόρινθος, Αίγινα, Χαλκίδα, Θήβα, Βεργίνα, Κνωσός,

Γόρτυνα, Σάμος, Ποτίδαια, Μήλος, Χαλκιδική, Πύθιο της Ελασσόνας, Θεσσαλονίκη, Χαϊρώνεια. Δεν έχει τέλος ο κατάλογος των τρομερών απωλειών.

Εξίσου σημαντικές ήταν οι καταστροφές σε βυζαντινά, μεταβυζαντινά και μεσαιωνικά μνημεία.

Κύριοι συνάδελφοι, αυτό το έγκλημα διαρκείας έχει ενόχους. Είναι εκείνοι που καταπάτησαν, κατέστρεψαν και κατέκλεψαν τα ιερά και τα όσιά μας. Μάλιστα, την ώρα που εγκληματούσαν, παρίσταναν του λάτρεις και τους θαυμαστές του πολιτισμού μας, σαν να είναι αρκετό να δηλώνεις πολιτισμένος χωρίς να σέβεσαι στο ελάχιστο την ανθρώπινη ζωή. Είναι εκείνοι που δεν μπορούν να συγχωρήσουν ότι η μικρή Ελλάδα, με την ηρωική, την Ελληνική Αντίσταση, ανέτρεψε τα σχέδιά τους. Είναι εκείνοι που ενώ έπραξαν τα δέοντα για τα δικά τους οφειλόμενα, διεκδικώντας την επιστροφή από τα μουσεία της Ρωσίας, ας πούμε, δικών τους, τάχα, θησαυρών, δεν αναγνωρίζουν το ίδιο δικαίωμα στη χώρα μας σε ό,τι τους αφορά.

Είναι, όμως, και άλλοι. Είναι κι οι ελληνικές αρχές που ολιγόρησαν εγκληματικά, διαχρονικά, πράγμα που γεννάει ερωτηματικά και επιτρέπει υποθέσεις, μερικές φορές και συμπεράσματα. Γιατί, άραγε, κανένας μέχρι σήμερα δεν πέτυχε μια νίκη για το αυτονόητο; Ίσως γιατί όλες οι κυβερνήσεις και όλοι οι αρμόδιο Υπουργοί, με φωτεινή εξαίρεση, φυσικά, την αείμνηστη Μελίνα, πάντα σκέφτονταν όπως ο κ. Σημίτης, όταν δια ζώσης παρακαλούσε στις 16 Οκτωβρίου του 2003 τον τότε Πρωθυπουργό κ. Μπλερ, να τον βοηθήσει να κερδίσει τις εκλογές κάνοντας μια δήλωση για τα Μάρμαρα του Παρθενώνα.

Προφανώς, κύριοι συνάδελφοι, χρειάζεται κάτι περισσότερο από δηλώσεις. Χρειάζεται ειλικρινής συστράτευση στον αγώνα αυτής της εθνικής δικαίωσης υπό την προϋπόθεση ότι διεκδικώντας τους κλεμμένους θησαυρούς πιστεύουμε ότι διεκδικούμε κάτι ολότελα δικό μας. Δεν ζητάμε χάρη. Και αυτή τη φορά δε ζητάμε δανεικά. Ζητάμε το σώμα και το αίμα του δικού μας πολιτισμού.

Κύριοι Υπουργοί, σύμφωνα με απάντηση του τότε Υπουργού Διοικητικής Μεταρρύθμισης σε ερώτηση του Βουλευτή της τότε Δημοκρατικής Συμμαχίας κ. Αυγενάκη, είχε ξεκινήσει η διαδικασία καταγραφής των αρχαιοτήτων που βρίσκονται στη Γερμανία. Μάλιστα έλεγε ο Υπουργός ότι μόλις ολοκληρωθεί η καταγραφή, τα αρχαία θα επαναπαριστούν αμέσως, ενώ περί τις δέκα χιλιάδες νεολιθικά κεραμικά θραύσματα από τη Θεσσαλία θέλει να επιστρέψει τάχα στην Ελλάδα το μουσείο Παφλαμπάουμ του Ούλντιγκεν της Γερμανίας όπως έχει δηλώσει ο διευθυντής του Γκίντερ Σέμπελ.

Υπάρχουν απαιτήσεις; Τι έχει γίνει με όλες αυτές τις ιστορίες; Θα αποδοθεί ποτέ δικαιοσύνη; Θα διεκδικήσουν οι ελληνικές αρχές, με τον ίδιο τρόπο που διεκδικούν από τη Βουλγαρία, τις οφειλές του γερμανικού κράτους στη χώρα μας.

Κύριοι συνάδελφοι, είναι οι ίδιοι άνθρωποι που ακούγοντας Βάγκνερ και Μπετόβεν δίνουν εντολές να λειτουργήσουν οι φούρνοι και να στραφούν τα μυδράλια εναντίον αθώων ανθρώπων και άμαχων πληθυσμών. Είναι οι ίδιοι άνθρωποι που σε επίσημα γερμανικά έγγραφα περιγράφονται ως μορφωμένοι στρατιώτες, οίτινες έχουν ενδιαφέρον για την ελληνική αρχαιότητα. Αυτοί που σε ένα πρωτοφανές πλιάτσικο ερήμωσαν την πατρίδα μας απ' άκρη σ' άκρη από τους ανθρώπους της, από το βίος της, από την αμύθητη πολιτιστική της κληρονομιά.

Φρίττω παρακολουθώντας την ιστορική διαδρομή αυτού του τόπου και βλέποντας όλους τους εκλεγμένους ηγέτες του όχι μόνο να αδρανούν εγκληματικά αλλά να παραιτούνται ανεξήγητα απ' όλα τα νόμιμα και ηθικά, απ' όλα τα αληθινά πολύτιμα δικά μας. Φρίττω καθώς άνθρωποι με πρωταγωνιστικό ρόλο στις εξελίξεις που έχουν οδηγήσει τη χώρα σ' αυτή τη σύγχρονη οικονομική κατοχή, τολμούν να μας κουνούν το δάχτυλο και εκδικητικά να μας επισημαίνουν ότι το θέμα των αποζημιώσεων θεωρείται λήξαν.

Τέλος, όμως κύριοι συνάδελφοι, φρίττω γιατί στα μαρτυρικά Καλάβρυτα που ακόμα το αίμα των πατεράδων μας, των παππούδων μας, των αδελφών και των φίλων μας που δεν πρόλαβαν να μεγαλώσουν, ποτίζει τη μνήμη μας και τρέφει την αποστολή μας προς το φασισμό, υπάρχουν κάποιοι που υποδύονται και

πάλι τους φρουρούς της πατρίδας και τους θαυμαστές του αρχαίου πολιτισμού της, υπάρχουν κάποιοι κρυφοί θαυμαστές των δυνάμεων που ονειρεύονται όχι την απόδοση της δικαιοσύνης, αλλά ένα νέο ολοκαύτωμα όπως τόλμησαν προεκλογικά να γράψουν στο δρόμο προς το χωριό μου.

Σας καλώ στο όνομα της μνήμης, στο όνομα της δικαιοσύνης, στο όνομα του αίματος, στο όνομα της Ιστορίας να τους φράξουμε οριστικά και αμετάκλητα το δρόμο.

Αλλά θέλει αρετή και τόλμη.

Σας ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Σας ευχαριστούμε και εμείς, κυρία Κανελλοπούλου.

Και επειδή κάθε γωνιά της Ελλάδας έχει και από ένα ολοκαύτωμα θα ήθελα να αναφερθώ στο ολοκαύτωμα των Κερδουλίων των Σερρών. Εκεί κάθε χρόνο αναβιώνουμε, εκτός των άλλων, κάτι παρόμοιο.

Η κ. Ευαγγελία Αμμανατίδου έχει το λόγο.

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Τι να πεις μετά από το Μανώλη Γλέζο και τη Μαρία Κανελλοπούλου;

Εγώ θα αναφερθώ σ' αυτό που έγινε στις 8 Απριλίου στην Κρακοβία. Ο Δήμος Θεσσαλονίκης συμμετείχε εκεί για πρώτη φορά στην Πορεία των Ζωντανών, που πραγματοποιείται κάθε χρόνο, σ' αυτή την πόλη καθώς χάρις στις πιέσεις των πολιτών και της δημοτικής κίνησης «Θεσσαλονίκη Ανοιχτή πόλη» η Θεσσαλονίκη εντάχθηκε πλέον στο «Δίκτυο Μαρτυρικών Χωριών και Πόλεων 1940-1945».

Και η Θεσσαλονίκη υπήρξε μια από τις μαρτυρικές πόλεις της Ελλάδας που είδε τις περιουσίες της, αλλά κυρίως τους ανθρώπους της να χάνονται κάτω από την μπότα της ναζιστικής Γερμανίας. Σε αυτήν την πόλη εκτυλίχθηκε και στο μεγαλύτερο μέρος του το δράμα των Ελλήνων Εβραίων, καθώς στην αποκαλούμενη κάποτε και «Ιερουσαλήμ των Βαλκανίων» ζούσε το 70% των Ελλήνων Εβραίων και εξολοθρεύτηκε το εφιαλτικό 96% της εβραϊκής κοινότητας. Πάνω από σαράντα έξι χιλιάδες Έλληνες Εβραίοι εστάλησαν στο Άουσβιτς Μπιρκενάου, πάνω από το 20% των κατοίκων.

Η περιουσία των Εβραίων της Θεσσαλονίκης καταληστεύτηκε από τους κατοχικούς διοικητές και τους Έλληνες δοσίλογους συνεργάτες των Γερμανών, περνώντας στην Υπηρεσία Διαχείρισης Ισραηλίτικων Περιουσιών υπό το διαβόητο Μέρτεν. Κατασχέθηκαν και λεηλατήθηκαν τα πάντα: ακίνητα, εμπορεύματα, καταθέσεις, βιβλιοθήκες. Δεν γλίτωσε καν το νεκροταφείο των Ελλήνων Εβραίων, το οποίο ισοπεδώθηκε και πωλήθηκε για οικοδομικά υλικά.

Πριν από την αποστολή στα στρατόπεδα, η ισραηλίτικη κοινότητα Θεσσαλονίκης υποχρεώθηκε επιπλέον να καταβάλει 1,5 δισεκατομμύρια δραχμές για να γλιτώσει τρεις ή τέσσερις χιλιάδες άνδρες από την καταναγκαστική εργασία. Τα λίτρα αυτά δεν επεστράφησαν ποτέ.

Λίγα χιλιόμετρα ανατολικά της πόλης της Θεσσαλονίκης, στο μαρτυρικό Χορτιάτη, το Σεπτέμβριο του 1944 θα συντελεστεί ένα ακόμα ολοκαύτωμα στη κυριολεξία. Τα ναζιστικά στρατεύματα κατοχής θα κάψουν ζωντανούς εκατόν σαράντα εννέα κατοίκους από τριών μηνών έως ογδόντα πέντε χρονών, ως αντίποινα για την ελληνική αντίσταση και θα καταστρέψουν ολοσχερώς το χωριό.

Ο Χορτιάτης θα αποτελέσει μία από τις μαρτυρικές πόλεις της Ελλάδας που θα αντιμετωπίσουν τη ναζιστική θηριωδία σε επίπεδο ασύλληπτα για τον ανθρώπινο νου. Ο Χορτιάτης, όπως και οι δεκάδες άλλες μαρτυρικές πόλεις της Ελλάδας, ενενήντα τον αριθμό, από τη Βιάννου της Κρήτης μέχρι την Προσοτσάνη Δράμας και τα Κερδύλλια των Σερρών, δεν θα πάρει ούτε δραχμή από τις γερμανικές οφειλές.

Το ερώτημα, βέβαια, δεν είναι τα ιστορικά γεγονότα. Το ερώτημα είναι γιατί ενώ τα ιστορικά γεγονότα δεν αμφισβητούνται από κανέναν, γιατί ενώ οι γερμανικές οφειλές δεν αμφισβητούνται από κανέναν, οι ελληνικές κυβερνήσεις διαχρονικά δεν προ-

χώρησαν σε διακανονισμό των οφειλών. Σημαντικό μέρος αυτών των οφειλών είναι οι επανορθώσεις για τις τεράστιες καταστροφές σε υποδομές, συγκοινωνίες, κτήρια, γέφυρες, δρόμους και άλλα πολλά.

Αυτές τις έλαβαν όλες ανεξαιρέτως οι χώρες με τις οποίες βρέθηκε σε εμπόλεμη κατάσταση η Γερμανία. Η Γαλλία, η Αγγλία, η Πολωνία, η Γιουγκοσλαβία διεκδίκησαν με βάση τη Συνθήκη του Λονδίνου του 1953 τις γερμανικές επανορθώσεις και αποζημιώθηκαν. Ωστόσο, κανένα ποσό δεν διεκδικήθηκε από το ελληνικό δημόσιο. Η απόφαση της Επιτροπής των Παρισίων του 1946 απέδωσε στην Ελλάδα για επανορθώσεις 7,1 δισεκατομμύρια δολάρια, αγοραστικής αξίας του 1938, τα οποία δεν έχουν πληρωθεί ποτέ. Σήμερα το χρέος αυτό είναι περί τα 108 δισεκατομμύρια ευρώ χωρίς τόκους. Συνεπώς η Γερμανία δεν έχει προβεί σε εξόφληση των αναγνωρισμένων για τις επανορθώσεις οφειλών της προς τη χώρα μας, προς την Ελλάδα. Τα έχει πει πολύ καλύτερα από εμένα ο Μανώλης Γλέζος.

Ένα αντεπιχείρημα που προβάλλεται για τη διεκδίκηση των γερμανικών οφειλών στο σύνολό τους, είναι ότι έχουν περάσει πολλά χρόνια και δεν θεμελιώνεται διεκδίκηση. Αυτό είναι το αντεπιχείρημα του κ. Σόμιπλε. Σε αυτό το σημείο, όμως, η Συμφωνία του Λονδίνου του 1953 είναι σαφής. Δεν υπάρχει θέμα παραγραφής των οφειλών αυτών. Και αν αυτή η τακτική μπορεί να χαρακτηριστεί εύλογη για τη γερμανική κυβέρνηση, η στάση των ελληνικών κυβερνήσεων κάθε άλλο παρά εύλογη είναι. Ενώ προσωπικότητες από όλο τον κόσμο και από τη Γερμανία συνηγορούν στο δίκαιο των αξιώσεων, η ελληνική Κυβέρνηση κάθεται βουβή.

Πιστεύω, κύριε Υπουργέ των Εξωτερικών, κύριοι Υπουργοί, ότι μετά και από αυτή τη συζήτηση θα ενεργοποιησετε όλα όσα έπρεπε να έχουν ενεργοποιηθεί εδώ και χρόνια.

Ακόμα και οι δημόσιες δηλώσεις του Γάλλου οικονομολόγου και συμβούλου της γαλλικής κυβέρνησης Ζακ Ντεπλά, του Γερμανού ιστορικού Άλμπερτ Ρίτσλ, του αυστριακής καταγωγής ιστορικού Χάγκεν Φλάισερ, είναι κάποιες από τις πιο πρόσφατες που ισχυρίζονται ότι η διεκδίκηση των οφειλών είναι μία ανοιχτή υπόθεση.

Η διεκδίκηση αυτών των οφειλών –και κλείνω με αυτό, κυρία Πρόεδρε– είναι ζωντανή σε κάθε μέρος της Ευρώπης εκτός από την Ελλάδα, με ευθύνη των μέχρι τώρα κυβερνήσεων. Είναι μία ολιγωρία. Εγώ θα πω αυτό που είπα πριν από μένα η συνάδελφός μου, η Μαρία Κανελλοπούλου από τα Καλάβρυτα, ότι «είναι ένα έγκλημα διαρκείας».

Σας καλώ όλους να συνηγορήσουμε –όχι σε αυτό που συνηγόρησε η ναζιστική Γερμανία μαζί με τους δωσίλογους– ότι έχουμε καθυστερήσει και πρέπει άμεσα να ενεργοποιήσουμε όλους εκείνους τους μηχανισμούς μέσα από την διακομματική επιτροπή ώστε οι οφειλές, οι επανορθώσεις, να είναι αυτά που από δω και πέρα θα δώσουμε στα παιδιά μας. Το οφείλουμε αυτό.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε κυρία Αμμανατίδου.

Ο κ. Θεόδωρος Δρίτσας έχει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Υποκλίνομαι στους εκπροσώπους της γενιάς της Αντίστασης που παρίστανται σήμερα σε αυτήν την ιστορική συνεδρίαση.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ελπίζω κι εύχομαι η σημερινή μέρα, η 24^η Απριλίου 2013, να καταγραφεί πράγματι ως μία ιστορική μέρα και το ελληνικό Κοινοβούλιο να γράψει ιστορία.

Δεν επερωτώ επικαίρως μόνο αρμόδιους Υπουργούς ή την Κυβέρνηση ολόκληρη ο Μανώλης Γλέζος και η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ. Επερωτούν και θα έλεγα, διαλέγονται σήμερα η γενιά της Αντίστασης και ο ελληνικός λαός με τους λαούς της Ευρώπης και με την ανθρωπότητα ολόκληρη.

Πρωτίστως διαλέγονται με το γερμανικό λαό, τμήμα του οποίου ολοένα και περισσότερο ανταποκρίνεται σε αυτό το διάλογο με θετικό τρόπο κι αυτό είναι ένα ελπιδοφόρο μήνυμα που πρέπει να καταγραφεί, σε αντίθεση με τη στάση που κρατά η επί-

σημη γερμανική ηγεσία. Διότι το διακύβευμα είναι όντως πανανθρώπινο, είναι η δικαιοσύνη.

Οι πόλεμοι, όσες σελίδες ηρωικών ανθρώπων θυσιών κι αν έχουν γράψει, δεν έπαψαν να αποτελούν την πιο αποτρόπαια πλευρά της ιστορίας και να αναδεικνύουν ταυτόχρονα ως κορυφαίο αίτημα την ειρήνη. Όμως, δεν μπορεί να υπάρξει ειρήνη χωρίς δικαιοσύνη, όπως μας δίδαξε και μας διδάσκει η παλαιστινιακή αντίσταση.

Για δικαιοσύνη θα μιλήσουμε σήμερα, κυρίες και κύριοι Βουλευτές. Για να τελειώσει ο πόλεμος...

Δικαιοσύνη ζητούν οι μαρτυρικές πόλεις και είναι κι αυτές που εξακολουθούν να φωνάζουν «άμα τελειώσει ο πόλεμος, μην με ξεχάσεις». Δικαιοσύνη ζητά και ο Πειραιάς. Δικαιοσύνη ζητά η Κοκκινιά.

Το «μπλόκο» της Πέμπτης 19 Αυγούστου του 1944 ήταν η κορύφωση της Πειραιϊκής τραγωδίας, που όπως σε όλη την Ελλάδα, κάθε τμήμα της μάζεψε χιλιάδες θύματα, χιλιάδες νεκρούς, χιλιάδες βασανισμένους, χιλιάδες πεινασμένους, χιλιάδες κατεστραμμένους.

Το «μπλόκο της Κοκκινιάς», εκείνο το πρωί από τις 2.30' η ώρα τη νύχτα ξημερώνοντας η 17^η Αυγούστου, σημάδεψε και σημάδεψε ακόμα την ιστορία όχι απλά και μόνο της γειτονιάς αλλά μιας ολόκληρης πόλης, μιας ολόκληρης περιοχής και ολόκληρης της χώρας. «Άμα τελειώσει ο πόλεμος, μην με ξεχάσεις».

Αν όλα αυτά μπορούν να μπουν στην πανανθρώπινη ανθρωπότητα, αυτά που αποτελούν συμβάσεις, αυτά που αποτελούν δεδομένα διακρατικών δεσμεύσεων, είναι αδιανόητο αυτά να μην μπορούν να τεθούν στο πλαίσιο μιας διεθνούς νομιμότητας.

Ακριβώς σ' αυτήν την περίπτωση μιλώ για το περίφημο αναγκαστικό κατοχικό δάνειο. Είναι η υποχρέωση που προκύπτει από σύμβαση, από επίσημη διακρατική σύμβαση. Τις κατοχικές δυνάμεις σύμφωνα με το Διεθνές Δίκαιο -περίεργο και αυτό- έπρεπε να τις διαθρέψει ο κατεχόμενος λαός. Τουλάχιστον στη διεθνή συνδιάσκεψη της Χάγης του 1907 -όχι τυχαία, με κινητοποίηση πολλών φιλερηνικών οργανώσεων και όχι των επίσημων κρατών- έγινε δεκτό ότι οι κατεχόμενοι λαοί θα διατρέφουν τις κατοχικές δυνάμεις, αλλά προστέθηκε η περίφημη και πολύ σημαντική επισήμανση «εάν και εφόσον δύνανται».

Ήταν πάνω από οκτακόσιες δέκα χιλιάδες ο γερμανικός, ο ιταλικός και ο βουλγαρικός στρατός που έπρεπε να θρέψει ο πεινασμένος ελληνικός λαός. Οι Γερμανοί, που χαρακτηρίζονται ως προς αυτό για την τυπικότητά τους, όντως προσέτρεξαν και συνήψαν αυτό το δάνειο. Μάλιστα από τον Μάρτιο του '42 με αναδρομική ισχύ από την 1-1-42 και οι δύο τράπεζες, η γερμανική και η ελληνική, συνήψαν αυτό το δάνειο ύψους 3,5 εκατομμυρίων δολαρίων. Σήμερα χωρίς τόκους η αντιστοιχία με τους μετριοτέρους υπολογισμούς -αλλά δεν θα τα χαλάσουμε εκεί- φτάνει στα 54 δισεκατομμύρια ευρώ.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δεν αναζητήθηκε η οφειλή αυτού του δανείου. Παρά το γεγονός ότι άλλοι λένε δύο, άλλοι λένε εννέα δόσεις, οι Γερμανοί έχουν εμπράκτως και νομοτύπως αναγνωρίσει την οφειλή τους. Δεν θα μακρηγορήσω, γιατί μπορούμε να πούμε πάρα πολλά και για αυτό και για όλα τα ζητήματα που έχουν προκύψει, αλλά δεν υπάρχει από πουθενά στοιχειωδώς αξιόπιστη αμφισβήτηση αυτής της οφειλής του γερμανικού κράτους προς το ελληνικό κράτος. Είναι περίεργο που δεν έχουν διεκδικηθεί τόσα χρόνια.

Είναι η στιγμή, κύριοι Υπουργοί, που σήμερα σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα οφείλουμε να φύγουμε με απόλυτες δεσμεύσεις για όλα τα ζητήματα, αλλά και για το κατοχικό δάνειο. Να τεθεί το ζήτημα της αξίωσης. Να ενεργοποιηθούν και οι δικαστικές και οι πολιτικές και οι κοινωνικές δράσεις προς την κατεύθυνση της διεκδίκησης της οφειλής αυτής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ολοκληρώνω, κυρία Πρόεδρε.

Δεν είναι δυνατόν μια τέτοια δεσμευτική υποχρέωση να μην τίθεται. Ακριβώς επειδή όλα αυτά είναι ζητήματα δικαιοσύνης ως μην επιτρέψει ο ποιητής: Της δικαιοσύνης ήλπε νοητό μην λησμονήσεις τη χώρα μου, μα πιο πολύ μην λησμονήσεις τα όνειρά αν-

θρώπων που θυσίασαν τη ζωή τους για την ειρήνη, τη συναδέλφωση, για τη λευτεριά την πανανθρώπινη.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε. Η κ. Ρένα Δούρου έχει το λόγο.

ΕΙΡΗΝΗ (ΡΕΝΑ) ΔΟΥΡΟΥ: Για ημέρα μνήμης, για ιστορική ημέρα, για ημέρα μνημοσύνου μίλησε ο κ. Μανώλης Γλέζος. Θυμήθηκε την Κοζάνη. Άλλοι θυμήθηκαν το Δίστομο και τις Σέρρες. Σε λίγες ημέρες θα θυμηθούμε εκείνο τον τοίχο στο Σκοπευτήριο της Καισαριανής.

Μα, κοιτάζω την Αίθουσα του Κοινοβουλίου, κυρία Πρόεδρε κι αν εξαιρέσεις κάποιους απ' όλα τα κόμματα -μάλλον όχι απ' όλα- η εικόνα του ελληνικού Κοινοβουλίου δεν φαίνεται να συμμερίζεται τα όσα είπε ο Μανώλης ο Γλέζος, ότι η ημέρα είναι ιστορική, ότι είναι ημέρα μνήμης, ότι είναι ημέρα μνημοσύνου. Ας είναι. Κρινόμαστε όχι μόνο απ' αυτά που κάνουμε, αλλά κι απ' αυτά που δεν κάνουμε.

Ο ΣΥΡΙΖΑ, κυρία Πρόεδρε και κύριοι Υπουργοί, με τη σημερινή του επίκαιρη επερώτηση για τις γερμανικές οφειλές έναντι της πατρίδας μας, φέρνει στο προσκήνιο ένα νομικά δίκαιο, ένα πολιτικά ορθό και το κυριότερο, ένα ηθικά επιβεβλημένο αίτημα της πατρίδας μας έναντι της Γερμανίας.

Είναι νομικά δίκαιο, κυρία Πρόεδρε και κύριοι Υπουργοί, γιατί εδώ και πάνω από είκοσι χρόνια, από τότε που επανενώθηκαν οι δύο Γερμανίες, δεν υπάρχει έστω και νομική δικαιολογία για να μην εκπληρώσει η Γερμανία τις υποχρεώσεις της έναντι της Ελλάδας. Είναι πολιτικά ορθό γιατί πρόκειται για ένα εξόχως σοβαρό ζήτημα, που δεν έχει να κάνει με εμάς ή τουλάχιστον για εμάς, με συγκυριακούς συμψηφισμούς.

Ο ΣΥΡΙΖΑ ως υπεύθυνη πολιτική δύναμη, όσον αφορά τα εθνικά κυριαρχικά μας δικαιώματα, είτε πρόκειται για την αποκλειστική οικονομική ζώνη είτε πρόκειται για τις γερμανικές οφειλές, δεν τα ανακαλύπτει ευκαιριακά, δεν τα παλεύει αλά καρτ. Δεν διεκδικούμε την καταβολή των γερμανικών οφειλών για να καλύψουμε το δημόσιο χρέος -η απάντηση είναι εδώ μπροστά σας και είναι κι εκεί πάνω ψηλά- αλλά γιατί είναι ο μοναδικός τρόπος που μπορεί ενδεχομένως σήμερα να διασωθεί ένα ευρωπαϊκό εγχείρημα που φαίνεται να καρκινοβατεί, παρασυρμένο στη δίνη της οικονομικής κρίσης που δοκιμάζει πολλές ευρωπαϊκές χώρες και βεβαίως στη δίνη της κρίσης της δημοκρατίας. Μία δημοκρατία η οποία, κυρίες και κύριοι, προκύπτει και από το μη σεβασμό των κανόνων δικαίου, που οφείλει τέλος πάντων να διαδραματίζει μία δημοκρατική ευρωπαϊκή κουλτούρα.

Με τον τρόπο αυτό λοιπόν, το ελληνικό αίτημα καθίσταται και ηθικά επιβεβλημένο, ειδικά μάλιστα από τη στιγμή που είναι γνωστό όχι μόνο εδώ μέσα αλλά στους περισσότερους Ευρωπαίους και στις περισσότερες Ευρωπαϊκές ότι όλες οι άλλες χώρες θύματα της ναζιστικής θηριωδίας, αποζημιώθηκαν.

Ρωτάμε σήμερα: Γιατί η πατρίδα μας αποτελεί εξαίρεση; Πολλά θα μπορούσε να πει κανείς για τις ευθύνες των ελληνικών κυβερνήσεων, για τις ευθύνες των κυβερνήσεών μας, για τον τρόπο με τον οποίο όταν δεν χρησιμοποιούσαν το ευαίσθητο αυτό εθνικό ζήτημα για να το εκμεταλλευτούν μικροκομματικά, υπονόμευαν κάθε σχετική διεκδίκηση και ήδη, έγινε αναφορά από τούτο το Βήμα σήμερα.

Θα μπορούσε κάποιος να μιλήσει για τους Προέδρους της Τράπεζας της Ελλάδος. Λαλίστατο ως επί το πλείστον όταν αφορά πολιτικές λιτότητας, σιγή ιχθύος όμως έχουν τηρήσει για δεκαετίες οι εκάστοτε, ο ένας μετά τον άλλο, όταν ο λόγος αφορά τους λογαριασμούς που τηρούσε η Τράπεζα της Ελλάδος σε σχέση με το σύνολο των καταβολών προς τους κατακτητές σε όλο το διάστημα της γερμανικής Κατοχής.

Σήμερα, όμως, όπως φρόντισε να τονίσει με διάφορους τρόπους ο Μανώλης ο Γλέζος, δεν πρέπει να σταθούμε και δεν θέλω να σταθώ στις ευθύνες. Γιατί σήμερα οφείλει τούτη η ιστορική ημέρα και τούτη η συνεδρίαση με αφορμή την επίκαιρη επερώτησή μας, να είναι ημέρα συσπείρωσης όλων των δυνάμεων που τάσσονται υπέρ του δικαίου και ηθικού αυτού αιτήματος.

Ήδη από χτες θα έπρεπε να είχαμε την κατάλληλη στρατηγική για να γίνει το νομικά ορθό, το ηθικά επιβεβλημένο, το πολιτικά

δίκαιο πραγματικότητα.

Κυρία Πρόεδρε, τελειώνω με τρία πολύ συγκεκριμένα που ζητάει ο ΣΥΡΙΖΑ-Ενωτικό Κοινωνικό Μέτωπο, όχι τώρα από τη θέση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, αλλά, όπως σας είπα, εδώ και δεκαετίες.

Πρώτον, οφείλει η Κυβέρνηση να θέσει θέμα διαπραγματεύσεων προς τη γερμανική πλευρά. Κύριε Υπουργέ, πολλοί από εμάς χαιρέτισαμε τη δήλωσή σας περί της κρίσης της διεθνούς δικαιοσύνης. Να πω όμως ότι η παραπομπή του θέματος στο Νομικό Συμβούλιο του Κράτους μπορεί να μαρτυρά εν τέλει νομικίστικη εμμονή. Εδώ το θέμα, κύριε Υπουργέ, είναι βαθιά πολιτικό και όχι μόνο νομικό. Προς επίρρωση, ακόμα και η συντηρητική πρόσφατη απόφαση του Διεθνούς Δικαστηρίου της Χάγης τον περασμένο Φεβρουάριο τι αποφαίνεται; Αποφαίνεται ότι εν τέλει η Γερμανία και η Ελλάδα πρέπει να οδηγηθούν σε μία λογική πολιτική συνεννόηση. Ένα δικαστήριο και αυτό με τη σειρά του αποφαίνεται πολιτικά.

Δεύτερον, θα πρέπει να εκμεταλλευθούμε τη δύναμη που μπορεί να δώσει σε αυτήν τη διαπραγμάτευση η συστράτευση του ελληνικού Κοινοβουλίου. Από την Κοινοβουλευτική Συνέλευση της Ένωσης για τη Μεσόγειο -αναφέρω ενδεικτικά- ως την Κοινοβουλευτική Συνέλευση του Οργανισμού για την Ασφάλεια και τη Συνεργασία στην Ευρώπη, η διεκδίκησή μας θα ενδυναμωθεί και θα αγγίξει την ευρωπαϊκή και τη διεθνή κοινή γνώμη μετατρέποντας την -στη σημερινή Κυβέρνηση εύχομαι εγώ- σε έναν ισχυρό συμπαράστατή, γιατί ξέρουμε ότι στη διπλωματία δεν αρκεί να έχεις δίκιο, αλλά πρέπει να καταστήσεις το δίκιο σου προφανές και αυτονόητο.

Τρίτο και τελευταίο. Είναι υπερώριμο το αίτημα που επανειλημμένως έχουμε καταθέσει και σε τούτη την κοινοβουλευτική περίοδο και στην προηγούμενη. Διά στόματος μάλιστα του επικεφαλής της Κοινοβουλευτικής μας Ομάδας, του Αλέξη Τσίπρα, ζητάμε τη δημιουργία επιτέλους μεικτής κοινοβουλευτικής επιτροπής.

Κυρία Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, η Ελλάδα δεν απαιτεί, η Ελλάδα απαιτεί. Απαιτεί το ηθικό και δίκαιο, το πολιτικά ορθό, το ηθικά επιβεβλημένο. Αυτό οφείλουν να το ξέρουν όλοι. Και σε τελευταία ανάλυση, τα χρέη τα πληρώνεις και στους εταίρους, κάποιος το ξέρουμε καλά.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Το λόγο έχει ο κ. Ιωάννης Σταθάς.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΑΘΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, συνάδελφοι Βουλευτές, σήμερα για μένα είναι συγκινητική στιγμή, διότι από το Βήμα της Βουλής -πριν ένα μήνα είχαμε επαναφέρει το θέμα του Διστόμου- ξαναμιλάμε για τις γερμανικές αποζημιώσεις και στα θεωρεία είναι άνθρωποι που έχουν αγωνιστεί όλα αυτά τα χρόνια, που είναι επιζώντες. Αυτοί οι άνθρωποι που έζησαν αυτήν τη θηριωδία περιμένουν να δικαιωθούν πρωτίστως ηθικά. Λόγω της καταγωγής μου από το Δίστομο -και είμαι πάρα πολύ συγκινημένος- έχω βιώσει μέσα από το μοιρολόι και τις αφηγήσεις των παππούδων και των συγγενών αυτήν τη θηριωδία.

Το θέμα δεν είναι κομματικό, είναι εθνικό, είναι πανανθρώπινο και είναι πρωτίστως πολύ επίκαιρο. Βλέπουμε ότι έχουμε πάλι στη σημερινή εποχή φαινόμενα έξαρσης του ναζισμού, του φασισμού και αυτό είναι κάτι που μας φοβίζει, κάτι που μας τρομάζει, εμάς που έχουμε βιώσει έμμεσα αυτές τις απάνθρωπες συμπεριφορές, αυτές τις συμπεριφορές που κάνουν τον άνθρωπο να γίνεται ζώο.

Όσα νούμερα και να πούμε εδώ πέρα για το κατοχικό δάνειο, όσα και να πούμε για όλους αυτούς που χάθηκαν -γύρω στο ένα εκατομμύριο Έλληνες χάθηκαν την περίοδο της Κατοχής- αυτές οι ψυχές, αυτοί οι άνθρωποι θέλουν μια δικαίωση. Το θέμα είναι ηθικό.

Έχει τελεσιδικήσει απόφαση για το Δίστομο και εδώ χρειάζεται μόνο μία υπογραφή του εκάστοτε Υπουργού Δικαιοσύνης. Πριν από ένα μήνα περίπου, ο κ. Ρουπακιάς είπε ότι πράγματι πρέπει να δικαιωθούμε. Εγώ λέω: Όλα τα πλούτη του κόσμου να τα δώσουμε για μια ανθρωπινή ζωή, δεν έχουν καμμία αξία.

Άρα, είναι επιτακτική ανάγκη, όλοι ενωμένοι, πέρα από κομμα-

τικές κορόνες «ποιος το έκανε πρώτος, ποιος το έκανε τελευταίος», να δώσουμε αυτήν τη μάχη και να περάσουμε ένα μήνυμα τόσο στον ελληνικό λαό όσο και στην Ευρώπη, αλλά και σε όλο -μα σε όλο- τον πλανήτη, να αναδείξουμε το θέμα. Διότι, όπως είπα και πριν, ο ναζισμός και ο φασισμός αυτήν τη στιγμή είναι σε τρομερή άνοδο και πρέπει να εμπεδώσουμε όλοι ότι η Ιστορία επαναλαμβάνεται και για να μην επαναλαμβάνεται με άσχημο τρόπο, πρέπει να την ξέρουμε, να τη μελετάμε και πρωτίστως να υπάρχει πρόληψη.

Κύριε Υπουργέ, είναι επιτακτική ανάγκη, τόσο για το κατοχικό δάνειο όσο και για όλες τις οφειλές, να ξεκινήσει ένας διάλογος. Το βασικότερο απ' όλα δεν είναι τα χρήματα -δεν θα βάλουμε μπροστά τα χρήματα- αλλά το μήνυμα που πρέπει να περάσουμε, όπως έχει γράψει και στο τελευταίο του βιβλίο ο Μανώλης Γλέζος: «Και ένα μάρκο να ήταν».

Εύχομαι σήμερα πραγματικά, η μνήμη των νεκρών και τα αγέννητα που σφαγιάστηκαν, όπως μου έχουν αφηγηθεί οι παππούδες και οι γιαγιάδες -αφού στο Δίστομο σφαγιάστηκαν έγκυες γυναίκες- να δικαιωθούν.

Εσείς -ως Υπουργός- και η Κυβέρνησή σας έχετε την ευκαιρία, παρ' όλα τα δεινά που περνάει ο ελληνικός λαός, να συμβάλετε στο να δείξουμε ότι πράγματι είμαστε ένας λαός ο οποίος έχει μάθει να αντιστέκεται, έχει μάθει να τιμά την Ιστορία του, καθώς και ότι πάνω απ' όλα είμαστε άνθρωποι. Διότι, ο ελληνικός πολιτισμός είναι αυτός που έδωσε τα φώτα γι' αυτή τη δημοκρατία που έχουμε σε όλη την Ευρώπη, σε όλο τον πλανήτη.

Είναι μια ευκαιρία να περάσουμε πάλι ένα μήνυμα. Ποτέ δεν είναι αργά να το κάνουμε, ακόμα και σήμερα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κυρία Σταθά.

Ο κ. Στάθης Παναγιούλης έχει το λόγο.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΠΑΝΑΓΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Η σημερινή συζήτηση αποτελεί το καλύτερο μνημόσυνο σε όλους εκείνους τους αγωνιστές της Εθνικής μας Αντίστασης που έδωσαν τις ζωές τους, έχυσαν το αίμα τους για την εθνική μας ανεξαρτησία.

Κυρία Πρόεδρε, ο τελευταίος από τους επιζώντες ήρωες της Εθνικής μας Αντίστασης ο συνάδελφος Μανώλης Γλέζος, περιέγραψε μέσα σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα την περίοδο εκείνη της καταστροφής του ελληνικού λαού από τους Ναζί Γερμανούς.

Έχουν περάσει πολλές δεκαετίες, κυρία Πρόεδρε, μετά την απελευθέρωση της χώρας μας από το ναζι-φασισμό. Δυστυχώς, όλες οι κυβερνήσεις που πέρασαν, ψέλλιζαν πού και πού γι' αυτό το περιβόητο κατοχικό δάνειο.

Όταν πριν λίγους μήνες, ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής μας Ομάδας Αλέξης Τσίπρας το έβαλε ωμά και κατά πρόσωπο στον Υπουργό Οικονομικών της Γερμανίας, έσπευσαν ορισμένοι να ειρωνευτούν.

Τα «παπαγαλάκια» στις τηλεοράσεις τον ειρωνεύονταν γιατί είχε το θάρρος της γνώμης.

Και το ερώτημα που μπαίνει, κυρία Πρόεδρε, είναι ποιος από τους Έλληνες πολιτικούς μέχρι σήμερα έχει θέσει πρόσωπο με πρόσωπο αυτό το τεράστιο θέμα που υπάρχει. Δυστυχώς κανένας.

Το κατοχικό δάνειο το έχουν αναγνωρίσει οι ίδιοι οι Γερμανοί, κυρία Πρόεδρε. Ακόμα και ο Χίτλερ έδωσε τις τρεις πρώτες δόσεις. Τι άλλο πιο αυταπόδεικτο θέλουμε για το ότι πρέπει να μας αποζημιώσουν;

Έχει σκεφθεί κανένας, κυρία Πρόεδρε, ή το έβαλε κανένας Έλληνας Πρωθυπουργός ότι το ελληνικό δημόσιο μετά την απελευθέρωση έχει πληρώσει δεκάδες δισεκατομμύρια ή δραχμές ή ευρώ στις αναπηρικές συντάξεις των ανθρώπων εκείνων που έπεσαν θύματα για την εθνική μας ανεξαρτησία;

Λίγα μέτρα από το Κοινοβούλιο, κυρία Πρόεδρε, είναι η οδός Μέρλιν, εκεί που αναστέναξαν οι αγωνιστές της Εθνικής μας Αντίστασης. Υπάρχουν δεκάδες πόλεις σε όλη την Ελλάδα που οργήσαν χιλιάδες νεκρούς που εκτελέστηκαν από τα γερμανικά οπλοπολυβόλα.

Είναι χρέος πλέον, κυρία Πρόεδρε, των ελληνικών κυβερνή-

σεων από εδώ και πέρα να απαιτήσουν από τους τότε Γερμανούς κατακτητές να αποζημιώσουν το κατοχικό δάνειο. Όμως τι γίνεται; Δείχνουν καθημερινά οι κυβερνήσεις δουλικότητα απέναντι στους Γερμανούς.

Και θα τελειώσω με κάτι που ίσως δεν ταιριάζει, αλλά δεν μπορώ να μην το αναφέρω. Μου το είπε κάποιος ερχόμενος εδώ. «Η μόνη μάχη», λέει, «που δίνει σήμερα η Κυβέρνηση είναι να κατεβάσουν το ΦΠΑ στο σουβλάκι στο 13%». Η μάχη που πρέπει να δώσει σήμερα ο ελληνικός λαός είναι να απαιτήσουμε να δοθεί το γερμανικό δάνειο. Μας χρωστάνε οι Γερμανοί. Δεν χρωστάμε τίποτα.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Το λόγο έχει ο κ. Αλέξιος Τσίπρας, Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ-Ενωτικό Κοινωνικό Μέτωπο.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς - Ενωτικό Κοινωνικό Μέτωπο): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, κατ' αρχάς χαίρομαι που σήμερα αποφασίσατε να έρθετε για να συζητήσουμε από κοινού και μάλιστα ζητήσατε να αναβληθεί για λίγες μέρες αυτή η συζήτηση, για να είστε παρών. Νομίζω ότι είναι μία θετική εξέλιξη αυτή, καθώς το θέμα που συζητάμε δεν είναι ένα θέμα καθημερινής ρουτίνας και οξυτάτης αντιπαράθεσης, όπως έχουμε συνηθίσει το τελευταίο διάστημα στο ελληνικό Κοινοβούλιο. Είναι ένα θέμα εθνικό. Μας αφορά όλους και όλες.

Θα ήθελα να εξάρω τη στάση του Μανώλη Γλέζου που ανέβηκε σ' αυτό εδώ το βήμα και είπε ότι εμείς, ως ΣΥΡΙΖΑ, δεν θέλουμε να καταγραφεί ότι είναι ένα δικό μας θέμα το θέμα της διεκδίκησης των αποζημιώσεων. Είναι ένα εθνικό θέμα που οφείλουμε να πούμε ότι όλες οι κυβερνήσεις από το 1946 και μετά δεν διεκδίκησαν, δεν έθεσαν, δεν έσπευσαν να διεκδικήσουν. Και πρέπει να δούμε τα γιατί και να συνειδητοποιήσουμε ότι είμαστε απόστολοι απέναντι στον ελληνικό λαό, απέναντι στην ιστορική γενιά της Εθνικής Αντίστασης. Κυρίως, όμως, είμαστε υπόλογοι απέναντι στις επόμενες γενιές.

Έπρεπε να περάσουν τόσα χρόνια και να φτάσουμε ξανά σε αυτήν τη χώρα να ζούμε συνθήκες ενός νέου ολοκαυτώματος, κοινωνικού ολοκαυτώματος. Δεν θέλω να κάνω παραλληλισμούς, αλλά δεν είναι τυχαίο ότι αυτό το θέμα αναδεικνύεται ξανά όταν ο κόμπος έχει φτάσει στο χτένι, όταν η χώρα μας έχει φτάσει σε ένα σημείο όπου εκ νέου διακυβεύεται η ανεξαρτησία της, η λαϊκή κυριαρχία και η μεγάλη πλειοψηφία του λαού μας ζει σε συνθήκες εξαθλίωσης.

Το μόνο που θα πω είναι ότι σε αυτήν τη χώρα υπήρξαν κάποιες -δεν θα μιλήσω για κόμματα- οι οποίοι ακάματοι επιχειρούσαν εδώ και δεκαεπτά χρόνια, από το 1996, να θέσουν στην ημερήσια διάταξη το ζήτημα των γερμανικών επανορθώσεων. Αναφέρομαι στο Εθνικό Συμβούλιο Διεκδίκησης των Αποζημιώσεων. Όλη αυτήν την περίοδο η μεγάλη πλειοψηφία του πολιτικού κόσμου τους θεωρούσε γραφικούς. Όλη την περίοδο αυτή δεν υπήρξε ποτέ κυβέρνηση, Υπουργός Εξωτερικών, που να θέσει στα σοβαρά αυτό το μείζον ζήτημα.

Είναι σήμερα πολλοί από αυτούς μαζί μας και θα ήθελα να χαιρετίσω τη δράση τους και την παρουσία τους διότι εκείνοι, πολλοί εκ των οποίων μαχητές της Αντίστασης -όσοι ακόμα βρίσκονται εν ζωή και τους τιμούμε- διεκδίκησαν κόντρα στο ρεύμα το δίκαιο του ελληνικού λαού.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Η χώρα, όμως, δεν διεκδίκησε ποτέ αποφασιστικά και δυναμικά τις πολιτικές αποζημιώσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορώ να μην επισημάνω ότι το αίτημα της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ γι' αυτή τη συζήτηση εκκρεμεί εδώ και επτά μήνες. Αυτό δεν ήταν κάτι καινούργιο διότι είναι γνωστό σε όλους ότι το τελευταίο διάστημα η κοινοβουλευτική διαδικασία βρίσκεται σε συρρίκνωση.

Θα ξεκινήσω με κάτι που μου κάνει εντύπωση, κύριε Υπουργέ, γιατί σήμερα πρέπει να βγάλουμε ενδεχομένως και κάποια συμπεράσματα για το πώς από εδώ και στο εξής προχωράμε.

Στις 25 Σεπτεμβρίου 2012 κατέθεσα εκ μέρους της Κοινοβου-

λευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ επιστολή στον Πρόεδρο της Βουλής. Σε αυτήν την επιστολή του εξηγούσα το μείζονος εθνικής σημασίας ζήτημα συλλογικής διεκδίκησης των αποζημιώσεων και έκανα αναφορά στην από κοινού συνεδρίαση των Επιτροπών Οικονομικών Υποθέσεων και Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων στις 28 Μαρτίου 2012. Ήταν μια σοβαρή πρωτοβουλία, η οποία κατέληξε στην πρόταση για ανάγκη σύστασης διακομματικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής από την Ολομέλεια της Βουλής των Ελλήνων.

Βεβαίως, λίγες μέρες μετά διακόπηκαν οι εργασίες της Βουλής και προχωρήσαμε στις εκλογές του Μάη και του Ιούνη. Επανεφέρα το αίτημα αυτό και ζήτησα, με βάση το άρθρο 44 του Κανονισμού της Βουλής, να μεριμνήσει ο Πρόεδρος για τη σύσταση διακομματικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής για τη διεκδίκηση των γερμανικών αποζημιώσεων. Έχουν περάσει από το Σεπτέμβριο αρκετοί μήνες και απάντηση δεν έχουμε πάρει. Επαναφέρω το αίτημα, κύριε Υπουργέ.

Προφανώς και δεν είναι μία απόφαση που αφορά τον Πρόεδρο της Βουλής. Προφανώς και είναι μια πολιτική απόφαση. Είναι μια πολιτική απόφαση για το αν αντιλαμβανόμαστε ότι βρισκόμαστε μπροστά σε ένα μείζονος σημασίας εθνικό θέμα και θέλουμε να θέσουμε τις βάσεις, νομικές και πολιτικές, της διεκδίκησής του με τους καλύτερους όρους. Εκτός αν νομίζουμε ότι είναι μια υπόθεση η οποία αφορά το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους και μόνο.

Θέλω να εξάρω τη δουλειά των ανθρώπων στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους, υπαλλήλων λειτουργών του Υπουργείου Οικονομικών, οι οποίοι συνέλεξαν όλα τα έγγραφα που εδώ και πάρα πολλά χρόνια με ευθύνη όλων των ελληνικών κυβερνήσεων ήταν καταχωνιασμένα. Οφείλω, όμως, να επισημάνω ότι από εδώ και στο εξής χρειάζονται πολιτικοί χειρισμοί σε κεντρικό πολιτικό επίπεδο και προφανώς αυτή η υπόθεση δεν μπορεί να αφορά, αξιολογούς κατά τα άλλα, λειτουργούς του ελληνικού δημοσίου.

Το 1962, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε ένα άρθρο του στο «Βήμα της Κυριακής» ο Άγγελος Αγγελόπουλος έλεγε το εξής: «Κανονισμός προθύμως τις αξιώσεις έναντι άλλων αλλά παραμελούμε τας δικάς μας διεκδικήσεις». Από τότε πέρασαν πενήντα χρόνια, αλλά αυτή η αναφορά έχει άμεση επικαιρότητα, όπως καταλαβαίνετε.

Πριν από τρία χρόνια ακριβώς, λίγες μέρες αργότερα από την 23^η του Απριλίου και το διάγγελμα στο Καστελλόριζο, σε αυτήν εδώ τη Βουλή ψηφιζόταν το πρώτο μνημόνιο, ακολούθησε το δεύτερο, το τρίτο και δεν ξέρω πόσα άλλα θα έχουμε μπροστά μας. Βασικό επιχείρημα ήταν ότι οι Έλληνες δεν μπορεί να είναι μπαταχτσήδες, ότι δεν μπορούμε να μην αποπληρώσουμε τα χρέη μας. Δεν ετέθη ποτέ το ζήτημα, όμως, για τα χρέη που οι άλλοι χρωστάνε σε εμάς.

Κανείς δεν είπε ότι δεν πρέπει να αποπληρώνουμε τα χρέη μας, κανείς δεν είπε ότι θέλουμε να είμαστε μπαταχτσήδες. Όμως, χρέη που φόρτωσαν στον ελληνικό λαό χωρίς τη δική του επιλογή, για τη διάωση ενός χρηματοπιστωτικού συστήματος που μας βυθίζει διαρκώς, έπρεπε να αναγνωριστούν και μάλιστα με αυτόν τον οδυνηρό τρόπο! Χρέη τα οποία ιστορικά και ηθικά οφείλουμε να διεκδικήσουμε από τους εταίρους μας σήμερα, δεν πρέπει να τεθούν στο τραπέζι της διαπραγμάτευσης;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εδώ δεν βρισκόμαστε μπροστά σε μια τυχαία συμβατική παράλειψη από την πλευρά της Γερμανίας. Αυτή η διαρκής προσπάθεια υπεκφυγής απέναντι σε μια ηθική, ιστορική υποχρέωση απέναντι στον ελληνικό λαό αφορά στον πυρήνα του μεταπολεμικού επιχειρήματος της Γερμανίας, στην αντίληψή της για την οικοδόμηση της Ευρώπης, στην αντίληψη για το ρόλο και τη συμμετοχή της σε αυτήν.

Εάν ανατρέξει κάποιος σε αυτούς που αποζημίωσε η Γερμανία μετά τις δύο μείζονες πολεμικές συρράξεις, τις οποίες ξεκίνησε στον 20^ο αιώνα, θα διακρίνει δύο γενικές κατηγορίες: Αυτούς για τους οποίους δεν μπορούσε να κάνει αλλιώς, δηλαδή τις Μεγάλες Δυνάμεις οι οποίες τη νίκησαν στο πεδίο των μαχών, και αυτούς στους οποίους θεώρησε ότι είχε άφευκτη ηθική υποχρέωση λόγω γενοκτονίας, δηλαδή το εβραϊκό στοιχείο.

Στην πρώτη κατηγορία η Γερμανία διαπραγματεύτηκε σκληρά, στρεψοδίκησε, προέταξε την ανάγκη επιβίωσης του γερμανικού

λαού. Η ηττημένη Γερμανία, η κυβέρνηση της ηττημένης από τον πόλεμο Γερμανίας συνέδεσε την αποπληρωμή των χρεών της με την ανάπτυξη της οικονομίας της. Δεν αποδέχτηκε η ηττημένη Γερμανία αυτά που εμείς έχουμε αποδεχθεί. Πλήρωσε εν πολλοίς με την εκχώρηση περιοχών και τη λεηλασία της υποδομής της.

Κατάφερε, όμως, το 1953 σε μια διεθνή διάσκεψη στο Λονδίνο, στην οποία συμμετείχαν αρκετές χώρες και ανάμεσά τους και η Ελλάδα, να διεκδικήσει διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους του χρέους της.

Κατάφερε να διεκδικήσει μορατόριουμ στην αποπληρωμή, ρήτρα ανάπτυξης, δηλαδή να αποπληρώνει ενόσω η οικονομία της θα είχε ανάπτυξη. Και αυτός ήταν ο πυρήνας του μετέπειτα γερμανικού θαύματος της οικονομίας της.

Στη δεύτερη περίπτωση, της γενοκτονίας των εβραϊκών πληθυσμών, η Γερμανία έσπευσε να πληρώσει τις πολύ ελάχιστες αποζημιώσεις προς τα θύματα και το κράτος του Ισραήλ, επιρρίπτοντας διαρκώς την ευθύνη στο ναζιστικό καθεστώς και στην ιδεολογία του.

Το πόσο ρηχή και υπολογισμένη είναι αυτή η «έμπρακτη συγγνώμη» του γερμανικού κράτους, προκύπτει από το γεγονός ότι ελάχιστες, μηδαμινές αποζημιώσεις κατεβλήθησαν στα θύματα της γενοκτονίας των οκτώ εκατομμυρίων Πολωνών και Ρώσων αιχμαλώτων, τους οποίους η ίδια ακριβώς ρατσιστική ιδεολογία των ναζί καταδίκασε.

Σε ό,τι αφορά στην Ελλάδα, η παγιωμένη, μετά τη γερμανική επανένωση, αντίληψη του Βερολίνου ότι δεν οφείλονται αποζημιώσεις, ω γέγονε, γέγονε, εδράζεται στη βάση της αντίληψης ότι ο πόλεμος ήταν μία ιστορική εξέλιξη αναπόφευκτη, μία ιστορική εξέλιξη που αφορά τη σύγκρουση δυνάμεων και ότι δεν υπάρχει ηθική ενοχή. Αρνείται, δηλαδή, επί της ουσίας, η Γερμανία την ουσία του επιθετικού και άδικου Β' Παγκοσμίου Πολέμου.

Εάν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αποδεχτούμε αυτήν τη λογική -και αυτό το λέω, διότι διαβάζω άρθρα και τοποθετήσεις που λένε, λίγο-πολύ, να ξεχωρίσουμε τις επανορθώσεις, τις αποζημιώσεις από το κατοχικό δάνειο- και δεν την ανατρέψουμε, τότε δεν θα έχουμε καμμία τύχη ούτε σε νομικό επίπεδο ούτε ενώπιον διεθνών δικαιοδοτικών Οργάνων, κυρίως, όμως, σε επίπεδο διμερούς διπλωματικής διαπραγμάτευσης. Διότι, επαναλαμβάνω: Το θέμα φυσικά κι έχει τις νομικές του διαστάσεις, που πρέπει να τις ερευνήσουμε. Είναι, όμως, κυρίως ζήτημα πολιτικής διαπραγμάτευσης μέσα στους διεθνείς και τους ευρωπαϊκούς θεσμούς.

Η ανατροπή αυτού του πλαισίου απαιτεί την προσφυγή σε ένα ευρύ λαϊκό διεθνές κίνημα συμπαράστασης προς το ελληνικό αίτημα. Εμείς σήμερα εδώ δεν σας καταθέτουμε μια πρόταση εθνικής αναδίπλωσης, μια πρόταση αποκλεισμού και απομόνωσης της Ελλάδας. Το αντίθετο! Λέμε ότι με συγκροτημένο τρόπο, με εθνική ευθύνη πρέπει να αναλάβουμε αυτήν την πρωτοβουλία και να τη φέρουμε στο υψηλότερο δυνατό επίπεδο.

Κυρίως, όμως, έχουμε τη βαθιά πεποίθηση ότι για να μπορέσουμε να έχουμε αποτέλεσμα, οφείλουμε να βρούμε συμμάχους σε αυτό το αίτημα και σε αυτή τη διεκδίκηση, προφανώς συνυπολογίζοντας και τη λεηλασία, την ανθρωπιστική κρίση στην οποία έχει βρεθεί η χώρα από αυτές τις απάνθρωπες, εγκληματικές επιλογές της ύφεσης των μνημονίων, να βρούμε συμμάχους σε διεθνές επίπεδο, ακόμα και μέσα στη Γερμανία.

Αυτό εμείς το κάναμε, άλλωστε, πριν ξεσπάσει αυτή η τρομερή κρίση, πριν έρθει το μνημόνιο το Μάιο του 2010. Οι δικοί μας σύμμαχοι στη Γερμανία μπορεί βεβαίως, να μην έχουν τη δυνατότητα να διεκδικούν την κυβέρνηση, αλλά είναι μια σταθερή και αξιόπιστη φωνή ηθικής.

Οι δυνάμεις της Αριστεράς εκεί είναι αυτές που διακηρύττουν και μέσα στο γερμανικό κοινοβούλιο την ανάγκη και το δικαίο των γερμανικών επανορθώσεων, αλλά και με τη διαρκή παρουσία τους εδώ, στους ιστορικούς τόπους, όπου καταθέτουν όχι διπλωματικές κορώνες, αλλά επί της ουσίας τη συμβολή τους, τη συμπαράστασή τους, σε αυτό το δικαίο αίτημα.

Πιστεύουμε, λοιπόν, ότι μόνο εάν προσπαθήσουμε να δημιουργήσουμε ένα ευρύ, λαϊκό, διεθνές κίνημα συμπαράστασης προς το ελληνικό αίτημα για τις επανορθώσεις, ανάλογο -τηρουμένων,

βεβαίως, των αναλογιών- παρόμοιο με αυτό που αναπτύχθηκε κατά του πολέμου στο Βιετνάμ, μόνο τότε θα μπορέσουμε, μόνο αν έχουμε ερείσματα μέσα στην ίδια την κοινή γνώμη της Γερμανίας, να έχουμε ουσιαστικά αποτελέσματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να κλείσω, λέγοντας ότι θα περιμένω με αγωνία την επίσημη τοποθέτηση του κ. Αβραμόπουλου, του εκπροσώπου της Κυβέρνησης. Όμως, θα ήθελα να ακούσω και ποια είναι η άποψη, η θέση, του Έλληνα Πρωθυπουργού γι' αυτό θέμα. Διότι ο Έλληνας Πρωθυπουργός, μόλις εξελέγη, έκανε δύο πράγματα. Το πρώτο ήταν να φέρει η Κυβέρνησή του στη Βουλή προς ψήφιση την υπόθεση του «κουκουλάματος» της «SIEMENS», να αποσυρθεί δηλαδή το ελληνικό δημόσιο από τις απαιτήσεις του απέναντι σε μία γερμανική εταιρεία, η οποία διέφθειρε με την παρουσία της στη χώρα τις προηγούμενες δεκαετίες τα κόμματα εξουσίας και κυβερνήσεις, προκειμένου να παίρνει έργα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έργα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ-ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ι. ΜΕΙΜΑΡΑΚΗΣ**)

Το δεύτερο που έκανε ήταν να μεταβεί στο Βερολίνο και να συναντήσει την κ. Μέρκελ. Φυσικά, ούτε λόγος για θέμα διεκδίκησης από τη δική μας πλευρά, αλλά της είπε το περιβόητο «ουδείς αναμάρτητος», διότι κάποτε είχε την άποψη ότι είναι εγκληματική αυτή η πολιτική του μνημονίου.

Κυρίες Υπουργέ, δεν είναι προσωπικό και μην το πάρετε προσωπικά. Οφείλω να πω ότι με αυτά και με αυτά δεν μπορούμε να σας εμπιστευθούμε. Δεν μπορούμε να εμπιστευθούμε δύο κόμματα που βρέθηκαν στην εξουσία από τη Μεταπολίτευση και μετά και αδράνησαν, κωλυσιέργησαν, δεν έβαλαν κανένα θέμα για τη διεκδίκηση των αποζημιώσεων και δεν μπορούμε να θεωρήσουμε ότι η απόφασή σας να ορίσετε ως άκρως απόρρητα αυτά τα έγγραφα είναι μία απόφαση που συνάδει με αυτό το μείζονος σημασίας εθνικό θέμα.

Σας ζητώ, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, πρώτον, να προχωρήσετε στη σύσταση της διακομματικής κοινοβουλευτικής επιτροπής για τη διεκδίκηση των γερμανικών αποζημιώσεων με βάση το άρθρο 44 του Κανονισμού της Βουλής.

Δεύτερον, να τα θέσετε εν γνώσει των Αρχηγών των κομμάτων της Βουλής. Και εδώ θα ήθελα να ζητήσω την εξαίρεση του φιλοναζιστικού κόμματος της Βουλής που σήμερα απουσιάζει.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

Είναι μεγάλη ντροπή για τη χώρα που βρίσκονται εδώ μέσα οι υπερασπιστές των ναζί, αυτοί που μέχρι πρότινος μας έλεγαν ότι είναι τα παιδιά των ηττημένων του Β' Παγκοσμίου Πολέμου και σήμερα άλλαξαν τροπάρι και μας λένε ότι είναι τα παιδιά των νικητών του εμφυλίου. Όλα τα υπόλοιπα κόμματα της Βουλής, όμως, οφείλουν να έχουν θέση σε αυτήν τη διακομματική επιτροπή και να γνωρίζουν.

Κυρίως, όμως, σας ζητώ, ως ένδειξη αναγνώρισης στην ακάματη προσπάθεια του Εθνικού Συμβουλίου Διεκδίκησης των Αποζημιώσεων, να τους ενημερώσετε και να θέσετε εν γνώσει τους τα έγγραφα αυτά.

Τέλος, πιστεύω ότι δεν έχουμε να κρύψουμε κάτι. Πρέπει να οργανώσουμε τα επιχειρήματά μας, να οργανώσουμε τη νομική μας υποστήριξη. Κυρίως, όμως, το θέμα πρέπει να τεθεί σε πολιτικό επίπεδο και διμερώς και στα ευρωπαϊκά Όργανα, μη εξαιρουμένου του Συμβουλίου Κορυφής. Και πιστεύουμε ότι μια κυβέρνηση που σέβεται τις θυσίες και τους αγώνες του ελληνικού λαού, θα έπρεπε εδώ και καιρό να το είχε θέσει.

Σε κάθε περίπτωση, εμείς δεσμευόμαστε -ανεξάρτητα απ' τις επιλογές σας- να θέσουμε αυτά τα επτά ζητήματα, να βρεθούμε στην πρώτη γραμμή της διεκδίκησης, ανεξάρτητα από το αν ο κ. Σόμπλε μπορεί να έχει διαφορετική άποψη. Διότι μπορεί κάποιος να λένε ότι την ιστορία τη γράφουν οι νικητές ή οι ισχυροί, αλλά την ιστορία τη γράφουν κι οι αγώνες των λαών. Και μπροστά μας έχουμε τη ζωντανή ιστορία, τους αγωνιστές της Εθνικής Αντίστασης στους οποίους και αποτίουμε φόρο τιμής. Κυρίως, όμως, προς όφελος των επόμενων γενεών, είμαστε υποχρεωμένοι να προχωρήσουμε με γοργά βήματα στη διεκδίκηση του δικίου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος - Βασίλειος Ι. Μείμαράκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακινώσω στο Σώμα

ότι τη συνεδρίαση μας παρακολουθεί ο Υπουργός Εξωτερικών της Βοσνίας - Ερζεγοβίνης κ. Ζλάτκο Λαγκούμπτζίγια, αφού ξεναγύθη στη Βουλή και αφού είχε συνάντηση εργασίας με την Ομάδα Φίλιας.

Τον υποδεχόμαστε και τον καλωσορίζουμε!

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ο Υπουργός Εξωτερικών κ. Δημήτριος Αβραμόπουλος έχει τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Κυρίες Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιτρέψτε μου να ξεκινήσω καλωσορίζοντας και στη Βουλή των Ελλήνων το συνάδελφό μου - Υπουργό Εξωτερικών της Βοσνίας - Ερζεγοβίνης τον κ. Λαγκούμπτζίγια, με τον οποίον θα έχουμε σήμερα ιδιαίτερες συναντήσεις και συζητήσεις για θέματα που αφορούν τις σχέσεις ανάμεσα στις δύο χώρες.

Τον καλωσορίζω, λοιπόν, στο ναό της Ελληνικής Δημοκρατίας, αλλά -ας μου επιτρέψετε να πω- και της παγκόσμιας δημοκρατίας, γιατί από αυτήν την πόλη είναι που ξεκίνησε όλη αυτή η όμορφη περιπέτεια του κόσμου, που οδήγησε σήμερα τους λαούς της Ευρώπης -μας φέρνουν πλέον κοντά, κύριε Υπουργέ- στο να βιώνουν τη δημοκρατία στην πράξη πάνω σε αρχές και αξίες που γεννήθηκαν σε αυτή τη γη. Σας καλωσορίζω και πάλι!

Κύριοι συνάδελφοι, παρακολούθησα με ιδιαίτερη προσοχή τις τοποθετήσεις των συναδέλφων, καθώς και του Προέδρου του ΣΥΡΙΖΑ του κ. Τσίπρα. Θα ήθελα να μου επιτρέψετε να ξεκινήσω, λέγοντας πως κυριολεκτικά με ενθουσιάζει το γεγονός ότι σε αυτόν τον χώρο αρθρώνεται σοβαρός, υπεύθυνος εθνικός λόγος.

Θέλω να ευχαριστήσω τον κ. Γλέζο, γιατί στην επικοινωνία που είχαμε, όταν είχε ήδη οριστεί η ημερομηνία για τη συζήτηση αυτή, ανταποκρίθηκε και στο δικό μου αίτημα να τη μεταθέσουμε για λίγες μέρες, ώστε να είμαι κι εγώ παρών. Και τούτο, γιατί πρόκειται πραγματικά για μία ιδιαίτερα σημαντική συζήτηση, που μας δίνει την ευκαιρία, πρώτα απ' όλα σε μας, στην Κυβέρνηση, να ενημερώσουμε το Σώμα, αλλά και να ακούσουμε τις απόψεις των κομμάτων για ένα θέμα, το οποίο, παρά τις δεκαετίες που έχουν παρέλθει, εξακολουθεί να είναι ανοικτό.

Πράγματι, κύριε Πρόεδρε του ΣΥΡΙΖΑ, πριν από ένα χρόνο περίπου -και συγκεκριμένα τον Μάρτιο του 2012- πραγματοποιήθηκε για πρώτη φορά κοινή συνεδρίαση των Διαρκών Επιτροπών Οικονομικών και Εξωτερικών της Βουλής προκειμένου να συζητηθεί σε βάθος το ζήτημα των αποζημιώσεων. Η συζήτηση αυτή μας είχε προβληματίσει ιδιαίτερα.

Συνοψίζοντας τα συμπεράσματά της, συγκρατώ τρία βασικά σημεία:

Πρώτα απ' όλα, το έλλειμμα σαφούς εικόνας και διαθέσιμων στοιχείων. Δεύτερον, το έλλειμμα πολιτικής βούλησης και τρίτον, μία κοινή συνισταμένη θα έλεγα όλων των παρατάξεων, που οδηγούσε λογικά σε κατεύθυνση συναίνεσης. Και διαφαίνεται από τη μέχρι στιγμής εξέλιξη της συζήτησης ότι προς τα εκεί οδηγούμεθα.

Κατανόω πλήρως τα ερωτήματα που θέτετε. Κυρίως, σε ό,τι αφορά την αποκατάσταση της δικαιοσύνης και της αλήθειας για τα δεινά που υπέστη ο ελληνικός λαός στα δύσκολα χρόνια της Κατοχής. Μία δύσκολη εποχή κατά τη διάρκεια της οποίας ο ελληνικός λαός υπέφερε, πείνασε, λεηλατήθηκε, όσο καμμία άλλη χώρα κατά τη διάρκεια του Δευτέρου Παγκόσμιου Πολέμου. Και αυτό είναι γνωστό, όχι μονάχα σε εμάς που ως χώρα και λαός υπομέναμε τα δεινά του πολέμου, την οικονομική εξαθλίωση, την πείνα, τις βιαιοπραγίες, την κλοπή και την καταστροφή του πολιτιστικού μας πλούτου. Τους εμπρησμούς και τις βιαιότητες από τους κατακτητές, αλλά και σε ολόκληρη την Ευρώπη, ακόμα και πέρα από τα σύνορα της Ευρώπης στον κόσμο ολόκληρο. Οι εποχές βέβαια δεν συγκρίνονται, αλλά και οι μνήμες δεν σβήνουν. Από τότε, συντελέστηκαν άλματα μεγάλων αλλαγών. Η Ευρώπη ενώθηκε. Οι αντίπαλοι της εποχής εκείνης συνεργάζονται και συνυπάρχουν στους κόλπους της. Η ειρήνη εμπεδώθηκε στην Ευρώπη, με δυσκολίες είναι αλήθεια που κορυφώνονται με τη γενοκεντρική οικονομική κρίση, αλλά πορεύεται στο κοινό όλων των λαών, ως πεπραγμένο.

Εκείνη ωστόσο η δραματική περίοδος, ενώ έχει κλείσει μεγάλα

κεφάλαια, δεν έκλεισε με αμοιβαία αποδεκτό τρόπο το ζήτημα των αποζημιώσεων. Και αυτό αποδεικνύεται από το γεγονός ότι καμμία μέχρι σήμερα κυβέρνηση δεν παραιτήθηκε από τις αξιώσεις αυτές. Γι' αυτό, ό,τι μας ανήκει το διεκδικούμε με τον ορθό και νόμιμο τρόπο. Και κανείς να μην έχει αμφιβολία ότι δεν προβαίνουμε σε όλες τις απαραίτητες για το σκοπό αυτό ενέργειες.

Είναι δε διαχρονική θέση της ελληνικής πολιτείας ότι η εκκρεμότητα των πολεμικών αποζημιώσεων υφίσταται και γι' αυτό το λόγο διατηρούμε πάντα το δικαίωμα και τις δυνατότητες για το χειρισμό αυτού του θέματος, ώστε να έχει την προσφορότερη κατάληξη για τη χώρα μας.

Δεν υπάρχει, επίσης, καμμία αμφιβολία ότι το ζήτημα των γερμανικών αποζημιώσεων είναι σύνθετο και παρουσιάζει ιδιαίτερη πολυπλοκότητα στο πλαίσιο του διεθνούς δικαίου. Υπάρχει, όμως, και η άλλη η ιδιαίτερα σημαντική διάσταση, η ηθική και ιστορική. Και αυτό αγγίζει την καρδιά όλων των Ελλήνων. Όπως, επίσης, είναι αλήθεια ότι αυτό το ζήτημα, ναι, θα έπρεπε να είχε διευθετηθεί νωρίτερα. Αλλά θα συμφωνήσετε μαζί μου ότι καμμία φορά η ιστορία δεν κρίνει με το χρόνο, αλλά με τις πράξεις.

Σε καμία περίπτωση, όμως, η ανακίνηση και η επαναφορά του θέματος δεν πρέπει να θεωρηθεί ως εχθρική κίνηση προς ένα λαό με τον οποίο πορευόμαστε μαζί στους κόλπους της ευρωπαϊκής οικογένειας. Οι ίδιοι οι πολίτες της Γερμανίας έχουν καταδικάσει τις θηριωδίες του ναζιστικού καθεστώτος και σήμερα, μαζί με όλους τους ευρωπαϊκούς λαούς, βιώνουν την εποχή της δημοκρατίας. Και είναι βέβαιον –θα συμφωνήσω μαζί σας– ότι κατανοούν τη θέση των Ελλήνων, η οποία σε καμμία περίπτωση δεν ταυτίζει τη σημερινή δημοκρατική Γερμανία με το ναζιστικό καθεστώς. Το αντίθετο. Από κοινού με τη Γερμανία και με όλες τις δημοκρατικές χώρες της Ευρώπης δίνουμε δυναμικό παρών στο πλευρό των λαών που αγωνίζονται για δημοκρατία, ανθρώπινα δικαιώματα και κράτος δικαίου. Κάποιοι επιχειρήσαν να συνδέσουν την απαραίτητη δημοσιονομική προσαρμογή της χώρας μας, αλλά και τις μεγάλες μεταρρυθμίσεις που προωθούμε με το ζήτημα των αποζημιώσεων. Είναι λάθος. Και αυτό, γιατί ένα ζήτημα ανοιχτό για εξήντα χρόνια δεν χωράει στο χρονοδιάγραμμα της δημοσιονομικής κρίσης. Αντίθετα, με τη διευθέτησή του σβήνει και το τελευταίο σκοτεινό σημείο που μας άφησε η ιστορία και προαναγγέλλει ένα νέο κεφάλαιο στις σχέσεις μας.

Το Υπουργείο Οικονομικών, με οδηγία του Πρωθυπουργού Αντώνη Σαμαρά, προχώρησε στη συγκέντρωση, καταγραφή και ανάλυση του διαθέσιμου αρχειακού υλικού. Θυμίζω ότι επανειλημμένα στο παρελθόν είχε τεθεί το θέμα των γερμανικών αποζημιώσεων και επανορθώσεων.

Ο, δε, σημερινός Πρόεδρος της Δημοκρατίας το είχε θέσει τότε ως Υπουργός Εξωτερικών.

Το θέμα, λοιπόν, άνοιξε, αλλά δεν έκλεινε.

Τώρα όμως, σας διαβεβαιώνω, άνοιξε, για να κλείσει, με τη δικαιοσύνη να θριαμβεύει.

Ως προς την έρευνα τώρα που πραγματοποιήθηκε στα Οικονομικά Αρχεία του Κράτους, ο συνάδελφος Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών ο κ. Σταϊκούρας, θα μπορέσει να σας ενημερώσει πληρέστερα και αναλυτικότερα.

Το πόρισμα που διαβιβάστηκε στο Υπουργείο Εξωτερικών και που είναι πράγματι αποτέλεσμα επίπονης και συστηματικής δουλειάς της αρμόδιας επιτροπής που είχε οριστεί για τη σύνταξη του, εστάλη στο Νομικό Συμβούλιο του Κράτους. Και αναμένεται η γνωμοδότησή του, ώστε να υπάρξει ισχυρή νομική βάση για τα επόμενα βήματά μας. Και τούτο, διότι, όπως αντιλαμβάνεστε, η όποια μάχη θα δοθεί θα έχει και νομική διάσταση, ιδίως ως προς την προοπτική προσφυγής στη διεθνή δικαιοσύνη.

Σίγουρα το περιεχόμενο της γνωμοδότησης δεν μπορούμε –αλλά ούτε και πρέπει– να το προκαταλάβουμε. Θα είναι, όμως, καθοριστικό για τις επόμενες κινήσεις μας.

Στο σημείο αυτό, θα ήθελα να σας θυμίσω ότι το πόρισμα διαβιβάστηκε στο Υπουργείο Εξωτερικών με το χαρακτηρισμό του ως «απορρήτου».

Κύριε Τσίπρα, το χαρακτηρισμό τον έδωσαν οι ίδιοι οι χειριστές αυτής της υπόθεσης, τους οποίους πολύ ορθά προ ολίγου επανέσate για το έργο τους. Και το έκαναν –δεν τους δόθηκε καμμία οδηγία γι αυτό– για έναν πάρα πολύ απλό λόγο: Το πε-

ριεχόμενο αυτού του πορίσματος περιλαμβάνει στοιχεία που θα έπρεπε με κάθε τρόπο να προστεθούν από τυχόν εκμετάλλευσή τους, που μπορεί να βλάψει τον πολιτικό, διπλωματικό και νομικό χειρισμό τους.

Αυτή την ώρα που μιλάμε το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους προβαίνει στη νομική επεξεργασία, αξιολόγηση και τεκμηρίωση του περιεχομένου της απόρρητης αυτής έκθεσης και κατ' επέκταση των αξιώσεων του ελληνικού δημοσίου.

Σε αυτό, λοιπόν, το στάδιο βρισκόμαστε και αναμένουμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έρχομαι τώρα στη δεύτερη προ-ϋπόθεση που ανέφερα πριν, που είναι η πολιτική βούληση: Η πολιτική βούληση της Κυβέρνησης εκφράστηκε με σαφή και κατηγορηματικό τρόπο με τις ενέργειές της, ενέργειες που για πρώτη φορά σε όλη τη μεταπολεμική περίοδο, θέτουν τις βάσεις για την τελική διευθέτηση του ζητήματος. Είναι μια απόφαση πολιτικής και εθνικής ευθύνης –το είπατε και εσείς πρωτίτερα– κι έρχεται να εκφράσει συνολικά τον ελληνικό λαό.

Αυτόν το δρόμο επιλέξαμε και θα εξαντλήσουμε όλες τις δυνατότητες που υπάρχουν, για να οδηγηθούμε σε αποτελέσματα. Και αυτό, για όσο χρόνο και με όση προσπάθεια και αν χρειαστεί, ακόμα και πέρα και πάνω από τη σημερινή συγκυρία.

Το ότι αυτό εκφράζει το σύνολο του ελληνικού λαού, οδηγεί στο τρίτο ζητούμενο που είναι η εθνική συναίνεση. Για το λόγο αυτό, δεν πρέπει να αφήσουμε να υπάρξουν θέσεις και συμπεριφορές που θα αποδυνάμωναν την απαραίτητη ενιαία εθνική θέση και γραμμή. Και δε χωρούν εδώ ρητορικές ακραίες και διχαστικές. Και πολύ ορθά αυτό σημειώθηκε και πρωτίτερα από όλους τους προηγούμενους συνομιλητές.

Η συνεισφορά όλων, ανεξαιρέτα με λόγο, θέσεις και προτάσεις, μπορεί να οδηγήσει στο απαραίτητο συνθετικό αποτέλεσμα, που με τη σειρά του θα είναι και η βάση πάνω στην οποία πολιτικά και εθνικά θα στηριχτούμε.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να κάνω μια αναφορά τιμής σε όλους εκείνους, πολιτικούς και πολίτες, πέρα και πάνω από ιδιότητες και κόμματα, που κράτησαν ζωντανό αυτό το θέμα και δεν έπαυσαν ποτέ να αγωνίζονται για την οριστική του διευθέτηση.

Ανάμεσά μας σήμερα είναι πολλοί από αυτούς. Γλέζος, διακεκριμένοι καθηγητές. Αλλά θα μου επιτρέψετε να πω ότι πολλοί από αυτούς δεν είναι πια κοντά μας, γιατί έκλεισαν τα μάτια πριν έρθει η ώρα αυτή.

Αξίζει, λοιπόν, σήμερα να γυρίσουμε τη σκέψη μας σε όλους εκείνους που κράτησαν αυτό το θέμα ζωντανό και μας δίνουν σήμερα τη δυνατότητα και στο όνομα της δικής τους προσπάθειας, αλλά και των μεγάλων αγώνων του ελληνικού λαού, να το ανοίξουμε και πάλι.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, όταν πριν από λίγες μέρες ήρθε αυτό το θέμα στην επιφάνεια, είχα πει ότι το γεγονός πως οι δικές μας γενιές δεν έζησαν αυτό που έζησαν οι προηγούμενες γενιές Ευρωπαίων, δεν σημαίνει ότι κι εμείς δεν πήραμε τα μαθήματά μας από την Ιστορία.

Σήμερα αυτό που βιώνει η Ευρώπη είναι μια νέα μορφή πολέμου. Μόνο που αυτός ο πόλεμος δεν καταστρέφει κτήρια. Μπορεί να μην έχει νεκρούς, αλλά δολοφονεί όνειρα και κατακτήσεις της μεταπολεμικής γενιάς.

Κοινή μας κατάκτηση είναι και παραμένει το ευρωπαϊκό οικοδόμημα.

Απόφασή μας είναι να το δυναμώσουμε και να το ισχυροποιήσουμε ακόμη περισσότερο μπροστά σε κάθε μορφής κρίση και απειλή. Και αυτό είναι προς όφελος της Ελλάδας, προς όφελος του έθνους μας και του λαού μας, αλλά προς όφελος και όλων των λαών της Ευρώπης.

Είπα πρωτίτερα ότι ο γερμανικός και ο ελληνικός λαός συνυπάρχουν, συνεργάζονται και συμπορεύονται στους κόλπους της Ενωμένης Ευρώπης. Δύο λαοί που ανακαλύπτουν όλο και περισσότερο ο ένας τον άλλον, με εκατοντάδες χιλιάδες Έλληνες να ζουν και να δραστηριοποιούνται στη Γερμανία, με δύο γενιές νέων Ελλήνων να έχουν γεννηθεί, να σπουδάζουν και να εργάζονται εκεί, αλλά και εκατοντάδες χιλιάδες Γερμανούς να επισκέπτονται κάθε χρόνο τη χώρα μας, βρίσκοντας εδώ ένα περιβάλλον φιλόξενο και φιλικό. Και έτσι θα συνεχίσουν, ενισχύοντας συνάμα και τις σχέσεις μας στους τομείς όπου δια-

σταυρώνονται και συνυπάρχουν τα κοινά μας συμφέροντα. Άλλο, όμως, το ένα και άλλο το άλλο. Η τελική διευθέτηση της διαχρονικής αυτής εκκρεμότητας δεν θα αγγίξει τον πυρήνα των σχέσεων ανάμεσα στους δύο λαούς και στις δύο χώρες. Και είναι βέβαιο, ότι στη διαδικασία που επελέγη, θα προστεθεί και η κατανόηση και η συνεννόηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε χρέος να αποδείξουμε σε όλους ότι η Ελλάδα διεκδικεί τα δικά της ενωμένη, ότι σε αυτό το δρόμο και μπροστά σε αυτό το ζήτημα δεν υπάρχουν λιγότερο ή περισσότερο πατριώτες. Κοινή βούληση όλων μας είναι η διεκδίκηση των δικαίων μας.

Από τη σημερινή συζήτηση στη Βουλή πρέπει να προκύψει ένα μήνυμα ενότητας και συμπόρευσης μπροστά στον κοινό μας σκοπό. Η Κυβέρνησή μας έφερε αυτό το θέμα και πάλι στην επιφάνεια. Και δεν διεκδικούμε τα πρωτεία, όπως πολύ ορθά πρωτότερα είπατε ότι δεν τα διεκδικείτε κι εσείς. Οι σκέψεις μας, οι ενέργειές μας, εκφράζουν το σύνολο του ελληνικού λαού. Η Κυβέρνηση ανοίγει το δρόμο για να οδηγηθεί αυτό το θέμα στην τελική του επίλυση. Είμαι βέβαιος ότι με τη συνδρομή και τη στήριξη όλων των πολιτικών δυνάμεων θα εκφραστεί αυθεντικά η επιθυμία και η προσδοκία του ελληνικού λαού και η πατρίδα μας θα δικαιωθεί. Γιατί η δικαίωση, όπως πολύ σωστά έχει πει ο Μανώλης Γλέζος, είναι πάνω απ' όλα ηθική.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Το λόγο έχει ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ κ. Ευάγγελος Βενιζέλος.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος): Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ελπίζω να είναι προφανές σε όλους εδώ μέσα ότι η συζήτηση αυτή δεν πρέπει να διεξάγεται για εσωτερική πολιτική κατανάλωση. Η συζήτησή μας αφορά ένα μεγάλο, ανοιχτό, ιστορικό ζήτημα. Και τίποτα δεν είναι πιο επίκαιρο πάντα από τη συνειδηση και τη διδαχή της Ιστορίας. Αλλά, επιπλέον αυτού, η συζήτησή μας αφορά ένα ζήτημα που τίθεται κατά το Διεθνές Δίκαιο. Άρα, έχει τεράστια σημασία η ακρίβεια όσων λέγονται στη Βουλή των Ελλήνων. Γιατί, ό, τι λέγεται εδώ και καταγράφεται στα Πρακτικά, δεσμεύει τη χώρα και εντάσσεται σε μία δύσκολη διπλή διαδικασία, που δεν είναι μόνο πολιτική, αλλά είναι και νομική.

Υπό την έννοια αυτή, ανεξάρτητα από τις προθέσεις του κάθε ομιλητή εδώ μέσα, είναι ανιστόρητο και εσφαλμένο και πλήττει τα συμφέροντα της χώρας να διατυπώνεται η άποψη ότι η Ελληνική Δημοκρατία έως τώρα δεν έχει θέσει πολιτικά και διπλωματικά το ζήτημα των πολεμικών αποζημιώσεων και του κατοχικού δανείου στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας και μετά τον πόλεμο, αλλά κυρίως μετά την ενοποίηση της Γερμανίας και την υπογραφή των σχετικών διεθνών συνθηκών του 1990.

Διότι εάν κάποιες κυβερνήσεις, μεταπολεμικές πράγματι, δεν ήταν όσο επίμονες και συστηματικές έπρεπε στον τρόπο με τον οποίο έθεταν το ζήτημα αυτό, είναι εξίσου λάθος να πει κάποιος ότι δεν το θέσαμε και άρα, έχει βάση το γερμανικό επιχείρημα που διетύπωσε προσφάτως ο κ. Σόμπλε, πως είναι πολύ αργά τώρα πια μετά από τέτοια καθυστέρηση και αδράνεια που αποδυναμώνει τα δικαιώματα της Ελλάδος, να τίθενται ζητήματα για πρώτη φορά. Αυτός ο ισχυρισμός της γερμανικής πλευράς δεν αληθεύει και επαναλαμβάνω ότι είναι πολύ μεγάλο λάθος υπονομευτικό της προσπάθειάς μας να τον υιοθετούμε άμεσα ή έμμεσα.

Κάποιοι μπορεί να νομίζουν ότι η εθνική αξιοπρέπεια, ο πατριωτισμός, η ίδια η ιστορία αρχίζει με τη δική τους έλευση στη Βουλή των Ελλήνων ή με την άνοδο την εκλογική και την κοινοβουλευτική του δικού τους κόμματος, αλλά βεβαίως δεν είναι έτσι. Δεν κινείται έτσι η Ιστορία, δεν κινείται έτσι η πολιτική.

Και πρέπει να πω ότι εδώ διαχωρίζω απολύτως τον Μανώλη Γλέζο, ο οποίος δεν ανήκει στο ΣΥΡΙΖΑ. Ανήκει σε όλον τον ελληνικό λαό και ομιλεί εξ ονόματος του έθνους. Και δεν περίμενε να εκλεγεί Βουλευτής Επικρατείας του ΣΥΡΙΖΑ για να πει αυτά που λέει και που τα λέει στο όνομα του δικού του ηρωισμού και του δικού του πανεθνικού ιστορικού ρόλου.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, επειδή κρίσιμο είναι το αν η Ελλάδα έχει θέσει το ζήτημα των πολεμικών αποζημιώσεων και

ιδίως του αναγκαστικού κατοχικού δανείου στη Γερμανία μετά την κρίσιμη ημερομηνία της ενοποίησης της Γερμανίας, θέλω να έχει καταγραφεί στα Πρακτικά της Βουλής των Ελλήνων ότι σειρά ολόκληρη ελληνικών κυβερνήσεων -από τις ημερομηνίες που θα παραθέσω, θα καταλάβετε πάρα πολύ καλά ποιου πολιτικού χαρακτήρα ήταν οι κυβερνήσεις αυτές- έθεσαν με ευθύ, απερίφραστο, διπλωματικά τεκμηριωμένο τρόπο το ζήτημα αυτό.

Μετά λοιπόν το 1990, που είναι η κρίσιμη ημερομηνία κατά το Διεθνές Δίκαιο, με εντολή του τότε Υπουργού Εξωτερικών και σημερινού Προέδρου της Ελληνικής Δημοκρατίας Κάρολου Παπούλια, ο Έλληνας Πρέσβης στην Βόννη, όπως ξέρετε, επέδωσε διακοίνωση στο Γερμανό Υφυπουργό Εξωτερικών με την οποία ετίθετο με αναλυτικό και τεκμηριωμένο νομικά τρόπο το ζήτημα του κατοχικού δανείου και εν γένει της διεθνούς ευθύνης της Γερμανίας.

Μετά από την ενέργεια αυτή, το 1997 ο τότε Πρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων, ο παριστάμενος Απόστολος Κακλαμάνης, επισκεπτόμενος τη Βόννη -ακόμη Πρωτεύουσα της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας- έθεσε στον τότε Υπουργό Εξωτερικών και Αντικαγκελάριο κ. Κίνκελ το ζήτημα των πολεμικών αποζημιώσεων και του κατοχικού δανείου μαζί με πολλά άλλα θέματα.

Το 1998 ο τότε Έλληνας Πρέσβης και μετέπειτα Γενικός Γραμματέας της Προεδρίας της Δημοκρατίας κ. Αλιανός έθεσε το ζήτημα αυτό στον Γενικό Διευθυντή Πολιτικών Υποθέσεων του Υπουργείου Εξωτερικών της Γερμανίας τον κ. Χόρσμαν.

Η κορυφαία στιγμή ήταν όταν το 2000, κατά την επίσημη επίσκεψη του τότε Προέδρου της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας Ράου, ο Έλληνας Πρόεδρος της Δημοκρατίας Κωστής Στεφανόπουλος με την έγκριση και την προσυπογραφή της τότε ελληνικής κυβέρνησης, όπως προβλέπει το Σύνταγμα μας, έθεσε με τον επιστημότερο δυνατό τρόπο το ζήτημα στο Γερμανό ομόλογό του. Αυτό επανελήφθη λίγες μέρες αργότερα σε συνάντηση των Υπουργών Εξωτερικών των δύο χωρών στο πλαίσιο του Συμβουλίου Γενικών Υποθέσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Πρέπει δε να σας πω ότι μετά απ' όλα αυτά, η κορυφαία πολιτική και ταυτόχρονα νομική ενέργεια που έγινε ήταν η απόφαση της τελευταίας κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ να παρέμβει η Ελληνική Δημοκρατία στη δίκη που ανοίχθηκε στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης με πρωτοβουλία της Γερμανίας, η οποία ζήτησε από το Διεθνές Δικαστήριο να υψώσει φραγμό στη διεθνή της ευθύνη -οικονομικό φραγμό- επικαλούμενη τη διεθνή ασυλία του κράτους, δηλαδή την ετεροδικία της Γερμανίας ενώπιον οποιουδήποτε δικαστηρίου άλλου κράτους. Η Γερμανία τότε εστράφη κατά της Ιταλίας γιατί τα ιταλικά δικαστήρια και εν τέλει ο ιταλικός Άρειος Πάγος ήταν αυτός που είχε καταστήσει αμετάκλητες και εκτελεστές ιταλικές δικαστικές αποφάσεις κατά περιουσιακών στοιχείων του γερμανικού δημοσίου επί ιταλικού εδάφους για αποζημιώσεις ιδιωτών που εβλάβησαν ως θύματα της ναζιστικής θηριωδίας στο Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, αλλά ο ιταλικός Άρειος Πάγος είχε θεωρήσει εκτελεστές και τις αποφάσεις των ελληνικών δικαστηρίων για την υπόθεση του Διστόμου, οι οποίες είχαν εκδοθεί μετά από τη γνωστή ιστορική πρωτοβουλία του αείμνηστου Γιάννη Σταμούλη, πρώην Ευρωβουλευτή του ΠΑΣΟΚ και πρώην Νομάρχη Βοιωτίας, στα όρια του νομού του οποίου βρίσκεται το μαρτυρικό Δίστομο.

Όταν λοιπόν η Γερμανία πήρε την πρωτοβουλία να θέσει το θέμα στο υψηλότερο δυνατό επίπεδο της διεθνούς δικαιοσύνης, στη Χάγη, η Κυβέρνησή μας αποφάσισε η Ελλάδα να παρέμβει ως μη διάδικος στη δίκη αυτή, υποστηρίζοντας ότι η Γερμανία δεν έχει κρατική ασυλία, ετεροδικία, δηλαδή υποστηρίζοντας τις θέσεις της Ιταλίας, η οποία ήταν ταυτόχρονα θύτης κατά τη διάρκεια του φασισμού και θύμα μετά την πτώση του Μουσολίνι. Άρα είχε πάρα πολύ μεγάλη σημασία η απόφασή μας να παρέμβουμε ως απόφαση πολιτική και ως πράξη δικονομική, διότι θα είχαμε πια μία απόφαση του Διεθνούς Δικαστηρίου της Χάγης για το δικονομικό πλαίσιο μέσα στο οποίο μπορούν να κινηθούν τα ζητήματα που αφορούν όχι μόνο ιδιώτες που υπέστησαν βλάβη και ζητούν αποζημίωση, αλλά και κράτη κατά άλλου κράτους, ενώπιον των δικών τους δικαστηρίων ή άλλων εθνικών δικαστηρίων.

Επειδή έχω ακούσει πολλά για τη στάση μας σε σχέση με τη

Γερμανία κατά τη διάρκεια της κρίσης και κατά τη διάρκεια επί-
 πονων και επικίνδυνων διαπραγματεύσεων για την πορεία του
 τόπου μας, θέλω να σας πω ότι όλες οι κρίσιμες διαδικαστικές
 φάσεις αυτής της υπόθεσης στη Χάγη, δηλαδή η αποδοχή της
 παρέμβασής μας ως παραδεκτής, κάτι που σπανίζει στο Διεθνές
 Δίκαιο, η υποβολή των γραπτών μας παρατηρήσεων και η ακρο-
 αματική διαδικασία, διεξήχθησαν μεταξύ Ιουλίου του 2011 και
 Φεβρουαρίου του 2012, που εκδόθηκε η περιβόητη απόφαση της
 3^{ης} Φεβρουαρίου του 2012 του Διεθνούς Δικαστηρίου της Χάγης,
 δηλαδή τους μήνες που συνέβαινε να είμαι Υπουργός των Οικο-
 νομικών και να έχουμε τη σκληρότερη διαπραγμάτευση για το
 δεύτερο πρόγραμμα στήριξης της ελληνικής οικονομίας, για το
 μεγάλο δάνειο με πολύ ευνοϊκότερους όρους και για το κούρεμα
 του ελληνικού δημόσιου χρέους, το μεγαλύτερο που έχει γίνει
 διεθνώς. Στις 3 Φεβρουαρίου εκδόθηκε η απόφαση της Χάγης,
 στις 21 Φεβρουαρίου διεξήχθη το κρίσιμο Eurogroup για την έγ-
 κριση του προγράμματος, στις 9 Μαρτίου έγινε το κούρεμα του
 χρέους.

Στη διάρκεια αυτών των δύσκολων μηνών είχαμε και υποδεί-
 ξεις και πιέσεις και, ενώ ήταν ανοικτή η εκκρεμοδικία αυτή, δια-
 πραγματευόμασταν για το περιβόητο μνημόνιο και τίποτα δεν
 μας έκαμψε να κάνουμε την πιο μεγάλη, ανοικτή, επίσημη πολι-
 τική και νομική σύγκρουση με τη Γερμανία, θέτοντας το ζήτημα
 στο υψηλότερο και επιστημονικό επίπεδο.

Άρα ποιος μπορεί να πει ότι τα θέματα αυτά έχουν μείνει έτσι,
 κάτι το οποίο είναι ιστορικά ανακριβές; Και τα καταγράφουμε
 αυτά, γιατί πρέπει η Βουλή των Ελλήνων, αλλά ιδίως η διεθνής
 κοινότητα και οι φίλοι και σύμμαχοι και εταίροι μας Γερμανοί να
 θυμηθούν -και όσοι δεν τα έχουν ξανακούσει να μάθουν- τι είναι
 αυτό που έχει συμβεί.

Είμαι ευχαριστημένος από τον τρόπο με τον οποίο διαχρονικά
 οι ελληνικές κυβερνήσεις χειρίστηκαν το ζήτημα αυτό; Όχι. Θα
 έπρεπε να είναι πολύ πιο επίμονη, πιεστική, συστηματική η θέση
 του ζητήματος αυτού. Αλλά τα ζητήματα έχουν τεθεί και βεβαίως
 έχουν διακοπεί κάθε είδους προθεσμίες και δεν μπορεί κανείς να
 προβάλει ισχυρισμό για αποδυνάμωση του δικαιώματος που έχει
 η Ελλάδα.

Τιμώ και εγώ το ήθος και την επαγγελματική ικανότητα των
 στελεχών του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, που υπό τον
 Γενικό Διευθυντή τους κ. Καρακούση συνέλεξαν στοιχεία και
 υπέβαλαν την έκθεση αυτή. Δεν συμφωνώ με το χαρακτηρισμό
 της έκθεσης αυτής ως εμπιστευτικής ή απόρρητης. Συμφωνώ με
 την πρόταση του Προέδρου του ΣΥΡΙΖΑ να λάβουν γνώση τα
 κόμματα.

Μπορώ να σας πω ότι είναι κι αυτό μεγάλο λάθος, να λέει κα-
 νείς ότι υπήρχαν στοιχεία που δεν τα γνωρίζαμε και άρα ατεκμη-
 ρίωτα θέσαμε τα θέματα, όταν τα θέταμε. Όχι, όλα είναι γνωστά.
 Οι υπηρεσιακοί φάκελοι του Υπουργείου Εξωτερικών, οι τρέχον-
 τες, έχουν περισσότερα στοιχεία -είμαι βέβαιος- από την έκθεση
 του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους. Γιατί και το Υπουργείο
 Εξωτερικών και η Τράπεζα της Ελλάδος έχουν λόγω της αρμο-
 διότητάς τους χειριστεί από πολύ πιο κοντά και πολύ πιο πρό-
 σφατα απ' ότι η περίοδος της Κατοχής τα θέματα αυτά. Είναι όλα
 γνωστά.

Συμφωνώ με την παραπομπή του θέματος στο Νομικό Συμβού-
 λιο του Κράτους με την έννοια ότι χρειαζόμαστε πρόσθετη και
 επίκαιρη τεκμηρίωση κι είναι απολύτως αναγκαίο να συγκροτηθεί
 ομάδα εργασίας με τη συμμετοχή και του Νομικού Συμβουλίου
 του κράτους και του Υπουργείου Εξωτερικών και του Υπουργείου
 των Οικονομικών και της Τράπεζας της Ελλάδος και ειδικών επι-
 στημόνων σε θέματα Διεθνούς Δικαίου, σε θέματα χρηματοοικο-
 νομικά και ιστορικών, οι οποίοι θα παρουσιάσουν την επίκαιρη
 και ολοκληρωμένη τεκμηρίωση και όχι την πρώτη, αλλά μια νεό-
 τερη και επικαιροποιημένη τεκμηρίωση.

Συμφωνώ επίσης -το θεωρώ αυτονόητο- πως πρέπει υπό τον
 Μανώλη Γλέζο να ενημερωθεί η Εθνική Επιτροπή Για Τη Διεκδί-
 κηση Των Πολεμικών Αποζημιώσεων Από Τη Γερμανία αλλά και
 όλος ο ελληνικός λαός, γιατί δεν κινούμαστε κρυφά. Για μένα
 είναι αυτονόητο ότι πρέπει να συγκροτηθεί και διακομματική επι-
 τροπή.

Χαίρομαι, γιατί ο Πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ αντιλαμβάνεται στο

θέμα αυτό τη σημασία του συνταγματικού τόξου και αποδέχεται
 την πρότασή μας σε σχέση με τη συνεργασία των κοινοβουλευ-
 τικών δυνάμεων που ανήκουν στο συνταγματικό τόξο και που
 πρέπει να έχουν αίσθηση ενότητας και συνείδηση κινδύνου και
 υποχρέωση συσπείρωσης, προκειμένου να προστατέψουμε τη
 δημοκρατία και την εθνική μας ενότητα.

Για να γίνει αυτό χρειάζεται σοβαρότητα, αλήθεια, ειλικρίνεια
 και συνέπεια. Υπό την έννοια αυτή -και επειδή η Γερμανία ειδικά
 για το κατοχικό δάνειο έχει προβεί σε πράξεις αναγνώρισης και
 έναρξης εξόφλησης- πρέπει να σημειώσουμε ότι ειδικά για το
 θέμα αυτό του κατοχικού δανείου που έχει την ιδιομορφία του,
 έχουμε και πρόσθετα επιχειρήματα καθώς ο διακανονισμός
 εξαρχής υπερέβαινε τα συνήθη έξοδα κατοχής, άρα υπερβαίνει
 και το ζήτημα των πολεμικών αποζημιώσεων και το ζήτημα της
 αποζημίωσης ιδιωτών για βλάβες που υπέστησαν.

Βεβαίως και θα είμαστε συνεπείς, γιατί η ελληνική οικονομία
 μακράς πνοής και δεν έχουμε τίποτα το εχθρικό. Δεν τα θυμού-
 μαστε αυτά σήμερα, λόγω της κρίσης ή ως αντιστάθμισμα, για
 να μην είμαστε συνεπείς στους μεγάλους στόχους της δημοσιο-
 νομικής και διαρθρωτικής προσαρμογής.

Βεβαίως και θα είμαστε συνεπείς, γιατί η ελληνική οικονομία
 πρέπει να αναπνεύσει. Η Ελλάδα πρέπει να ξανακατακτήσει την
 αυτοδυναμία της και την ισοτιμία της μέσα στην Ευρώπη. Δεν
 είναι αντιστάθμισμα ή αντάλλαγμα σε σχέση με το πρόγραμμα
 προσαρμογής ή συζήτηση για τις ιστορικές και διεθνείς υποχρε-
 ώσεις της Γερμανίας απέναντι στην Ελλάδα. Κάθε άλλο.

Είναι όμως επίσης λάθος να λέει κανείς ότι αυτό που έγινε με
 τη Γερμανία το 1953, με την άφεση του γερμανικού δημόσιου
 χρέους, δεν το διεκδίκησε, δεν το πέτυχε η Ελλάδα. Η Ελλάδα
 έχει πετύχει ως τώρα μείωση του δημόσιου χρέους της κατά 130
 δισεκατομμύρια, δηλαδή κατά εξήντα πέντε ποσοστιαίες μονά-
 δες του ΑΕΠ. Είναι η μεγαλύτερη μείωση που έχει γίνει διεθνώς.
 Θέλετε από τη μείωση να αφαιρέσω το κόστος ανακεφαλαιοποι-
 ησης των τραπεζών που αφορά στο PSI, όχι τα κακά δάνεια της
 «BLACKROCK»; Τα αφαιρώ. Θέλετε να αφαιρέσω και τη μείωση
 του χαρτοφυλακίου των ταμείων; Είπα προχθές στην αρμόδια
 Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων πώς λειτουργεί και πώς λει-
 τούργησε. Την αφαιρώ. Πάλι η μείωση είναι πενήντα ποσοστιαίες
 μονάδες του ΑΕΠ. Πάλι είναι η μεγαλύτερη διεθνώς. Και επίκειται
 η περαιτέρω μείωση του χρέους, η υπεσχρημένη από το Ευρω-
 παϊκό Συμβούλιο και το Eurogroup, με κριτήριο την επίτευξη
 πρωτογενούς πλεονάσματος.

Γιατί θεωρούμε ότι τώρα είναι εφικτή και η μείωση του ΦΠΑ
 και η επανεξέταση του ειδικού φόρου κατανάλωσης στο πετρέ-
 λαιο θέρμανσης; Έτσι; Επειδή βγήκε η τρόικα την περασμένη
 Δευτέρα και είπε ότι είναι 6% το πραγματικό δημοσιονομικό έλ-
 λεμμα της Ελλάδας το 2012. Τυπικά λογιστικά είναι 10%, επειδή
 καταγράφεται η ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών. Το πραγμα-
 τικό έλλειμμα είναι 6%. Είναι μια εντυπωσιακή μείωση από το
 15,7% χάριν στις θυσίες του ελληνικού λαού, αλλά και χάριν στις
 δικές μας πολιτικές θυσίες και το κόστος.

Όταν έχουμε βρει τρόπο να απορροφηθεί το δημοσιονομικό
 κενό μέχρι το τέλος του προγράμματος και έχουμε συμφωνήσει
 στο συνολικό στόχο για τα έσοδα από έμμεσους φόρους, δεν
 μπορούμε να θέσουμε τα ζητήματα αυτά; Κορυφαίο είναι το ζή-
 τημα της περαιτέρω μείωσης του χρέους που δεν το θέτουμε
 εμείς. Το θέτουν οι εταίροι μας, δηλαδή, ο διεθνής δημόσιος το-
 μέας τον οποίο και αφορά το ζήτημα αυτό.

Θέλω όμως να απευθυνθώ στους εταίρους μας, Γερμανούς
 και άλλους και στη διεθνή κοινότητα, για να θυμίσω κάτι που δεν
 το είπαμε ως τώρα. Η Ελλάδα ιστορικά, κυρίες και κύριοι Βου-
 λευτές, δεν συσώρευσε ποτέ πλεόνασμα τεχνητό ούτε από
 αποικίες ούτε από πολέμους, σε αντίθεση με ό,τι συμβαίνει με
 άλλες ευρωπαϊκές χώρες ίδιου μεγέθους με την Ελλάδα, όχι
 μόνο μεγάλες.

Η Ελλάδα είναι πάντα από την ίδρυση του ελληνικού κράτους,
 θύμα διεθνοπολιτικών συσχετισμών και καταστάσεων: ο εθνικός
 διχασμός, η Μικρασιατική Καταστροφή, ο ελληνοϊταλικός πόλε-
 μος, η γερμανική επίθεση, η τριπλή Κατοχή, ο Εμφύλιος Πόλε-
 μος, ως πρώτη πράξη του Ψυχρού Πολέμου. Και όλα αυτά
 βεβαίως έχουν επηρεάσει το μεταπολεμικό μοντέλο ανάπτυξης.

Αφορούν τα ιστορικά θεμέλια της ανταγωνιστικότητας, την υστέρηση στις υποδομές, το μικρό και μεσαίο μέγεθος επιχειρήσεων, το υπερβολικά μεγάλο μέγεθος αυτό-απασχόλησης, τη μετανάστευση.

Άρα η διεκδίκηση των αποζημιώσεων και της αποπληρωμής του δανείου δεν εφάπτεται με την δημοσιονομική κρίση και το πρόγραμμα προσαρμογής ούτε υποκαθιστά τους στόχους αυτούς. Αλλά θέλει καθαρά λόγια ως προς το τι και πώς θα κάνουμε. Δεν αντιλαμβάνομαι τι σημαίνει «θα δημιουργήσουμε διεθνές κίνημα αλληλεγγύης». Δεν πρόκειται για την επιστροφή των μαρμάρων του Παρθενώνα. Πρόκειται για πολύ συγκεκριμένα σκληρά πράγματα, που αφορούν διμερείς διακρατικές σχέσεις και το Διεθνές Δίκαιο άμεσα.

Το ζήτημα λοιπόν έχει τεθεί και πρέπει να ξανατεθεί, όπως προβλέπει το Διεθνές Δίκαιο, πολιτικά και διπλωματικά σε διμερή βάση, με ευθύ και πλήρως τεκμηριωμένο τρόπο μεταξύ εταίρων, φίλων και συμμάχων.

Δεν μπορούμε να αφήσουμε το ζήτημα να υφέρπει σε μία γενική πολιτική συζήτηση, γιατί αυτό θα υπονομεύει τις ελληνογερμανικές σχέσεις. Θα δημιουργεί δε στη συνείδηση του ελληνικού λαού ένα ακόμη αίσθημα διεθνούς αδικίας, θα τροφοδοτεί μια συνωμοσιολογική θεώρηση της ελληνικής ιστορίας και της ελληνικής πολιτικής ζωής και θα επιτρέπει ανέξοδες επιδείξεις υπερπατριωτισμού, που τροφοδοτούν τις αντιδημοκρατικές επιλογές και συμπεριφορές.

Όχι. Θα τεκμηριώσουμε τη θέση μας και θα τη θέσουμε, όπως προβλέπει το Διεθνές Δίκαιο, με καλή πίστη μεταξύ φίλων, συμμάχων και εταίρων που έχουν στρατηγική προοπτική. Η άρνηση αποδοχής των θέσεων μας συνιστά διεθνή διαφορά κατά το Διεθνές Δίκαιο. Ξέρουμε τι έχει πει η Χάγη, η οποία ζήτησε από τα διάδικα μέρη, Γερμανία και Ιταλία, να προβούν σε πολιτική και διπλωματική διαβούλευση, όπως προβλέπει ο Καταστατικός Χάρτης του ΟΗΕ.

Και αυτό που θα μας πει το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους, η Ειδική Νομική Υπηρεσία του Υπουργείου Εξωτερικών, η επισημονική κοινότητα που ασχολείται με τα θέματα αυτά, με βάση και την αξιολόγηση της νομολογίας του Διεθνούς Δικαστηρίου και της νομολογίας του Στρασβούργου του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, που και αυτό έχει αποφανθεί όχι ευνοϊκά γι' αυτούς που διεκδικούν τις αποζημιώσεις, δυστυχώς, είναι σε ποιο forum και με ποιον τρόπο πρέπει να τεθεί το ζήτημα αυτό, γιατί εφόσον τα ζητήματα υπάρχουν και εφόσον οι καλοί λογαριασμοί κάνουν τους καλούς φίλους, πρέπει και εμείς να κινηθούμε έτσι, όπως κινηθήκαμε και το 2011 με την παρέμβασή μας στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης, όταν η χώρα από πλευράς δημοσιονομικής κρίσης και αναγκών δανειοδότησης, ήταν σε πολύ χειρότερο σημείο, από ό,τι είναι σήμερα, που έχουμε διανύσει το συντριπτικά μεγαλύτερο μέρος αυτής της επιδυνής διαδρομής.

Άρα, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, να λέμε την αλήθεια, να είμαστε ακριβείς, να μην διατυπώνουμε ανακριβείς ισχυρισμούς που υπονομεύουν ιστορικά, πολιτικά και νομικά τη θέση της χώρας. Αυτό που λέμε περί εθνικής ενότητας, να το εννοούμε στην πράξη και να κάνουμε αυτά που πρέπει με επαγγελματισμό και συνέπεια και με αίσθηση του πλαισίου μέσα στο οποίο κινείται η χώρα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Ο Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών κ. Σταϊκούρας έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα στο πλαίσιο της διαδικασίας του κοινοβουλευτικού ελέγχου ένα ζήτημα με σημαντικές ανθρωπιστικές, εθνικές, οικονομικές, κοινωνικές και ιστορικές παραμέτρους, ένα ζήτημα που συχνά τοποθετείται στο επίκεντρο του δημόσιου διαλόγου, χωρίς όμως, πάντα να προσεγγίζεται στην πραγματική του, στη ρεαλιστική του διάσταση.

Αντιθέτως, θα έλεγα, συχνά η ουσία του γίνεται βορά στο λαϊκισμό. Και δεν αναφέρονται στις σημερινές τοποθετήσεις των συ-

ναδέλφων του ΣΥΡΙΖΑ, που ήταν εξαιρετικά υπεύθυνες. Τώρα είναι καιρός να αποφύγουμε τέτοιες ατραπούς. Οφείλουμε να προσεγγίσουμε το θέμα των γερμανικών αποζημιώσεων με την προσήκουσα σοβαρότητα και βεβαιώς πάντοτε στο υφιστάμενο θεσμικό πλαίσιο, να το προσεγγίσουμε με την υπευθυνότητα, τη μεθοδικότητα, τη σοβαρότητα, τη διορατικότητα που αρμόζει σε ένα σοβαρό κράτος, όπως είναι η Ελλάδα και σε ένα έθνος, όπως είναι των Ελλήνων.

Στη σημερινή τοποθέτηση θα σταθώ στα δεδομένα και στο έργο που επιτελέστηκε επί του θέματος κατά την τελευταία περίοδο, κατά τους τελευταίους οκτώ μήνες στο Υπουργείο Οικονομικών και πιο συγκεκριμένα στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους, όχι με ξύλινο λόγο αλλά με έργα, όπως ζήτησε ο κ. Γλέζος, με ακρίβεια, με σοβαρότητα, με συνέπεια, όπως ζήτησε ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θεωρώ ότι είναι κοινός τόπος όλων μας μέσα σε αυτήν την Αίθουσα, ότι θεμελιώδες χρέος κάθε κράτους είναι να φυλάσσει σε σύγχρονες συνθήκες το ιστορικό υλικό του, να τεκμηριώνει την προβολή των θέσεων του και τη διεκδίκηση των αιτημάτων του. Κι αυτό διότι διεκδικήσεις εθνικών δικαιών γίνονται μόνο με τεκμηρίωση και εθνική βούληση.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ**)

Σε αυτό το πλαίσιο λογικής και προσέγγισης του ζητήματος, με απόφασή μας στις 10 Σεπτεμβρίου του 2012, συστάθηκε ομάδα εργασίας για την έρευνα των αρχείων του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, σχετικά με το θέμα των γερμανικών αποζημιώσεων. Το έργο της ομάδας εργασίας ήταν η έρευνα των αρχείων του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους για το θέμα των γερμανικών αποζημιώσεων, ενώ με απόφασή του συντονιστή μπορούσαν να δημιουργηθούν υποομάδες εργασίας, αποτελούμενες από υπαλλήλους του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, καθώς και από οιονδήποτε η συμμετοχή του οποίου κρινόταν απαραίτητη για τη διεκπεραίωση του έργου της ομάδας.

Αρχική ημερομηνία για την παράδοση του έργου προβλεπόταν η 31η Δεκεμβρίου του 2012. Με απόφαση του προϊσταμένου της Γενικής Διεύθυνσης Θησαυροφυλακίου και Προϋπολογισμού, ως συντονιστή της ομάδας εργασίας, στις 18 Σεπτεμβρίου 2012 συστάθηκε και συγκροτήθηκε υποομάδα εργασίας. Το έργο της υποομάδας ήταν η αναζήτηση στο αρχείο του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους υλικού, σχετικά με το θέμα των γερμανικών αποζημιώσεων, η καταγραφή σε ηλεκτρονικό αρχείο των ευρημάτων και η εκ νέου αρχειοθέτηση.

Στο σημείο αυτό πρέπει να σημειωθεί ότι επρόκειτο για μία διαδικασία που δεν ήταν εύκολη, καθώς υπήρχαν σημαντικές, πολλαπλές δυσκολίες. Υπήρξαν δυσκολίες τόσο λόγω της παρέλευσης μεγάλου χρονικού διαστήματος –περίπου εβδομήντα ετών– όσο και της αναδιοργάνωσης των τότε εμπλεκόμενων υπηρεσιών.

Το σχετικό αρχειακό υλικό δεν ήταν συγκεντρωμένο σε έναν ενιαίο χώρο, ουδέποτε είχε ταξινομηθεί και ούτε φυσικά είχε γίνει προσπάθεια ψηφιοποίησής του για την καλύτερη προστασία του από το χρόνο και από τη φθορά. Επίσης υπήρχαν επιμέρους αρχεία σε άλλες διευθύνσεις και σε άλλες κτηριακές εγκαταστάσεις.

Με έγγραφο του προϊσταμένου της Γενικής Διεύθυνσης Θησαυροφυλακίου και Προϋπολογισμού στις 30 Νοεμβρίου του 2012, ζητήθηκε παράταση στην ορισθείσα ημερομηνία παράδοσης του έργου μέχρι τις 8 Μαρτίου του 2013, λόγω του αρκετά μεγάλου όγκου του αρχειακού υλικού που έπρεπε να συγκεντρωθεί.

Σκοπός του εν λόγω αιτήματος ήταν η επίτευξη του βέλτιστου δυνατού αποτελέσματος εκ μέρους της ομάδας εργασίας. Στο αίτημα αυτό ανταποκριθήκαμε με απόφασή μας στις 19 Δεκεμβρίου του 2012 και αφού παραδόθηκε σχετική ενδιάμεση έκθεση, χορηγήθηκε η αιτούμενη παράταση στην ημερομηνία παράδοσης του τελικού έργου.

Σύμφωνα λοιπόν με το ορισμένο χρονοδιάγραμμα, η ομάδα εργασίας υπό την αρωγή της υποομάδας ολοκλήρωσε το έργο της. Ολοκλήρωσε για πρώτη φορά -το επαναλαμβάνω, για πρώτη φορά- μετά από περίπου εβδομήντα χρόνια, την τακτοποίηση και καταγραφή του αρχειακού υλικού του Γενικού Λογιστηρίου του

Κράτους, που σχετίζεται με τις γερμανικές αποζημιώσεις.

Ειδικότερα, πραγματοποιήθηκε: Πρώτον, συγκέντρωση του σχετικού αρχειακού υλικού σε χώρο του κεντρικού κτηρίου του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους όπου φυλάσσεται διακριτά.

Δεύτερον, ταξινόμηση των φακέλων του αρχείου κατά κατηγορία.

Τρίτον, ηλεκτρονική συνοπτική απεικόνιση του καταγεγραμμένου αρχειακού υλικού.

Τέταρτον, καταγραφή επτακοσίων εξήντα ενός τόμων αρχειακού υλικού.

Το παραδοθέν πόρισμα της ομάδας εργασίας χαρακτηρίστηκε από την ίδια την επιτροπή ως απόρρητο και αυτό, γιατί πρόκειται, σύμφωνα με την επιτροπή, για υλικό που περιέχει πληροφορίες πρωτογενούς έρευνας με υψηλό ανθρωπιστικό, ιστορικό, οικονομικό, πολιτικό και εθνικό ενδιαφέρον και το οποίο συνιστά εργαλείο προς αξιοποίηση στο ευρύτερο πλαίσιο των αξιώσεων της χώρας.

Σε συνέχεια και σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στην κείμενη νομοθεσία, το πόρισμα παραδόθηκε, όπως γνωρίζετε, άμεσα στο Υπουργείο Εξωτερικών, το οποίο εκ του υφιστάμενου θεσμικού πλαισίου έχει την ευθύνη αξιολόγησης όλων των δεδομένων και των παραμέτρων για την αξιοποίησή του.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους ολοκλήρωσε το έργο που του αντιστοιχούσε και θα μου επιτρέψετε να πω ότι το ολοκλήρωσε με επιτυχία.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Χρυσής Αυγής κ. Χρήστος Παππάς.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν θα αναλώσω το χρόνο μου, αναφερόμενος στις ύβρεις του κ. Τσίπρα. Έχει καταστεί γνωστός πλέον ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Από την κατάρρηση και τη μονομερή καταγγελία του μνημονίου πέρασε με μια «κομνέντσιο» πολιτική κυβέρνηση στην αναστολή του μνημονίου και έπεται συνέχεια βέβαια όσο πλησιάζουν οι εκλογές. Αποκαλύπτεται λοιπόν στα μάτια του ελληνικού λαού το συνονθύλευμα του αριστερού –ερωτώ: του αριστερού;– κόμματος του ΣΥΡΙΖΑ – Ενωτικό Κοινωνικό Μέτωπο. Λίγη σεμνότητα, προαλειφόμενε κύριε Πρωθυπουργέ!

Κυρίες και κύριοι, εθνικό είναι ό,τι το αληθές. Και αληθές είναι ότι η Ελλάδα υπέστη πολλαπλές αφαιμάξεις κατά τη διάρκεια της Κατοχής, μεγάλες ανθρώπινες απώλειες και υλικές καταστροφές, ενώ ολόκληρος ο ελληνικός λαός γνώρισε την πείνα και τη δυστυχία. Μειώθηκε δραματικά η γεωργική παραγωγή και το μεγαλύτερο τμήμα της δεσμεύτηκε από τις κατοχικές αρχές, για να επισιτιστούν τα στρατεύματα κατοχής και όχι μόνο τα εντός του ελληνικού εδάφους, αλλά για να τροφοδοτηθούν με κρέας, λαχανικά, κ.λπ., τα εκστρατευτικά σώματα των Γερμανών στη Βόρειο Αφρική και αλλού. Παράλληλα, οι υλικές καταστροφές υπήρξαν τεράστιες τόσο σε εγκαταστάσεις υποδομής όσο και σε συγκοινωνίες.

Για όλες αυτές τις ανθρώπινες και υλικές θυσίες που υποστήκαμε τότε και που αναγνωρίστηκαν από τη διεθνή κοινή γνώμη μεταπολεμικά, καθορίστηκαν οι λεγόμενες πολεμικές επανορθώσεις και αποζημιώσεις. Παρ' όλα αυτά ουδέποτε ικανοποιήθηκαν πλήρως και εξακολουθούν να υπάρχουν εκκρεμότητες που δυστυχώς, το μεταπολεμικό γερμανικό κράτος έχει αρνηθεί και εμμένει στην άρνησή του να ρυθμίσει.

Υπάρχει όμως ένα ζήτημα, από των κατοχικών δανείων, το οποίο είναι εντελώς διαφορετικό θέμα από τις επανορθώσεις και τις αποζημιώσεις και το οποίο λόγω της μορφής του είναι δυνατόν να γίνει άμεσα απαιτητό. Έχουν περάσει εξήντα οκτώ ολόκληρα χρόνια από τη λήξη του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Δεν έχουν εξοφληθεί τα κατοχικά δάνεια, οι τίτλοι των οποίων και απαράγραπτοι είναι και κατά το Διεθνές Δίκαιο ισχύουν και γι' αυτά δεν χωρεί η παραμικρή αμφισβήτηση.

Το θέμα των αναγκαστικών κατοχικών δανείων θα έπρεπε να είχε ρυθμιστεί από πολύ καιρό, αλλά οι ελληνικές κυβερνήσεις επέδειξαν μειοδοτική στάση και μέχρι τώρα δεν το έχουν ξεκαθαρίσει προς τη γερμανική πλευρά, εν ανάγκη απευθυνόμε-

νες και προς τη διεθνή κοινότητα, κάτι που για εμάς βέβαια, δεν είναι απαραίτητο. Δεν είναι απαραίτητο να απευθυνθούμε στη διεθνή κοινότητα, για να πάρουμε πίσω τα χρωστούμενα, να πάρουμε πίσω τα κλεμμένα.

Έχουμε καταγγείλει και πριν από τις τελευταίες εκλογές, ότι πρόκειται περί ποσού, που σε σημερινές αξίες υπερβαίνει το μισό τρισεκατομμύριο ευρώ, αφού κατά τη λήξη, η συγκεκριμένη οφειλή ανερχόταν, σε σημερινά χρήματα, στα 100 δισεκατομμύρια ευρώ.

Είδαμε λοιπόν ότι η ελληνική Κυβέρνηση με μεγάλη καθυστέρηση αποφάσισε επιτέλους να ασχοληθεί με το θέμα αυτό, πλην όμως, να μου επιτραπεί να πω ότι μειοδοτεί, στηριζόμενη σε λανθασμένους υπολογισμούς, που μειώνουν σημαντικά το ύψος της πραγματικής απαίτησης, για τον απλούστατο λόγο πως δεν κάνει χρήση της τιμαριθμικής ρήτρας, η οποία υπήρχε στα επίσημα έγγραφα που εδραιώνουν τα κατοχικά δάνεια.

Υπάρχουν, κυρίες και κύριοι, διακεκριμένοι Έλληνες αλλά και ξένοι ιστορικοί που έχουν μελετήσει το θέμα και υποστηρίζουν ότι τα όσα εμφανίζεται σήμερα να διεκδικεί η ελληνική Κυβέρνηση είναι πολύ κατώτερα της πραγματικότητας. Ο Δημοσθένης Κούκουνας –ιστορικός ο οποίος έχει ασχοληθεί εξειδικευμένα με το θέμα και προφανώς έχει στη διάθεσή του αρκετά στοιχεία για να το στοιχειοθετεί– ομιλεί περί 510 δισεκατομμυρίων ευρώ, ενώ ακόμα κι αυτός ο καθηγητής κ. Χάγκεν Φλάισερ ομιλεί περί 100 δισεκατομμυρίων.

Η Κυβέρνηση οφείλει αφ' ενός μεν, να ζητήσει όσα πραγματικά δικαιούται η Ελλάδα, εν ανάγκη καλώντας και τους ιστορικούς αυτούς, όλους τους ιστορικούς που έχουν ασχοληθεί με το θέμα, να της εξηγήσουν πώς έφτασαν στο συμπέρασμα αυτό, αφ' ετέρου δε, να ξεχωρίσει το θέμα των κατοχικών δανείων από τις επανορθώσεις και τις αποζημιώσεις. Οπωσδήποτε σε καμία περίπτωση δεν θα πρέπει να συμβιβαστεί με κάποιο ευτελές ποσό, για να κλείσει οριστικά το θέμα και να ηρεμήσει και ο κ. Σόιμπλε, που έσπευσε προ ημερών, να κάνει αυτές τις απαράδεκτες δηλώσεις. Γιατί τις έκανε; Γιατί εκείνος γνωρίζει πολύ καλά ότι το θέμα των κατοχικών δανείων, αυτήν τη στιγμή που μιλάμε, είναι το ισχυρότερο ελληνικό χαρτί.

Η Χρυσή Αυγή έχει ξεκάθαρες απόψεις για το ζήτημα και του κατοχικού δανείου και των επανορθώσεων. Η επαναφορά του θέματος από την παρούσα Κυβέρνηση με τον τρόπο που αυτό έρχεται, δεν μας προξενεί καμμία εμπιστοσύνη ούτε για εμάς κινείται προς τη σωστή κατεύθυνση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Πρώτον, γιατί το τελικό ποσό της διεκδίκησης απέχει πολύ από την πραγματικότητα. Είπα για 510 έως 585 δισεκατομμύρια.

Δεύτερον, αντί αυτού μαθαίνουμε ότι υπάρχει απόρρητος φάκελος για το κατοχικό δάνειο και θα απαιτήσουμε ένα ποσό πολύ μικρότερο.

Τρίτον, ο απόρρητος φάκελος αυτός –εκεί που θα καταλήξει τέλος πάντων– μας θυμίζει τον απόρρητο φάκελο της Κύπρου, δηλαδή δεν πρέπει ο λαός να μάθει για την προδοσία της Κύπρου, όπως δεν πρέπει να μάθει ο ελληνικός λαός πως οι Γερμανοί μας οφείλουν και δεν τους χρωστάμε.

Τέταρτον –και τελιώνω– η όποια διαχείριση εντελώς διαφορετικών θεμάτων –είπαμε ότι διαφορετικό θέμα είναι οι επανορθώσεις τις οποίες διεκδικούμε, οι αποζημιώσεις οι ιδιωτικές από τα κατοχικά δάνεια– και η αναμονή, που ειπώθηκε, της γνωμοδότησης του Νομικού Συμβουλίου μας δείχνει ότι το θέμα τελικώς οδηγείται στις καλές ενδεχόμενες κι ότι αυτή η Κυβέρνηση, αν δεν το κλείσει με έναν ευτελή και χυδαίο συμβιβασμό, θα το διαγράψει τελικά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Τελιώνω, κύριε Πρόεδρε.

Επιτρέψτε μας, κύριε Υπουργέ, να μην έχουμε εμπιστοσύνη στις διαβεβαιώσεις σας και να είμαστε επιφυλακτικοί, διότι λέγατε κι εσείς, η Κυβέρνησή σας δηλαδή, ότι δεν θα γίνουν νέες αυξήσεις, ότι δεν θα γίνουν απολύσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Αυτά τώρα είναι άσχετα. Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Εγώ σας ευχαριστώ και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Λέω το εξής: Για να απαιτήσουμε πραγματικά αυτά που μας οφείλουν, θέλουμε εθνική ηγεσία, θέλουμε ανθρώπους με βούληση, με θέληση, θέλουμε αυτό που έχουμε ξαναπεί στο Βήμα αυτό, θέλουμε Μεταξάδες και όχι Σαμαράδες. Θέλουμε ανθρώπους που θα διεκδικήσουν, ανθρώπους που δεν θα έχουν μετατρέψει την Ελλάδα σε ένα θλιβερό προτεκτοράτο σιωνιστών πλουτοκρατών της Γερμανίδας νεοβαρβάρου κ. Μέρκελ και του κ. Σόιμπλε, για να ακουστούν κι αυτά τα ονόματα απ' αυτήν τη θέση. Δεν κυβερνά αυτήν τη στιγμή τη Γερμανία ο Χίτλερ. Ο Χίτλερ πέθανε τέτοιο καιρό, το 1945. Να ακουστεί ότι τα διεκδικούμε από τη Μέρκελ και από το Σόιμπλε, από αυτούς στους οποίους είστε υποτακτικοί!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος των Ανεξάρτητων Ελλήνων κ. Βασίλειος Καπερνάρος.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα προσπαθήσουμε μέσα στο εξάλεπτο που ορίζει ο δυστυχής Κανονισμός της Βουλής, να συζητήσουμε ένα τόσο ιδιαίτερος εξάρσιμο εθνικό θέμα.

Θα ήθελα να υπενθυμίσω κάτι στον Πρόεδρο του ΠΑΣΟΚ, απευθυνόμενος στα άδεια καθίσματα του κόμματός του, που ουδείς υπάρχει. Ο ίδιος δε, ήρθε, μίλησε και απήλθε. Δεν είναι τα μάρμαρα του Παρθενώνα, είναι τα γλυπτά του Παρθενώνα, διότι οι Άγγλοι δεν βγάζουν μάρμαρα και δεν φτιάχνουν γλυπτά. Γλυπτά φτιάχνουμε εμείς και οι Άγγλοι τα κρατούν.

Απευθυνόμενος στο ΣΥΡΙΖΑ, θα ήθελα να πω ότι νοερώς συνηγορήσαμε την επίκαιρη επερωτήσή σας και χειροκρότησε η μετριότητα μου τόσο τον κ. Μανώλη Γλέζο, διότι είναι ο Μανώλης Γλέζος, όσο και την κ. Κανελλοπούλου, διότι είναι από τα Καλάβρυτα. Συμφωνούμε λοιπόν, αλλά φοβούμαι, κύριε Γλέζο, ότι αντλούμε «εις πύθον Δαναϊδών» και αυτό γιατί; Γιατί σας ακούσαμε, κύριε Υπουργέ Εξωτερικών, που είπατε και σήμερα ότι, παρά τις δεκαετίες που έχουν παρέλθει, εξακολουθεί να παραμένει το θέμα ανοικτό. Το είπατε και τις προάλλες. Συμφωνήσαμε και χαρήκαμε μαζί σας.

Πλην όμως, έχουμε να αντιμετωπίσουμε μία ιταμότατη συμπεριφορά απέναντι στο πρόσωπό σας θεσμικά και απέναντι βεβαίως στο πρόσωπο όλων των Ελλήνων από έναν ανεκδιήγητο Σόιμπλε, ο οποίος μόνον αυτός τόλμησε από όλους τους Υπουργούς Εξωτερικών της Γερμανίας να απαντήσει σ' εσάς θεσμικά και σ' εμάς κατ' επέκτασιν, με αυτό το ιταμότατο περιεχόμενο: «Θεωρώ ότι τέτοιες δηλώσεις είναι ανεύθυνες. Πολύ πιο σημαντικό από το να οδηγούνται οι άνθρωποι στην Ελλάδα σε εσφαλμένη κατεύθυνση θα ήταν, να τους εξηγήσει και να τους διαφωτίσει κανείς για το δρόμο προς τις μεταρρυθμίσεις και να τους συνοδεύσει σε αυτήν την πορεία. Σε ό,τι αφορά τις αξιώσεις για καταβολή αποζημιώσεων, δεν βλέπω καμμία ελπίδα, γιατί το ζήτημα αυτό έχει ξεκαθαριστεί από καιρό».

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Πήρε απάντηση όμως.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Του απαντήσατε ξανά και εμείς ως Ανεξάρτητοι Έλληνες, του απαντούμε και του επιστρέφουμε αυτό το ιταμότατο περιεχόμενο της ρήσης του και του λέμε ότι το γράφουμε στα παλαιότερα των υποδημάτων μας. Δεν είναι ικανός ο κύριος αυτός με αυτόν τον τρόπο να απευθύνεται στον Έλληνα Υπουργό Εξωτερικών. Και αυτό γιατί; Διότι γνωρίζει και γνωρίζουν οι Γερμανοί την προσφορά της Ελλάδος στο Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, τη συμπεριφορά της πατρίδος μας, τα εκατοντάδες χιλιάδες θύματά μας και τι προσφέραμε εμείς, για να περνάει σήμερα κατ' αυτήν την έννοια οι Ευρωπαίοι και να διάγουν αυτόν το βίο οι Γερμανοί ως Γερμανοί.

Κύριε Υπουργέ, μιας και ο κύριος Υφυπουργός Οικονομικών λείπει, θα κάνω άλλη μία αναφορά σε αυτό που είπατε, ότι σήμερα δεν πρέπει να ταυτίζουμε τη σημερινή Γερμανία με το πρώην ναζιστικό καθεστώς. Θα σας διαβάσω μία ερώτηση προς το Υπουργείο Εξωτερικών που έγινε στις 3 Μαρτίου 2011 και θα σας πω και ποιος έκανε αυτήν την ερώτηση.

«Σύμφωνα με στοιχεία που έχουν δει το φως της δημοσιότητας

τον τελευταίο καιρό -περιοδικό «ΕΠΙΚΑΙΡΑ» τεύχος τάδε- οι οφειλές της Γερμανίας προς την Ελλάδα από πολεμικές επανορθώσεις και το αναγκαστικό κατοχικό δάνειο διαμορφώνονται στα 162 δισεκατομμύρια ευρώ περίπου (108 δισεκατομμύρια ευρώ οι πολεμικές επανορθώσεις και 54 δισεκατομμύρια ευρώ το αναγκαστικό κατοχικό δάνειο).

Το ζήτημα του αναγκαστικού κατοχικού δανείου έχει τεθεί διαχρονικά από την ελληνική πλευρά. Το 1955 επισημάνθηκε για πρώτη φορά ότι, ενώ οι γερμανικές αποζημιώσεις είχαν ανασταλεί, παρά ταύτα, το κατοχικό δάνειο ήταν απαιτητό, αφού επρόκειτο για πιστώσεις που θα έπρεπε να εξοφληθούν.

Ερωτάται ο κύριος Υπουργός: Με ποιον τρόπο σκέπτεται η ελληνική Κυβέρνηση να θέσει υπό δικαιοδοτική κρίση, το ζήτημα του αναγκαστικού κατοχικού δανείου; Δεύτερον, σε περίπτωση θετικής έκβασης θα μπορούσε η Ελλάδα να προβεί σε συμψηφισμό μέρους των οφειλών με δεδομένο ότι α) εκκρεμεί η κύρωση της Σύμβασης Δανειακής Διευκόλυνσης (Βουλή των Ελλήνων) από 4 Ιουνίου 2010;

β) Σύμφωνα με το άρθρο 7.1 της Σύμβασης Δανειακής Διευκόλυνσης που υπεγράφη το 2010, οι πληρωμές του δανειολήπτη καταβάλλονται στο ακέραιο, χωρίς μείωση, λόγω συμψηφισμού ή ύπαρξης ανταπαίτησης, για όλη τη διάρκεια της πρώτης σύμβασης;».

Και τελειώνει με την υπογραφή.

Ξέρετε ποιος είναι ο ερωτών Βουλευτής στις 3-3-2011; Ο απελθών -λέω προσκαίρως- κύριος Υφυπουργός, ο κ. Χρήστος Σταϊκούρας. Οπότε, ερχόμαστε στη ρήση που είπατε σήμερα εσείς: «Δεν μπορούμε να μπλέκουμε τη σημερινή δημοσιονομική μας πολιτική με τις αποζημιώσεις».

Ο κ. Σταϊκούρας ζητούσε, εν όψει των δανείων, να ληφθεί υπ' όψιν το γεγονός, ότι έχουμε τη δυνατότητα -εκκρεμούσης της κυρώσεως της Συμβάσεως Δανειακής Διευκόλυνσης- να συμψηφιστούν τα χρήματα αυτά, σε σχέση με τις γερμανικές αποζημιώσεις.

Άρα το θέμα το έχετε θέσει εσείς. Μην απευθύνεστε σε εμάς, λέγοντας ότι δεν μπορούμε αυτά τα δύο να τα συμπλέξουμε ή να τα εμπλέξουμε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Απευθυνθήκαμε στον κ. Σόιμπλε, όχι σε εσάς.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Θέλω να πω το εξής επί τροχάδην:

Κύριε Υπουργέ, οι πολεμικές επανορθώσεις είναι διαφορετικό θέμα από το κατοχικό δάνειο. Το κατοχικό δάνειο είναι ένα τεράστιο ποσό. Να μην αναφερθώ αναλυτικά. Είναι όμως, εντελώς διαφορετικό θέμα από τις επανορθώσεις αυτές που ζητάμε. Το κατοχικό δάνειο δεν αποτελεί επανορθωτική υποχρέωση της Γερμανίας προς την Ελλάδα, αλλά συμβατική δανειακή υποχρέωση.

Το ερώτημά μας είναι, «Τι μέλλει γενέσθαι;», ώστε να μην κάναμε αυτές τις επαναληπτικές, τις εξακολουθητικές διαπιστώσεις, ότι το θέμα παραμένει ανοικτό. Όπως είδατε -και όπως διαπιστώσαμε όλοι- το θέμα παραμένει ανοικτό έκτοτε, έκπαλαι.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κύριου Βουλευτή)

Πότε θα βάλουμε βάση και θα πούμε ότι, «σήμερα αποφασίζουμε χάριν της εθνικής ομοψυχίας, συναποφασίζουμε...» -μιας και το θέσατε- «...για την αμετάκλητη απόφαση των ελληνικών δικαστηρίων όπου το γερμανικό δημόσιο έχασε την αναίρεσή του»;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Συντομεύετε, κύριε Βουλευτά.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Δικαιούμαι ακόμα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Απέναντι να κοιτάτε, όχι το ρολόι σας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, δικαιούμαι ακόμα τριετήμισι λεπτά σε σχέση με προηγούμενους προλαλήσαντες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Όχι, όχι.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Έχω. Εκτός, αν κατ' εξαίρεση, εσείς δίνετε το χρόνο, με δική σας επιλογή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Να σας αφήσω μέχρι τα οκτώ λεπτά. Εντάξει.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Αν επιλέγετε τα πρόσωπα και τους χαρίζετε χρόνο, να το πείτε, γιατί δεν προβλέπεται από τον Κανονισμό της Βουλής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Σας παρακαλώ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Αν έχετε την καλοσύνη, μη με διακόπτετε. Τελειώνω σε δύο λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τι είναι αυτά που λέτε;

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΕΖΑΣ: ... (δεν ακούστηκε).

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Προηγουμένως γιατί δεν διαμαρτυρηθήκατε, κύριε Μπέζα, όταν υπήρχαν εννέα λεπτά πέραν του χρόνου;

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΕΖΑΣ: Εσείς, μόνοι σας φτιάχνετε τον Κανονισμό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Σας παρακαλώ. Εγώ θέλω να εφαρμοστεί ο Κανονισμός.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΕΖΑΣ: ... (δεν ακούστηκε).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κύριε Μπέζα, σας παρακαλώ.

Κύριε Καπερνάρο, τελειώνετε, αν έχετε την καλοσύνη.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Όσον αφορά την αμετάκλητη απόφαση του Αρείου Πάγου για την απόφαση της αγωγής που είχε αναλάβει πράγματι ο μακαρίτης συνάδελφός μου, ο Γιάννης Σταμούλης, μην ξεχνάμε ότι συμβάλλει σ' αυτό και η απόφαση του Αρείου Πάγου της Ιταλίας.

Ας αποφασίσουμε -εάν εσείς κρίνετε- τώρα, χάριν της εθνικής ομοψυχίας, με εσάς πρωτεργάτη, με την Κυβέρνησή σας, να ψηφίσουμε νόμο, για να μπορέσουμε να δώσουμε εντολή στον Υπουργό Δικαιοσύνης να κάνει χρήση του άρθρου 923 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, ώστε να υπογράψει -όπως απαιτείται από τον Κώδικά μας- να αρχίσει η εκτέλεση της αμετάκλητης απόφασης που έχουμε κατά της περιουσίας του γερμανικού δημοσίου, που κέκτηται στην Ελλάδα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κύριου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ολοκληρώστε, κύριε Βουλευτά.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Επίσης έχουμε προτείνει και θέλουμε να κάνετε δεκτό -αν εσείς κρίνετε, με όποια επιχειρηματολογία αρνείστε- ή με όποια επιχειρηματολογία αρνείστε, που θα το απαιτήσουμε- να βάλετε στον προϋπολογισμό και να εγγράψετε τις διεκδικήσεις αυτές, ως νόμιμες απαιτήσεις του ελληνικού κράτους κατά του γερμανικού κράτους.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των Ανεξάρτητων Ελλήνων)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Σας ευχαριστούμε πολύ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Σας ικανοποιώ τώρα που τελείωσα, κύριε Μαρκογιαννάκη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Δεν ικανοποιείτε εμένα. Τον Κανονισμό ικανοποιείτε. Εγώ δεν έχω κανένα πρόβλημα.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Προηγουμένως σε άλλους ομιλητές, δώσατε τέσσερα - πέντε λεπτά επιπλέον. Σ' εμένα αρχίσατε τη χρονική παρατήρηση από το πρώτο λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Σε ποιον έδωσα πέντε λεπτά παραπάνω;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Ο κ. Βενιζέλος πήρε εννέα λεπτά. Βουλευτής ο κ. Βενιζέλος, Βουλευτής και ο ομιλών!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ο κ. Βενιζέλος είναι Αρχηγός κόμματος.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Το προβλέπει αυτό ο Κανονισμός, να μιλάει εννέα λεπτά επιπλέον;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Όλοι οι Αρχηγοί έχουν μια σχετική διαφορετική μεταχείριση.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Εννέα λεπτά επιπλέον;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Παρακαλώ!

Το λόγο έχει ο κ. Κουρουμπλής, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, λίγη ανοχή σε όλους τους ομιλητές είναι χρήσιμη. Το θέμα είναι τόσο σοβαρό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Προφανώς. Γι' αυτό και αφήνουμε δυο-τρία λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Εντάξει, δεν θα χαθεί ο χρόνος, κύριε Πρόεδρε. Δεν το συζητάμε κάθε μέρα αυτό το θέμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Παρακαλώ, κύριε Κουρουμπλή.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριοι Υπουργοί, οφείλει ο καθένας μας, ως αντιπρόσωπος του έθνους, να θέτει την πατρίδα και την κοινωνία πάνω από το πολιτικό, το κομματικό ή το προσωπικό συμφέρον. Σήμερα προσεγγίζουμε ένα, πελώριας σημασίας, ηθικό, πολιτικό και εθνικό ζήτημα, που αφορά τις οφειλές της γερμανοκατοχικής περιόδου και συγκεκριμένα το γερμανοκατοχικό δάνειο. Σημειωτέον, θα πρέπει να ειπωθεί στη διαπασών ότι είμαστε η μόνη χώρα όπου απαιτήθηκε να επιβλήθηκε να συναφθεί ένα τέτοιο δάνειο, μάλιστα σε περίοδο που πεινούσε ο ελληνικός λαός.

Μιλούμε λοιπόν για τις οφειλές των επανορθώσεων, των αποζημιώσεων και των θησαυρών. Και είναι πραγματικά προκλητικό το γεγονός ότι ο γερμανικός παράγοντας προσπαθεί κατά καιρούς, όποτε έστω και με ψηγματικό τρόπο τίθεται το θέμα από ελληνικής πλευράς, να αρνείται αυτές τις υποχρεώσεις, ακόμα και την επιστροφή των θησαυρών. Στην τελική ανάλυση δεν είναι κανένα κόστος. Είναι υπόθεση πολιτισμού ανάμεσα σε δυο χώρες.

Κύριε Πρόεδρε, πριν από ένα χρόνο -στη Βουλή των Ελλήνων- για πρώτη φορά, υπήρξε πρωτοβουλία είκοσι οκτώ Βουλευτών. Και είναι θετικό το γεγονός ότι αυτές οι υπογραφές αφορούν Βουλευτές όλων των κομμάτων εκείνης της περιόδου. Όμως δεν ήταν τριακόσιες οι υπογραφές, κύριε Πρόεδρε. Ήταν είκοσι οκτώ, γιατί πάρα πολλοί συνάδελφοι δεν είχαν πεισθεί ότι μπορεί αυτή η υπόθεση να διεκδικηθεί. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Το πολιτικό σύστημα βεβαίως, πρέπει να αναγνωρίσει κανείς ότι κατά καιρούς έθετε το θέμα. Ποτέ όμως δεν ετέθη το θέμα σε επίεδο διακρατικής διαπραγματεύσεως. Περί αυτού πρόκειται.

Ωστόσο σπεύδω να αναγνωρίσω ότι καμμία, μα καμμία ελληνική κυβέρνηση δεν παραιτήθηκε απ' αυτά τα δικαιώματα. Το 1965 η γερμανική κυβέρνηση υπονοούσε σε συναντήσεις, που είχε ο τότε Υπουργός Ανδρέας Παπανδρέου, ο οποίος είχε κομίσει επιστολή της κυβέρνησης Γεωργίου Παπανδρέου, αλλά και ο τότε οικονομολόγος, ο αξιωματικός Άγγελος Αγγελόπουλος, ότι το 1958 σε μια σύναψη δανειακής σύμβασης η κυβέρνηση Καραμανλή είχε παραιτηθεί. Ζήτησε τότε ο Αγγελόπουλος να ανοίξει ο φάκελος. Και ο φάκελος δεν έδειξε κανένα τέτοιο στοιχείο. Το λέω, γιατί οφείλουμε σ' αυτά τα ζητήματα να είμαστε προσεκτικοί και υπεύθυνοι απέναντι στην ιστορία και στον τόπο. Μάλιστα το επιχείρημα του Αγγελόπουλου ήταν «πώς λέτε ότι παραιτήθηκε η κυβέρνηση, όταν μας δώσατε ένα δάνειο με 6%;», γιατί τα διακρατικά δάνεια εκείνη την εποχή είχαν χαμηλότερο επιτόκιο.

Το λέω λοιπόν, για να καταγραφεί ότι παραίτηση δεν υπήρξε ποτέ. Βεβαίως υπήρξε η ρηματική διακοίνωση του 1955 από την κυβέρνηση του Ανδρέα Παπανδρέου, η οποία όμως δεν είχε καμμία μετά συνέχεια επί της ουσίας.

Και ερχόμαστε στην πρωτοβουλία των Βουλευτών για τη σύγκληση για πρώτη φορά, των δυο επιτροπών. Και καλούνται οι Υπουργοί. Και εκεί καταδεικνύεται η πλημμέλεια που επιδείχθηκε όλα αυτά τα χρόνια.

Πρέπει να είμαστε ειλικρινείς απέναντι σε αυτά τα ζητήματα και να μην ωραιοποιούμε τις καταστάσεις.

Τι διαπιστώθηκε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν ήρθε ο τότε Υπουργός Οικονομικών; Διαπιστώθηκε ότι το κράτος δεν είχε οργανωμένο αρχείο πάνω σε αυτό το ζήτημα, ότι το Υπουργείο Οικονομικών δεν είχε οργανωμένο αρχείο.

Είναι πολύ θετικό το γεγονός ότι ανελήφθη η πρωτοβουλία από τον κ. Σταϊκούρα, να προχωρήσει και να συγκροτήσει αυτήν την επιτροπή, για να οργανωθεί επιτέλους, για πρώτη φορά, στο ελληνικό κράτος κάποιο αρχείο.

Κι εδώ υπάρχει όμως, κύριε Υπουργέ, έλλειμμα, διότι η επιτροπή αυτή περιορίστηκε στο αρχείο του Υπουργείου Οικονομικών.

Το Υπουργείο Εξωτερικών, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει

ένα πλουσιότατο αρχείο. Και θέλω να χαιρετίσω τη διάθεση των υπαλλήλων του Υπουργείου Εξωτερικών, οι οποίοι σε όσες επαφές είχα κάνει μαζί τους και σε επισκέψεις, έδειξαν πολύ ουσιαστικό ενδιαφέρον, διότι τα στοιχεία τα οποία εγώ, τουλάχιστον, βρήκα, ήταν πολύ ουσιαστικά και κρίσιμα.

Βεβαίως δεν υπήρξε συνεννόηση και με το αρχείο της Τράπεζας της Ελλάδος.

Συνεπώς χρειάζεται πράγματι επανεπικαιροποίηση αυτή η έκθεση, για να μπορέσει να είναι πολύ πιο τεκμηριωμένη.

Ωστόσο θα ήθελα να τονίσω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι κάποια απονοούμενα για παραγραφές αυτών των αδικημάτων, δεν έχουν καμμία νομική βάση, διότι όλοι γνωρίζουμε ότι τα πολεμικά εγκλήματα δεν παραγράφονται. Ως εκ τούτου, δεν παραγράφονται και αυτά τα οποία συνοδεύουν τα εγκλήματα, οι αδικοπραξίες και τα αστικά δικαιώματα.

Χαιρετίζουμε λοιπόν την πρωτοβουλία του Υπουργού Εξωτερικών και τη σαφή τοποθέτησή του και σήμερα και προχθές, ότι υφίσταται ζήτημα. Και θεωρώ πως όλοι είμαστε διατεθειμένοι για μία στρατηγική που θα τεκμηριώνει όλη αυτήν την προσπάθεια και θα υποστηρίζει πρωτοβουλίες, οι οποίες βεβαίως δεν μπορούν να περιοριστούν σε κυβερνητικό επίπεδο, γιατί δεν θα είναι τόσο εύκολο, ως φαίνεται, το ζήτημα.

Πρέπει λοιπόν, να συμμετάσχει και η Βουλή των Ελλήνων διά της κοινοβουλευτικής διπλωματίας, αξιοποιώντας όλο αυτό το υλικό, αξιοποιώντας εμπειρογνώμονες που έχουν ασχοληθεί με το Διεθνές Δίκαιο και είναι γνώστες του και διεθνών κανόνων, ώστε να κινητοποιήσουμε θεσμούς ευρωπαϊκούς, παγκόσμιους και να μπορέσουμε πραγματικά να αναδείξουμε αυτό το ζήτημα.

Πρέπει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να αναληφθούν τέτοιου είδους πρωτοβουλίες, για να αναγκαστεί ο γερμανικός παράγοντας να αναγνωρίσει πρώτα την ηθική ευθύνη που έχει απέναντι σε αυτό το ζήτημα.

Παράλληλα, θα πρέπει να συζητήσουμε όλες τις πτυχές των επιμέρους ζητημάτων που αφορούν το θέμα αυτό.

Δεν μπορούν να ισχυρίζονται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι δεν υφίσταται θέμα, όταν η Σύμβαση της Ρώμης, με το άρθρο 3, ορίζει ρητά ότι υπάρχει υποχρέωση επιστροφής του δανείου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Συντομεύετε, σας παρακαλώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Δεν μπορούν να αμφισβητούν, χρησιμοποιώντας το επιχείρημα ότι κάποια στιγμή η Ελλάδα παραιτήθηκε. Και δεν μας λένε το πότε, πώς, με ποιο τρόπο και από ποιους.

Καταθέτω λοιπόν, μία σειρά εγγράφων για τα Πρακτικά της Βουλής, κύριε Πρόεδρε, τα οποία είναι χρήσιμα. Πρόκειται για προσωπικές μου επιστολές.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Παναγιώτης Κουρουμπλής καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Πιστεύω λοιπόν ότι το Προεδρείο της Βουλής, μέσα από τη σύγκληση της Ολομέλειας, πρέπει να συστήσει μια διακομματική επιτροπή, η οποία παράλληλα με την Κυβέρνηση και θα την ελέγχει και θα τη στηρίζει σε όλες τις αναγκαίες πρωτοβουλίες, προκειμένου να αναδειχθεί, να προβληθεί και να διεκδικηθεί με τον πιο τεκμηριωμένο τρόπο αυτή η μεγάλη εθνική υπόθεση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε πολύ.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Σπυρίδων Χαλβατζής, για έξι λεπτά.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ο Υπουργός Εξωτερικών, κ. Αβραμόπουλος δήλωσε ότι το θέμα είναι ανοικτό. Για άλλη μία φορά η απάντηση παραμένει ίδια. Μέχρι σήμερα, πολλοί Υπουργοί Εξωτερικών έχουν δώσει παρόμοιες απαντήσεις. Ωστόσο τακτικά, συγκεκριμένα, ουσιαστικά μέτρα, ουσιαστικές πρωτοβουλίες, για να διεκδικηθούν οι οφειλές από την Γερμανία, δεν υπήρξαν.

Τα ναζιστικά στρατεύματα λεηλάτησαν, έκλεψαν, δολοφόνησαν, κατέστρεψαν τον ελληνικό λαό. Οι ναζί, οι συνεργάτες τους, οι τωρινοί μνηστές τους, οι μνηστές του δικτάτορα Μεταξά είναι καταδικαστέοι στη συνείδηση του ελληνικού λαού διαχρονικά. Αυτό είναι το πρώτο που ήθελα να σημειώσω.

Δεύτερον, δεν είναι κάτι καινούργιο η απαίτηση των γερμανικών αποζημιώσεων, του κατοχικού δανείου, των καταστροφών των υποδομών της χώρας και της κλοπής των αρχαιολογικών θησαυρών. Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας εδώ και πάνω από είκοσι χρόνια, έκανε ερωτήσεις, επίκαιρες ερωτήσεις και επερωτήσεις. Και σήμερα, με την ευκαιρία, θέλουμε να καταγγείλουμε ότι όλες οι μεταπολεμικές κυβερνήσεις δεν έκαναν τίποτα συγκεκριμένο, δεν διεκδίκησαν ουσιαστικά όλες τις προηγούμενες δεκαετίες από τις γερμανικές κυβερνήσεις αυτά που χρωστάει η Γερμανία στην Ελλάδα. Και αυτά που χρωστά είναι πολλά και συγκεκριμένα. Και είναι απαιτήτα!

Τρίτον, είναι συγκεκριμένα αυτά τα απαιτήτα. Είναι το υποχρεωτικό κατοχικό δάνειο που πήραν οι γερμανικές δυνάμεις κατοχής. Οφείλουν, γιατί κατέστρεψαν τις υποδομές της χώρας. Οφείλουν αποζημιώσεις στα θύματα των θηριωδιών των γερμανικών ναζιστικών στρατευμάτων κατοχής. Οφείλουν να επιστρέψουν τους αρχαιολογικούς θησαυρούς που έκλεψαν από τα ελληνικά μουσεία και από τους αρχαιολογικούς χώρους οι ναζί.

Τέταρτον, να θυμηθούμε ότι από το 1959 έγινε μία προσπάθεια ρύθμισης. Το 1961 υπήρχε ξανά μια αναφορά στο πρόβλημα. Το 1991 αναφέρθηκαν ξανά αυτές οι διεκδικήσεις, οι απαιτήσεις. Το 1993 όμως, που ήταν μια κρίσιμη χρονιά, διάφορες χώρες όπως η Πολωνία και άλλες, πήραν ένα μέρος των γερμανικών αποζημιώσεων. Από τις ελληνικές κυβερνήσεις δεν είχε γίνει ουσιαστική προσπάθεια να ανοίξει το θέμα.

Πέμπτον, προηγούμενως ο κ. Βενιζέλος, θέλοντας να καλύψει όλη αυτήν την περίοδο, μίλησε και είπε ότι έγιναν πάρα πολλές ενέργειες, ότι υπήρξαν πρωτοβουλίες των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ. Να θυμηθούμε όμως, ότι πριν από κάποιους μήνες, κυβερνητικά στελέχη σε συνεδρίαση στην αίθουσα της Γερουσίας υποστήριξαν ότι δεν υπάρχει ολοκληρωμένος φάκελος στο Υπουργείο, σχετικά με τις ελληνικές απαιτήσεις προς τη Γερμανία και ζήτησαν από όλους όσοι είχαμε τοποθετηθεί εκεί, να δώσουμε στοιχεία. Αυτό, εάν δεν είναι κοροϊδία, αν δεν είναι πρόκληση, πώς αλλιώς να χαρακτηριστεί;

Εξήντα οκτώ χρόνια από τη συντριβή του φασισμού και δεν είχε διαμορφωθεί ο φάκελος των απαιτούμενων στοιχείων από τη χώρα μας για τις απαιτήσεις προς τη Γερμανία. Σήμερα, τώρα, πρέπει να ξεκινήσει η διαδικασία της διεκδίκησης των οφειλομένων.

Η τρικομματική Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, του ΠΑΣΟΚ και της ΔΗΜΑΡ δεν έχει κανένα δικαίωμα να συνεχίζει να αφήνει αυτό το τεράστιο πρόβλημα των ελληνικών απαιτήσεων στις ελληνικές καλένδες.

Έκτο ζήτημα: Είπε ο κύριος Υπουργός, ότι σήμερα ο ελληνικός και ο γερμανικός λαός πορεύονται σε αυτό το σπουδαίο οικοδόμημα της δημοκρατίας, της ελευθερίας, της ανάπτυξης, που είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση και αγωνίζονται για το κοινό καλό των δύο λαών.

Αυτό το οικοδόμημα, αυτή η Ευρωπαϊκή Ένωση των μονοπωλίων, αυτή η πολιτική σωρεύει από τη μία μεριά τεράστια κέρδη για τα μονοπώλια, για τους μεγάλους επιχειρηματικούς ομίλους και από την άλλη, φτώχεια, ανεργία, εξαθλίωση για δεκάδες εκατομμύρια εργάτες και άλλους εργαζομένους σε όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αυτό το οικοδόμημα της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει την ευθύνη για τις καταστροφές, για το διαμελισμό της Γιουγκοσλαβίας, μαζί με το ΝΑΤΟ και τις Ηνωμένες Πολιτείες.

Αυτό το οικοδόμημα βομβάρδισε τη Γιουγκοσλαβία, κατέστρεψε μια χώρα, χώρισε τους λαούς, κατέστρεψε και τις βιομηχανικές και τις πολιτιστικές υποδομές.

Αυτή λοιπόν η πολιτική, που συναποφασίζεται στην Ευρωπαϊκή Ένωση απ' όλες τις κυβερνήσεις -και της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ και από τη σημερινή τρικομματική Κυβέρνηση- έφερε αυτήν την πραγματικότητα. Αυτή κυρίως, η πολιτική έχει οδηγήσει στην τραγική κατάσταση που βρίσκεται σήμερα η εργατική

τάξη, τα πλατιά λαϊκά στρώματα στη χώρα μας.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας είναι κατηγορηματικά αντίθετο με αυτήν την πολιτική και αγωνιζόμαστε, μαζί με όλους τους εργαζομένους, για την αποδέσμευση της Ελλάδας από την Ευρωπαϊκή Ένωση και κάθε άλλο ιμπεριαλιστικό οργανισμό.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε, και για την τήρηση του χρόνου, σχετικώς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, είκοσι μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 9ο Δημοτικό Σχολείο Χίου.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει η Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Σοφία Βούλτεψη.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Δηλώνω από την αρχή ότι η Νέα Δημοκρατία δεν σκοπεύει να απαντήσει σε προσωπικές επιθέσεις εναντίον του Προέδρου της και Πρωθυπουργού, του κ. Αντώνη Σαμαρά, εγγονού της Πηνελόπης Δέλτα. Δεν πρόκειται να ασχοληθεί, δι' εμού τουλάχιστον, ούτε με όψιμους γερμανοφάγους, αλλά ούτε βέβαια με τους νοσταλγούς της μεταξικής δικτατορίας.

Θα μείνουμε σε αυτό το οποίο αποφασίστηκε από την αρχή να είναι αυτή η συνεδρίαση και αυτό το οποίο ζήτησε και ο ίδιος ο κ. Μανώλης Γλέζος, δηλαδή έκφραση ενότητας του ελληνικού Κοινοβουλίου και απόδειξη ότι οι εκπρόσωποι του ελληνικού έθνους είναι αποφασισμένοι, ενωμένοι να βάλουν τα πράγματα στη θέση τους, έστω και με αυτήν την καθυστέρηση. Έτσι κι αλλιώς, τα μηνύματα διχασμού δεν ταιριάζουν αυτήν την ώρα. Γι' αυτό δεν θα σταθώ καθόλου ούτε και σε κάποιες αποστροφές της ομιλίας του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ο οποίος, επίσης, έκανε τέτοιες προσωπικές αναφορές για τον Πρωθυπουργό προς το τέλος της ομιλίας του.

Ο ελληνικός λαός είναι εδώ, μας παρακολουθεί, μαθαίνει και γνωρίζει ιστορία.

Θέλω να πω το εξής: Πέρα από τις παραφωνίες, είναι βαθιά πεποίθησή μας πως η Γερμανία τελικά, θα υποχρεωθεί να επιστρέψει το δάνειο, στο οποίο υποχρέωσε την κατεχόμενη Ελλάδα. Πιστεύουμε επίσης ότι η πρόσφατη αντίδραση Σόιμπλε μαρτυρά ακριβώς αυτό. Δεν μαρτυρά ούτε βεβαιότητα, ούτε - αυτήν τη φορά - υπεροψία και αλαζονεία.

Γνωρίζουν οι Γερμανοί ότι τα χρέη τους τα πληρώνουν.

Στο σημείο αυτό θέλω να πω ότι ο κ. Σόιμπλε δεν είναι ο μόνος που έχει συμπεριφερθεί με αυτόν τον τρόπο. Μέγας πολέμιος της επιστροφής των χρωστούμενων από τη Γερμανία υπήρξε πάντοτε ο Καγκελάριος Σρέντερ.

Έχουμε όμως κάποια δεδομένα και θέλω να σταθώ σε αυτά, γιατί θα ήθελα να επανέλθουμε λίγο στα πρακτικά ζητήματα. Ήδη αυτά απαντήθηκαν με λεπτομέρειες τόσο από τον Υπουργό των Εξωτερικών όσο και από τον Αναπληρωτή Υπουργό Οικονομικών, ο καθένας στο κομμάτι του.

Έχουμε λοιπόν το πρώτο δεδομένο, που είναι το αρνητικό παρελθόν μας, όσον αφορά στη σθεναρή διεκδίκηση, αλλά και το γεγονός ότι με κάθε ευκαιρία θέταμε και ξαναθέταμε το θέμα. Επομένως το θέμα παραμένει ζωντανό.

Ένα δεύτερο δεδομένο είναι το θετικό παρόν, δηλαδή η καταγραφή που έγινε, αυτών που μας χρωστούν και το ότι για πρώτη φορά έχουμε τον πλήρη φάκελο.

Το τρίτο δεδομένο είναι ένα θετικό διεθνές περιβάλλον και οι αποφάσεις των ιταλικών δικαστηρίων για το Δίστομο και η διευθέτηση του θέματος.

Το τέταρτο δεδομένο που θέλω να αναφέρω, είναι ότι η απόφαση του Δικαστηρίου της Χάγης δεν ήταν κατά βάθος αρνητική. Το Δικαστήριο έκρινε τα θέματα αсуλίας κράτους και ετεροδικίας, αλλά δεν μίλησε στην ουσία του θέματος. Μίλησε μόνο για εκτέλεση αποφάσεων σε βάρος ενός κράτους και σημείωσε ότι

δεν αναφέρεται στο γεγονός, εάν η Γερμανία πρέπει ή όχι να καταβάλει τις οφειλές της. Εξέφρασε την άποψη ότι οι πράξεις των γερμανικών δυνάμεων κατοχής στο Β' Παγκόσμιο Πόλεμο ήταν αντίθετες στο δίκαιο του πολέμου και παραβίαζαν πανανθρώπινες αξίες.

Ένα άλλο δεδομένο είναι η πρόσφατη δήλωση Μέρκελ στις 26 Ιανουαρίου 2013 από την ιστοσελίδα της, η οποία έγινε εν όψει της επετείου της ανόδου του Χίτλερ στην εξουσία, στις 30 Ιανουαρίου του 1933. Η ίδια η Μέρκελ είπε ότι «η Γερμανία έχει μια διαρκή ευθύνη για τα εγκλήματα του εθνικοσοσιαλισμού».

Το έκτο δεδομένο είναι, ότι είμαστε αντιμέτωποι με μια νέα γενιά Γερμανών, που δεν είχαν γεννηθεί εκείνη την περίοδο που οι πρόγονοί τους, οι παππούδες ή οι γονείς τους, έκαναν αυτά που έκαναν και που η Γερμανία στην προσπάθειά της να απενοχοποιήσει τις καινούργιες γενιές από αυτό το σύνδρομο, πιστεύουμε ότι δεν δίδαξε σωστά την ιστορία του Β' Παγκοσμίου Πολέμου στο εσωτερικό της. Έχουμε λοιπόν, μια γενιά, η οποία ως προς αυτό το θέμα στη Γερμανία είναι απαίδευτη.

Το έβδομο δεδομένο είναι, ότι πλέον έχουμε ξεφύγει από το πολιτικό θέμα. Δεν είναι πολιτικό το θέμα. Πολιτική αναγνώριση του θέματος υπάρχει από όλους. Το θέμα μας είναι νομικό. Πολιτικά όλοι αναγνωρίζουν το δίκιο της Ελλάδας. Το αναγνωρίζει η ίδια η Μέρκελ με δήλωσή της. Από τη στιγμή όμως, που η Γερμανία δεν δέχεται να τα επιστρέψει, άνευ άλλου, υποχρεωτικά, θα βρεθούμε ενώπιον της διεθνούς δικαιοσύνης. Και εκεί το θέμα μας είναι νομικό και εγώ πιστεύω ότι σωστά βρίσκεται εκεί που βρίσκεται, δηλαδή στο Νομικό Συμβούλιο του Κράτους.

Επίσης έχουμε ένα όγδοο δεδομένο, που είναι αυτό του πρώτου μνημονίου όπου σαφώς αναφέρεται ότι οι σημερινές οφειλές δεν συμψηφίζονται με παλαιότερες. Επομένως με αυτόν τον τρόπο, γίνεται και αναγνώριση των παλαιότερων οφειλών.

Πάμε όμως και σε ένα άλλο θέμα, το οποίο θεωρώ ένατο δεδομένο. Δεν μπορεί να υπάρξει συμψηφισμός με τα σημερινά χρέη, γιατί δεν χρωστάμε μόνο στη Γερμανία, χρωστάμε σε όλες τις χώρες της Ευρώπης. Επομένως δεν θα μπορούσε, για παράδειγμα, να δεχθεί κάτι τέτοιο η Ιταλία, που χειμάζεται αυτήν τη στιγμή, που εκδίδει σοβαρές υποθέσεις υπέρ της Ελλάδας και που δεν θα δεχόταν να υπάρξει τέτοιου είδους συμψηφισμός. Έτσι και αλλιώς, δεν θα μπορούσαμε να συμψηφίσουμε ούτε με χρέη, ούτε με κουρέματα, ούτε με μίζες, ούτε βέβαια με μεταρρυθμίσεις, όπως ορθώς απάντησε ο Υπουργός των Εξωτερικών, διότι αυτό θα ήταν άδικο για τους αγωνιστές και τους σφαγιασθέντες, να πάνε δηλαδή τα χρήματα, που είναι αποζημίωση για όλο τον πόνο που προκλήθηκε από τη Γερμανία, σε τρύπες διαφθοράς και διασπάθισης του δημόσιου χρήματος.

Εμείς λοιπόν, θεωρούμε ότι τα χρήματα που θα καταβληθούν, όπως έχει αποφασιστεί και για τα χρήματα από μελλοντικά έσοδα από τον ορυκτό πλούτο της χώρας, θα πρέπει να τοποθετηθούν σε ένα ειδικό ταμείο και να χρησιμοποιηθούν υπέρ των επόμενων γενιών, για έναν τομέα που θα αποφασίσουμε, δηλαδή, όπως με την ΑΟΖ, λέμε ότι θα πάνε στο ασφαλιστικό σύστημα, εδώ μπορούμε να πούμε ότι θα πάνε στην υγεία ή στην παιδεία, διότι μόνο έτσι θα δικαιωθούν οι αγώνες αυτών, τους οποίους σήμερα προσπαθούμε να δικαιώσουμε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε, κυρία συνάδελφε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα τέσσερις μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί-συνοδοί τους από το Γενικό Λύκειο Μολάων Λακωνίας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Εισερχόμεστε τώρα στις δευτερολογίες. Το λόγο έχει ο κ. Γλέζος από το ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΓΛΕΖΟΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι, αγαπητέ Πρό-

εδρε, κατανόω απολύτως τη διάθεση όλων, που θέλουν να δικαιολογήσουν, κατά κάποιον τρόπο, τη δική τους στάση ως τώρα, απέναντι στο θέμα. Αλλά ας το αφήσουμε τώρα αυτό και ας το συζητήσουμε άλλη φορά. Εγώ δεν έχω αντίρρηση να το συζητήσουμε μια άλλη φορά. Τώρα, ενώπιόν μας είναι το τεράστιο θέμα του τι πρέπει να γίνει από εδώ και πέρα.

Θα ήθελα μονάχα να αναφέρω ότι υπάρχουν ορισμένα προβλήματα που έχουν γεννηθεί και που οφείλουμε να δώσουμε μια απάντηση. Το ένα από τα θέματα αυτά και το κυριότερο είναι το εξής: Γιατί να πληρώσει ο σημερινός γερμανικός λαός ό,τι έκανε το Γ' Ράιχ; Τι ευθύνη έχουν τα παιδιά για τις ευθύνες των προγόνων τους;

Η απάντησή μου είναι η ακόλουθη: Δεν θα σταθώ στο Διεθνές Δίκαιο, το οποίο λέει ότι οι διάδοχες κυβερνήσεις, ως συνέχεια της κρατικής προηγούμενης υπόστασης και κατάστασης δεν μπορούν παρά να εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις που έχουν αναληφθεί, δημιουργηθεί, από τα προηγούμενα κράτη. Δεν θα σταθώ εκεί. Δεν θα σταθώ ούτε στο τεράστιο θέμα πως υπάρχει το Διεθνές Δίκαιο, που λέει ότι τα εγκλήματα πολέμου δεν μπορούν να παραγραφούν, δηλαδή το γεγονός ότι η Γερμανία ξεκίνησε από την άλλη άκρη της γης να έρθει εδώ να μας πολεμήσει, χωρίς να την προκαλέσουμε σε τίποτα. Όπως επίσης και για το θέμα των εγκλημάτων κατά της ανθρωπότητας.

Ωστόσο θα πω το εξής, που έχει μια ιδιαίτερη σημασία: Η Γερμανία δεν πλήρωσε όσα της είχαν καταλογίσει στον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο και γι' αυτό έκανε τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Αυτό δεν μπορεί να το αμφισβητήσει κανείς. Γι' αυτό δεν είναι τυχαία η τιτλοφόρηση του βιβλίου μου, «Και ένα μάρκο να ήταν». Οφείλει η Γερμανία να πληρώσει, για να μην επαναλάβει στο μέλλον παρόμοια εγκλήματα.

Φέρνω όμως και ένα άλλο στοιχείο, που είναι πολύ σημαντικό. Όταν εξαιτίας του θέματος των ομήρων έπρεπε να πληρώσει η Γερμανία σε όλους, οι οποίοι είχαν δουλέψει σε κατανγκαστικά, αποφάσισε η γερμανική κυβέρνηση να χωρίσει το θέμα και να πει: «Το ένα τρίτο θα το πληρώσουν οι εταιρείες όπου δούλευαν οι όμηροι, το ένα τρίτο το κράτος και το ένα τρίτο ο γερμανικός λαός». Ξεσηκώθηκε τότε ο γερμανικός λαός και το απέκλεισε και γι' αυτό πληρώσαν μονάχα το γερμανικό δημόσιο και οι εταιρείες.

Το ίδιο λέω κι εγώ τώρα. Δεν ζητάω από το γερμανικό λαό -και δεν πρέπει να ζητήσουμε από το γερμανικό λαό- να πληρώσει. Ζητάμε να πληρώσουν όλες οι εταιρείες, οι οποίες θησαύρισαν στη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, και το γερμανικό δημόσιο, που φορολογεί περισσότερο τους ιδιοκτήτες αυτούς.

Αυτό είναι η απάντησή μου σε αυτό που ήθελαν να πουν.

Και ένα άλλο. Αγαπητοί συνάδελφοι, δεν μπορούμε να ξεχάσουμε ένα γεγονός. Όλα τα κράτη πήραν επανορθώσεις, εκτός από την Ελλάδα. Η Γερμανία είχε συνάψει δάνεια αναγκαστικά και με την Πολωνία και με τη Γιουγκοσλαβία. Τα πλήρωσε και τα δυο. Γιατί δεν πληρώνει την Ελλάδα; Οπότε γεννιέται το ερώτημα για τις γερμανικές κυβερνήσεις: Μας μισούν, επειδή με το έπος του '40-'41, η Ελλάδα κατέρριψε το μύθο του αήττητου του άξονα; Από την αντίσταση του ελληνικού λαού γεννήθηκε η Ελλάδα στους σκλαβωμένους λαούς της Ευρώπης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αναφέρομαι στο γεγονός ότι με κάλεσαν Γάλλοι αντιστασιακοί, για να μου μιλήσουν για την αντίσταση που είχαν προκαλέσει στη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Με έφεραν στα σύνορα Ελλάδας-Ιταλίας και μου είπαν: «Κοκορεύεστε, επαινείτε ότι κάνατε εσείς πρώτοι αντίσταση, πρώτοι κάναμε εμείς οι Γάλλοι». Λέω, τι κάνατε; «Όταν εσείς πολεμάγατε στην Αλβανία, εμείς υψώσαμε εδώ στα σύνορα Γαλλίας-Ιταλίας πανό και γράφαμε επάνω: «Ελληνες προσοχή, μην προχωρήσετε παραπέρα, από εδώ και πέρα αρχίζει η Γαλλία»». Το γεγονός αυτό, με το γαλατικό χιούμορ τους, αποδεικνύει πόσο είχαμε εμπνεύσει τους λαούς.

Συνεχίζω: Μας μισούν οι γερμανικές κυβερνήσεις, γιατί ανατρέψαμε όλα τα σχέδια του Χίτλερ με τη μάχη της Κρήτης; Μας μισούν οι γερμανικές κυβερνήσεις, γιατί με την καθήλωση εδώ, δώδεκα μεραρχιών -επίλεκτων γερμανικών μεραρχιών- βοήθησε η Ελλάδα, ώστε να μην έχει ναζιστικό καθεστώς η Γερμανία;

Οφείλουν απάντηση σε αυτό οι γερμανικές κυβερνήσεις.

Τα επιχειρήματα τα λέω, όχι για εσάς, που πιστεύω ότι τα γνωρίζετε, αλλά, για να τα ακούσει ο ελληνικός λαός από εσάς. Γιατί αυτή η εξάιρεση;

Και θέλω να πω και ένα τελευταίο: Το μόνο έθνος, απ' όταν ξεκίνησε ο πόλεμος, μέχρι που τελείωσε, που είχε λιγότερο πληθυσμό, ήταν η Ελλάδα. Τα στατιστικά στοιχεία τα έχω αναφέρει όλα στο βιβλίο, όποιος θέλει να ανατρέξει. Κανένα άλλο έθνος του κόσμου, απ' όταν άρχισε ο πόλεμος, μέχρι που τελείωσε, δεν είχε λιγότερο πληθυσμό. Αυτή ήταν η προσφορά του ελληνικού λαού και δεν θα μας συγχωρέσει κανένας, εάν σήμερα δεν πράξουμε το καθήκον μας. Το καθήκον μας είναι ένα, παραμερίζοντας οποιεσδήποτε κομματικές διαφορές, ανεκτές και οποιαδήποτε άλλη αντίληψη, να συστρατευτούμε, όπως και στον αγώνα τον προηγούμενο, για την υπεράσπιση και της ιστορίας μας και περισσότερο από όλα, του μέλλοντος των παιδιών μας. Δεν έχουμε δικαίωμα να τους δώσουμε ως μνήμη, ως θύμηση ότι παραιτούμεθα του αγώνα του δικαίου, ότι παραιτούμεθα του αγώνα του ηθικού, που είναι πάνω από όλα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Γλέζο.

Το λόγο έχει ζητήσει ο πρώην Πρόεδρος κ. Απόστολος Κακλαμάνης.

Κύριε Πρόεδρε, έχετε το λόγο για δέκα λεπτά.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα αισθανόμουν πολύ ευτυχής, εάν στο πνεύμα της ομιλίας του Μανώλη Γλέζου διεξήγηση ολόκληρη αυτή η συζήτηση σήμερα.

Πιστεύω ότι αυτή η συζήτηση και αυτά που θα κάνουμε από εδώ και πέρα γι' αυτό το εθνικό θέμα, θα μπορούν να χαρακτηριστούν ως ιστορικά. Όπως έχω και άλλοτε πει, πραγματικά η χώρα, ο ελληνικός λαός, το έθνος μας, ο ελληνισμός και εδώ και στην Κύπρο, βρίσκεται σε πόλεμο και υφίσταται τις συνέπειες αυτού του πολέμου.

Μιλώντας σήμερα για την επερώτηση, την πρωτοβουλία που είχε το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, οφείλω να πω ότι είναι πραγματικά αξιέπαινη.

Νομίζω ότι έτσι μπορούμε να προχωρήσουμε από εδώ και πέρα και για το μέγιστο των προβλημάτων που αντιμετωπίζει σήμερα η χώρα. Το δράμα αυτό για το οποίο από το Βήμα της Βουλής πολλές φορές, αναφερόμαστε στις συνέπειές του, στο ενάμισι εκατομμύριο των ανέργων, στις επιχειρήσεις που κλείνουν, στην προοπτική, που για μένα είναι αισιόδοξη και για άλλους δεν είναι. Όμως, εάν σε αυτό το πνεύμα συνεχίσουμε, παραλείποντας ελάχιστα, που θα τα έλεγε κανείς αρνητικά, μπορούμε ως Κοινοβούλιο να καταξιωθούμε στη συνείδηση του ελληνικού λαού, να διαγράψουμε αυτές τις αρνητικές, αν θέλετε, εγγραφές που έχουν σημειωθεί ως τώρα και των οποίων επωφελούνται, όσοι θέλουν να υπονομεύσουν και τους δημοκρατικούς θεσμούς, αλλά και το μέλλον της χώρας.

Θα ήθελα λοιπόν, να δεχθούμε -διότι αυτή είναι η αλήθεια- ότι δεν έπαψε ποτέ η Ελλάδα είτε εντονότερα είτε ασθενέστερα, όπως καθένας ερμηνεύει την κάθε κίνηση, να θέτει αυτό το θέμα.

Επομένως η απάντηση προς τη γερμανική κυβέρνηση είναι, ότι το θέμα δεν έκλεισε ποτέ. Υπάρχει και τίθεται και τώρα για άλλη μια φορά. Επικαιροποιούμε όλα τα στοιχεία, όλα τα δεδομένα και με τις εξελίξεις που υπήρξαν, ιδιαίτερα μετά την τελευταία απόφαση του Δικαστηρίου της Χάγης, όπως πολύ σωστά είπε η κ. Βούλτεψη, διότι εδώ, μερίδα των μέσων ενημέρωσης παρουσίασε αυτήν την απόφαση από ουδέτερη έως απογοητευτική. Το αντίθετο συμβαίνει. Η απόφαση αυτή προκαλεί την αλαζονεία, που χαρακτηρίζει τη σημερινή γερμανική Κυβέρνηση, αν δεν θέλει να προσποιηθεί ότι δεν ακούει, δεν διαβάει.

Την προκαλεί και την προσκαλεί να ανταποκριθεί στο αίτημα της ελληνικής Κυβέρνησης, αυτές οι διεκδικήσεις μας και η όποια θέση της γερμανικής πλευράς να συζητηθούν και να κριθούν στο αρμόδιο Διεθνές Δικαστήριο, αν στο μεταξύ δεν υπάρξει συμφωνία επί των συγκεκριμένων αυτών διεκδικήσεων.

Και αυτές τις διεκδικήσεις σωστά τις διακρίνουμε. Είναι οι αποζημιώσεις των οικογενειών των θυμάτων. Είναι οι επανορθώσεις, γιατί η χώρα μας κατεστράφη περισσότερο από οποιαδήποτε

άλλη χώρα. Λίγοι εδώ έχουμε ζήσει την κατοχή, αλλά γνωρίζουμε όλοι ότι κατεστράφη κυριολεκτικώς, η οικονομία της χώρας μας. Και φυσικά είναι και το κατοχικό δάνειο.

Ο Χίτλερ απεδέχθη για λογαριασμό των, εν συνεχεία, ασκούντων τη διακυβέρνηση της Γερμανίας και κατέβαλε την πρώτη δόση αυτού του δανείου. Με ποιο έρεισμα; Διότι πολύ σωστά έχει πει ο Μανώλης ο Γλέζος και το επανέλαβε και τώρα, «Ακόμα και ένα μάρκο!». Το θέμα είναι ηθικό, είναι ανθρωπιστικό, είναι πολιτικό, είναι θέμα Διεθνούς Δικαίου και βεβαιότατα είναι και οικονομικό.

Κύριε Πρόεδρε, κλείνοντας, θα έλεγα το εξής: Διαπίστωσα ο ίδιος αυτό το κυρίαρχο –και σήμερα ακόμα περισσότερο– αλαζονικό πνεύμα, που κυριαρχεί στην πολιτική και κυρίως στην οικονομική ελίτ της Γερμανίας, στη σειρά διάφορων προσπαθειών, οχλήσεων, ενημερώσεων και των κυβερνήσεων και της γερμανικής κοινής γνώμης για το ζήτημα αυτό.

Είχα επισκεφθεί το 1997 τη Γερμανία, ανταποδίδοντας επίσημη επίσκεψη της Γερμανίδος ομολόγου μου, της κ. Ζίσμουτ, όπου είχα τη δυνατότητα στις συνομιλίες εκεί, με αρμοδίους όλων των κομμάτων, με τον Υπουργό παρά τω Πρωθυπουργώ, με τον Αντικαγκελάριο και Υπουργό Εξωτερικών, τον κ. Κίνκελ, να διαπιστώσω ότι και εκεί, υπάρχει μία διαφοροποίηση, ιδιαίτερα στο κοινοβουλευτικό επίπεδο.

Νομίζω ότι σύμφωνα με την πρόταση αυτή –που βλέπω ότι δεν υπάρχει διαφωνία– θα πρέπει να συγκροτήσουμε τη διακομματική κοινοβουλευτική επιτροπή, που θα πρέπει να πλαισιώσει την εθνική επιτροπή, η οποία κινείται πάνω από δεκαπέντε, δεκαεπτά χρόνια.

Και είναι δίκαιο νομίζω, Μανώλη, να αναγνωριστεί ότι η Βουλή των Ελλήνων στάθηκε από την πρώτη στιγμή δίπλα σ' αυτήν την προσπάθεια. Πρέπει να λεχθεί αυτό για τη Βουλή, η οποία σήμερα απαξιώνεται από πολλούς, που έχουν βέβαια λόγο να το κάνουν αυτό.

Κύριε Πρόεδρε, έχουμε γερμανομαθείς συναδέλφους, καθώς και συναδέλφους Βουλευτές, που έχουν ζήσει σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Πρέπει να αξιοποιήσουμε για την επιτυχία του σκοπού μας και οργανώσεις που υπάρχουν σε άλλες χώρες, παλαιμαχών της αντιναζιστικής αντίστασης. Έτσι πέτυχαν οι Εβραίοι. Κινητοποιήθηκαν στη διεθνή κοινή γνώμη που δεν γνωρίζει –και ίσως και εδώ, στην Ελλάδα, να συμβαίνει αυτό– ότι εκτός των Εβραίων πεντακόσιες χιλιάδες Ρομά εξοντώθηκαν, ότι χιλιάδες ομοφυλόφιλων, ότι χιλιάδες ατόμων με νοητική υστέρηση, με σωματικές αναπηρίες εξοντώθηκαν από τους Ναζί.

Άρα έχει σημασία πώς θα κινηθούμε από εδώ και πέρα. Πώς δηλαδή θα κάνουμε συμμάχους σε ολόκληρη την Ευρώπη και πώς ταυτόχρονα για το σκοπό μας αυτό, επιτέλους θα αναδείξουμε και το ρόλο αυτής της χώρας, αυτού του έθνους στον πόλεμο και την αντίσταση. Τότε πολλοί μας επαίνουσαν, πολλοί όπως ο Τσώρτσιλ έλεγαν ότι «στο μέλλον θα λέμε ότι οι ήρωες πολεμούν σαν Έλληνες και όχι μόνο ότι οι Έλληνες πολεμούν σαν ήρωες». Στη συνέχεια βέβαια, όλα αυτά θυσιάστηκαν στο βωμό των μεταπολεμικών τους σκοπιμοτήτων.

Εκθύμως στηρίζω και εγώ, όπως και το ΠΑΣΟΚ, όλοι μας, άλλωστε, συμφωνήσαμε. Πιστεύω ότι εάν διευρύνουμε αυτήν την προσπάθεια και εδώ στη χώρα μας –γιατί υπάρχουν ειδικοί επιστήμονες, που μπορούν πράγματι να προσφέρουν– και εάν ξεκινήσουμε μία συστηματική εκστρατεία, άσχετη με το οικονομικό μας πρόβλημα, θα έχουμε θετικά αποτελέσματα.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ψήφισμα της Παν-Βορειοηπειρωτικής Επιτροπής Αγώνα, η οποία κατέθεσε ψήφισμα, με το οποίο διαμαρτύρεται, καθώς με την ψήφιση των διατάξεων του ν. 4093/2012 η Κυβέρνηση προώθησε κριτήρια ολοκληρωτικού αποκλεισμού των Ελλήνων ομογενών από τη Βόρειο Ήπειρο, από το πενιχρό οικονομικό βοήθημα των 360 ευρώ που λαμβάνουν από τον ΟΓΑ όλοι οι ανασφάλιστοι υπερήλικες Έλληνες για την επιβίωσή τους.

Το ψήφισμα κατατίθεται για τα Πρακτικά της σημερινής συνεδρίασης.

(Στο σημείο αυτό κατατίθεται για τα Πρακτικά το προαναφερθέν ψήφισμα, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Το λόγο έχει τώρα ο κ. Βασίλειος Οικονόμου, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Δημοκρατικής Αριστεράς.

Ορίστε, κύριε Οικονόμου, έχετε το λόγο για έξι λεπτά.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η σημερινή επερώτηση του ΣΥΡΙΖΑ είναι πραγματικά ενδιαφέρουσα και καθοριστική, γιατί θέτει ένα κρίσιμο ζήτημα, το οποίο απασχολεί όλες τις πτέρυγες. Κι όπως καταλαβαίνετε, είναι ένα ευαίσθητο ζήτημα, εθνικό ζήτημα, το οποίο εξελίσσεται –και πρέπει να το προσλαμβάνουν έτσι– διότι πάνω σ' αυτό το θέμα μπορούν όλοι οι Έλληνες να ομονοήσουν.

Νομίζω ότι δεν υπάρχει καμία διαφοροποίηση και καμμία διαφορετική προσέγγιση. Απλά το ζήτημα που μένει πλέον από εδώ και πέρα, κύριε Υπουργέ, είναι με ποιον τρόπο θα είμαστε πιο αποτελεσματικοί στη διεκδίκηση αυτού του θέματος που όλοι συμφωνούμε, διότι πραγματικά, είναι ένα χρονίζον θέμα για την πολιτική ζωή του τόπου αλλά και για το κράτος της Ελλάδας, το οποίο με διάφορους τρόπους απέφυγε πολλές φορές να βάλει το ζήτημα. Ίσως κι έτσι ήταν οι εποχές τότε, ίσως κι έτσι έπρεπε, ίσως κι έτσι δεν έπρεπε; Εγώ να δω και τη μία και την άλλη πλευρά του λόφου.

Πάντως, πέρασαν τα χρόνια. Ένα αίτημα το οποίο έχει παλαιαίκα αποδοχή δεν ευοδώθηκε. Και ερχόμαστε τελικά σήμερα –κι αφού ο καθείς πάνω σ' αυτό το ζήτημα έχει πει και περισσότερα λόγια που δεν χρειάζονταν, ενώ κάποιοι είναι πιο σεμνοί, έχουν πει λιγότερα– και συζητάμε εδώ στην Αίθουσα το θέμα, όπως έχει εξελιχθεί κι όπως έχει καταλήξει –κι έχει καταλήξει, διότι έχουμε πλέον δεδομένα στα χέρια μας– και μπορούμε να συνάγουμε κάποια χρήσιμα συμπεράσματα.

Πραγματικά η Κυβέρνηση τους τελευταίους μήνες, έχει δείξει μία αξιοζήλευτη δραστηριότητα και μία αξιοζήλευτη ενεργητικότητα. Και η επιτροπή, που ο κ. Σταϊκούρας συγκρότησε, η οποία κατέγραψε αυτά τα οποία, ως κρατική υπόσταση μπορούμε να έχουμε ως δεδομένα και το Νομικό Συμβούλιο που περιμένουμε να μας υποδείξει τρόπους, δυνατότητες και τον καλύτερο δυνατό δρόμο, για να μπορέσουμε να επιτύχουμε το στόχο μας, είναι μία θετική εξέλιξη σ' αυτήν τη μακρόχρονη ιστορία.

Διότι ξέρετε ότι τα δάκρυα που πολλοί μπορούν να χύσουν, είναι υποκριτικά ή πραγματικά και παίρνω αφορμή και από τοποθετήσεις, οι οποίες είναι τουλάχιστον για την Αίθουσα εδώ, ανοίκειες, όταν συγκρίνεται ένας Πρωθυπουργός δημοκρατικά εκλεγμένος με ένα δικτάτορα. Κι αυτό δείχνει και το ύφος, το ήθος και την πολιτική σκέψη κάποιων πτερύγων της Βουλής. Όμως αν πούμε ότι το συνταγματικό τόξο που κυριαρχεί σήμερα και στο λαό και σ' αυτήν την Αίθουσα, μπορεί με ψυχραιμία και με σύνεση να αντιμετωπίζει αυτά τα θέματα, μπορούμε να πούμε και να βάλουμε κάτω μία μεθοδολογία, μία προσέγγιση, η οποία να αποδώσει και να φέρει επιτέλους δικαιοσύνη και στους ανθρώπους που χάθηκαν και ταλαιπωρήθηκαν και σήμερα, να δώσει στον ελληνικό λαό ένα αίσθημα ικανοποίησης.

Κύριε Υπουργέ, εμείς ως Δημοκρατική Αριστερά, δεν το θέτουμε συμψηφιστικά με τις δύσκολες καταστάσεις που περνάει σήμερα η χώρα, για να έρθουμε ξανά, σ' αυτό που λένε πολλοί, ότι η ελληνική κουτοπονηριά θριαμβεύει. Μακριά από εμάς αυτές οι προσεγγίσεις.

Εμείς λέμε κάτι πολύ πιο απλό, ότι υπάρχουν τα δικαιώματα του ελληνικού κράτους, ότι το ελληνικό κράτος πρέπει με σοβαρό τρόπο να τα διεκδικήσει. Όπως και να 'χει, όπως και να το δούμε το θέμα, θα διεκδικήσουμε τα δικά μας. Οι αποζημιώσεις και το κατοχικό δάνειο είναι ζητήματα, τα οποία η χώρα μας έχει και νομικό και πολιτικό και ηθικό έρεισμα για να τα διεκδικήσει, άσχετα αν σήμερα βρίσκεται σε μία οικονομική περιπέτεια. Δεν μπαίνει συμψηφιστικά το ζήτημα.

Συμφωνώ απόλυτα με τον Μανώλη Γλέζο ο οποίος έχει πρωταγωνιστήσει όλα τα χρόνια σ' αυτήν τη μεγάλη προσπάθεια, αλλά δεν είναι ο μόνος. Υπάρχουν κι άλλοι. Βλέπω εδώ, στην Αίθουσα, πολιτικά πρόσωπα, τα οποία δεν έχουν αφήσει ποτέ αυτό το ζήτημα να πέσει κάτω. Είναι γεγονός ότι το ζήτημα αυτό είναι

πρώτης ηθικής και πολιτικής τάξεως, δηλαδή η αποκατάσταση της δικαιοσύνης και του εθνικού αισθήματος των Ελλήνων, δηλαδή ότι αυτοί που πέρασαν απ' αυτόν τον τόπο και τον ρήμαξαν, πρέπει να πληρώσουν. Δεν έχει σημασία το ποσό. Οι νομικοί και οι οικονομολόγοι θα μας πουν ποιο είναι το ποσό. Τα διεθνή fora θα μας πουν ποιο είναι το ποσό. Πρέπει όμως να πληρώσουν, γιατί πρέπει να βγει ένα δίδαγμα, γιατί είμαστε η μόνη χώρα που έχει μείνει σε εκκρεμότητα σ' αυτά τα θέματα. Δεν μπορεί κανείς να κάνει μία πορεία στα δημόσια πράγματα χωρίς να δίνει λογαριασμό. Η Γερμανία για τις τότε συμπεριφορές της έχει δώσει λογαριασμό. Εκκρεμεί να δώσει λογαριασμό και στην Ελλάδα.

Εμείς λοιπόν, ως Δημοκρατική Αριστερά, ζητάμε από τον Υπουργό Εξωτερικών να συνεχίσει με τον ίδιο ζήλο, όπως έχει πράξει μέχρι τώρα, να θέτει το θέμα και να το διεκδικήσει, αφού έχει και το νομικό «οπλοστάσιο» και το πολιτικό σθένος να το κάνει. Θα είμαστε κοντά του και θα τον στηρίξουμε, για να έχουμε επιτέλους μία ευόδωση αυτών των επιθυμιών. Θα έχει κοντά του τον ελληνικό λαό, ο οποίος θα τον στηρίξει στο να επιτύχει επιτέλους, μετά από τόσες δεκαετίες, αυτό το οποίο αρμόζει και επιβάλλεται από τη δημοκρατία και από την ελεύθερη έκφραση, όπως εμείς τη γνωρίζουμε στο δυτικό κόσμο, δηλαδή ότι αυτός ο οποίος διεκδικεί το δίκιο, το πετυχαίνει και το κερδίζει.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της ΔΗΜΑΡ) Δημοκρατικής Αριστεράς)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε τον κ. Οικονόμου.

Το λόγο έχει η κ. Αμμανατίδου για τρία λεπτά.

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ των Εξωτερικών, μιλήσατε για πολιτική βούληση της Κυβέρνησης και για εθνική συναίνεση στο θέμα των γερμανικών οφειλών. Επίσης είπατε ότι το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους είναι αυτό που εξετάζει το πόρισμα.

Κύριε Υπουργέ, εμείς περιμένουμε, αλλά θέλω να αναφερθώ λίγο στις επιστημονικές που κάνατε, διότι είπατε ότι η κατάσταση που βιώνει σήμερα η χώρα «δολοφονεί» όνειρα και κατακτήσεις της νέας γενιάς.

Κύριε Υπουργέ, άραγε ποιος δολοφονεί...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Και στην Ευρώπη...

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Και στην Ευρώπη, αλλά αυτήν τη στιγμή βιώνουμε μία κατάσταση από τις πολιτικές των ισχυρών της Ευρώπης και μέσα σ' αυτούς είναι και η κ. Μέρκελ.

Όσο γι' αυτά που είπε ο κ. Βενιζέλος, ανέφερε ότι ως Υπουργός Οικονομικών, είχε συγκρουστεί με τη Γερμανία για το κούρεμα του χρέους. Δεν αναφέρθηκε όμως στο PSI, στα ασφαλιστικά ταμεία και στους μικρούς ομολογιούχους και εκεί ακριβώς συγκρούστηκε με τους εργαζομένους και με τους συνταξιούχους, ενώ την ίδια στιγμή βεβαίως, υπέγραφε τη σύμβαση με τη «SIEMENS».

Δεν θα αναφερθώ σε κάποια άλλα πράγματα που ήθελα να πω, όμως θα τονίσω ότι στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης η Κυβέρνηση δυστυχώς δεν έστειλε κανέναν εκπρόσωπο. Εκεί η χώρα μας εκπροσωπήθηκε από την αντιπροσωπεία του ΣΥΡΙΖΑ με επικεφαλής τον Βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ Θοδωρή Δρίτσα και έναν Βουλευτή της Δημοκρατικής Αριστεράς.

Δεν θέλω να σχολιάσω καν τα «κροκοδείλια» δάκρυα του κόμματος, που στέλνει τις ομάδες κρούσης του στα μαρτυρικά χωριά –τι ειρωνεία!– για κατάθεση στεφάνων –και όχι μόνο– διότι οι ίδιοι οι απόγονοι των θυμάτων της ναζιστικής θηριωδίας αντιδρούν δυναμικά και τρέπουν σε άτακτη φυγή τους τιμητές του Χίτλερ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο ΣΥΡΙΖΑ – ΕΚΜ επιμένει ότι το ζήτημα όλων των γερμανικών οφειλών είναι μείζον. Δεν είναι θέμα ούτε εκδίκησης απέναντι στο γερμανικό λαό ούτε καν λογιστικής και χρέους. Είναι ζήτημα δικαιοσύνης, αποκατάστασης και ιστορικής μνήμης, όχι μόνο για τον ελληνικό λαό αλλά για όλους τους λαούς που ενεπλάκησαν στη φρικτή τραγωδία του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Είναι ζήτημα αποκατάστασης ακόμα

και για τον ίδιο το γερμανικό λαό. Απέναντι στην κυνικότητα, στη «realpolitik» του «business as usual», στην απληστία του νεοφιλελεύθερου δόγματος, στο μίσος, την εχθρότητα και τον αλληλοσπαραγμό του φασισμού, που και σήμερα κυοφορείται στην Ευρώπη, ακριβώς για να συνεχιστούν οι ίδιες «μπίζνες», είναι στο χέρι των λαών της Ευρώπης να αντιτάξουν τη δικαιοσύνη, την αλληλεγγύη και την ισοτιμία.

Αυτήν την επιλογή προτάσσει η Ριζοσπαστική Αριστερά. Είναι μια επιλογή που μας υποδεικνύει η κοινή μας ιστορία κι οι κοινές μας πληγές, όχι η ιστορία των μουσείων, αλλά η ζωντανή ιστορία των κοινωνιών.

Τελειώνω, λέγοντας ότι αυτή η επιλογή, όπως και αυτή η ιστορία, εκτός από κοινή είναι κι εξαιρετικά επίκαιρη και αναγκαία, από την Ελλάδα μέχρι τη Νορβηγία. Γι' αυτό η Ελλάδα έπρεπε να διεκδικήσει τα αυτονόητα, όχι σήμερα, αλλά χθες. Το οφείλουμε στα θύματα της γερμανικής θηριωδίας αλλά και στα παιδιά μας, όπως είπα και στην πρωτολογία μου.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε, κυρία συνάδελφε.

Το λόγο έχει η Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ κ. Δούρου, για τρία λεπτά.

ΕΙΡΗΝΗ (ΡΕΝΑ) ΔΟΥΡΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, θέλω εκ των προτέρων να ζητήσω ένα ειλικρινές συγγνώμη από εσάς, τους κυρίους Υπουργούς και απ' όσους ήταν απ' την πρώτη στιγμή σήμερα εδώ, σε μια ιστορική συνεδρίαση, για να κάνω μια παρέκκλιση, ζητώντας και την ανοχή σας και μετά θα επανέλθω στα όσα ειπώθηκαν πριν από τις 12.10'.

Αναφέρομαι στις 12.10', γιατί εκείνη την ώρα ανέβηκε στο Βήμα, στη σημερινή συνεδρίαση του ελληνικού Κοινοβουλίου, ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ. Δεν θα σχολιάσω το ότι σπατάλησε περισσότερο χρόνο –ενδεχομένως για να «παίξει» στα δελτία των 20.00'– για το ΦΠΑ και τη διαφοροποίησή του με τους υπόλοιπους κυβερνητικούς του εταίρους. Δεν θα σχολιάσω την εκλεκτικιστική του ανάλυση για το τι έγινε τις τελευταίες δεκαετίες, που στην καλύτερη περίπτωση δεν εξηγούν, γιατί δεν έγινε τίποτα σε σχέση με τις οφειλές και το δάνειο. Στην καλύτερη περίπτωση να οδηγούν στη δυσάρεσκειά του ή στο ότι τέλος πάντων δεν ήταν ευχαριστημένος. Δεν θα σχολιάσω το ότι εμείς δεν κάναμε το ίδιο σήμερα, γιατί θα μπορούσα και εγώ με πάρα πολύ ευκολία να πω τι δεν έγινε, να χρησιμοποιήσω τα λόγια του κ. Σαχινίδη, ο οποίος όταν ανέλαβε Υπουργός, είπε ότι δεν έβρισκε καν το φάκελο στο Υπουργείο του.

Το μόνο που θέλω να σχολιάσω, κύριε Πρόεδρε, –και με αυτό θα επανέλθω στα όσα ειπώθηκαν πριν από τις 12.10', όταν εδώ πέρα συζητάγαμε κάπως διαφορετικά και όχι για τα δελτία Τύπου εν όψει και της ψήφισης του καινούργιου μνημονίου– είναι ότι κατ' αρχάς –αν καταλαβαίνω καλά– δεν προκύπτει συμφωνία ούτε στο αν είναι θέμα μόνο νομικό με ακραιφνή νομική διάσταση και καθόλου πολιτικό, όπως σωστά επισήμανε κι ο κύριος Υπουργός των Εξωτερικών.

Δεν ξαφνιάζομαι! Οι διαφοροποιήσεις των συμπολιτευομένων διαρκούν τρία χρόνια, αλλά αυτό δεν μπορεί να γίνεται σε ένα θέμα που αφορά την πατρίδα. Υπάρχουν και όρια. Είναι ένα εθνικό ζήτημα και θα έπρεπε αυτό να το σεβαστούμε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Πραγματικά υπάρχουν όρια, κύριε Πρόεδρε.

ΕΙΡΗΝΗ (ΡΕΝΑ) ΔΟΥΡΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κλείνω, λέγοντας το εξής: Εγώ δεν είμαι από αυτούς που θεωρούν ότι η νεότητα είναι αυταξία. Άρα η απαρέσκεια του κυρίου Προέδρου του ΠΑΣΟΚ για τους νέους που έχουν μπει εδώ μέσα, μπορεί να με βρίσκει σύμφωνη. Βεβαίως, κύριε Πρόεδρε, δεν θεωρώ ότι και η εμπειρία και η παλαιότητα είναι αυταξία.

Αυτό όμως που μπορώ να σας πω είναι, ότι στους νέους Βουλευτές και ιδίως στους Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ δεν περισσεύει η αλαζονεία να κουνούν το δάχτυλο στο Μανώλη το Γλέζο και να του υποδεικνύουν με ποια λίστα θα έπρεπε να κατέβει υποψήφιος.

Λέω λοιπόν, ότι πριν από τις 12.10', κύριε Πρόεδρε, συζητάγαμε κάπως αλλιώς εδώ. Λέγαμε και προτείναμε εκ μέρους της

Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ποια είναι αυτά τα βήματα προς τη μάχη που πρέπει να δώσει η ελληνική Κυβέρνηση.

Επειδή εκμεταλλεύτηκε την ανοχή του Προεδρείου, λέω πολύ επιγραμματικά ότι θα στηρίξουμε αυτές τις προτάσεις που τις έχουμε ξανακάνει και στην προηγούμενη κοινοβουλευτική περίοδο. Θέλουμε να τις δούμε να υλοποιούνται από αύριο, κύριε Υπουργέ. Θα είμαστε δίπλα ως ΣΥΡΙΖΑ – Ενωτικό Κοινωνικό Μέτωπο.

Κλείνοντας, θα κρατήσω μόνο ένα κομμάτι απ' αυτό που είχα ετοιμάσει για τη δευτερολογία μου και είναι αυτό που είπε ο Πρόεδρος της Δυτικής Γερμανίας, στις 8 Μαΐου του 1985, κ. Βάιτσεκερ, για την επέτειο του τέλους του Β' Παγκοσμίου Πολέμου:

«Όποιος δεν θέλει να θυμάται την απανθρωπιά, γίνεται πάλι ευπρόσβλητος σε νέους κινδύνους μεταδόσεων». Εμείς στο ΣΥΡΙΖΑ δεν πιστεύουμε σε συλλογικές ευθύνες. Μακριά από εμάς, κύριε Πρόεδρε, οι ναζιστικές λογικές. Δεν πιστεύουμε ότι οι νέες γενιές Γερμανών κληρονόμησαν ενοχές. Ειπώθηκε εδώ για το αν είναι μορφωμένοι ή όχι, λες και οι δικοί μας που μπερδεύουν τον Απόστολο Γκλέτσο με τον Μανώλη Γλέζο είναι πιο μορφωμένοι. Εμείς στο ΣΥΡΙΖΑ-Ενωτικό Κοινωνικό Μέτωπο λέμε ότι αντί για ενοχές έχουν ευθύνες, που πρέπει να αναζητηθούν, για να ξαναστηρίξουμε και το ευρωπαϊκό εγχείρημα «στα πόδια του», που πρέπει να βασίζεται στη δικαιοσύνη.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Το λόγο έχει ο Υπουργός Εξωτερικών, κ. Δημήτριος Αβραμόπουλος, για δέκα λεπτά.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, με εξαίρεση ελάχιστες περιπτώσεις η συζήτηση αυτή ολοκληρώνεται, αποπνέοντας και εκπέμποντας ένα μήνυμα εθνικής και πολιτικής ευθύνης και πάνω απ' όλα εθνικής ενότητας.

Δεν υπάρχει καμμία αμφιβολία – και βγαίνει ως συμπέρασμα από τα όσα λέχθηκαν μέχρι τώρα – ότι τα εθνικά μας δίκαια είναι απαράγραπτα. Με υπευθυνότητα και σοβαρότητα τα υπερασπιζόμαστε στο όνομα όλων ανεξαιρέτως των Ελλήνων. Κάνουμε τις σωστές κινήσεις την κατάλληλη στιγμή, σε ώριμες συνθήκες, με στέρεες βάσεις πολιτικές, ηθικές, νομικές. Στην προσπάθεια αυτή είμαστε όλες και όλοι παρόντες. Ως εκλεγμένοι εκπρόσωποι του ελληνικού λαού, είναι αυτονόητο – απευθύνομαι στον Μανώλη Γλέζο, είναι δικές του οι κουβέντες – ότι ταυτίζουμε τον εαυτό μας με την ιστορία του έθνους και το μέλλον της χώρας.

Αυτή η εθνική ομοψυχία εκφράζεται σήμερα στη Βουλή των Ελλήνων. Ας μου επιτραπεί όμως να κάνω μια ειδική αναφορά, γιατί στη ροή του λόγου του ο κ. Τσίπρας αναφέρθηκε στον Πρωθυπουργό ζητώντας να είναι παρών με τη φυσική του παρουσία γι' αυτό το τόσο σημαντικό θέμα. Δεν λησμονούμε όμως ότι οι Υπουργοί εκπροσωπούν τον Πρωθυπουργό εδώ. Καμμία πρωτοβουλία δεν αναλαμβάνεται, αν δεν τύχει της έγκρισής του Πρωθυπουργού. Άρα ο Πρωθυπουργός ήταν από την πρώτη στιγμή μέχρι το τέλος αυτής της συζήτησης παρών. Το Υπουργείο Εξωτερικών, στο οποίο απευθύνετε και την επερώτηση, είναι εδώ με όλη του την ηγεσία.

Επανερχομαι, θυμίζοντας τη συνεννόησή μας, που οδήγησε στο να γίνει αυτή η σημερινή συνεδρίαση εδώ, μετά το, κατ' αρχάς, τηλεφώνημα του κ. Μανώλη Γλέζου και με την προσαρμογή των δικών μου προγραμμάτων –γύρισα αργά χθες το βράδυ, όπως ξέρετε, από τις Βρυξέλλες– για να είμαστε εδώ, όχι απλά, γιατί το θεσμικό καθήκον το επέβαλε, αλλά και γιατί και εμείς το θέλουμε.

Πιστεύω πραγματικά ότι, σαν περάσουν τα χρόνια και γίνεται αναφορά σε συνεδριάσεις σαν τη σημερινή, θα θέλουμε να λέμε στα παιδιά μας ότι τότε ήμασταν και εμείς εκεί.

Το Υπουργείο μας απαντά με συγκεκριμένες κινήσεις και με ενέργειες ουσίας, όπως έκανε και τότε, κυρία Αμμανατίδου, στη Χάγη. Ίσως δεν γνωρίζετε ότι η Ελλάδα ήταν παρούσα με διακεκριμένους νομικούς, αυτούς που ήξεραν γιατί ήταν εκεί και που με συγκεκριμένες εντολές και κατευθύνσεις, υπερασπίστηκαν τις εθνικές μας θέσεις. Θα έπρεπε και εσείς να είστε υπερήφανοι,

γιατί τότε ήταν σύσσωμη και ενωμένη η Ελλάδα εκεί. Δεν είναι μόνο οι πολιτικοί. Είναι και οι τεχνοκράτες, είναι και οι νομικοί, διακεκριμένοι καθηγητές, πολλοί εκ των οποίων βρίσκονται σήμερα σε αυτήν την Αίθουσα και παρακολουθούν τη συνεδρίαση. Μην τα αγνοούμε αυτά.

Από την άλλη μεριά, θα ήθελα να επισημάνω ότι απ' αυτή μας τη συζήτηση, που κλείνει σε λίγο, επιβεβαιώνεται ότι τρία στοιχεία είναι απαραίτητα: Πρώτα απ' όλα τεκμηρίωση. Δεύτερον, ισχυρή πολιτική βούληση. Τρίτον, συναίνεση.

Από τη συζήτηση σήμερα προκύπτει ότι όλοι, μα όλοι συμφωνούμε σε αυτά τα τρία στοιχεία. Και αφήνω στην άκρη φωνές, που ήταν περισσότερο κραυγές, ήταν μικρής έντασης και καμιάς ουσίας και σημασίας.

Ευθύνη μας, λοιπόν, είναι να το πετύχουμε και όλοι μαζί να πορευτούμε στο δρόμο που ανοίξαμε για τη δικαίωση και την εκπλήρωση των αξιώσεων της Ελλάδος.

Πρώτο, λοιπόν, βήμα σε αυτήν τη διαδικασία είναι η γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους. Εκεί έπρεπε να προσφύγουμε για να αποκτήσουμε τα ισχυρά νομικά εφόδια. Και έχουμε πραγματικά μια δικαιοσύνη η οποία και γνωρίζει και μπορεί και θέλει να τεκμηριώσει αυτές τις θέσεις. Αυτό πρέπει να αναμένουμε και στη συνέχεια να το αξιολογήσουμε προσεκτικά, ώστε να αποφασίσουμε τα επόμενα βήματα, ένα εκ των οποίων ελέγχθη πρωτίτερα –και βεβαίως ανταποκρινόμαστε σ' αυτό– να βρεθούμε και πάλι σε αυτήν την Αίθουσα για να συζητήσουμε τις επόμενες κινήσεις μας, με μεθοδικότητα, όμως, με σοβαρότητα, με συνέπεια και πάνω απ' όλα με ενότητα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το ζήτημα των αποζημιώσεων είναι ανοιχτό, αλλά όπως είπα και στην πρωτολογία μου, αυτήν τη φορά θα κλείσει, σημειώνοντας ότι θα κλείσει με τη δικαιοσύνη να θριαμβεύει. Και στην κίνηση αυτή πάλι είμαστε όλοι παρόντες ως εκλεγμένοι εκπρόσωποι του ελληνικού λαού. Ένας λαός, όμως –και αναφέρομαι στο γερμανικό λαό– που αναγεννήθηκε και αυτός από τις στάχτες της καταστροφής στην οποία οι ναζί τον είχαν οδηγήσει, σήμερα μας παρακολουθεί. Και απ' αυτήν την Αίθουσα εκπέμπουμε και ένα μήνυμα αλληλεγγύης προς όλους τους ευρωπαϊκούς λαούς μπροστά στους κοινούς στόχους και τις κοινές προκλήσεις.

Επεσήμανα στην αρχή, το επαναλαμβάνω και τώρα, ότι οι σχέσεις ανάμεσα στον ελληνικό και το γερμανικό λαό είναι στο καλύτερο δυνατό επίπεδο. Θύμισα την εκεί παρουσία εκατοντάδων χιλιάδων Ελλήνων και εκατομμυρίων Γερμανών πολιτών που τα τελευταία χρόνια συνεχίζουν να επανέρχονται σκεπτόμενοι τη χώρα μας, λαοί που έχουν δεθεί μπροστά στην κοινή τους ευρωπαϊκή προσπάθεια. Γι' αυτό, λοιπόν, δεν θα έπρεπε να αφήσουμε ούτε στο ελάχιστο να περάσει η εντύπωση ότι επιχειρούμε να διαμορφώσουμε ένα αρνητικό κλίμα στις διμερείς μας σχέσεις.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ**)

Δεν θα ήθελα να σας κοιράσω παραπάνω, δώσω όμως την διαβεβαίωση ότι το Υπουργείο Εξωτερικών θα συνεχίσει με τη μεθοδικότητα, με τη σοβαρότητα, με την τεκμηρίωση, με σωστές διπλωματικές κινήσεις, αυτό που ανέλαβε εξ ονόματος όλων των Ελλήνων και όπως αυτό εκπορεύεται ως εντολή και από τη Βουλή μέσα από τη συζήτηση που έγινε σήμερα.

Θέλω πράγματι να πιστεύω ότι θα είναι η τελευταία πράξη, αγαπητέ Μανώλη Γλέζο, αυτής της περίπου εξήντα χρόνων υπόθεσης που είναι σε εξέλιξη και δεν έχει ακόμη κλείσει. Αυτή τη φορά θα κλείσει.

Και θέλω, επίσης, να πιστεύω ότι θα δικαιωθεί η τόσο σημαντική επισήμανσή σου, όπως αυτή βγήκε και από τα όσα είπες σήμερα, αλλά και από το βιβλίο σου που διάβασα, το οποίο είχες την καλσύνη να μου προσφέρεις, ότι η δικαίωση αυτή θα είναι πάνω απ' όλα ηθική.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Κаланτζής): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ κ. Κουρουμπλής έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κλείνοντας αυτήν την πολύ χρήσιμη και κρίσιμη συζήτηση, θέλω να κάνω ορισμένες επισημάνσεις.

Η ένσταση του Προέδρου του ΣΥΡΙΖΑ για τη μη φυσική παρουσία του Πρωθυπουργού, έχει ένα ευρύτερο περιεχόμενο, που έχει να κάνει με τη λειτουργία του Κοινοβουλίου σε πολύ δύσκολες στιγμές, όπου η δημοκρατία και στην Ελλάδα και στην Ευρώπη αποθεσμοποιείται.

Και η μη φυσική παρουσία του Πρωθυπουργού, αλλά και πάρα πολλών Υπουργών έχει πάρει διαστάσεις ανησυχιών, θα τολμούσα να πω, κύριε Πρόεδρε.

Νομίζω, λοιπόν, ότι είναι δικαιολογημένη η ένσταση και του Προέδρου του ΣΥΡΙΖΑ σε ό,τι αφορά τη φυσική παρουσία του Πρωθυπουργού, αλλά και πολλών Βουλευτών όλων των κομμάτων από τη μη φυσική παρουσία των Υπουργών σε κρίσιμες ερωτήσεις ή επερωτήσεις που τίθενται.

Κύριε Πρόεδρε, στην πρώτη δανειακή σύμβαση, που είχε κατατεθεί στη Βουλή και δεν ψηφίστηκε, υπάρχει ένα άρθρο που αναφέρει ότι δεν επιτρέπεται ο συμψηφισμός χρεών. Αυτό από κάπου αιτήθηκε. Και η υποψία είναι ότι αιτήθηκε από τη γερμανική πλευρά. Αυτό και μόνο, ως τελευταίο γεγονός, δείχνει πόσο ανησυχεί η Γερμανία εάν η Ελλάδα τολμήσει επιτέλους –όπως επεσήμανε ο Υπουργός- να θέσει το θέμα σε διακρατικό και πολιτικό επίπεδο όπως –αν θέλετε- ενθαρρύνει και το σκεπτικό της τελευταίας απόφασης του Δικαστηρίου της Χάγης, το οποίο λέει κάτι τέτοιο.

Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, εγώ πραγματικά κατανοώ τον προβληματισμό σας να μην υπάρξει κλίμα εχθρότητας μεταξύ του ελληνικού και του γερμανικού λαού. Νομίζω, βέβαια, ότι ο ελληνικός λαός δεν έχει εκπέμψει ποτέ ένα τέτοιο σήμα, παρ' ότι υπέστη τις μεγαλύτερες καταστροφές, σε αναλογία, από όλες τις χώρες που δέχτηκαν επίθεση από τον Άξονα.

Ο ελληνικός λαός, κύριε Πρόεδρε, δεν πλήρωσε συνέπειες μόνο κατά τη διάρκεια της κατοχής. Υπάρχει και άλλη μία πλευρά: Δεκάδες Ελλήνων -ιδιαίτερα νέων παιδιών- για πάρα πολλά χρόνια έβρισκαν εγκαταλελειμμένες χειροβομβίδες κι έγιναν θύματα ως συνέπεια εκείνης της συμφοράς.

Θα μου επιτρέψετε να σας πω ότι ένα από αυτά τα θύματα ήταν κι ένα νέο παιδί, ηλικίας δέκα ετών, το οποίο, παίζοντας με άλλους φίλους του, βρήκε μία τέτοια εγκαταλελειμμένη γερμανοκατοχική χειροβομβίδα. Η συνέπεια αυτού του γεγονότος είναι γνωστή.

Σε αυτό, λοιπόν, τον άνθρωπο, κύριε Πρόεδρε, η ζωή έδωσε κάποια στιγμή να γίνει Βουλευτής του ελληνικού Κοινοβουλίου. Πήρα, λοιπόν, την πρωτοβουλία να στείλω μία προσωπική επιστολή -λόγω αυτού του γεγονότος και ως συνάδελφος Βουλευτής- σε όλους τους Βουλευτές του γερμανικού κοινοβουλίου και τους Ευρωβουλευτές της Γερμανίας, λέγοντας ότι δεν τρέφω ούτε εγώ ούτε κανένας Έλληνας μίσος κατά του γερμανικού λαού. Απλώς, δεν πρέπει και οι εκπρόσωποι του γερμανικού λαού να κουνούν το δάχτυλό τους με έναν προκλητικό και περιφρονητικό τρόπο στον ελληνικό λαό.

Πρωτίστως, λοιπόν, ζητούμε την ηθική αποκατάσταση αυτού του ζητήματος. Και η Γερμανία δεν μιλάει ούτε γι' αυτό το ζήτημα.

Κύριε Πρόεδρε, η εμπειρία από αυτήν την αλληλογραφία είναι εκπληκτική. Πάρα πολλοί άνθρωποι, όλων των κομμάτων του γερμανικού κοινοβουλίου, δεν είχαν σωστή ενημέρωση γι' αυτά τα ζητήματα. Γι' αυτό πιστεύω -κι εκλαμβάνουμε ως θετική τη θέση της Κυβέρνησης- ότι πρέπει να συσταθεί αυτή η διακομματική επιτροπή του Κοινοβουλίου. Το ελληνικό Κοινοβούλιο θα αποδείξει -όπως το έπραξε με τις περσινές του πρωτοβουλίες- ότι μπορεί να σταθεί πάνω από μικροκομματικές λογικές σε τέτοιου είδους ζητήματα.

Κι, αν θέλετε, το ελληνικό Κοινοβούλιο, σε μία περίοδο που αμφισβητείται, κύριε Κακλαμάνη, από διάφορους κύκλους και βάλ-

λεται και υπονομεύεται η αξιοπιστία του Κοινοβουλίου -ακόμα κι από το μιντιακό σύστημα, το οποίο, δυστυχώς, με τις ανοχές μας θρέψαμε- μπορεί να αποδείξει σε αυτήν την πολύ δύσκολη στιγμή ότι μπορεί να πάρει επάνω του την υπόθεση αυτή με σωφροσύνη, με νηφαλιότητα, με μέτρο, για να μπορέσουμε πραγματικά να στηρίξουμε πρωτοβουλίες που πρέπει να αναληφθούν.

Κύριε Υπουργέ, σας έστειλα μία επιστολή. Το έθεσα και στον κ. Δήμα στην περσινή συνεδρίαση. Στο Φράιμπουργκ εδώ και δύο χρόνια –το δημοσίευσε και η εφημερίδα «ΤΟ ΒΗΜΑ» και γερμανικές εφημερίδες- βρέθηκε το γνήσιο σχέδιο του γερμανοκατοχικού δανείου. Ε, λοιπόν, να μην παραπονούμαστε ότι μέχρι σήμερα δεν έγινε καμμία προσπάθεια να βρεθεί, να ζητηθεί αυτό το αρχείο που θα είναι πάρα πολύ χρήσιμο για την τεκμηρίωση που πολύ σωστά τονίσατε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Σας παρακαλώ, να ολοκληρώσετε, κύριε συνάδελφε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε.

Σας παρακαλώ, λοιπόν, να αναλάβετε μια τέτοια πρωτοβουλία, που νομίζω ότι θα αποδειχθεί χρήσιμη, όπως επίσης και να επανεπικαιροποιηθεί αυτή η έκθεση. Θεωρώ ότι τα στοιχεία που έχει η Τράπεζα της Ελλάδος και το Υπουργείο Εξωτερικών, σε συνδυασμό με μια επιτροπή -που μπορεί να συστήσει το Κοινοβούλιο- εμπειρογνομόνων και επιστημόνων, που πραγματικά θα έχουν γνώση πάνω σ' αυτό το ζήτημα, στο Διεθνές Δίκαιο δηλαδή και στους διεθνείς κανόνες, θα φανούν χρήσιμα. Το ίδιο έχει πράξει και το Ισραήλ εδώ και σαράντα χρόνια, όπου έχει συστήσει ινστιτούτο με πενήντα ειδικούς επιστήμονες που εξακολουθητικά συγκεντρώνουν στοιχεία για να τεκμηριώνουν το δίκαιο αυτής της χώρας και αυτού του λαού.

Νομίζω ότι αποδεικνύεται πως το ελληνικό Κοινοβούλιο είναι η αιτία που ξεκίνησε πέρος αυτή η οργανωμένη και σοβαρή προσπάθεια, για να φτάσουμε σήμερα εδώ, να καταγραφεί αυτή η βούληση από όλες τις πλευρές, να μπει το θέμα σε προτεραιότητα στη σκέψη και στις επιλογές μας, για να μπορέσουμε να δικαιώσουμε τις φωνές, τις κραυγές, τον πόνο εκείνων των ανθρώπων που δεν λογάριασαν τίποτα, ίσως και το πολυτιμότερο αγαθό που ήταν η ίδια τους η ζωή και τίμησαν την ανθρώπινη αξιοπρέπεια.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Ευχαριστούμε πολύ.

Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο για να ολοκληρώσουμε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εξωτερικών):

Θα ήθελα, κατ' αρχήν, να πω στον κ. Κουρουμπλή, ότι πήρε χθες μια απάντηση από εμάς. Το ερευνούμε, διότι δεν το γνωρίζαμε. Μακάρι να επιβεβαιωθεί η πληροφορία που μας δώσατε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν χρειάζεται να κλείσω. Νομίζω ότι από μόνη της αυτή η συνεδρίαση κλείνει και στέλνει τα δικά της μηνύματα, αφού διεξήχθη σε πνεύμα συνεννόησης, συναίνεσης, ομοψυχίας και υψηλού επιπέδου δημοκρατικού πολιτισμού.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της υπ' αριθμ. 15/10/10-10-2012 επίκαιρης επερωτήσεως Βουλευτών της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ προς τους Υπουργούς Εξωτερικών, Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, σχετικά με τις οφειλές της Γερμανίας προς την Ελλάδα.

Θα διακόψουμε για λίγο και θα επανέλθουμε.

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επαναλαμβάνεται η διακοπή της συνεδρίασης. Εισερχόμεθα στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Ρυθμίσεις για την τροποποίηση και τη βελτίωση συνταξιοδοτικών, δημοσιονομικών, διοικητικών και λοιπών διατάξεων του Υπουργείου Οικονομικών».

Όπως γνωρίζετε, στη χθεσινή συνεδρίαση συζητήθηκε και ψηφίστηκε το νομοσχέδιο επί της αρχής.

Στη σημερινή συνεδρίαση θα συζητηθούν τα άρθρα και οι τροπολογίες του νομοσχεδίου σε μία ενότητα.

Η διαδικασία προτείνει να έχει ως εξής: Θα ομιλήσουν οι εισηγητές, θα ακολουθήσουν οι ειδικοί αγορητές επί των άρθρων και οι εναπομείναντες ομιλητές επί της αρχής, επί των άρθρων και των τροπολογιών. Τέλος, θα μιλήσουν όσοι τυχόν Βουλευτές εγγραφούν.

Θα ήθελα να προτείνω η σημερινή συνεδρίαση –θα συνεχίσουμε και αύριο εννοείται– να ολοκληρωθεί στις 19.00' η ώρα. Συμφωνεί το Σώμα;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Το Σώμα συνεφώνησε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΕΡΜΙΤΖΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο επί της διαδικασίας;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Ως τι θέλετε το λόγο;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΕΡΜΙΤΖΑΚΗΣ: Είμαι ομιλητής, εναπομείναντας από χθες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Μάλιστα. Θα μιλήσετε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΕΡΜΙΤΖΑΚΗΣ: Κάνετε κάποιο λάθος. Πρέπει, νομίζω, να τελειώσουν οι χθεσινοί ομιλητές, διότι η ενότητα η χθεσινή ήταν επί της αρχής του νομοσχεδίου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Εννοείται. Γι' αυτό προηγήστε οι χθεσινοί εγγεγραμμένοι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΕΡΜΙΤΖΑΚΗΣ: Είπατε ότι θα αρχίσουν οι εισηγητές. Οι εισηγητές πρέπει να αρχίσουν από τη στιγμή που θα τελειώσουν οι χθεσινοί ομιλητές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Είναι τιμή σας και τιμή μας που είστε καινούργιος Βουλευτής. Αφήστε, όμως, να δούμε τον Κανονισμό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΕΡΜΙΤΖΑΚΗΣ: Τη γνώμη μου λέω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Δεν είναι κακό. Καλά κάνετε. Κι εμείς έτσι ξεκινήσαμε. Όλοι μας.

Το λόγο έχει ο κ. Δημήτριος Γάκης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΑΚΗΣ: Δεν προηγείται ο κ. Ντινόπουλος;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Δεν μπορεί να είμαστε πάντα έτοιμοι. Η Κυβέρνηση είναι παρούσα. Ο εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Ντινόπουλος κάπου καθυστέρησε και ζήτησε να μιλήσει αργότερα. Ξέρω ότι ιδιαίτερα οι της Αριστεράς δεν κολάτε στους τύπους.

Ορίστε, κύριε Γάκη, έχετε το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θέλω να διευκρινίσω από την αρχή ότι επί των τροπολογιών εγώ, τουλάχιστον, θα τοποθετηθώ αύριο στη δευτερολογία μου.

Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, θα ξεκινήσω την τοποθέτησή μου με μία γενική παρατήρηση για την πολιτική αντίφαση του νομοσχεδίου, όπως διαμορφώθηκε μετά τη συζήτηση επί της αρχής. Αυτή είναι ότι προτάσσεται το στενό επικοινωνιακό κυβερνητικό έναντι του κοινωνικού, συλλογικού συμφέροντος των δημοσίων λειτουργών και των εργαζομένων.

Το νομοσχέδιο, που σήμερα συζητάμε κατ' άρθρο, ρυθμίζει αποσπασματικά και με επικοινωνιακό τρόπο συνταξιοδοτικά και άλλα δημοσιονομικού χαρακτήρα θέματα, παρακάμπτοντας σε πολλά σημεία το πλαίσιο που κινείται ο δημόσιος τομέας και μεταπορίζοντας χρονικά τα όποια έξοδα – δαπάνες του κράτους, για να λειτουργήσει βραχυπρόθεσμα στην κάλυψη της όποιας

δημοσιονομικής τρύπας των εσόδων.

Θα σταθώ επιγραμματικά και ανά άρθρο στα σημεία στα οποία θα θέλαμε να σχολιάσουμε περισσότερο και να εξετάσουμε τις επιπτώσεις που έχουν αυτά.

Πιο συγκεκριμένα, στο πρώτο άρθρο: Κύριε Υπουργέ, δεν άκουσα τη διορθωτική δήλωση για τους ανάπηρους με ποσοστό 60% για την απονομή της προκαταβολής.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Θα είναι στις νομοτεχνικές που θα καταθέσουμε στη συνέχεια.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΑΚΗΣ: Ωραία.

Ξεκινώντας, λοιπόν, στο άρθρο 1 θεσπίζεται η προκαταβολή σύνταξης σε όσους υπαλλήλους ή στρατιωτικούς αποχωρούν από την Υπηρεσία λόγω συνταξιοδότησης. Καταργείται η μέχρι τώρα καταβολή τρίμηνων αποδοχών.

Με τις διατάξεις των παραγράφων 1β', 1γ', 3 και 4 εισάγονται αποκλειστικές προθεσμίες για τη διεκπεραίωση της σύνταξης. Πρώτον, η ηλεκτρονική αποστολή του ΔΑΥΚ στην Υπηρεσία Συντάξεων εντός είκοσι ημερών με τη διόρθωση εργασιών ημερών από την ημερομηνία λύσης της υπαλληλικής σχέσης του υπαλλήλου. Δεύτερον, η προσέλευση των έξι μηνών για την έκδοση της πράξης καταβολής της σύνταξης από την ημερομηνία πρωτοκόλλησης της σχετικής αίτησης της Υπηρεσίας Συντάξεων του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, σύνολο δηλαδή περίπου οκτώ μήνες. Τρίτον, η πρώτη καταβολή της προκαταβολής σύνταξης θα γίνεται εντός σαράντα ημερών από την ημερομηνία που θα περιέλθει ηλεκτρονικά στην Υπηρεσία της Σύνταξης το ΔΑΥΚ. Άρα η πρώτη προκαταβολή της σύνταξης θα γίνεται περίπου δύο μήνες μετά την αποστολή της αίτησης συνταξιοδότησης και των υπηρεσιακών στοιχείων του υπαλλήλου στην Υπηρεσία Σύνταξης του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους.

Παρ' ότι η πρόβλεψη συντομότερων και αποκλειστικών προθεσμιών είναι θετική, ο πρόσφορος τρόπος για να γίνει αυτό είναι με την ενίσχυση του προσωπικού και της μηχανοργάνωσης. Το νομοσχέδιο, αντίθετα, επιλέγει να μετακινήσει τις ευθύνες και τις συνέπειες στους εργαζόμενους, προβλέποντας στην παράγραφο 5 σοβαρές πειθαρχικές ποινές, καθιερώνοντας ουσιαστικά τα κριτήρια για τη δημιουργία μας νέας δεξαμενής δημοσίων υπαλλήλων, των απείθαρχων υπαλλήλων, οι οποίοι φοβόμαστε ότι θα αντικαταστήσουν την ομάδα των επίορκων στη διαδικασία απολύσεων στο δημόσιο.

Θα χρειαστούν ουσιαστικά οκτώ μήνες τουλάχιστον για την έκδοση της απόφασης χορήγησης της σύνταξης. Όμως, τότε θα γίνει η πληρωμή της σύνταξης; Μέχρι τότε ο συνταξιούχος θα μπορεί να ζει με την προκαταβολή που θεσπίζεται; Εμείς κάνουμε μία πρόταση. Βέβαια, οι αξιότιμοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, της Κυβέρνησης, δεν είναι εδώ να ακούσουν τις προτάσεις και επομένως έρχονται μετά και λένε ότι δεν κάνουμε προτάσεις.

Κάνουμε πρόταση, λοιπόν. Εστιάζουμε στην ανάγκη επίκαιρης, έγκαιρης και άμεσης απόδοσης των συντάξεων με τη στελέχωση των Υπηρεσιών και τη μηχανοργάνωση και αυτοματοποίηση του μεγαλύτερου μέρους των ελέγχων και της ανακεφαλαιώσης. Δεύτερον, χορήγηση των αποδοχών μέχρι την οριστική λήψη της σύνταξης, όπως γίνεται για τις τρίμηνες. Τρίτον, αν το δεύτερο δεν μπορεί να γίνει, εναλλακτικά προτείνουμε τη χορήγηση της προκαταβολής της σύνταξης αμέσως μετά τη λήξη των τρίμηνων αποδοχών και μέχρι την απονομή της πλήρους σύνταξης. Έτσι, δεν θα μείνει κανείς συνταξιούχος για κανένα χρονικό διάστημα χωρίς σύνταξη.

Δεύτερη εναλλακτική πρόταση είναι η ποσοστοποίηση της προκαταβολής σε ποσοστά από 80% έως 60% ανάλογα με τα χρόνια υπηρεσίας του υπαλλήλου. Ζητούμε, επίσης, να αποσυρθεί η διάταξη για τις πειθαρχικές ποινές.

Έρχομαι στο άρθρο 2: Το πρόβλημα που προκύπτει από την κατάργηση των δύο επιτροπών είναι διπλό. Πρώτον, τίθεται το ζήτημα της διασφάλισης του δικαιώματος ακρόασης. Δεύτερον, υπάρχει κίνδυνος υπερφόρτωσης των αρμοδίων δικαστηρίων με σχετικές δικαστικές υποθέσεις. Συμφωνούμε με τις διαπιστώσεις του συμβούλου, του κ. Κατσαρόλου, όπως διατυπώθηκαν στη δεύτερη ειδική συνεδρίαση της ολομέλειας του Ελεγκτικού Συμβου-

λίου την 27η Φεβρουαρίου του 2013, όπου αναφέρει συγκεκριμένα: «Η θέσπιση διοικητικών συλλογικών οργάνων, τα οποία αποφαίνονται κατόπιν προσφυγής των δικαιουμένων, σκοπούν στην αποφυγή προσφυγής στα δικαστήρια με ένδικα μέσα, με περαιτέρω συνέπεια την ταχύτερη, οικονομικότερη και ενδεχομένως αποτελεσματικότερη προστασία των δικαιωμάτων και των συμφερόντων τους». Υπό την έννοια αυτή, η κατάργηση της Επιτροπής Ελέγχου Πράξεων Κανονισμού Συντάξεως του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους δεν κρίνεται σκόπιμη, όπως δεν κρίνεται σκόπιμη και η κατάργηση της δεύτερης επιτροπής.

Στην παράγραφο 3 διαφωνούμε με τη δυνατότητα το όργανο που εξέδωσε μία πράξη, να μπορεί αυτεπάγγελα να διορθώνει αυτήν την πράξη και μάλιστα χωρίς χρονικό περιορισμό, σε αντίθεση με τον συνταξιούχο που πρέπει να ασκήσει έφεση εντός εξήντα ημερών. Η ρύθμιση αυτή καταργεί την ίση μεταχείριση από τους δικονομικούς νόμους.

Στο άρθρο 3 ψηφίζουμε «ΝΑΙ». Δεν έχουμε κάτι να πούμε.

Στο άρθρο 4 παράγραφος 9 θα σταθούμε σε δύο σημεία. Για τη διαδικασία της απονομής της σύνταξης ή στη διαδικασία επαναβεβαίωσης αναπηρίας έχουμε ένα πολύ μεγάλο πρόβλημα στο οποίο αναφερθήκαμε και εχθές και βλέπω ότι το νομοσχέδιο το διατηρεί. Η εξέταση των αναπήρων δημοσίων υπαλλήλων ανατίθεται στην Ανώτατη Υγειονομική Επιτροπή του Στρατού. Ο κύριος Υπουργός χθες δεσμεύτηκε ότι αυτό θα μπορεί να γίνει στα κατά τόπους στρατιωτικά νοσοκομεία. Αυτό, όμως, δεν περιλαμβάνεται, εκτός αν έρθει κι αυτό σαν διάταξη που περιμένουμε, να μπορεί, δηλαδή, να γίνει στα κατά τόπους στρατιωτικά νοσοκομεία αυτή η πιστοποίηση.

Πρέπει, επιτέλους, να νομοθετούμε, λαμβάνοντας υπ' όψιν τη συνταγματική επιταγή του άρθρου 101 του Συντάγματος, κατά την οποία ο κοινός νομοθέτης και η διοίκηση, όταν δρουν κανονιστικά, υποχρεώνονται να λαμβάνουν υπ' όψιν τις ιδιαίτερες συνθήκες των νησιωτικών και ορεινών περιοχών. Η επίλυση αυτού του προβλήματος είναι ένα σημαντικό ζήτημα με ανθρωπιστικά, κοινωνικά χαρακτηριστικά αλλά και με εθνικά χαρακτηριστικά.

Όσον αφορά τη διάταξη για τις συντάξεις των λογοτεχνών και των καλλιτεχνών, θα ήθελα να πω ότι η πολιτιστική μας κληρονομιά είναι ό,τι πολυτιμότερο έχει απομείνει στον τόπο μας. Αποσύρουμε αυτήν τη διάταξη, κύριε Υπουργέ. Δεν θέλω να πω περισσότερα, αλλά αποσύρετέ τη, γιατί ακόμα και οι τριάντα τιμητικές συντάξεις είναι προσβολή γι' αυτόν τον κλάδο.

Καταργήστε επιπλέον και τον αναδρομικό σφαγιασμό των συντάξεων των καλλιτεχνών από 833 ευρώ σε 720 ευρώ. Δεν τους αξίζει. Είναι εξάλλου και αντισυνταγματικός, με βάση την έκθεση της Επιστημονικής Επιτροπής της Βουλής.

Το άρθρο 5, που αφορά διοικητικές διατάξεις, το ψηφίζουμε.

Στο κεφάλαιο Β, που αφορά τα άρθρα 6, 7, 8, 9 και 10, αναγνωρίζουμε ότι με τα άρθρα αυτά του σχεδίου νόμου βασικός σκοπός είναι ο εκσυγχρονισμός του υφιστάμενου...

(Στο σημείο αυτό κυτπάει το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας του κύριου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Κύριε Γάκη, επιτρέψτε μου.

Τυχαίνει να διακόψω εσάς, επειδή δυστυχώς είστε πρώτος. Διαφορετικά, δεν θα σας διέκοπτα.

Αν σήμερα τηρήσουμε το χρόνο των οκτώ λεπτών, που αφορά όλους, δηλαδή τους εισηγητές, τους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους και όσους έχουν εγγραφεί και έχουν απομείνει από χθες -και ο Υπουργός έχει οκτώ λεπτά- θα ολοκληρώσουμε σήμερα, έχοντας τη δυνατότητα να μιλήσουν και τέσσερις - πέντε συνάδελφοι οι οποίοι θα εγγραφούν σήμερα.

Όπως σας είπα, ζητώ συγγνώμη που σας διέκοψα. Είστε πρώτος, όμως, και γι' αυτό το κάνω.

Το οκτάλεπτο, λοιπόν, πρέπει να το κρατήσουμε όλοι μας, για να μιλήσουν όλοι.

Ευχαριστώ πολύ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, έχετε δίκιο. Επειδή, όμως, είμαι ο εισηγητής της Αντιπολίτευσης, θα πρέπει μάλλον να ολοκληρώσω όλη την παρουσίαση, για να έχουμε μια ολοκληρωμένη εικόνα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Όχι, όχι.

Επειδή έχετε δείξει με την μέχρι σήμερα παρουσία σας ότι είστε πάντα εντός του πλαισίου του κοινοβουλευτισμού και του Κανονισμού, καταλαβαίνετε ότι το οκτάλεπτο πρέπει να τηρηθεί απ' όλους. Αλλιώς δεν θα μιλήσουν οι συνάδελφοί μας. Καταλαβαίνετε γιατί το βάζω; Διαφορετικά, μιλήστε και δέκα λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΑΚΗΣ: Θα μείνουμε στη μέση όμως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Έχετε άλλα τέσσερα λεπτά στη δευτερολογία σας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΑΚΗΣ: Να μου δώσετε τη δευτερολογία, τότε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Όχι, όχι. Δεν γίνεται, γιατί έτσι δεν θα έχουν τη δυνατότητα κάποιοι συνάδελφοι να μιλήσουν.

Συγγνώμη, δεν ήθελα να παρέμβω αλλά έτυχε να είστε πρώτος...

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΕΛΑΛΗΣ: Αφήστε τον να ολοκληρώσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Εσείς τώρα γιατί δεν συμφωνείτε; Δώστε το χρόνο σας στον κ. Γάκη να μιλήσει αντί για σας.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΕΛΑΛΗΣ: Αν είναι έτσι, συμφωνώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Δεν είναι, όμως, σωστό. Νομίζω ότι έχουμε δημιουργήσει μια σχέση τέτοια που μπορούμε να συεννοούμαστε. Δεν το κάνω για τον κ. Γάκη, αλλά για να μιλήσουν όλοι οι συνάδελφοι.

Κύριε Γάκη, ολοκληρώστε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα μας επιτρέψετε τουλάχιστον να εξαντλήσουμε το δεύτερο κεφάλαιο, που αφορά τους αδρανείς λογαριασμούς και να δικαιολογήσουμε την ψήφισή μας, γιατί πραγματικά...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Σας είπα ότι το λέω σε εσάς, γιατί έτυχε να μιλήσετε πρώτος. Αν ήταν πρώτος ο κ. Ντινόπουλος, αυτά που είπα σε εσάς, θα τα έλεγα στον κ. Ντινόπουλο. Δεν αφορούν προσωπικά εσάς.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΑΚΗΣ: Ειδικότερα στο άρθρο 8, θεσπίζεται η διαδικασία που πρέπει να ακολουθούν οι τράπεζες που έχουν αδρανείς λογαριασμούς, όπως οι ελεγκτικοί μηχανισμοί που πρέπει να αναπτύξει η Τράπεζα της Ελλάδος, ώστε να εξασφαλίζεται η αδιαφανής διαδικασία δέσμευσης των κεφαλαίων των αδρανών καταθετικών λογαριασμών.

Έχουμε, όμως, να επισημάνουμε το εξής:

Πρώτον, δεν προβλέπεται αναδρομική εφαρμογή του νόμου.

Δεύτερον, με την παραγραφή του δικαιώματος των καταθετών δεν προστατεύεται επαρκώς το δικαίωμα των δικαιούχων στην ιδιοκτησία και γενικά αμφισβητεί τη βασική αρχή της ηθικής στην οικονομία.

Τρίτον, δεν προβλέπει τη δυνατότητα διεκδίκησης των καταθέσεων από τους κληρονόμους, κυρίως όταν αυτή η διεκδίκηση βρίσκεται σε δικαστική εκκρεμότητα και συμπληρώνεται το χρονικό όριο της εικοσαετίας.

Τέτατον, δεν περιγράφεται, πόσω μάλλον δεν αναφέρεται στο σώμα του κειμένου, ποιες θεωρούνται ευπαθείς ομάδες, στις οποίες θα διατίθενται τα ποσά των αδρανών λογαριασμών.

Για τα κεφάλαια των αδρανών λογαριασμών εμείς προτείνουμε να κατατίθενται σε συγκεκριμένο λογαριασμό και για συγκεκριμένους σκοπούς, όπως είναι η κάλυψη των ελλειμμάτων του ασφαλιστικού συστήματος ή η αντιμετώπιση της ανεργίας.

Σε κάθε περίπτωση, θα πρέπει εντός κάθε χρονικού ορίου το δημόσιο να επιστρέφει τις καταθέσεις στους νόμιμους δικαιούχους. Σε αντίθετη περίπτωση νομοθετούμε μια μορφή ολικού κουρέματος. Και είναι η πρώτη μορφή κουρέματος.

Κύριε Υπουργέ, επαναφέρουμε την πρόταση για έρευνα των ευθυνών από τη μη εφαρμογή του ν. 1195/1942 μέχρι σήμερα και για ζημιές που έχει υποστεί το ελληνικό δημόσιο.

Με αυτές τις επισημάνσεις, τις παρατηρήσεις και τις επιφυλάξεις μας, θα ψηφίσουμε θετικά στα άρθρα 6, 7, 8, 9 και 10.

Στο Κεφάλαιο Γ' στο άρθρο 11 που προβλέπει τη θητεία των οργάνων, στο άρθρο 12 που προβλέπει τη δημιουργία Μητρώων Δημοσιονομικών Ελεγκτών και στο άρθρο 13 που προβλέπει επίσης την επιλογή και τον τρόπο επιλογής και στελέχωσης των μητρώων, θα αναφερθούν άλλοι συνάδελφοι. Περιμένουμε τις τελικές διαμορφώσεις, τις τελικές διατυπώσεις όσον αφορά την

αποδοχή, την έκθεση της Επιστημονικής Επιτροπής της Βουλής, για να καθορίσουμε τη στάση μας στην ψήφιση αυτών των άρθρων του νομοσχεδίου.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Και εμείς ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κόμματος κ. Χρήστος Γκόκας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΚΟΚΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούστηκαν χθες πολλά σε αυτήν την Αίθουσα, αλλά πραγματικά δεν αξίζει να ασχοληθεί κανείς με το πολιτικό υβρεολόγιο που ακούστηκε από πολλές πλευρές σε αυτήν την Αίθουσα, από όπου κι αν προέρχεται. Οι υβριστικοί χαρακτηρισμοί δεν μπορούν να καλύψουν ούτε την πολιτική αδυναμία ούτε τη σύγχυση και την αμηχανία.

Απλά θέλω να τονίσω ότι χάρη σε δύσκολες και οδυνηρές αλλά αναγκαίες επιλογές και με τις θυσιές του ελληνικού λαού έχουμε σήμερα τη δυνατότητα να συζητάμε πώς θα προχωρήσουμε, πώς θα διαμορφώσουμε το πλαίσιο για την αντιμετώπιση της ανεργίας και της προστασίας κοινωνικών ομάδων που το έχουν ανάγκη, πώς θα δώσουμε ανάσα εξασφαλίζοντας τη ρευστότητα στην αγορά και στην πραγματική οικονομία, πώς θα υλοποιήσουμε ένα παραγωγικό και αναπτυξιακό χαρακτήρα εθνικό σχέδιο ανασυγκρότησης.

Στη συζήτηση επί των άρθρων θα μπω κατευθύνω στο άρθρο 1 με το οποίο θεσπίζεται η προκαταβολή της σύνταξης για όσους πολιτικούς υπαλλήλους και λειτουργούς αποχωρούν λόγω συνταξιοδότησης από το δημόσιο. Είναι θετικές οι βελτιώσεις που έχουν γίνει, όπως η αναφορά για εξέταση, στην πορεία εφαρμογής των διατάξεων, της δυνατότητας απόδοσης ποσοστού επί του προσδοκώμενου ποσού σύνταξης, όταν αυτή βέβαια θα μπορεί να προσδιοριστεί με καλύτερη προσέγγιση. Επίσης, είναι θετικό και το γεγονός της αλλαγής που έχει υπάρξει με την επεξεργασία του νομοσχεδίου στην επιτροπή, σύμφωνα με την οποία θα χορηγείται η προκαταβολή μέχρι και την έγκριση της οριστικής πράξης συνταξιοδότησης.

Έχουμε κάνει αναφορά στην περίπτωση απόλυσης λόγω πειθαρχικών παραπτώματων και έχουμε τονίσει το σημείο που αφορά την κράτηση εισφορών που έχουν γίνει. Θα πρέπει με κάποιο τρόπο να υπάρξει και καταβολή και προκαταβολή στις περιπτώσεις που αυτό είναι τεχνικά αδύνατο για τους δικαιούχους, αν ο ίδιος ο δικαιούμενος δεν μπορεί να είναι δικαιούχος, κάτι που έχει σχέση και με αντίστοιχο άρθρο στην αντίστοιχη παράγραφο 8 του άρθρου 3.

Σε σχέση με το χρονικό διάστημα των οκτώ μηνών έχουν ειπωθεί πολλά. Είναι αναγκαίο να δούμε τον χρόνο των δύο μηνών που υπάρχει στις υπηρεσίες, για να στείλουν τα στοιχεία του φακέλου. Αυτός ο χρόνος καλό θα ήταν να μην είναι τόσο μεγάλος.

Επίσης, θα πρέπει να δούμε και τα προβλήματα που δημιουργούνται με τα ελλιπή στοιχεία που έχουν συνήθως οι φάκελοι που παίρνει το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους. Βέβαια, τα θέματα στελέχωσης και διοικητικής οργάνωσης, για να μπορεί να είναι αποδοτικότερο το έργο του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, όπως η περαιτέρω εξέλιξη στον τομέα της μηχανογράφησης, είναι απαραίτητα για να μπορέσουμε να αποφύγουμε το συνωστισμό που παρατηρείται από δικαιούχους συντάξεων, οι οποίοι περιμένουν και ταλαιπωρούνται επί αρκετό διάστημα στις ουρές του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους.

Θέλουμε να πιστεύουμε ότι το πλαίσιο που μπαίνει είναι ένα βήμα το οποίο θα οδηγήσει σε μία καλύτερη αντιμετώπιση και θα απεγκλωβίσει τους ανθρώπους αυτούς από την ταλαιπωρία και την αγωνία που έχει να κάνει με τον τρόπο με τον οποίο ο καθένας προσπαθεί να προσεγγίσει την επίλυση του προβλήματος ή τις εκκρεμότητες, αν θέλετε, σε σχέση με τη σύνταξή του.

Το άρθρο 2 αναφέρεται στην κατάργηση των Επιτροπών Ελέγχου Πράξεων Κανονισμού Συντάξεων του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, δηλαδή την Επιτροπή Αναγνώρισης Συντάξιμου Χρόνου και την Επιτροπή Ελέγχου Συνταξιοδοτικών Πράξεων. Πράγματι, αποδείχθηκε ότι η λειτουργία αυτών των Επιτροπών δεν διευκόλυνε ούτε στο χρόνο αλλά ούτε και στη διαδικασία

τους δικαιούχους αλλά επιβάρυνε οικονομικά τους πολίτες. Υπάρχει ένα ενδιάμεσο επίπεδο και είναι καθαρά υπηρεσιακό.

Ίσως στο μέλλον να δούμε ένα ενδιάμεσο επίπεδο με αλλαγή σύνθεσης αυτών των επιτροπών, οι οποίες θα μπορούσαν να έχουν αποτέλεσμα με μέλη στη σύνθεσή τους και από το Ελεγκτικό Συνέδριο. Αυτό είναι κάτι το οποίο μπορεί να εξεταστεί.

Όσον αφορά το άρθρο 3, με την παράγραφο 3 για το επίδομα θέσης ευθύνης των προϊσταμένων μονάδων όταν συμπληρώνουν σε αυτήν τη θέση δύο χρόνια, έχουμε βάλει ένα θέμα σε σχέση και με τους αναπληρωτές. Το ανέφερα χθες και δεν θέλω να επεκταθώ σήμερα, χάριν της οικονομίας του χρόνου. Μιλάμε για αναπληρωτές των οποίων η επιλογή έγινε από αρμόδιο όργανο, μετά από προκήρυξη ενδιαφέροντος και έχουν ένα επαρκές χρονικό διάστημα σε αυτήν τη θέση.

Έχουμε αναφερθεί στην παράγραφο 5, ούτως ώστε να υπάρξει πρόβλεψη για το επίδομα νόσου και ανικανότητας και να συμπεριληφθεί. Έχουμε δώσει και μία νομοτεχνική πρόταση, με βάση τις διατάξεις του ν.1897/1990 και του ν.1799/1991, για όσους συνταξιούχους υπήρξαν θύματα τρομοκρατίας ή ήταν παθόντες βίαιων συμβάντων κατά την εκτέλεση της υπηρεσίας τους.

Όσον αφορά τη ρύθμιση για τους κληρικούς, υπάρχει μία εκκρεμότητα σε σχέση με τις εισφορές που έχουν καταβάλει για τη λήψη της δεύτερης, έστω και προαιρετικής, σύνταξης που είχαν τη δυνατότητα ή επέλεξαν να έχουν ως στόχο να λάβουν κάποια στιγμή. Γι' αυτόν το λόγο άλλωστε κατέβαλαν και τις εισφορές. Υπάρχει σχετική πρόταση και γι' αυτό το θέμα.

Τέλος, για την περίπτωση της παραγράφου 10 που αφορά την απογραφή, βεβαίως και μας βρίσκει σύμφωνους. Είχαμε πει για μικρότερο χρόνο, αλλά θέλουμε να πιστεύουμε ότι με το σκεπτικό που εξέφρασε ο Υπουργός, πως για το διάστημα αυτό λήφθηκε υπ' όψιν η ταλαιπωρία που θα είχαν οι συνταξιούχοι, ιδιαίτερα του εξωτερικού αλλά και οι υπόλοιποι όπως και από το γεγονός ότι υπάρχουν βελτιώσεις στα συστήματα όπως είναι το «Αριάδνη», η αναβάθμιση ρόλου του ΗΔΙΚΑ κ.λπ. μπορούμε να έχουμε αποτελεσματικότητα μέσα σε αυτά τα χρονικά πλαίσια.

Με το άρθρο 4 εισάγεται ρύθμιση σχετικά με την άσκηση του δικαιώματος συνταξιοδότησης για τα τέκνα θανόντος συνταξιούχου γονέα, ανάλογα με τα ποσοστά αναπηρίας τους. Εδώ θα μπορούσαμε να δούμε και τη δυνατότητα να γίνεται αυτεπάγγελτα η άσκηση αυτού του δικαιώματος, χωρίς να κάνουν αίτηση, γιατί και αυτό είναι μερικές φορές δύσκολο.

Στην περίπτωση ε', της παραγράφου 8, έχουμε πει ότι στην εξαίρεση από τις περικοπές της σύνταξης του ν.4093/2013 που περιλαμβάνει τους ανάπηρους πολέμου αξιωματικής πολεμικής διαθεσιμότητας, με ποσοστό αναπηρίας 80% και άνω, πρέπει να συμπεριληφθούν και οι υπηρετούντες στο Σώμα της Ελληνικής Αστυνομίας, της κατηγορίας μόνιμου διαθεσιμότητας, με ποσοστό αναπηρίας, επίσης, 80% και άνω.

Όσον αφορά τα θέματα ατόμων με αναπηρία, συμφωνούμε στην αναγκαιότητα του τρόπου εξέτασης, ούτως ώστε να αποφεύγουν την ταλαιπωρία. Έχει αναφερθεί ο προηγούμενος εισηγητής και αυτά που είπε, μας βρίσκουν σύμφωνους.

Όσον αφορά το καθεστώς των τιμητικών συντάξεων ή διακεκριμένων υπηρεσιών, έχουμε πει την άποψή μας. Το θέμα από την πλευρά μας αντιμετωπίζεται με ιδιαίτερη προσοχή και ευαισθησία σε σχέση με αυτόν τον κλάδο. Έχουν ληφθεί υπ' όψιν πολλές προτάσεις από τον κύριο Υπουργό και είναι θετικό ότι υπήρξαν αλλαγές και βελτιώσεις σε πολλά σημεία.

Εμείς προτείνουμε δύο σημεία ακόμη: Να υπάρχει το περιθώριο μιας επιπλέον κρίσης εντός της τριετίας και μιας κρίσης πέραν της τριετίας, καθώς και να επεκταθεί ο χρόνος υπολογισμού του μέσου όρου καθαρών εισοδημάτων στη δεκαετία. Τα υπόλοιπα προβλήματα αυτού του κλάδου, συνταξιοδοτικά ή ασφαλιστικά, δεν μπορούν να λυθούν στο πλαίσιο αυτού του νόμου.

Τέλος, δύο λόγια για τους αδρανείς καταθετικούς λογαριασμούς. Ήταν αναγκαίο να εκσυγχρονιστεί το ισχύον πλαίσιο. Απλώς πρέπει κάποια στιγμή να είναι προσδιορισμένο ακριβώς ποιος θα είναι ο διαχειριστής του λογαριασμού και πού ακριβώς θα καταλήγουν τα χρήματα. Υπήρξε μια πρόταση για το λογα-

ριασμό, να είναι λογαριασμός στο ΑΚΑΓΕ. Φυσικά πρέπει να προσδιοριστούν και οι ευπαθείς ομάδες, για τις οποίες θα λαμβάνεται μέριμνα στο πλαίσιο αυτού του λογαριασμού.

Θα κλείσω με το Κεφάλαιο Γ' -διότι θα αφήσω και εγώ τις τροπολογίες για τη δευτερολογία μου- σε σχέση με τα θέματα δημοσιονομικών ελέγχων και δημοσιονομικής διαχείρισης. Υπάρχουν κάποια ζητήματα με το προσωπικό και πώς μπορούν να ανταποκριθούν σε όλα τα καθήκοντα ελέγχου με το ενιαίο μητρώο ελεγκτών. Είχαμε κάνει μία πρόταση για δύο μητρώα. Φαίνεται ότι δεν είναι εφικτό.

Σε κάθε περίπτωση, όμως, έγινε δεκτή η πρότασή μας για τον καθορισμό των κριτηρίων που περιλαμβάνονται στο άρθρο 10 της δεύτερης τροπολογίας που κατέθεσε ο Υπουργός, όπου καθορίζονται τα κριτήρια και τα υπόλοιπα προσόντα που θα πρέπει να έχουν όσοι θα κριθούν να στελεχώσουν αυτά τα μητρώα. Για το Μητρώο Εμπειρογνομόνων επίσης δόθηκαν αρκετές διευκρινίσεις μέχρι τώρα από τον κύριο Υπουργό.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε και για την ανοχή σας.

Στη δευτερολογία μου θα αναφερθώ στις τροπολογίες. Όσον αφορά τις τέσσερις τροπολογίες που έχει καταθέσει ο κύριος Υπουργός, είμαστε κατ' αρχάς θετικοί. Θέλουμε κάποιες διευκρινίσεις σε δύο, τρία σημεία. Στην πορεία της συζήτησης ελπίζουμε να τις έχουμε για να κάνουμε μια συνολική τοποθέτηση στη δευτερολογία.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Και εμείς ευχαριστούμε, κύριε Γκόκα.

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής των Ανεξάρτητων Ελλήνων κ. Πάυλος Χαϊκάλης.

ΠΑΥΛΟΣ ΧΑΪΚΑΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, θα ξεκινήσω την αγόρευσή μου από το χθεσινό σημείο όπου είπα ότι φέρατε ένα νομοσχέδιο το οποίο δημιουργεί ένα καλό και έπονται δέκα κακά αυτού.

Σχετικά με την προκαταβολή σύνταξης στο 50% επί του βασικού μισθού στο άρθρο 1 που δίδεται στον υπάλληλο κατά την αποχώρησή του, κάνατε την παρέμβαση και η προκαταβολή θα δίδεται μέχρι την ημερομηνία έναρξης πληρωμής της σύνταξής του, ενώ έγινε προσθήκη, ώστε και οι υπάλληλοι με ποσοστό αναπηρίας 67% και άνω να δικαιούνται σύνταξη 60% όπως οι τρίτεκνοι και ο γονέας με ανάπηρο τέκνο. Αν και η θέση μας είναι τουλάχιστον για 70%, θεωρούμε ότι είναι σε μια θετική κατεύθυνση.

Εξαιρούνται από την προκαταβολή της σύνταξης ο επιζών σύζυγος και τα τέκνα θανόντος συνταξιούχου μέχρι την αναβάθμιση του ηλεκτρονικού αρχείου των συνταξιούχων και την αναβάθμιση της ηλεκτρονικής πλατφόρμας κ.λπ.. Για τις περιπτώσεις αυτές ορίζεται ως προθεσμία απονομής της σύνταξης αυστηρά το χρονικό διάστημα των τριών μηνών, δηλαδή πολύ μικρότερο. Η ημερομηνία έναρξης χορήγησης της προκαταβολής για τις περιπτώσεις αυτές θα καθοριστεί με απόφαση του Υπουργείου Οικονομικών. Δεν καταλαβαίνω γιατί πρέπει να βγει με ειδική ημερομηνία και όχι από την αποχώρηση.

Με τις αναδιατυπώσεις και τις προσθήκες που γίνονται στο εδάφιο α' επιχειρείται η ελάφρυνση των πειθαρχικών ποινών των υπαλλήλων σε περίπτωση μη τήρησης των αυστηρών χρονικών ορίων των προθεσμιών απονομής σύνταξης.

Παρ' όλα αυτά εμείς επιμένουμε ότι θα έπρεπε να γίνει αξιολόγηση του χρόνου που χρειάζεται ένας υπάλληλος να φέρει εις πέρας τα αναμενόμενα από αυτόν. Μάλιστα αντί για ποινές εμείς θα προτεínουμε τη θέσπιση κινήτρων προκειμένου ένας υπάλληλος να προσπαθήσει να πετύχει ορθολογικούς στόχους, που θα μπαίνουν με αντικειμενικά κριτήρια και όχι ανάλογα με την εικόνα που θέλει να παρουσιάσει η εκάστοτε κυβέρνηση.

Σε αυτό σημείο φαίνεται καθαρά για άλλη μία φορά η μεγάλη μας διαφορά. Εσείς επιδιώκετε ένα καθεστώς τιμωρίας, ενώ εμείς επιδιώκουμε ένα καθεστώς που δίνει χώρο για όραμα και πρωτοβουλίες.

Θέλω να επικεντρωθώ στο εδάφιο β' στο οποίο ορίζεται η υποχρέωση τήρησης της υπηρεσίας των ορίων προθεσμιών για την απονομή της σύνταξης, δηλαδή έξι μήνες για την κανονική, επτά

μήνες για τη διαδοχική και τρεις μήνες για τη μεταβίβαση. Αυτό το σημείο θέλει μεγάλη προσοχή καθώς σε καμμία περίπτωση δεν πρέπει το παρόν νομοσχέδιο να καθιερώσει ουσιαστικά τα κριτήρια για τη δημιουργία μιας νέας κατηγορίας δημοσίων υπαλλήλων που θα αντικαταστήσουν τους επιόρκους στην επόμενη φάση για τις απολύσεις στο δημόσιο. Άλλωστε, από τις εκθέσεις του κ. Μανιτάκη φαίνεται ότι το 2013 και το 2014 θα έχουμε κύμα αθρών συνταξιοδοτήσεων.

Τέλος, να επισημάνω για άλλη μία φορά ότι η πρότασή μας είναι ενίσχυση της υπηρεσίας με τη μηχανοργάνωση αλλά και με προσωπικό.

Στο άρθρο 2 σχετικά με την κατάργηση των επιτροπών, θα επαναλάβω την άποψη του κ. Μαριά, όπως διατυπώθηκε στην τελευταία συνεδρίαση της επιτροπής. Εμείς θεωρούμε σημαντικό ότι αυτές οι επιτροπές θα καταργηθούν, διότι δεν προσέφεραν ποτέ τίποτα έτος και αλλιώς. Μία από τις παρατηρήσεις του κ. Μαριά, την οποία κάνατε αποδεκτή, είναι η διαγραφή του παραβόλου των 15 ευρώ του δημοσίου ταμείου για κατάθεση αίτησης θεραπειών. Επομένως, με αυτές τις ρυθμίσεις, θα έλεγα ότι βλέπουμε πολύ θετικά το άρθρο 2.

Άρθρο 3. Κρίνονται θετικές οι παρεμβάσεις για την απογραφή των συνταξιούχων ανά πενταετία με έναρξη της διάταξης από 1-1-2017, όπως θετική είναι και η αλλαγή βάσης υπολογισμού για τα επιδόματα ανικανότητας.

Το άρθρο 4 αφορά τη ρύθμιση άλλων συνταξιοδοτικών θεμάτων. Αν και είναι θετικά τα σημεία που αναφέρονται στην προθεσμία άσκησης του συνταξιοδοτικού δικαιώματος για τέκνα θανόντος συνταξιούχου με αναπηρία 67% και 80% και άνω, όπως και οι βελτιωτικές ρυθμίσεις για συνταξιούχους στρατιωτικούς και εντόλους που επιθυμούν να αυτοαπασχοληθούν χωρίς περικοπή της σύνταξής τους, εντούτοις διατηρούμε αρκετές επιφυλάξεις γι' αυτό το άρθρο.

Είναι γνωστή, επίσης, η θέση μας για το ΕΚΑΣ. Είναι ντροπή να συζητάμε για την καταβολή ενός επιδόματος ενίσχυσης των χαμηλοσυνταξιούχων βάσει ηλικιακών κριτηρίων.

Παρ' ότι ο Υπουργός έκανε ορισμένες βελτιώσεις στο θέμα της σύνταξης των καλλιτεχνών με σκοπό την αποκατάσταση μιας αδικίας, όπως είναι η μεταβίβαση της σύνταξης του θανόντος στον επιζώντα σύζυγο ή ανήλικο ή ανίκανο τέκνο, πράγμα που δεν ίσχυε μέχρι σήμερα, το πρόβλημα στη βάση του παραμένει. Οι καλλιτέχνες είναι δημιουργηματο πολιτισμικών αξιών και εμείς ζητάμε να αποσυρθεί όσον αφορά το συνταξιοδοτικό πρόβλημα και να επανέλθουμε σε μεταγενέστερο χρόνο με περισσότερα στοιχεία και με το σεβασμό που οφείλει η ελληνική πολιτεία απέναντι σε αυτούς τους ανθρώπους. Άλλωστε, κύριε Υπουργέ, πιστεύω ότι τα 130 ή 150 ευρώ που γλιτώνει το κράτος ανά μήνα από κάθε συνταξιούχο στους επτακόσιους ή οκτακόσιους που παίρνουν αυτήν την τιμητική σύνταξη, είναι μία οικονομία της τάξεως των 100.000 ευρώ το χρόνο για το κράτος. Δεν νομίζω ότι αρμόζει σε ανθρώπους που έχουν υπηρετήσει τον πολιτισμό να φερόμαστε με αυτόν τον τρόπο.

Σχετικά με τους αδρανείς καταθετικούς λογαριασμούς του Κεφαλαίου Β' και τα άρθρα 6 έως 10, όπως είπα και χθες στη συζήτηση επί της αρχής, είναι ένα θετικό μέτρο που εμείς το έχουμε και στην εθνική μας αντιπρόταση. Όμως, δεν έχει αποσαφηνιστεί πλήρως ποιος θα είναι ο διαχειριστής αυτών των κεφαλαίων, όπως και σε ποιους θα αποδίδονται αυτά τα χρήματα. Εμείς σας κάναμε συγκεκριμένες προτάσεις. Θα θέλαμε, τουλάχιστον, να μας πείτε έναν πιο συγκεκριμένο στόχο. Διευκρινίστε μας ποιες θα είναι αυτές οι ευπαθείς ομάδες που αναφέρατε στο νομοσχέδιο.

Όσο για το διαχειριστή, πιστεύω ότι είναι ανεπίτρεπτο να μην είναι απόλυτα ξεκάθαρο ποιος ή ποιοι θα αναλάβουν τη διαχείριση αυτών των κεφαλαίων. Επειδή το συγκεκριμένο κεφάλαιο έχει θετική αύρα, προφανώς και θα το υπερηφύσουμε. Να γνωρίζετε, όμως, ότι επειδή έχουμε αρκετές επιφυλάξεις σε σχέση με όσα προανέφερα, θα παρακολουθούμε στενά το θέμα και θα σας πιέζουμε, ώστε να υπάρχει πλήρης διαφάνεια και έλεγχος.

Έρχομαι στο Κεφάλαιο Γ', αναφορικά με την τήρηση μητρώου δημοσιονομικών ελεγκτών που δημιουργείται βάσει του άρθρου 12. Μας είπε χθες ο κύριος Υπουργός πως με το παρόν νομο-

σχέδιο αυστηροποιείται το πλαίσιο που επιτρέπει την ένταξη ιδιωτών σε αυτό το μητρώο. Παλαιότερα, μας είπε, δεν υπήρχαν εμπόδια, μπορούσαν οι ιδιώτες πολύ πιο εύκολα να διενεργούν ελέγχους για λογαριασμό του δημοσίου. Με λίγα λόγια, ήταν «μπαλκονόπορτα» και το κάναμε τώρα «παραθυράκι».

Αυτά τα «παραθυράκια» υποτίθεται ότι πρέπει να πολεμάμε, κύριοι συνάδελφοι. Τουλάχιστον οι Ανεξάρτητοι Έλληνες αυτό έχουμε δεσμευθεί και αυτό κάνουμε. Πρέπει να τελειώνει αυτή η ιστορία με τα «παραθυράκια», τις «τρύπες», τις «μπουκαπόρτες» και δεν ξέρω και εγώ τι άλλο. Πρέπει το δημόσιο να είναι υπεύθυνο για τη διαχείριση και το σχεδιασμό σωστής πολιτικής. Είναι, τουλάχιστον, ανήθικο την ίδια ώρα που ετοιμάζεστε να απολύσετε δύο χιλιάδες δημοσίου υπαλλήλους, να αφήνετε ανοιχτή την πόρτα σε ιδιώτες, προκειμένου αυτοί να εργαστούν, υποτίθεται, για το δημόσιο συμφέρον.

Επίσης, σας ζήτησα χθες να μας πείτε με ποιον τρόπο θα προστατευθεί το δημόσιο συμφέρον από επιτηδευσις και πώς θα αποφευχθούν ύποπτες δοσοληψίες. Απάντηση δεν έχω πάρει.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ**)

Με το άρθρο 13 συστήνεται η Διεύθυνση Εκτάκτων Δημοσιονομικών Ελέγχων. Δεν έχω καταλάβει ποιος είναι ο λόγος ύπαρξής της. Εφόσον υπάρχει η Επιτροπή Δημοσιονομικού Ελέγχου, χρειαζόμαστε και Διεύθυνση Εκτάκτων Δημοσιονομικών Ελέγχων; Δεν μπορεί η υπάρχουσα επιτροπή να κάνει και εκτάκτους ελέγχους; Εάν δεν φθάνει το προσωπικό, να τη στελεχώσετε. Τόσες δημόσιες υπηρεσίες προτίθεστε να καταργήσετε, γιατί δεν αξιοποιείτε τις υπάρχουσες δομές παρά πειραματίζεστε με τη δημιουργία νέων διευθύνσεων; Το αποτέλεσμα είναι να διογκώνεται ο δημόσιος τομέας, αντί να μικραίνει. Εξάλλου, μόνοι σας στο εν λόγω άρθρο παραδέχεστε ότι υπάρχει σοβαρή έλλειψη ελεγκτικού προσωπικού. Γιατί, λοιπόν, δεν κοιτάτε να συμπληρώσετε αυτά τα κενά, αντί να απολύετε δημοσίου υπαλλήλους, επιτρέποντας την ίδια στιγμή την πρόσληψη ιδιωτών, όπως ανέφερα;

Τελειώνοντας, θα ήθελα να κάνω μία ερώτηση, έτσι ενημερωτικά, κύριε Υπουργέ, σχετικά με τον ειδικό λογαριασμό που καταργείτε με το άρθρο 15. Για πόσα χρήματα μιλάμε ακριβώς; Ρωτώ, διότι πιστεύω ότι καλό είναι να τα λέμε όλα.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριε Πρόεδρε. Νομίζω ότι ήμουν στο χρόνο μου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Πάντα. Και ένα λεπτό νωρίτερα, κύριε Χαϊκάλη. Ευχαριστούμε πολύ.

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής της Χρυσής Αυγής κ. Γερμενής.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΜΕΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Παρακολουθώντας τη χθεσινή συνεδρίαση και ακούγοντας την τοποθέτηση από την πλευρά της Κυβέρνησης, δεν σας κρύβω ότι έμεινα έκπληκτος. Έμεινα έκπληκτος, γιατί μιλούσατε για τη σκληρή προσπάθεια που καταβάλλετε, τις ουσιαστικές αλλαγές που πραγματοποιείτε και το σκληρό αγώνα που δίνετε για τη σωτηρία της χώρας. Ξεχνάτε ηθελημένα ότι την καταστροφή της χώρας την προκαλέσατε εσείς οι ίδιοι και οι πολιτικές σας, με τις οποίες σαράντα χρόνια καταληστέψατε τα ταμεία της χώρας. Πώς είναι δυνατόν οι ίδιοι χθεσinoί καταστροφέες να είναι σήμερα σωτήρες; Επειδή αλλάξατε κάποια πρόσωπα; Οι δικές σας παρατάξεις δεν είναι αυτές που μας έφεραν σε αυτό το αδιέξοδο; Είναι τόσο προκλητική η συμπεριφορά σας που μεταφέρετε την Ολομέλεια μία ημέρα πίσω, για να εισαγάγετε προς ψήφιση ένα ακόμη πολυνομοσχέδιο και με τη συνήθη διαδικασία του κατεπείγοντος καταστρατηγείτε την κοινοβουλευτική διαδικασία και εκβιάζετε τον ελληνικό λαό.

Επί του νομοσχεδίου τώρα. Τόσο κατά τη διάρκεια των επιτροπών όσο και κατά τη διάρκεια της χθεσινής συνεδρίασης έκανα αναφορές για αρκετά ασαφή και προκλητικά σημεία. Θα γίνω πιο συγκεκριμένος.

Επί του άρθρου 1 θέλω να πω ότι η κατάργηση του χρονικού ορίου των οκτώ μηνών και η επέκτασή του σε αόριστο χρόνο, έως ότου δηλαδή ολοκληρωθεί η τελική εκκαθάριση, μας δημιουργεί τεράστιες αμφιβολίες και ερωτηματικά. Γιατί, παράλληλα

με αυτήν την αλλαγή, δεν οριοθετείτε με αυστηρότητα συγκεκριμένο χρόνο εκκαθάρισης των συντάξεων; Θα σας απαντήσω εγώ. Γιατί δεν είστε σε θέση να γνωρίζετε ούτε τη ρευστότητα που μπορεί να έχει το ελληνικό κράτος για αποπληρωμή, ούτε την επαρκή ικανότητα των ασφαλιστικών ταμείων.

Ακόμη, αυτή η αοριστία σας εξυπηρετεί, γιατί δημιουργείτε εσωτερικό άτοκο δανεισμό από τις ασφαλιστικές εισφορές των πολιτών. Η ώθηση προς την πρόωρη συνταξιοδότηση δημιουργεί στρατιές συνταξιούχων, γεγονός που αποδομεί την παραγωγική κοινωνία και συμβάλλει στη δυσκολία αποπληρωμής των συντάξεων.

Με το άρθρο 3 ορίζεται ότι η απογραφή των συνταξιούχων του δημοσίου θα πραγματοποιείται ανά πέντε χρόνια, αρχής γενομένης από 1-1-2017. Η μέχρι τώρα εμπειρία σας έχει δείξει ότι μόνο στο ΙΚΑ και στον ΟΑΕΕ οι αποκλίσεις άγγιξαν τις δεκάδες χιλιάδες «μυιάμου» συντάξεις με απώλεια εκατομμυρίων ευρώ. Το γεγονός αυτό δεν σας προβληματίζει; Ή μήπως το συγκεκριμένο καθεστώς σας εξυπηρετεί;

Τα ασφαλιστικά ταμεία είναι στο «κόκκινο» με αδυναμία αποπληρωμής των υποχρεώσεών τους και εσείς προτείνετε να γίνεται έλεγχος της ζημίας ανά πενταετία. Εμείς σας προτείνουμε αυστηρό έλεγχο σε ετήσια βάση, αρχής γενομένης από το 2013.

Όσον αφορά το άρθρο 4 και συγκεκριμένα την παράγραφο 9, θα προσπαθήσω για πέμπτη φορά να εκβιάσω μία απάντησή σας. Είναι για εμάς ύποπτη η σιωπή σας όσον αφορά το θέμα του ΚΕΠΑ. Έχετε την υποχρέωση να μας πείτε τους λόγους άρνησης του συγκεκριμένου Κέντρου Πιστοποίησης Αναπηρίας ως προς την εκτέλεση του έργου του. Δεν αντιλαμβάνεστε επιτέλους ότι μία αναίτια άρνηση του κέντρου και η ευκολία παραπομπής από εσάς αυτών των υπηρεσιών προς τις υγειονομικές υπηρεσίες του Στρατού σας αφήνει εκτεθειμένους; Όπως δήλωσα και χθες, σε αυτήν τη διάταξη περιγράφεται η διάλυση των υπηρεσιών που εοδίζε δημιουργήσατε.

Όσον αφορά το άρθρο 6 για τους αδρανείς λογαριασμούς, θα επιμείνω ότι ενεργοποιείτε έναν κατοχικό νόμο. Θα ξαναπώ στον κύριο Υπουργό ότι ναι, ο νόμος υπήρχε, αλλά εδώ και εβδομήντα χρόνια, από το 1942, παρέμενε ανενεργός και εσείς τώρα τον ενεργοποιείτε. Δημιουργήθηκε στην κατοχή του πολέμου και ενεργοποιείται ξανά στην κατοχή της τρόικας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ**)

Κύριε Υπουργέ, κατά τη χθεσινή συνεδρίαση, κατέθεσα στα Πρακτικά της Βουλής το απόσπασμα της ομιλίας σας που δήλωνε ευθαρσώς ότι δεν γνωρίζετε ποιες είναι οι ευάλωτες κοινωνικές ομάδες. Είναι τραγελαφικό να φανταρίζετε ότι τα βάζετε με το σύστημα και τους τραπεζίτες όταν τίποτα δεν μας εξασφαλίζει ότι τα χρήματα αυτά δεν θα επιστρέψουν στους ίδιους και στους δανειστές μας.

Επίσης, επί του ίδιου άρθρου, θεωρούμε χαλαρό ως ανύπαρκτο τον τρόπο ειδοποίησης των δικαιούχων που θέλετε να εφαρμόσετε.

Σχετικά με την τροπολογία που καταθέσαμε και εμείς για τις καθυστερήσεις των ΔΥΟ, του Υπουργείου Οικονομικών -και που ο κ. Κουκουλόπουλος, του ΠΑΣΟΚ, δεν ανέφερε το κόμμα της Χρυσής Αυγής, παρά αρκέστηκε μόνο στα κόμματα του ΠΑΣΟΚ, της ΔΗΜΑΡ και της Νέας Δημοκρατίας- δεν μπορούμε να φανταστούμε ότι η οικονομία της χώρας ξεκινάει από τις τριακόσιες καθυστερήσεις με μηνιαίες αποδοχές 325 ευρώ.

Εμείς ζητάμε να παρατηθεί η σύμβασή τους μέχρι 31-12-2013.

Στο Κεφάλαιο Γ' του νομοσχεδίου, που προκάλεσε και τη δεύτερη παρέμβαση του κυρίου Υπουργού, είναι σαφέστατη η περιγραφή της παραγράφου 5 στο άρθρο 12. Όσο και να προσπαθεί να πείσει ο κύριος Υπουργός ότι προάγει τη διαφάνεια, δυστυχώς δεν μπορεί να τα καταφέρει. Δεν μας πείθετε. Η καθαρότητα της πολιτικής σας φτάνει έως το σημείο που ο εκάστοτε Υπουργός θα είναι ο μοναδικός που θα εξουσιάζει σε όλες τις παραμέτρους και λειτουργίες τα μητρώα. Στα μητρώα αυτά θα είναι δυνατόι οι ορισμοί σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα. Εκτός αυτού, ο Υπουργός και μόνο αυτός, θα έχει τη δύναμη να καθορίζει τα προσόντα, τα κριτήρια κατάταξης, τη διαδικασία αξιολόγησης, τη διαδικασία επιλογής, τον τρόπο κατάρτισης και τήρησης. Να

καθορίζει τη διαδικασία και το αρμόδιο όργανο για τον ορισμό, τη διάρκεια και τη φύση της θητείας και τον τρόπο αποβολής από τα μητρώα. Όλη αυτή η εξουσία σε έναν άνθρωπο;

Μπορούμε να πούμε ότι σε αυτήν την παράγραφο παραδίδετε μαθήματα δημοκρατίας, αξιοκρατίας και διαφάνειας. Είναι λυπηρό σε τέτοιες δύσκολες στιγμές που περνά η χώρα μας, εσείς να συνεχίζετε να νομοθετείτε με τη μέθοδο του ανοικτού παράθυρου.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Και εμείς ευχαριστούμε, κύριε Γερμενή.

Κύριε Ντινόπουλε, επιτρέπετε να προηγηθεί η κ. Ξηροτύρη που έχει ζητήσει το λόγο; Είστε ευγενής και το έχετε αποδείξει.

ΑΡΓΥΡΗΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Αλίμονο, με χαρά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο για ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Συγγνώμη, κυρία Ξηροτύρη.

Το λόγο έχει ο κύριος Υπουργός.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Μίλησε ο εισηγητής της Χρυσής Αυγής και επειδή συνήθως αποχωρούν μετά, γι' αυτό θέλω να απαντήσω τώρα

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΜΕΝΗΣ: Όχι, είπαμε ότι θα κάσουμε σήμερα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Είναι εξαιρεση σήμερα. Χαίρομαι.

Πρώτη παρατήρηση. Ο νόμος του 1942 δεν είναι ανενεργός. Το είπα και χθες, το επαναλαμβάνω και σήμερα, δεν είναι ανενεργός. Ουδείς, όμως, ξέρει –το επιβεβαιώσε και η Τράπεζα της Ελλάδος στην ακρόαση φορέων- ποιο είναι το ύψος αυτού του λογαριασμού.

Δεύτερη παρατήρηση. Επικαλεστήκατε τι είπα και το καταθέσατε χθες στα Πρακτικά, ότι εγώ δεν γνωρίζω ποιες είναι οι κατηγορίες δαπανών στις οποίες θα πάνε οι πόροι από τις αδρανείς καταθέσεις. Η EUROSTAT το αναφέρει αυτό. Έπρεπε να ήσανταν σαφείς. Σε αυτό το οποίο καταθέσατε στα Πρακτικά, λέω χαρακτηριστικά ότι στο κομμάτι των αδρανών καταθέσεων θα έπρεπε να γνωμοδοτήσει και η EUROSTAT, ακριβώς για να ξέρουμε πώς θα γίνει η καταγραφή εσόδων και δαπανών. Αν, συνεπώς, πάμε και ορίσουμε ευθέως αυτήν τη στιγμή στο νομοσχέδιο πού θα πάνε οι πόροι, τότε έχουμε δυναμικά αύξηση του δημοσιονομικού ελλείμματος και αυτό γράφει μέσα το σχέδιο το οποίο καταθέσατε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Και εμείς ευχαριστούμε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Απλά για την πληρότητα, η απάντηση ήταν με ημερομηνία 6-3-2013.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Το λόγο έχει η κ. Ξηροτύρη, ειδική αγορήτρια της Δημοκρατικής Αριστεράς.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κατά τη συζήτηση αυτού του νομοσχεδίου, το οποίο είναι ένα νομοσχέδιο που πραγματικά προσπαθεί –δεν το επιτυγχάνει, βέβαια, 100%- να λύσει υπαρκτά προβλήματα, πρέπει να πούμε ότι διευκολύνει τους πολίτες και ιδιαίτερα τους μισθωτούς για την απόδοση της σύνταξής τους σε έναν περιορισμένο χρόνο και όχι στα δύο και τρία χρόνια όπως συμβαίνει μέχρι τώρα.

Δεύτερον, πέραν του ότι περιορίζει αυτόν το χρόνο κατά πολύ, προβλέπει –κάτι για το οποίο συζητήσαμε- ως πειθαρχικό αδίκημα το μη ενδιαφέρον ή τη μη επίλυση της αίτησης συνταξιοδότησης στο χρονικό διάστημα που προβλέπεται από το νόμο. Προβλέπει πειθαρχικό αδίκημα στους υπαλλήλους που ασχολούνται με αυτά τα θέματα. Γι' αυτό το μικρότερο διάστημα και για όσο θα διαρκεί μέχρι να πάρουν τη σύνταξή τους υπάρχει η προκαταβολή, το 50%, που εμείς ζητήσαμε να γίνει και 60%. Για διάφορους λόγους ο Υπουργός δεν το έκανε αποδεκτό.

Επίσης, είναι και τα θέματα των αδρανών λογαριασμών και άλλα ζητήματα.

Από την άλλη πλευρά, όταν έχουν γίνει αποδεκτές αρκετές προτάσεις και βελτιώσεις που έκαναν όλες οι πτέρυγες, δεν

μπορώ να καταλάβω μερικές φορές όλη αυτή τη συζήτηση περί του ότι κατακλύζεται το σύμπαν και ότι και αυτό εδώ το νομοσχέδιο φέρνει ένα καλό και έχει δέκα άσχημα πίσω του κ.ο.κ..

Νομίζω ότι σε τέτοια νομοσχέδια, που θα έλεγε κανείς ότι είναι τεχνικού περιεχομένου και προσπαθούν να επιλύσουν υπαρκτά προβλήματα, η προσπάθεια όλων μας στο να γίνουν καλύτερα και όντως να επιλυθούν αυτά τα προβλήματα είναι επιβεβλημένη. Επομένως θεωρώ ότι πρέπει να μπαίνουμε στην ουσία και να μη σπαταλούμε το χρόνο με τοποθετήσεις, οι οποίες δεν αφορούν το νομοσχέδιο. Ο καθένας μπορεί να τοποθετείται όπως θέλει, αλλά επιτέλους για κάποια θέματα που επιλύουμε πρέπει να υπάρχει και η αποδοχή του ότι αυτά τα θέματα και συζητήθηκαν και προχώρησαν και βελτιώθηκαν και επιλύονται επιτέλους για τους πολίτες.

Άρα το άρθρο 1 έχει μία πολύ βασική και σωστή ρύθμιση. Πρώτον, δίνει ως προκαταβολή το 50% του βασικού μισθού του μισθολογικού κλιμακίου, προσαυξημένο με το 50% του επιδόματος χρόνου υπηρεσίας, μέσα σε σαράντα ημέρες από την κατάθεση της σχετικής αίτησης συνταξιοδότησης και για όσο διάστημα θα χρειαστεί μέχρι να λάβει τελικά τη σύνταξή του ο συνταξιούχος. Αυτό το ποσό αυξάνεται σε 60% για περιπτώσεις υπαλλήλου που είναι γονέας τριών τέκνων και άνω ή γονέας τέκνου με αναπηρία ή προστάτης μέλους της οικογένειας με αναπηρία. Εμείς είπαμε ότι θα μπορούσαμε να προσθέσουμε και την περίπτωση της οικογένειας που δεν έχει κανέναν άλλον πόρο, παρά περιμένει αυτήν τη σύνταξη για να επιζήσει.

Σύντμηση, λοιπόν, υπάρχει των προθεσμιών και για τις υπηρεσίες που πρέπει να στέλνουν ηλεκτρονικά όλα τα στοιχεία του συνταξιούχου στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους εντός είκοσι εργάσιμων ημερών και σύντμηση μέχρι επτά ή οκτώ μήνες της περιόδου που χρειάζεται για να αποδοθεί η σύνταξη.

Είναι, λοιπόν, η εισαγωγή αυτού του θεσμού της προσωρινής σύνταξης ένα θετικό βήμα; Είναι θετικό βήμα το ότι θα συντμήσουμε αυτές τις ημερομηνίες σε ένα εύλογο διάστημα, για να πάρει κανείς ολόκληρη τη σύνταξη που δικαιούται;

Αυτό είναι γεγονός. Γι' αυτό συμφωνούμε με το άρθρο 1 του νομοσχεδίου. Θεωρούσαμε ότι θα μπορούσε να είναι και μεγαλύτερο αυτό το ποσό, από 50% δηλαδή σε 60%, για να διασκεδάσουμε και όλες τις άλλες αντιρρήσεις οι οποίες υπάρχουν γι' αυτό το άρθρο.

Για το άρθρο 2, που αφορά την κατάργηση των επιτροπών των άρθρων 14 και 66, έγινε πράγματι μια εκτεταμένη συζήτηση γιατί ο υπάλληλος, ο συνταξιούχος πλέον, που έχει ενστάσεις για το ποσό της συνταξιοδότησής του, χάνει αυτό το πρώτο επίπεδο, το πρωτοβάθμιο, με το οποίο σε μια επιτροπή μπορεί να εκθέσει το αίτημά του κ.λπ..

Η αλήθεια είναι ότι δεν λειτούργησαν αυτές οι επιτροπές. Τελικά, λειτούργησαν σε βάρος του συνταξιούχου. Επί δύο χρόνια, απ' ό,τι φαίνεται από τα στοιχεία που μας εκθέσατε, κρατούσαν την υπόθεση χωρίς να τη διεκπεραιώνουν και τελικά τη διεκπεραίωσαν αρνητικά προς το ανώτατο όργανο, στο οποίο η ρύθμιση αυτή του άρθρου 2 προτείνει να πηγαίνουν κατευθείαν όλες αυτές οι ενστάσεις, δηλαδή στο Ελεγκτικό Συνέδριο, στο ανώτερο όργανο.

Στο άρθρο 3 υπάρχουν διάφορες διατάξεις που μας βρίσκουν συμφωνώντας και ρυθμίζουν ορισμένα θέματα.

Το άρθρο 4 έχει ουσιαστικές ρυθμίσεις και τακτοποιήσεις ορισμένων εκκρεμοτήτων και όσον αφορά το θέμα της θεμελίωσης του συνταξιοδοτικού δικαιώματος μέχρι τις 31-12-2013 για τα εξήντα πέντε χρόνια και από εκεί και πέρα για τα εξήντα επτά. Υπάρχουν άλλες ρυθμίσεις, και θετικές, μεταξύ των οποίων να μη χάνει ο υπάλληλος, ο οποίος αποχωρεί κι έχει κάνει κάποιο λάθος λόγω πλάνης, τη δυνατότητα να επιστρέφει στην υπηρεσία του.

Για τα θέματα τα οποία ενδεχομένως δεν τα ολοκληρώσαμε –όπως το ζήτησαν και έγινε εκτεταμένη συζήτηση- που αφορούν την τιμητική σύνταξη στους λογοτέχνες και καλλιτέχνες, βελτιώσαμε τις αρχικές διατάξεις. Νομίζω, κύριε Υπουργέ, ότι θα έπρεπε τουλάχιστον να το αφήναμε τριάντα, διότι όλη αυτή η προσέγγιση που κάναμε όλοι εισαγωγικά και θεωρητικά για το θέμα είναι ότι η τιμητική σύνταξη είναι ουσιαστική και αν δίδεται από μία επιτροπή μετά από ουσιαστικό έλεγχο και συζήτηση, δεν

πρέπει να περιορίζεται ο αριθμός της. Μέχρι εκεί που δίδεται. Άρα ο αριθμός 30 που είχε τεθεί, θα ήταν καλό να μην περιοριστεί, ούτε στο 20, για να μη σηματοδοτεί έτσι ότι η πολιτεία γι' αυτόν το θεσμό, που έχει προβλήματα στη λειτουργία του, είναι πάρα πολύ μίζερη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κύριε Πρόεδρε, λίγο ακόμη χρόνο θα χρειαστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Εντάξει, αλλά ολοκληρώστε σύντομα παρακαλώ.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ- ΔΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Τα άλλα θέματα γι' αυτήν την υπόθεση νομίζω ότι έχουν τακτοποιηθεί.

Θα αναφερθώ τώρα σε ένα άλλο μεγάλο θέμα, το οποίο το έχουν θέσει όλες οι πτέρυγες. Έχετε αιτιολογήσει πολλές φορές την αδυναμία που υπάρχει στη διάταξη. Ενώ στην αιτιολογική έκθεση αναφέρεται ότι οι αδρανείς λογαριασμοί θα περιέχονται στο κράτος μετά από εικοσαετία και θα επιτρέπεται η χρήση, με απώτερο σκοπό τη στήριξη των ευάλωτων κοινωνικών ομάδων, στο σώμα του νόμου αναφέρεται «για την κάλυψη των αναγκών του δημοσίου».

Να κρατήσουμε τον απώτερο σκοπό της αιτιολογικής έκθεσης, αλλά το βασικότερο είναι αυτή η διαδικασία να γίνει με αυστηρό έλεγχο και με όλα αυτά τα τακτικά βήματα, ούτως ώστε πράγματι το κράτος, μετά από τα είκοσι χρόνια και αφού μεσολαβήσουν οι ανά πενταετία ειδοποιήσεις κ.λπ., δηλαδή αφού τηρηθεί το θεσμικό και νομοθετικό πλαίσιο, να μπορέσει να αξιοποιήσει αυτούς τους αδρανείς λογαριασμούς. Μπορεί να μην έχουμε στοιχεία επίσημα αλλά τα ανεπίσημα στοιχεία που υπάρχουν μιλούν για τρεις χιλιάδες αδρανείς λογαριασμούς και για ένα πολύ μεγάλο ποσό ύψους 5 δισεκατομμυρίων.

Εν πάση περιπτώσει, πρέπει να προσέξουμε την όλη διαδικασία, ούτως ώστε τελικά να εισπράξει το δημόσιο αυτά τα χρήματα, τα οποία παραμένουν εκεί, «κοιμούνται» κατά κάποιον τρόπο, για διάφορους λόγους, είτε είναι «μαύρο χρήμα» είτε χρήματα για τα οποία οι κληρονόμοι δεν ενδιαφέρθηκαν. Άρα αυτή είναι μια πάρα πολύ θετική ρύθμιση.

Θετικές επίσης είναι και οι ρυθμίσεις του τρίτου Κεφαλαίου, που αφορούν θέματα δημοσιονομικών ελέγχων και δημοσιονομικής διαχείρισης.

Πρέπει να ενισχύονται αυτές οι υπηρεσίες, ακόμα και να ενισχύονται και με άτομα εκτός των υπηρεσιών, με βάση όμως το μητρώο, διότι το μητρώο εμπεριέχει όλα εκείνα τα στοιχεία για τα πιστοποιητικά, για να ασκήσει κανείς αυτόν τον έλεγχο, να συμμετέχει σε αυτήν τη διαδικασία. Αυτές οι υπηρεσίες πρέπει να ενισχυθούν, πρέπει να οργανωθούν καλύτερα, γιατί έχουμε μπροστά μας πάρα πολλά θέματα και ο ελληνικός λαός περιμένει να αρχίσουμε να υλοποιούμε τα πρώτα βήματα αυτών των ελέγχων, να μπαίνει δηλαδή το κράτος σε μια σειρά. Ακόμη έχουμε πολύ δρόμο μπροστά μας. Ας γίνουν όμως τα πρώτα βήματα και να είναι αποτελεσματικά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Παρακαλώ τον κ. Αργύρη Ντινόπουλο, εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας, να πάρει το λόγο.

ΑΡΓΥΡΗΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι και κατά τη συζήτηση στην επιτροπή έγινε φανερό ότι αυτό το νομοσχέδιο είναι προς τη σωστή κατεύθυνση. Και πράγματι αναρωτιέμαι γιατί η Αξιωματική Αντιπολίτευση δηλώνει ότι δεν θα το ψηφίσει.

Κάποια στιγμή, ξέρετε, πρέπει να μάθουμε και πώς λειτουργούν οι κανόνες Συμπόλιτευσης και Αντιπολίτευσης μέσα σε μια αστική δημοκρατία. Δεν μπορούμε διαρκώς να πολιτευόμαστε με αντιλήψεις αμφιθεάτρου. Βεβαίως τα αμφιθέατρα μας θυμίζουν τη νιότη μας και ίσως έχουν και μια γοητεία, αλλά εδώ πέρα μιλάμε με όρους αστικής δημοκρατίας. Δεν αντιλαμβάνομαι γιατί η Αντιπολίτευση, όταν έρχονται θετικές διατάξεις σε ένα νομοσχέδιο, αρνείται να τις ψηφίσει. Αυτά έκανε η Νέα Δημοκρατία όταν ήταν αντιπολίτευση πριν από δύο χρόνια;

Και κλείνω αυτή τη μικρή εισαγωγή λέγοντας ότι πραγματικά χθες δεν μπορούσα να καταλάβω τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΣΥΡΙΖΑ. Είπατε – λέγοντας, τέλος πάντων, για την

«αποφράδα ημέρα» του μνημονίου- να συμφωνήσουμε μαζί σας και μετά είπατε ότι το ΠΑΣΟΚ και ο τότε Πρωθυπουργός βγήκαν και έταζαν λέγοντας ότι «λεφτά υπάρχουν» και όταν εξελέγησαν, μετά τις εκλογές, λέτε ότι έκαναν παροχές. Αρχίσατε να κατηγορείτε τις παροχές. Μα, τι πάθατε; Εσείς τώρα όλο παροχές δεν τάζετε; Δεν το καταλαβαίνω. Κάποια στιγμή, πρέπει να διευκρινίσετε τι θέλετε και τι δεν θέλετε.

Έρχομαι τώρα στο νομοσχέδιο, στα άρθρα 1 έως 4. Δεν αντιλαμβάνομαι γιατί δεν είναι θετικές αυτές οι ρυθμίσεις. Έγινε πολύς λόγος επίσης από την Αντιπολίτευση, όσον αφορά το γιατί αν μια σύνταξη δεν βγει στους οκτώ μήνες, οι όποιοι, τέλος πάντων, δημόσιοι λειτουργοί δεν κατάφεραν να τη βγάλουν -πιθανώς από υπαιτιότητά τους- μέσα στους οκτώ αυτούς μήνες, να υποστούν κάποιες κυρώσεις. Δηλαδή, πρέπει να υπάρχει διαρκής ατιμωρησία; Αν κάποιος δεν κάνουν καλά τη δουλειά τους, τι να τους λέμε δηλαδή; «Δεν την κάνετε, δεν πειράζει»; Είναι η ίδια αντίληψη με αυτήν την οποία έχετε εκφράσει πολλές φορές, λέγοντας φερ' ειπείν για τις επιτροπές, οι οποίες καταργούνται και οι οποίες δεν είχαν καμμία χρησιμότητα. Διότι προσέφευγαν οι συνταξιούχοι στις επιτροπές αυτές, ώσπου να βγει μια απόφαση περνάγανε δύο χρόνια κλπ. Λέτε: «στελεχώστε τις επιτροπές». Δηλαδή, βάλτε κόσμο εκεί πέρα και πληρώστε.

Πραγματικά, αναρωτιέται κανείς γιατί ακόμα και για τέτοια νομοσχέδια, τα οποία είναι πέραν των μνημονιακών υποχρεώσεων της χώρας και πέραν των θεσμών τους οποίους μας έχουν επιβάλει οι δανειστές μας, δεν συμφωνείτε. Όχι πως έχει ανάγκη η Κυβέρνηση από τη δική σας συναίνεση, αλλά -το επαναλαμβάνω- αναρωτιέται κανείς με τι όρους κοινοβουλευτισμού συζητούμε μέσα σε αυτήν εδώ την Αίθουσα.

Έρχομαι τώρα -το άκουσα από τον αγορητή των Ανεξαρτήτων Ελλήνων- στο θέμα των Μητρώων Εμπειρογνομόνων. Και τι δεν είπατε! Είπατε -λίγο πολύ γι' αυτό μας κατηγορήσατε- ότι τα παραχωρούμε σε ιδιώτες. Μα, αντιθέτως. Το νομοσχέδιο αυτό επιβάλλει αυστηρότερους όρους, όσον αφορά στη δυνατότητα των ιδιωτών να συμμετέχουν, να είναι και αυτοί μέλη των συγκεκριμένων μητρώων, όταν υπάρχει τέτοια ανάγκη για δημοσιονομικούς ελέγχους όπου το υπάρχον προσωπικό δεν επαρκεί.

Δεν είναι πολύ σημαντικό να γίνονται αυτοί οι δημοσιονομικοί έλεγχοι όταν έχουμε χίλιους οργανισμούς του δημοσίου τους οποίους πρέπει να ελέγξουμε; Δεν είναι σωστές οι διατάξεις εκείνες που λένε ότι οι ελεγκτές δεν πρέπει να είναι εσαεί ελεγκτές; Διότι εάν είναι εσαεί ελεγκτές, υπάρχει η δυνατότητα, όσο καλός κι αν είναι κάποιος τέτοιος κρατικός λειτουργός, κάποια στιγμή στα πέντε, στα έξι, στα επτά, στα οκτώ ή στα δέκα χρόνια να ταυτιστεί με τους ελεγχόμενους. Αυτή δεν είναι μία παθογένεια διαχρονική της ελληνικής Δημόσιας Διοίκησης, την οποία θεραπεύει το συγκεκριμένο νομοσχέδιο; Κι αυτό το αρνιέστε. Δεν καταλαβαίνω για ποιο λόγο.

Θα ήθελα να κάνω μία μικρή αναφορά -γιατί λέτε ότι θα καταψηφίσετε το νομοσχέδιο- στο άρθρο 4. Πολύς λόγος έγινε. Υπήρχαν και διάφορες παρεμβάσεις και αιτιάσεις.

Ακούστε: Δεν πρέπει να ξεχνάμε, δεν πρέπει να διαφεύγει της προσοχής μας ότι αυτές οι τιμητικές μεν συντάξεις των καλλιτεχνών, για τις οποίες κανείς δεν θα μπορούσε να είχε μία βασική αντίρρηση, είναι συντάξεις που δίδονται χωρίς να έχει καταβληθεί καμμία ασφαλιστική εισφορά. Κι αυτό συμβαίνει την ίδια ώρα που εκατοντάδες χιλιάδες ασφαλισμένοι του δημοσίου υφίστανται τέτοιες περικοπές, σημαντικές περικοπές στις συντάξεις τους, έχοντας καταβάλει εισφορές για είκοσι, τριάντα και τριάντα πέντε χρόνια. Ας βλέπουμε, λοιπόν, και την άλλη πλευρά.

Θα πω και κάτι το οποίο το είχα αναφέρει και στη συζήτηση που έγινε στην αρμόδια επιτροπή. Νομίζω ότι συμφωνούσαν και οι εκπρόσωποι των καλλιτεχνών με αυτό. Διαφάνεια! Διότι δεν είναι δυνατόν όταν η πολιτεία τιμά κάποιον καλλιτέχνη, πνευματικό άνθρωπο, λογοτέχνη, όποιον, τέλος πάντων, άνθρωπο του πολιτισμού, των γραμμάτων, των τεχνών, αυτό να γίνεται στα μουλωχτά. Αυτό πρέπει να γίνεται φανερά. Πρέπει να ξέρουμε ποιοι είναι αυτοί.

Και επαναλαμβάνω ότι για έναν καλλιτέχνη, για έναν πνευματικό άνθρωπο, εκτός από τις όποιες υλικές ανάγκες τις οποίες έχει κι έχουν όλοι οι Έλληνες, εκτός από τη σύνταξη η οποία θα

του καταβάλλεται και η οποία εδώ που τα λέμε δεν είναι καθόλου ευκαταφρόνητη με τα σημερινά δεδομένα -720 ευρώ, αν δεν κάνω λάθος, κύριε Υπουργέ- έχει εξίσου μεγάλη σημασία και το χειροκρότημα, έχει εξίσου μεγάλη σημασία και η αποδοχή από την ελληνική κοινωνία, πολύ περισσότερο δε αν ορισμένοι εξ αυτών των πνευματικών ανθρώπων δεν ήταν απ' αυτούς, τέλος πάντων, οι οποίοι είναι ιδιαίτερα γνωστοί ή κυριαρχούν στις τηλεοράσεις. Άρα δεν πρέπει να τους ξέρει και ποιοι είναι η ελληνική κοινωνία; Δεν πρέπει να υπάρχει και μία ανάλογη διαδικασία, έτσι ώστε αυτοί οι άνθρωποι πέραν της όποιας υλικής αμοιβής, να έχουν και τη δυνατότητα της καταξίωσης ευρύτερα από το σύνολο της ελληνικής κοινωνίας και να μη γίνεται αυτό το οποίο γίνεται σήμερα; Και, κακά τα ψέματα, υπάρχει μία συνδιαλλαγή τόση δική σας, τόση δική μας. Είχε δίκιο η εκπρόσωπος των καλλιτεχνών -βεβαίως αυτά δεν είναι θέματα του νομοσχεδίου, διότι είναι και θέμα διοικητικών διαδικασιών- η οποία είπε ότι δεν μπορεί να είναι συνεχώς η ίδια επιτροπή.

Κλείνοντας θέλω να πω ότι διαφάνηκε κι από τη συζήτηση η οποία έγινε και στις επιτροπές και στην Ολομέλεια ότι είναι ένα νομοσχέδιο το οποίο όχι απλώς είναι προς τη σωστή κατεύθυνση, αλλά έχει και μια άλλη ουσιαστική συμβολή. Και θα τελειώσω μ' αυτό. Ποιο είναι το μεγάλο ζήτημα το οποίο αντιμετωπίζουμε σήμερα και νομίζω ότι κυριαρχεί και στον Τύπο και γενικά στη δημόσια συζήτηση; Είναι το πρόβλημα του δημοσίου.

Τι λέμε; Λέμε ότι το δημόσιο πρέπει να γίνει μικρότερο, πιο ευέλικτο, πιο αποτελεσματικό, πιο έντιμο. Δίνει αγώνα ο αρμόδιος Υπουργός. Με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο τι κάνουμε; Αυτούς οι οποίους θέλουν οικειοθελώς να φύγουν, τους δημοσίου υπαλλήλους, οι οποίοι θέλουν οι άνθρωποι καθ' οιονδήποτε τρόπο, όσο γίνεται πιο γρήγορα να συνταξιοδοτηθούν, έτσι ώστε φεύγοντας αυτοί να μην αναγκαστούμε να κάνουμε οποιεσδήποτε άλλες παρεμβάσεις, είτε διά της κινητικότητας είτε δι' άλλων μεθόδων, τους διευκολύνουμε. Τους λέμε ότι μπορείς να φύγεις και για τη σύνταξη την οποία θα πάρεις δεν θα χρειαστεί να περιμένεις πέραν των οκτώ μηνών. Όμως και οκτώ μήνες να περιμένεις και εννέα, άμα γίνει κάτι και πάει περισσότερο, θα έχεις το 50% του βασικού μισθού, άρα θα μπορείς να καλύπτεις τις βιοτικές σου ανάγκες.

Είναι ένα πολύ σημαντικό «bypass» αυτό το οποίο γίνεται σ' ένα κυρίαρχο πρόβλημα που σήμερα αντιμετωπίζει ο τόπος. Κατά την άποψή μας είναι εξαιρετικά αρνητικό σ' ένα τέτοιο νομοσχέδιο που είναι πέραν των επιταγών της τρύκας και του μνημονίου, η Αξιωματική Αντιπολίτευση να έχει και εδώ μία αρνητική στάση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Ευχαριστούμε τον κ. Ντινόπουλο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων διαβίβασε στη Βουλή, σύμφωνα με το άρθρο 86 του Συντάγματος και το ν. 3126/2003 «Ποινική ευθύνη των Υπουργών» όπως ισχύει, δικογραφία που αφορά τον πρώην Υφυπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων κ. Ιωάννη Δριβελέγκα.

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Γεώργιος Λαμπρούλης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χθες στη συζήτηση επί της αρχής του νομοσχεδίου αλλά και σήμερα στη συζήτηση επί των άρθρων τονίσαμε ως Κομμουνιστικό Κόμμα ότι το συγκεκριμένο νομοσχέδιο δεν είναι και ούτε μπορεί να είναι αποσπασμένο από τη συνολικότερη πολιτική που προωθεί η τρικομματική Κυβέρνηση, στην οποία το επίκεντρο δεν είναι τίποτε άλλο παρά η διαχρονική ικανοποίηση και εξυπηρέτηση των αναγκών του κεφαλαίου σε βάρος των λαϊκών συμφερόντων και δικαιωμάτων, στο συνταξιοδοτικό ζήτημα ή στο ασφαλιστικό ζήτημα στο σύνολό του. Σ' αυτήν την κατεύθυνση βαδίζει και η σημερινή Κυβέρνηση, όπως και οι προηγούμενες. Θεωρούμε πως βασικό μας κριτήριο πρέπει να είναι το κατά πόσο οι συντάξεις και οι άλλες παροχές ανταποκρίνονται στις ανάγκες μιας αξιοπρεπούς διαβίωσης των συνταξιούχων, λαμβάνοντας υπ' όψιν ότι η τρίτη ηλικία, όπως και οι εργαζόμενοι, έχουν δικαίωμα να ζουν. Η τρίτη ηλικία έχει

ανάγκη από ψυχαγωγία, από διακοπές, από κοινωνικό τουρισμό κ.λπ.. Σ' αυτήν την κατεύθυνση παλεύουμε και οργανώνουμε τον αγώνα των εργαζομένων και των συνταξιούχων, ώστε το κράτος με τη συμμετοχή του να συνεισφέρει πλήρως στη δαπάνη της κοινωνικής ασφάλισης.

Πίσω, λοιπόν, από τις όποιες «κορώνες» της Κυβέρνησης για το μεγάλο επίτευγμα και τον ευεργετικό χαρακτήρα του νομοσχεδίου -τέτοια ακούστηκαν και στην επιτροπή όταν το συζητούσαμε- κρύβεται η βαθύτατη αντεργατική επίθεση της Κυβέρνησης σε συνέχεια της ίδιας πολιτικής των προηγούμενων κυβερνήσεων εδώ και πάρα πολλά χρόνια ενάντια στα ασφαλιστικά δικαιώματα εργαζομένων και συνταξιούχων σε συντάξεις και παροχές. Είναι μία βαθύτατη ταξική πολιτική υπέρ του κεφαλαίου που οδήγησε στη διαχρονική καταλήστευση από τους μεγαλοεπιχειρηματίες των αποθεματικών και συνεχίστηκε με το «κούρεμά» τους, αφήνοντας τα ταμεία χωρίς πόρους.

Αυτό, λοιπόν, που αποδεικνύεται περίτρανα στην ουσία, ακόμα και με την όποια επιμήκυνση και τις ρυθμίσεις που φέρνει το παρόν νομοσχέδιο στην κατεύθυνση του διαστήματος εκκαθάρισης της σύνταξης, είναι ότι ο συνταξιούχος θα λαμβάνει, λίγο ούτε πολύ, περίπου το 50% του βασικού μισθού ως σύνταξη, όχι προσωρινά αλλά μακρόπνοα. Αυτή ακριβώς η ζοφερή πραγματικότητα αποτυπώνεται στο νομοσχέδιο και μέσα από τις όποιες ψευδεπίγραφες σχέσεις κράτους-πολίτη, όπως αναφέρεται στην πρώτη σελίδα, και πίσω απ' αυτό κρύβεται η βαθύτατη ταξική κατεύθυνση της λειτουργίας του αστικού κράτους που υπηρετείτε απέναντι και ενάντια στα συμφέροντα των εργαζομένων και ειδικότερα απέναντι στους συνταξιούχους που τόσα χρόνια πλήρωναν στα ταμεία για να πάρουν τώρα «ψίχουλα» και συντάξεις πτωχοκομείου. Έτσι ο συντάξιμος μισθός οδηγείται στο να είναι ο μέσος όρος των αποδοχών. Αυτή την κατεύθυνση εξειδικεύετε τώρα και προοπτικά αυτό θα το βρουν μπροστά τους οι μελλοντικοί συνταξιούχοι μετά από δέκα, δεκαπέντε έως είκοσι χρόνια το πολύ.

Εκεί θα εφαρμοστούν. Και θα τα βρουν μπροστά τους. Ο μέσος όρος, δηλαδή, των αποδοχών θα συμψηφίζεται, θα υπολογίζεται μέσα από ολόκληρο τον εργάσιμο βίο του. Μόνο αυτή η ανατροπή οδηγεί σε συντάξεις μειωμένες κατά 30% έως και 50%. Και μπορεί και παραπάνω, αν λάβουμε υπ' όψιν ότι πετσοκόβονται άγρια τα επικουρικά ταμεία κ.λπ.. Αυτό, λοιπόν, αποδεικνύεται και με το παρόν νομοσχέδιο.

Εμείς λέμε ξεκάθαρα τη γνώμη μας χωρίς περιστροφές: Για να υπηρετηθεί η κατεύθυνση της πιο γρήγορης απονομής της σύνταξης στους συνταξιούχους, είναι απαραίτητο και αναγκαίο να ενισχυθούν οι υπηρεσίες συντάξεων με μέσα και ανθρώπινο δυναμικό. Τόσα χρόνια δεν το κάνατε. Και ούτε πρόκειται να το κάνατε, πολύ δε περισσότερο τώρα που επικαλείστε το δημοσιονομικό πρόβλημα και τα μνημόνια.

Έτσι, με την απαιτούμενη στελέχωση και υποδομή της υπηρεσίας συντάξεων θα εξασφαλιστεί το να βγαίνει γρήγορα η σύνταξη. Όχι ημίμετρα και κοροϊδία. Πολύ περισσότερο, να μη μεταφερθεί η ευθύνη γι' αυτήν την απαράδεκτη κατάσταση στους υπαλλήλους που θα εμπλακούν μέσω των υπηρεσιών για την απονομή της σύνταξης, με τη διάταξη για το πειθαρχικό παράπτωμα.

Παράλληλα με αυτό, το όποιο πειθαρχικό παράπτωμα -που αναφέρεται και στο νομοσχέδιο- μπορεί να χρησιμοποιηθεί στην αυριανή αξιολόγηση και ως όχημα, ενδεχομένως, για απόλυση υπαλλήλων.

Στο άρθρο 4 λέτε για τους καλλιτέχνες, ότι με πρόσχημα την εξίσωση, μειώνονται οι συντάξεις τους στο ύψος των 720 ευρώ, που αν και συνεισφέρουν στο κοινωνικό σύνολο με τη δημιουργία τους, αν και έδωσαν ολόκληρη τη ζωή τους σ' αυτό που αποκαλείται «πλεονέκτημα της χώρας», στον πολιτισμό -αυτό τους λέτε- τους καταδικάζετε στην απόλυτη ανέχεια, εφόσον είναι παντελώς ανασφάλιστοι οι περισσότεροι, θεωρώντας μάλιστα -από την πλευρά της Κυβέρνησης- και χαριστικές τις όποιες συντάξεις ελάμβαναν ή θα λαμβάνουν.

Στο άρθρο 4, στην παράγραφο 18^η βάζετε ένα ζήτημα για το Ταχυστομικό Ταμειτήριο. Εμείς ως κόμμα -και όλοι θυμόμαστε, όσοι τουλάχιστον ήμασταν στην επιτροπή, την παρουσία των εκ-

προσώπων των εργαζομένων- είμαστε θετικοί όσον αφορά τη ρύθμιση για τη συνταξιοδότηση μέρος των εργαζομένων που μεταφέρθηκαν από το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο στην Αγροτική Τράπεζα. Πώς να το ψηφίσουμε, όμως, όταν είναι σε ένα άρθρο που διαφωνούμε με όλες τις άλλες διατάξεις;

Οφείλουμε να το πούμε, για να μη μας κακολογούν ή μας κατηγορούν μετά ότι δεν το ψηφίσαμε το άρθρο. Διότι συμβαίνει αυτό, κύριε Υπουργέ, και αξιοποιείται πολιτικά. Και το ξέρετε πολύ καλά. Οφείλουμε, λοιπόν, να το τονίσουμε αυτό. Βάλτε το σε ένα ξεχωριστό άρθρο και ευχαρίστως να το ψηφίσουμε.

Όσον αφορά το Κεφάλαιο Β' και τα άρθρα 6 έως 9, σχετικά με τις αδρανείς καταθέσεις: Κατά τη γνώμη μας όλο αυτό το σχέδιο είναι παραπλανητικό και υποκριτικό, αφού η εγγραφή των όποιων αδρανών καταθέσεων που θα καταγράφονται στον προϋπολογισμό τού επόμενου έτους, κινείται στην κατεύθυνση και μόνο εξυπηρέτησης των δημοσιονομικών αναγκών -δηλαδή, ελλείμματα, χρέη- για τα οποία δεν ευθύνεται ο ελληνικός λαός, οι εργαζόμενοι που παράγουν τον πλούτο στη χώρα μας. Γι' αυτό, λοιπόν, το ρωτάμε και το ξαναρωτάμε. Ενώ στην επιτροπή ειπώθηκε από τον εισηγητή της Κυβέρνησης ότι θα κατευθυνθούν οι πόροι προς τους κοινωνικούς σκοπούς, αμέσως ο Υπουργός -και τότε, αλλά και στη συζήτηση που προέκυψε χθες- το εντάσσει μέσα στον προϋπολογισμό, ο οποίος γνωρίζουμε πολύ καλά τι εξυπηρετεί. Είναι βαθύτατα ταξικός προϋπολογισμός, φορτώνει τα βάρη της χώρας μας στα λαϊκά στρώματα και εξυπηρετεί συγκεκριμένη κατεύθυνση: Την ενίσχυση του μεγάλου κεφαλαίου.

Όσον αφορά το Κεφάλαιο Γ' και τα άρθρα 11, 12, 13 και 15 -αφήνω το άρθρο 14, στο οποίο θα αναφερθώ μετά- θέλω να πω τα εξής: Στην ουσία, με αυτά τα άρθρα και κάτω από το βάρος, την αδυναμία να ανταποκριθεί η Δημόσια Διοίκηση στην άσκηση των δημοσιονομικών ελέγχων λόγω υποστελέχωσης και τις τεράστιες ελλείψεις σε προσωπικό, προχωράτε στην κάλυψη των αναγκών από ιδιώτες, οι οποίοι θα εγγράφονται και στα μητρώα εμπειρογνομόνων.

Έτσι προωθείται σταδιακά και η ιδιωτικοποίηση των δημοσιονομικών ελεγκτικών μηχανισμών στην κατεύθυνση πιο αποτελεσματικής υλοποίησης της πολιτικής που προωθείτε, με εργαζόμενους που θα στελεχώνουν αυτές τις υπηρεσίες μέσω ιδιωτικών φορέων ή με ιδιωτικού τύπου συμβάσεις πλήρως χειραγωγούμενους και υποταγμένους μισθολογικά και ασφαλιστικά. Τα καταψηφίζουμε.

Στο άρθρο 14 δηλώνουμε «ΠΑΡΩΝ». Εμείς θεωρούμε ότι δε επαρκεί ο τίτλος της πανεπιστημιακής εκπαίδευσης. Εμείς μπαίνουμε στη λογική ότι η στελέχωση πρέπει να γίνεται με γενικότερα αντικειμενικά κριτήρια. Χρειάζονται ενδεχομένως για τέτοιου είδους υπηρεσίες: προϋπηρεσία, μεταπτυχιακοί τίτλοι, γλώσσες. Αν χρειάζεται. Έτσι στη συγκεκριμένη ρύθμιση μπαίνει ως μίνιμουμ προϋπόθεση η κατοχή πανεπιστημιακού τίτλου εκπαίδευσης και όχι ο συγκεκριμένος χαρακτήρας, αλλά και εξειδικευμένες γνώσεις που θα απαιτούνταν για να στελεχωθούν τέτοιες υπηρεσίες. Δηλώνουμε ξανά για το άρθρο 14 «ΠΑΡΩΝ».

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επαναληπτικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Σε ό,τι αφορά στις τροπολογίες, θα τοποθετηθούμε στη δευτερολογία.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Και εμείς ευχαριστούμε. Παρακαλώ να λάβει το λόγο ο Βουλευτής Τρικάλων της Νέας Δημοκρατίας κ. Μιχάλης Ταμήλος.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΑΜΗΛΟΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, το νομοσχέδιο αυτό έρχεται να αντιμετωπίσει ένα μεγάλο ζήτημα που είχε δημιουργηθεί από την αδυναμία του κράτους να χορηγεί άμεσα τις συντάξεις στους δημοσίου υπαλλήλους. Αυτή ήταν η γενεσιουργός αιτία για να ξεκινήσει αυτό το νομοσχέδιο. Ειδικά μετά την εφαρμογή διαδικασιών, που οδήγησαν στη μαζική συνταξιοδότηση χιλιάδων υπαλλήλων, η καθυστέρηση υπερβή όλα τα λογικά όρια αναμονής.

Μέχρι σήμερα ένας δημόσιος υπάλληλος περιμένει περισσότερο από ένα χρόνο να λάβει τη σύνταξή του. Αν μάλιστα είχε προϋπηρεσία στον ιδιωτικό τομέα ή σε άλλο νομικό πρόσωπο του ευρύτερου δημόσιου τομέα, ή χρονικό διάστημα της ανα-

μονής υπερβαίνει τους δεκαοκτώ μήνες. Σε όλο αυτό το διάστημα διερωτάται εύλογα ο καθένας πώς ζει την οικογένειά του.

Αγαπητοί συνάδελφοι, στο σύντομο διάστημα της κοινοβουλευτικής μου θητείας βίωσα ορισμένες απαράδεκτες για ευρωπαϊκή χώρα καταστάσεις. Συνταξιούχος εκπαιδευτικός ήθελε χρήματα για να κάνει μια σοβαρή εγχείριση καρδιάς και δεν είχε τη δυνατότητα αυτή. Άλλος συμπολίτης μου σπουδάζει δυο παιδιά και κανείς δεν γνωρίζει πώς τα βγάζει πέρα. Επανελημμένως σας ενόχλησα, κύριε Υπουργέ, για την επίλυση ειδικών περιπτώσεων. Προς τιμήν σας, δεν παραβιάσατε τη σειρά προτεραιότητας.

Είπατε από το φθινόπωρο ότι θα βρίσκατε λύση και το κάνατε. Γιατί πραγματικά με αυτόν το νόμο δίνουμε λύση στο πρόβλημα απονομής των συντάξεων και της επιβίωσης των συνταξιούχων. Νομίζω ότι είναι μια πρώτη νίκη εναντίον της γραφειοκρατίας που μαστιάζει τη Δημόσια Διοίκηση της χώρας μας.

Δεν θα υπεισέλθω σε λεπτομέρειες για τις διάφορες περιπτώσεις που αντιμετωπίζει το νομοσχέδιο. Άλλοι συνάδελφοι με νομικές γνώσεις πολύ καλύτερες από εμένα, μπορούν να κρίνουν καλύτερα κάθε περίπτωση. Πρέπει όμως να τονίσω την ανάγκη για την απλοποίηση του τρόπου υπολογισμού των συντάξεων και την καθιέρωση ενός αυτόματου ηλεκτρονικού συστήματος υπολογισμού. Δεν είναι δυνατόν, κύριε Υπουργέ, ακόμα και σήμερα οι υπάλληλοι του Γενικού Λογιστηρίου στην πλατεία Κάνιγγος να υπολογίζουν τη σύνταξη με το κομπιουτεράκι. Πρέπει να εκσυγχρονιστεί ο τρόπος υπολογισμού των συντάξεων.

Προχωρήστε, λοιπόν, στην απλοποίηση των γραφειοκρατικών διαδικασιών, ώστε οι συντάξεις να απονέμονται μέσα σε ένα μήνα. Αυτό το νομοσχέδιο, που σήμερα θα ψηφίσουμε, να είναι ένα μεταβατικό στάδιο προς μια πλήρη αποδέσμευση της γραφειοκρατίας μέσα στον τρόπο και τον υπολογισμό των συντάξεων.

Επίσης, σας καλώ να οργανώσετε και τη γρήγορη απόδοση της εφάπαξ αποζημίωσης των συνταξιούχων δημοσίων υπαλλήλων. Δεν είναι τιμητικό για τη χώρα μας να καθυστερεί η καταβολή της εφάπαξ αποζημίωσης των δημοσίων υπαλλήλων δυο και τρία χρόνια από την αποχώρησή του υπαλλήλου. Πρέπει να υπολογίζεται και να απονέμεται το πολύ σε έξι μήνες.

Αγαπητοί συνάδελφοι, το νομοσχέδιο αντιμετωπίζει και τα ζητήματα που αφορούν τους υπαλλήλους του νέου Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου. Και αυτό είναι πάρα πολύ θετικό, δεδομένου ότι με την πρόσφατη απόφαση διάσπασης του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου δημιουργήθηκε αβεβαιότητα για τη θεμελίωση των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων των υπαλλήλων του.

Επίσης, είναι θετικές οι ρυθμίσεις του Κεφαλαίου Β' που αφορούν τους αδρανείς καταθετικούς λογαριασμούς, διότι προβλέπει την υποχρεωτική ενημέρωση των δικαιούχων με τη συμπλήρωση των πέντε χρόνων από την τελευταία συναλλαγή.

Συγχρόνως, η τράπεζα υποχρεώνεται κάθε πέντε χρόνια να προβαίνει σε διαδοχικές ειδοποιήσεις μέχρι τη συμπλήρωση των είκοσι χρόνων, πέραν των οποίων αποδίδονται στο δημόσιο τα υπάρχοντα υπόλοιπα και καταγράφονται ως έσοδο του ετήσιου κρατικού προϋπολογισμού.

Μεγάλη συζήτηση έγινε για τις ιδιωτικές ελεγκτικές εταιρείες, που περιλαμβάνονται στο άρθρο 12, παράγραφος 3. Νομίζω ότι είναι ώρα να απομυθοποιήσουμε το φόβο για τις ιδιωτικές ελεγκτικές εταιρείες. Είναι δεδομένο ότι το στελεχικό δυναμικό του Υπουργείου Οικονομικών δεν επαρκεί για τους απαιτούμενους ελέγχους. Τι είναι προτιμότερο; Να παραμεινούν ανεξέλεγκτες οι μεγάλες εταιρείες ή να ελέγχονται από ιδιωτικές εταιρείες με την εποπτεία ανώτερου δημοσίου υπαλλήλου και να εισπράττει το κράτος φόρους; Πρέπει να εκκρεμεί η επιστροφή ΦΠΑ στις ελληνικές εταιρείες επί πολλούς μήνες λόγω αδυναμίας ελέγχου ή να ελέγχονται γρήγορα οι υποθέσεις αυτές και να αποδίδει άμεσα το κράτος τις επιστροφές;

Αγαπητοί συνάδελφοι, είναι επιβεβλημένη η χρήση πιστοποιημένων ιδιωτικών εταιρειών ή και μεμονωμένων στελεχών για απαραίτητους ελέγχους και το άρθρο 12, παράγραφος 3 το καθιερώνει.

Τέλος, οφείλω να επισημάνω ότι είναι πολύ θετική η διάταξη του άρθρου 13, που προβλέπει τη σύσταση Διεύθυνσης Εκτάκτων Δημοσιονομικών Ελέγχων στο Γενικό Λογιστήριο του Κρά-

τους, προκειμένου να διεξάγονται οι έκτακτοι διαχειριστικοί έλεγχοι φορέων της γενικής κυβέρνησης, όταν προκύπτουν καταγγελίες για τη μη χρηστή διοίκηση. Ήταν κοινή διαπίστωση ότι υπήρχαν αρκετά διάσπαρτα όργανα ελέγχου, τα οποία δεν ήταν σε θέση να διενεργούν αποτελεσματικούς ελέγχους, διότι η γραφειοκρατία παρεμπόδιζε την ταχύτητα των ενεργειών που χρειάζεται σε αυτές τις υποθέσεις.

Το αποτέλεσμα των ελέγχων, που έγιναν μέχρι σήμερα, δεν είναι ικανοποιητικό. Ελάχιστες υποθέσεις διασπάθισης δημόσιων πόρων έφτασαν στα δικαστήρια, ελάχιστοι επίορκοι δημόσιοι λειτουργοί τιμωρήθηκαν, ελάχιστα χρήματα εισέπραξε το κράτος από αυτούς τους ελέγχους. Είναι σίγουρο ότι η νέα Διεύθυνση θα συμβάλει σημαντικά στην επιβολή διαφάνειας στη λειτουργία των φορέων της Κυβέρνησης και θα αυξηθεί η αποτελεσματικότητα των ελέγχων.

Αγαπητοί συνάδελφοι, θα περίμενα και τη συγκατάθεση των κομμάτων της Αντιπολίτευσης σε αυτό το νομοσχέδιο, που αναμφισβήτητα βελτιώνει ζητήματα της λειτουργίας του Υπουργείου Οικονομικών και ωφελεί χιλιάδες πολίτες. Εύχομαι κάποια στιγμή στο Κοινοβούλιο να πρυτανεύσει η συναίνεση στις θετικές νομοθετικές πρωτοβουλίες της Κυβέρνησης και να κάνουμε και άλλα βήματα για τον εκσυγχρονισμό της Δημόσιας Διοίκησης και την εξυπηρέτηση των πολιτών που τόσο ανυπόμονα περιμένουν να γίνουν αυτό κάποια στιγμή.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Ευχαριστούμε πάρα πολύ και για το σύντομο της ομιλίας σας, κύριε συνάδελφε.

Παρακαλώ να πάρει το λόγο ο συνάδελφος κ. Κωνσταντίνος Δερμιτζάκης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΕΡΜΙΤΖΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, στη χθεσινή συνεδρίαση στην Ολομέλεια, στις 23 Απριλίου, θλιβερή επέτειο όπου ο πρώην Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ και το κόμμα του έβαλαν την Ελλάδα στην παγίδα του ΔΝΤ και της τρόικας και άρχισαν τα πέτρινα χρόνια του μνημονίου για την πατρίδα μας, ο κ. Κουκουλόπουλος και άλλοι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ επέλεξαν να θριαμβολογήσουν και να δηλώσουν ότι είναι υπερήφανοι για το μνημόνιο, για τις αποφάσεις τους. Ήταν μία απίστευτη πρόκληση και προσβολή, θα έλεγα, ολόκληρου του λαού μας.

Θα περίμενε κανείς με σεμνότητα να είχαν το πολιτικό θάρρος να ζητήσουν συγγνώμη για την τραγική κατάσταση και την τρομακτική περιπέτεια στην οποία έχουν οδηγήσει αυτόν το λαό, αφού πρώτα τον ξεγέλασαν με ψέματα, με υποσχέσεις και λαϊκισμό. Θα περίμενε κανείς αυτήν τη συγγνώμη, συναισθανόμενοι το μέγεθος της ευθύνης τους, τη στιγμή μάλιστα που ο πρωτοκλασάτος, δεύτερος στην ιεραρχία του κόμματός τους και παρ' ολίγον Πρωθυπουργός, είναι στο εδώλιο του κατηγορημένου για τεράστια σκανδαλά, αφού κυβέρνησαν τόσα χρόνια δημιουργώντας ένα υδροκέφαλο, δυσκίνητο πελατειακό κράτος, επιβάλλοντας τον άκρατο κομματισμό παντού, μετατρέποντας την Ελλάδα από παραγωγική, σε χώρα καταναλωτική, στηριζόμενη στα δανεικά, δηλητηριάζοντας την πολιτική ζωή με πλήθος σκανδάλων, που αποτελούν μελανές σελίδες στη μεταπολιτευτική ιστορία.

Για ποιο πράγμα, αλήθεια, είστε περήφανος, κύριε Κουκουλόπουλε; Για το ενάμισι εκατομμύριο των ανέργων; Για το χρέος που ίσως ξεπερνά τα 400.000.000.000 ευρώ και δεν είναι πλέον διαχειρίσιμο; Για τη φτώχεια που επελαύνει; Για τους νέους που μεταναστεύουν; Αλήθεια γιατί; Η ιστορία θα απαντήσει, βέβαια και οι απαντήσεις θα είναι αμείλικτες.

Ακούσαμε ακόμη τον κ. Βορίδη, με τη ρητορική δεινότητα που ομολογουμένως διαθέτει, να προσπαθεί σαν «μάγος επί σκηνης» να εμφανίσει το άσπρο, μαύρο και να παρουσιάσει μία ωραιότερη εικόνα, την εικόνα μιας Ελλάδας που ανακάμπτει.

Μακάρι, αλήθεια, να ήταν έτσι. Οι δείκτες, όμως, ομολογούν άλλα. Αλλά πέρα από τους δείκτες, οι άνθρωποι που τα όνειρά τους γκρεμίστηκαν και γκρεμίζονται, αυτοί που βιώνουν καθημερινά την απόλυτη δυστυχία, τον διαφύδουν. Όση μαεστρία, όση ρητορική δεινότητα και να διαθέτει κανείς, δεν μπορεί να αλλάξει μία σκληρή πραγματικότητα για την οποία το κόμμα του και ο

ίδιος ο Πρωθυπουργός έχουν τεράστιο μερίδιο ευθύνης.

Αυτό το νομοσχέδιο ήρθε στη Βουλή την ώρα που ο λαός μας βιώνει έναν τρομακτικό εφιάλτη από την οικονομική εξαθλίωση κι έχει ξεπεράσει προ πολλού το οριακό σημείο. Έρχεται στη Βουλή την ώρα που επενδύσεις δεν γίνονται. Και είναι λογικό να μη γίνονται σε μία κατεστραμμένη οικονομία, σε ένα λαό χωρίς αγοραστική δύναμη, γιατί κανείς σοβαρός επενδυτής δεν επενδύει σε αυτές τις συνθήκες φτωχοποίησης. Εσείς ονομάζετε, βέβαια, επενδυτές τα «γεράκια» που είναι έτοιμα να ορμήσουν στα «φιλέτα» που τους προσφέρετε.

Έρχεται, λοιπόν, την ώρα που ξεπουλιέται ο δημόσιος πλούτος, την ώρα που η ανάπτυξη παραμένει γράμμα κενό, ο αγροτικός τομέας διαλύεται, η ύπαιθρος ερημώνεται, τα δημόσια αγαθά της Υγείας και της Παιδείας ακυρώνονται, η ανεργία είναι πλέον εφιαλτική και τα τελευταία εναπομείναντα εργασιακά δικαιώματα καταστρατηγούνται.

Έρχεται την ώρα που εμπαίζουν τον ελληνικό λαό με τη δήθεν ρύθμιση των υπερχρεωμένων νοικοκυριών, με τη φοροδιαφυγή του πλούτου να διογκώνεται, τα ασφαλιστικά ταμεία να έχουν μείνει χωρίς αποθεματικά από τα κουρέματα. Τελευταία, μάλιστα, μετά την αποτυχία του deal της Εθνικής Τράπεζας με την τράπεζα Eurobank, θα υποστούν και νέα αφαίμαξη.

Και σαν τραγικό επίλογο -που δεν είναι, δυστυχώς, ο τελευταίος- ετοιμάζονται να φέρουν αυτές τις μέρες, εοπευσμένα, ένα πολυνομοσχέδιο υπαγορευμένο και υπογεγραμμένο με τις ευλογίες και τις επιταγές της τρόικας, με απολύσεις και χαράτσια. Και μαζί, το μεγάλο ξεπούλημα σε εξέλιξη. Η Κυβέρνηση τα δίνει όλα όσο-όσο -τον ΟΠΑΠ, τον ΟΣΕ, τις τράπεζες, το νερό, τα πάντα- με αδιαφανείς διαδικασίες μέσω ΤΑΙΠΕΔ. Προσέξτε το θέμα του ΟΠΑΠ, τη διαδικασία που ακολουθείται και το τίμημα για το οποίο προσφέρεται. Θα έχουμε την ευκαιρία να τα συζητήσουμε αναλυτικά.

Αυτό το νομοσχέδιο έρχεται στη Βουλή την ώρα που οι συντάξεις έχουν συρρικνωθεί στο χαμηλότερο επίπεδο, την ώρα που οι συνταξιούχοι βρίσκονται στο όριο της φτώχειας κι έχουν οδηγηθεί σε απόγνωση.

Την ίδια ώρα το κόστος διαβίωσης, αντί να μειωθεί, έχει αυξηθεί δραματικά, καθώς οι τιμές των βασικών προϊόντων διατροφής έχουν εκτιναχθεί στα ύψη, είναι ανεξέλεγκτες, μιας και η Κυβέρνηση αδυνατεί ή δεν θέλει να συγκροστεί με τις πολυεθνικές που ελέγχουν την αγορά, βάζοντας κανόνες που ισχύουν σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση. Είναι χαρακτηριστικό ότι η Ελλάδα είναι από τις πλέον ακριβότερες χώρες της Ευρωζώνης στις τιμές αυτών των βασικών προϊόντων.

Η αγωνία και η ανασφάλεια των δημοσίων υπαλλήλων για το μέλλον τους κορυφώνεται, καθώς, με το πρόσχημα κάποιων ελαχίστων επίορκων που υπάρχουν, η Κυβέρνηση ετοιμάζεται να προχωρήσει σε μαζικές απολύσεις ανθρώπων που είτε έχουν απλώς κατηγορηθεί είτε τους τιμωρείτε για τη συνδικαλιστική ή την ενεργό τους ανάμειξη στα κινήματα. Και υπάρχουν πάρα πολλές τέτοιες περιπτώσεις. Όλη αυτή η ανασφάλεια και η αβεβαιότητα που έχετε δημιουργήσει στο δημόσιο τομέα και στο λαό μας, αυτή η ισοπέδωση των πάντων έχει δημιουργήσει ένα μαζικό ρεύμα συνταξιοδότησης από το δημόσιο.

Παράλληλα, όμως, αντί να στελεχωστείτε και να εκσυγχρονίσετε τις υπηρεσίες που ασχολούνται με τις συντάξεις και την πολυδαίδαλη αυτή διαδικασία, φροντίσατε να τις συρρικνώσετε. Είναι λογικό να μην μπορούν να ανταποκριθούν οι ελάχιστοι εναπομείναντες υπάλληλοι στις αυξημένες αυτές ανάγκες.

Προσπαθήσατε με επικοινωνιακά κόλπα να παρουσιάσετε ότι βελτιώνετε το πραγματικό ποσό που θα παίρνουν οι υποψήφιοι συνταξιούχοι, με την καταβολή του 50% του βασικού μισθού, ενώ στην πραγματικότητα θα ήταν ελαχιστότατα καλύτερο από αυτό που ισχύει έως τώρα με την τρίμηνη αποζημίωση.

Προσπαθήσατε, μετά την παρέμβαση των Βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ στην Επιτροπή Οικονομικών, να αναθεωρήσετε τις απόψεις σας. Και βελτιώσατε ελάχιστα την πρότασή σας. Δεν λαμβάνετε, όμως, υπ' όψιν σας ότι οι συντάξεις και οι μισθοί έχουν μειωθεί δραματικά τα τελευταία χρόνια.

Επίσης, ανοίγετε επικίνδυνες κερκόπορτες και επικίνδυνες ατραπούς, μεταφέροντας την ευθύνη για το οκτάμηνο στις πλά-

τες των δημοσίων υπαλλήλων, όταν η διάρθρωση όλου του μηχανισμού είναι ελλιπής.

Επιτρέψτε μου, ωστόσο, να κάνω μια πρώτη προσέγγιση σε δύο τομείς που, κατά την άποψή μου, είναι καθοριστικοί στο παρόν νομοσχέδιο.

Πρώτον, θα αναφερθώ στη συνταξιοδότηση των λογοτεχνών και των καλλιτεχνών, ενός κοινωνικού κλάδου που έχει πληγεί από τους πρώτους -βάνουσα θα έλεγα- από τη λιτότητα και την κρίση και βρίσκονται σε τραγική θέση.

Βέβαια, γνωρίζω ότι η πολιτική σας δεν επενδύει στον πολιτισμό και στις τεράστιες δυνατότητες και τη δυναμική που έχει -ή μάλλον είχε- η πατρίδα μας. Και λέω «είχε», γιατί δεκάδες θέατρα κλείνουν. Πολλοί εκδοτικοί οίκοι έχουν ήδη κλείσει. Αξιολογούνται συγγραφείς, ποιητές, στιχουργοί, συνθέτες δεν έχουν τη δυνατότητα να υλοποιήσουν και να αναδείξουν το έργο τους. Στην αυτοδιοίκηση, όπου λειτουργούσαν πολλά κύτταρα πολιτισμού και μπολιάζονταν τα νέα παιδιά με ευαισθησία και τις αξίες του πολιτισμού μας, μαραζώνουν λόγω έλλειψης πόρων και εγκατάλειψης από το κράτος.

Σε αυτή, λοιπόν, την τραγική κατάσταση που έχει φέρει η πολιτική σας, η πολιτική της λιτότητας και της ύφεσης, στον πολιτισμό και τους ανθρώπους του, έρχεστε να αυστηροποιήσετε τους όρους και τις προϋποθέσεις και η ήδη δυσχερής θέση τους θα επιδεινωθεί ακόμα περισσότερο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα ήθελα ένα λεπτό ακόμα, κύριε Πρόεδρε, για να ολοκληρώσω.

Είναι άξιον απορίας γιατί μειώσατε τον αριθμό των προτεινόμενων συντάξεων. Οι καλλιτέχνες δεν είναι επαίτες. Έχουν προσφέρει στην πατρίδα και αξίζουν να πάρουν κάποια σύνταξη. Δεν αναφερόμαστε, βεβαίως, στους ελάχιστους, στους δημοφιλείς, στους αναγνωρίσιμους, στις «φίρμες», αλλά στους πολλούς που δουλεύουν δύο ή τρεις μήνες το πολύ το χρόνο εποχιακά και αδυνατούν να καλύψουν τα ταμεία τους.

Για τις αδρανείς καταθέσεις. Θα μπορούσαμε να συμφωνήσουμε στην αξιοποίησή αυτών των λιμναζόντων χρημάτων που εκμεταλλεύονταν μέχρι τώρα οι τράπεζές μας, με την προϋπόθεση ότι θα χρησιμοποιηθούν για ειδικούς σκοπούς στήριξης κοινωνικών ομάδων που έχουν άμεση ανάγκη βοήθειας και στήριξης και δυστυχώς είναι πάρα πολλοί: άστεγοι, άνεργοι, νεόπτωχοι και ευπαθείς κοινωνικές ομάδες.

Είναι, κύριοι συνάδελφοι, μια καλή ευκαιρία το ελληνικό κράτος να δείξει κάποια ψήγματα ανθρωπιάς και αλληλεγγύης σε αυτούς τους ευάλωτους συνανθρώπους μας.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Ευχαριστούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής των Ελλήνων, τριάντα τρεις μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί-συνοδοί τους από το 14ο Δημοτικό Σχολείο Καρδίτσας.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Χρίστος Δήμας.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΔΗΜΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σημερινό νομοσχέδιο αντιμετωπίζει ένα πολύ σημαντικό πρόβλημα, που απασχολεί πολλές οικογένειες σε όλη τη χώρα, την πολύ μεγάλη καθυστέρηση στην απονομή των συντάξεων.

Πριν υποθετηθώ, όμως, επί της ουσίας του νομοσχεδίου, θέλω να κάνω μια επισήμανση που κάθε άλλο παρά συμβολική είναι. Η βιωσιμότητα του συνταξιοδοτικού συστήματος δεν απαιτεί μόνο την εύρυθμη λειτουργία του κράτους, πράγμα με το οποίο ασχολείται το παρόν νομοσχέδιο, αλλά και τη δημιουργική και ειρηνική συνύπαρξη μεταξύ των γενεών.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ε' Αν-

τιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ**)

Για ποιο λόγο κάνω αυτήν την αναφορά; Επειδή η γενιά μου, δηλαδή η γενιά των σημερινών τριαντάρηδων και σημερινών σαραντάρηδων, ανησυχεί πολύ όχι για το πότε θα μας απονεμηθεί χρονικά η σύνταξη, αλλά για το αν θα έχουμε τη δυνατότητα, όταν με το καλό συνταξιοδοτηθούμε, να λάβουμε σύνταξη.

Με την ανεργία να βρίσκεται στα ύψη, ειδικότερα των νέων, είναι φυσιολογικό το συνταξιοδοτικό για τον σημερινό τριαντάρη και σαραντάρη να περνάει σε δεύτερη μοίρα και να φαντάζει φαινομενικά ως κάτι το οποίο τού είναι από μακρινό έως αδιάφορο. Στην πραγματικότητα, όμως, τον αφορά άμεσα, διότι και αυτός με τις εισφορές του σήμερα ενισχύει το κράτος, ώστε αυτό με τη σειρά του να έχει τη δυνατότητα να απονείμει συντάξεις και στο παρόν και στο μέλλον.

Συνεπώς είναι απολύτως απαραίτητο να επιτύχουμε τη δημιουργία ενός συνταξιοδοτικού συστήματος, το οποίο θα είναι και δίκαιο και λειτουργικό αλλά και οικονομικά βιώσιμο.

Σε μια εποχή πολύ δύσκολη για όλους μας, ειδικά όμως για τους συνταξιούχους, οι οποίοι έχουν εργαστεί για πολλές δεκαετίες και έχουν πληρώσει πολλά χρήματα στις εισφορές τους, λογικό είναι να απαιτούν από το κράτος να τους αντιμετωπίζει με σεβασμό και αξιοπρέπεια. Αυτό ακριβώς επιχειρεί εν μέρει να επιτύχει το σημερινό νομοσχέδιο. Πιο συγκεκριμένα, προβλέπει την επιτάχυνση της διαδικασίας όσον αφορά το θέμα της απονομής της σύνταξης.

Δηλαδή θεσπίζεται η προκαταβολή της σύνταξης για τους υπαλλήλους του δημοσίου που αντιστοιχεί στο 50% του βασικού μισθού που έπαιρναν κατά το χρόνο αποχώρησής τους από την υπηρεσία προσαυξημένου με το 50% του τυχόν καταβαλλόμενου επιδόματος χρόνου υπηρεσίας.

Ειδικά για τους υπαλλήλους του δημοσίου που υπάγονται στο ενιαίο μισθολόγιο και συνταξιοδοτούνται από το δημόσιο, το ποσό της προκαταβολής υπολογίζεται επί του βασικού μισθού που λάμβανε κάποιος κατά την 31^η Οκτωβρίου του 2011. Το ποσό αυτό καταβάλλεται στο δικαιούχο εντός σαράντα ημερών από την ημερομηνία ηλεκτρονικής περιέλευσης του δελτίου ατομικής και υπηρεσιακής κατάστασης. Αντιλαμβανόμαστε όλοι πως είναι μια σημαντική εξέλιξη, που βοηθάει σημαντικά τους συνταξιούχους να ανταποκριθούν στις αυξημένες οικονομικές τους υποχρεώσεις, μέχρι να λάβουν την κύρια σύνταξή τους.

Ακόμη, ειδικές ρυθμίσεις προβλέπονται για τις ευαίσθητες κοινωνικές ομάδες, όπως: γονείς τριών παιδιών και άνω, γονείς με ανάπηρο παιδί, προστάτη μέλους οικογένειας με αναπηρία. Η προκαταβολή σ' αυτές τις περιπτώσεις ορίζεται στο 60% του βασικού μισθού. Ακόμη για τους αναπήρους πολέμους και οπλίτες διατηρούνται τα επιδόματα νόσου και ανικανότητας επί της σύνταξής τους. Προβλέπεται επίσης η καταβολή του ΕΚΑΣ κάθε μήνα, σε περίπτωση που πληρούν οι συνταξιούχοι τις προϋποθέσεις.

Επίσης, αναφέρεται με ακρίβεια πως την προκαταβολή σύνταξης θα λάβουν μόνο όσοι το δικαιούνται νόμιμα, ενώ αναφέρονται εξίσου και όσοι εξαιρούνται, όπως οι απολυμένοι για πειθαρχικό παράπτωμα, οι παραιτούμενοι ή απολυμένοι, που δεν έχουν συμπληρώσει τα απαραίτητα χρόνια, και οι θανόντες. Συνεπώς οι πολίτες ενημερώνονται για τα συνταξιοδοτικά τους δικαιώματα, ενώ αποφεύγεται η καταβολή συντάξεων σε πολίτες που δεν έχουν αυτό το δικαίωμα.

Παράλληλα προβλέπεται μια πιο ευέλικτη και σύντομη διαδικασία συνεργασίας μεταξύ της υπηρεσίας του υπαλλήλου που αποχωρεί και της υπηρεσίας συντάξεων του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους. Στο πλαίσιο αυτό επιδιώκεται οι πολίτες να λαμβάνουν τη σύνταξή τους όσο το δυνατόν πιο γρήγορα και χωρίς αδικαιολόγητες συναλλαγές με διάφορες δημόσιες υπηρεσίες, αλλά με την ύπαρξη άμεσης σχέσης πολίτη-κράτους.

Επιμένω -και θα συνεχίσω να επιμένω- πως η εκτεταμένη χρήση της νέας τεχνολογίας στη Δημόσια Διοίκηση μπορεί να αποφέρει πολύ σημαντικά οφέλη. Οι συναλλαγές μεταξύ πολίτη και κράτους μπορούν να γίνουν πιο γρήγορες, με λιγότερο κόστος τόσο για τον πολίτη όσο και για το κράτος και με μεγαλύτερη διαφάνεια και καλύτερο έλεγχο.

Είναι επίσης σημαντικό πως καταργούνται οι δύο αρμόδιες επι-

τροπές ελέγχου πράξεων κανονισμού συντάξεων και συνεπώς απλοποιούνται οι διαδικασίες και μειώνεται η υπερβολική γραφειοκρατία, μιας και οι αρμοδιότητές τους μεταφέρονται στο τμήμα του Ελεγκτικού Συνεδρίου, γεγονός που καλύπτει τους πολίτες, αφού μπορούν να προσφύγουν σε αυτό το τμήμα σε περίπτωση που πιστεύουν πως έχουν αδικηθεί. Η διάταξη αυτή προστατεύει τους πολίτες που δικαιούνται σύνταξη και τους δημιουργεί μεγαλύτερη ασφάλεια πως οι συντάξεις καταβάλλονται με δίκαιο τρόπο.

Επιπλέον, υπάρχει δυνατότητα επιστροφής του συνταξιούχου κατόπιν αίτησής του στην υπηρεσία του, εάν αποφάσισε να συνταξιοδοτηθεί λόγω πλάνης ή όταν δεν πληροί τις προϋποθέσεις. Στο πλαίσιο της δίκαιης απονομής συντάξεων αλλά και περιορισμού των δαπανών προβλέπονται συγκεκριμένα όρια και προϋποθέσεις για τις συντάξεις των άγαμων θυγατέρων, των τιμητικών συντάξεων και λογοτεχνών και καλλιτεχνών καθώς και για το επίδομα θέσης ευθύνης.

Τέλος είναι σημαντικό πως το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους θα κάνει απογραφή συνταξιούχων ανά πέντε έτη, ώστε να υπάρχει συνεχής έλεγχος των πολιτών που λαμβάνουν σύνταξη και να εντοπίζονται έγκαιρα οι πολίτες που λαμβάνουν παρανόμως σύνταξη.

Κύριε Υπουργέ, εδώ θα μου επιτρέψετε όμως να κάνω και μια παρατήρηση. Είναι σημαντική βελτίωση μεν να γίνεται ο έλεγχος κάθε πέντε χρόνια, είμαι όμως αρκετά σίγουρος ότι οι έλεγχοι μπορεί να γίνονται πολύ πιο συχνά. Με άλλα λόγια, πρέπει να δούμε πώς μπορεί να γίνει η σύνδεση μεταξύ των βάσεων δεδομένων, ώστε να γίνεται ο έλεγχος ακόμα και σε πραγματικό χρόνο, αμέσως δηλαδή. Με αυτόν τον τρόπο δεν θα μπορεί ούτε για ένα μήνα να λάβει σύνταξη κάποιος που δεν τη δικαιούται και το γεγονός αυτό επαναφέρει το αίτημα δικαίου στους πολίτες. Αυτό είναι ένα ζήτημα το οποίο θα βοηθούσε το κράτος να εκσυγχρονίσει πραγματικά τη λειτουργία του.

Συμπερασματικά, θα μπορούσαμε να πούμε πως η σωστή και δίκαιη κατανομή των κρατικών εσόδων χαρακτηρίζει και την καταβολή των συντάξεων. Τα φαινόμενα καταβολής παράνομων συντάξεων και αναπηρικών συντάξεων χωρίς πραγματική αιτία αναπηρίας εξοργίζουν αυτούς που πραγματικά τις δικαιούνται, το συνεπή πολίτη που τις πληρώνει και συνεπώς πρέπει να αντιμετωπιστούν άμεσα.

Στηρίζω το παρόν νομοσχέδιο, επειδή αποτελεί ένα πολύ σημαντικό βήμα προς την κατεύθυνση της επίλυσης των προβλημάτων στην καταβολή της σύνταξης, με τη δημιουργία ενός πιο δίκαιου πλαισίου, ισορροπώντας ανάμεσα στις ανάγκες των ευαίσθητων κοινωνικά ομάδων και τις ανάγκες περιορισμού αδικαιολόγητων δαπανών.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Και εμείς ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο κ. Κυριαζίδης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, είμαι υποχρεωμένος να κάνω μία αναφορά στην προηγούμενη συζήτηση στην Ολομέλεια, που αφορούσε τις γερμανικές αποζημιώσεις, για έναν και μοναδικό λόγο: για να τονίσω πράγματι αυτό που κοινά βγήκε σήμερα από την Ολομέλεια, ότι τα εθνικά δίκαια είναι απaráγραπτα. Ταυτόχρονα, επειδή πάρα πολλές φορές εγκαλούμε τον παρόντα Αναπληρωτή Υπουργό Οικονομικών, θα ήθελα να αναγνωρίσουμε την προσπάθεια του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους και του ιδίου, διότι με δική του μέριμνα σε σύντομο χρονικό διάστημα είχαμε για πρώτη φορά μία καταγραφή εκείνων των στοιχείων, έτσι ώστε η χώρα μας να διεκδικήσει το δικαίό της. Αυτό πρέπει να το αναγνωρίσουμε στον παρόντα Υπουργό.

Βεβαίως, δεν μετέχω στην Επιτροπή Οικονομικών. Πλην όμως, παρακολουθώντας δύο μέρες τώρα τη συνεδρίαση, μπορώ να πω με ιδιαίτερη ικανοποίηση ότι το παρόν νομοσχέδιο είναι ένας θεσμός, μία διαδικασία χρήσιμη και καινοτόμα σε ό,τι αφορά την εξυπηρέτηση όχι των εχόντων και των κατεχόντων, όχι για τις ευμερρούσες κοινωνικές ομάδες, αλλά για τις μικρομεσαίες και τους πέννητες, καθότι υπάρχει η δυνατότητα για πρώτη φορά να

υπάρξει μία εξυπηρέτηση των δικαιούχων σε ό,τι αφορά τη σύνταξη από το δημόσιο, σε αντίθεση με τις χρονοβόρες διαδικασίες που ίσχυαν μέχρι σήμερα.

Πράγματι και εγώ ο ίδιος θα ήθελα η χορήγηση των συντάξεων να γίνεται άμεσα, αλλά γνωρίζουμε πάρα πολύ καλά -και απευθύνομαι στην Αξιωματική Αντιπολίτευση- ότι εκείνη ανέφερε ότι δεν θα είναι δυνατόν να πληρωθούν.

Είχε μία ουσία αυτό και θα έλεγα ότι ήταν κοντά στην πραγματικότητα, ότι κάθε μήνα το δημόσιο προσπαθούσε να συλλέξει τα όποια έσοδα, προκειμένου να ανταποκριθεί στις ανάγκες των δημοσίων λειτουργιών και όχι μόνο. Γιατί αυτό; Γιατί έπαψαν να υπάρχουν πλέον δανεικά. Η Αξιωματική Αντιπολίτευση ήταν εκείνη που έδινε περιθώρια χρόνου, έτσι ώστε με τις αναφορές της να δίνει μία έκταση στην ανησυχία που επικρατούσε πράγματι στην κοινωνία, αν θα υπάρξει η δυνατότητα καταβολής των μισθών και των συντάξεων από πλευράς πολιτείας.

Έγινε μία αναφορά από πλευράς του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου του ΣΥΡΙΖΑ, του κ. Λαφαζάνη, ότι γίνονται και σήμερα προσπάθειες με τεχνητές ενέσεις αισιοδοξίας να δημιουργήσουμε ένα επίπλαστο κλίμα στην κοινωνία. Αλλά θα πρέπει να πούμε ότι αυτό δεν έχει καμμία σχέση, καθότι ήταν γνωστός οι αναφορές από πλευράς της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης που έδιναν περιθώριο συγκεκριμένου χρόνου για την επιβίωση αυτής της τρικομματικής Κυβέρνησης μέχρι τέλους Νοεμβρίου ή μέχρι τέλους του χρόνου. Τον Μάρτιο θα ήταν κυβέρνηση πλέον ο ΣΥΡΙΖΑ, έτσι ώστε να βάλει τα πράγματα στη θέση τους.

Βεβαίως και από τον τελευταίο ομιλητή του ΣΥΡΙΖΑ αναφέρθηκε το εξής: «Για ποια ανάπτυξη μιλάτε; Ξεπουλάτε το δημόσιο πλούτο». Μα, αν ξεπουλούσαμε, συνάδελφε, το δημόσιο πλούτο, τότε θα προσέτρεχαν πάρα πολλοί να μετάρχουν σε αυτήν τη διαδικασία. Αλλά βλέπουμε, αν θέλετε, ότι ακόμη και σε αυτήν τη διαδικασία που αναφερθήκατε, στον ΟΠΑΠ και αλλού, λίγοι είναι οι μνηστήρες. Μακάρι να υπήρχαν περισσότεροι, έτσι ώστε να υπήρχε και ένας ανταγωνισμός. Άρα δεν είναι αυτό που εσείς λέτε. Διότι, αν ήταν μία στιγμή ευκαιρίας, τότε θα είχαμε και πάρα πολλούς μνηστήρες.

Οπότε, η διαδικασία ορθά γίνεται, έτσι ώστε επιτέλους να μπουν κάποια πράγματα σε μία τάξη.

Ερχόμενος στο νομοσχέδιο -γιατί είχαμε κάνει μια προηγούμενη αναφορά σε ό,τι αφορά την παρουσία και την παρέμβασή μας εδώ- και σε συγκεκριμένα άρθρα, θα ήθελα να αναφερθώ στο Κεφάλαιο Β. Στο άρθρο 6 γίνεται μια αναθεώρηση στο νομικό πλαίσιο του νόμου του 1942, που διέπει τη χρήση των κεφαλαίων από αδρανείς καταθέσεις για την κάλυψη αναγκών του δημοσίου.

Κύριε Υπουργέ, έγινε μια αναφορά, αλλά δεν ξέρω κατά πόσο ισχύει, σε ό,τι αφορά το ζήτημα των αδρανών λογαριασμών. Υπάρχει εκτίμηση του προσδοκώμενου οφέλους για το ελληνικό δημόσιο;

Ερχομαι στις αναφορές που υπήρξαν, πράγματι πολύ εύστοχες, από πλευράς του πρώην Υπουργού και καθηγητού κ. Παυλόπουλου αλλά και του κ. Μητρόπουλου, σε ό,τι αφορά αυτό που λέει και το Ελεγκτικό Συνέδριο ως προς συγκεκριμένες διατάξεις που περιέχουν ένα στοιχείο αντισυνταγματικότητας.

Αναφέρομαι σε αυτούς που παραβαίνουν το υπαλληλικό καθήκον, οι οποίοι δεν θεμελιώνουν σύνταξη και δεν μπορούν να τύχουν των ευνοϊκών ρυθμίσεων, όπως αυτές έρχονται με το νομοσχέδιο. Διότι πράγματι έγινε πολύς λόγος στο πρόσφατο παρελθόν σχετικά με τη χορήγηση μέρους ενός μηνιαίου -θα έλεγα- κατ' αποκοπήν μισθού σε ανθρώπους που πράγματι παρέβησαν το καθήκον και έπραξαν ειδική εγκλήματα.

Είδα την Αξιωματική Αντιπολίτευση να αναφέρεται έντονα στο γεγονός του Κορκονέα, ο οποίος πράγματι διέπραξε ένα ειδικό εγκλημα, αλλά ήρθε το ελληνικό δημόσιο και κατέβαλε στην οικογένειά του περίπου 200 ευρώ το μήνα και αυτό χαρακτηρίστηκε ως μέγα σκάνδαλο, κάτι το οποίο θα έπρεπε να μην υπάρξει.

Δεν είναι δυνατόν από ένα υποτίθεται δημοκρατικό, προοδευτικό, αριστερό κόμμα να ακούγονται αυτές οι αναφορές. Αν είναι δυνατόν το όποιο βάρος μιας πράξης ενός δημοσίου λειτουργού να το φορτώνουμε στην οικογένειά του.

Νομίζω ότι αυτό δεν στέκει και θα πρέπει να τύχει προσοχής,

κύριε Υπουργέ, καθώς πράγματι υπάρχει ένα στοιχείο αντισυνταγματικότητας και θα έχουμε προβλήματα στη συνέχεια.

Θα ήθελα βεβαίως να αναφερθώ και στο γεγονός της προσπάθειας. Κάπου αναφέρατε ότι το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους ενισχύεται με δεκαέξι άτομα, έτσι ώστε να είναι περισσότερο ταχεία η εξυπηρέτηση σε ό,τι αφορά την έκδοση των συντάξεων. Βεβαίως, αυτό ενισχύεται και με τον εκσυγχρονισμό, όπως είπατε, από πλευράς υλικοτεχνικού ή τεχνολογικού εξοπλισμού, που είναι πράγματι σημαντικό.

Πρέπει, όμως, να αναφέρουμε γι' αυτούς τους δημόσιους λειτουργούς ότι ήταν περίπου διακόσιοι ογδόντα, αν δεν κάνω λάθος. Τώρα έχουν μείνει εκατόν είκοσι. Ενώ στα προηγούμενα χρόνια, με τους διακόσιους ογδόντα υπαλλήλους, εξυπηρετούνταν περίπου δεκαοχτώ χιλιάδες συντάξεις ετησίως, τώρα οι συντάξεις αυτές ανέρχονται στις τριάντα χιλιάδες και, όπως καταλαβαίνετε, είναι δύσκολο το έργο των υπαλλήλων που έχουν απομείνει. Άρα ορθώς κάνετε και τους ενισχύετε και θα πρέπει να ενισχυθούν σε ακόμα μεγαλύτερο βαθμό.

Τέλος, έρχομαι σε μια τροπολογία που κατετέθηκε από πλευράς μου, της συναδέλφου κ. Παπακώστα και του συναδέλφου κ. Νταβλούρου, σε ό,τι αφορά την εξομείωση μιας ομάδας των ένστολων -μιλώ για τους αντισυνταγματάρχες του Στρατού- η οποία δεν έχει την ίδια αντιμετώπιση με τους ομοιοβαθμούς της Αεροπορίας και του Λιμενικού. Θα παρακαλούσα να κάνετε αποδεκτή αυτήν την τροπολογία, γιατί πρόκειται για μια αποκατάσταση της ισονομίας που οφείλουμε κι ως Βουλευτές να υπηρετούμε, να πρεσβεύουμε και να ενισχύουμε και στην περίπτωση αυτή.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Ο κ. Νταβλούρος έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΤΑΒΛΟΥΡΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η Αξιωματική Αντιπολίτευση για μια ακόμη φορά υπερβή τον εαυτό της, κύριε συνάδελφε. Με τον τρόπο με τον οποίο τοποθετήθηκε και στο υπό ψήφιση παρόν νομοσχέδιο, επιβεβαίωσε για μια ακόμη φορά με τον πλέον πανηγυρικό -θα έλεγε κανείς- τρόπο την κοινή διαπίστωση μας ότι αδυνατεί πλέον να ανταποκριθεί στο θεσμικό της ρόλο.

Αντί να προτείνει, καταψηφίζει και κραυγάζει. Συνεπώς στη μέχρι σήμερα επιδειχθείσα φραξιονιστική, μηδενιστική, θα έλεγε κανείς, αντίληψη περί του κοινοβουλευτικού της ρόλου ως Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, εξαντλήθηκαν -θα μπορούσε να φανταστεί κάποιος- από τη φαρέτρα της ακόμα και οι πλέον λαϊκιστικού περιεχομένου κορόνες, που συνήθως διατυπώνει στην όποια ευκαιρία συζήτησης νόμων που εισάγονται στη Βουλή.

Σε όλα τα νομοσχέδια τα οποία εισήγαγε η Κυβέρνηση από της ενάρξεως αυτής της κοινοβουλευτικής περιόδου μέχρι σήμερα, δεν παρέλειψε η Αξιωματική Αντιπολίτευση να κάνει ενστάσεις περί της συνταγματικότητας αυτών ή, αν επρόκειτο περί πράξεων νομοθετικού περιεχομένου, να αμφισβητήσει το επείγον που δικαιολογούσε τη με το συγκεκριμένο τρόπο νομοθέτηση από πλευράς Κυβέρνησης, για να αντιμετωπίσει άμεσες και άλλως μη αντιμετωπίσιμες συνθήκες που συναντήσαμε, κυρίως το τελευταίο διάστημα, εξαιτίας του μεσοπροθέσμου και των δημοσιονομικών μας αναγκών.

Σήμερα, όμως, δεν ξέρω αν νομιμοποιείται για να τηρεί την ίδια διαδικασία. Εισήγαγε η Κυβέρνηση ένα νομοσχέδιο με τον πλέον τυπικό τρόπο και μέσω των επιτροπών και των προθεσμιών που προβλέπονται για την κανονική εισαγωγή του προς συζήτηση και ψήφιση στην Ολομέλεια και παρά ταύτα, σήμερα λέει «όχι». Γιατί άραγε;

Θα ήταν ίσως προτιμότερο, κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, από το Βήμα αυτό να πείτε απροκάλυπτα στον ελληνικό λαό ότι η στάση σας αυτή συναρτάται με την εναγώνια προσπάθειά σας να αλιεύσετε ψήφους από ένα περιβάλλον οικονομικής και κοινωνικής ασφυξίας στο οποίο περιήλθε ο τόπος μας το τελευταίο διάστημα. Γιατί, αν δεν το κάνετε, αφού πλέον αποκαλυφθήκατε και έπεσαν οι μάσκες σας, πρέπει να γνωρίζετε πολύ καλά ότι πλέον θα απευθύνεστε σε ώτα μη ακουόντων. Δεν μπορεί άλλο

ο ελληνικός λαός να παρακολουθήσει αυτές τις εμμονές σας, οι οποίες δεν υπηρετούν ούτε την εθνική προοπτική ούτε τη δυνατότητα του τόπου μας να αντιμετωπίσει με έναν τρόπο προοπτικής τα προβλήματα που αντιμετωπίζει. Πείτε μας γιατί αρνείστε να συναινέσετε σε ένα νομοσχέδιο, στο παρόν νομοσχέδιο, το οποίο έρχεται να καλύψει την αγωνία χιλιάδων συμπολιτών μας.

Κύριες και κύριοι συνάδελφοι, με το φερόμενο προς ψήφιση νομοσχέδιο επιχειρείται ο εξορθολογισμός του συστήματος των συντάξεων και ειδικότερα με το άρθρο 1 ρυθμίζεται θεσμικά ο τρόπος καταβολής αυτών. Τι γινόταν μέχρι σήμερα το ξέρουμε όλοι. Ευθύς ως πλησίαζε ο χρόνος για να εξέλθει από την ενεργό υπηρεσία ένας υπάλληλος, τον καταλάμβανε η αγωνία με ποιον τρόπο θα χειριστεί το μεσοδιάστημα, που πολλές φορές, από την έξοδό του από την υπηρεσία μέχρι τη συνταξιοδότησή του, μπορεί να υπερεβεί και τα δύο έτη, με ό,τι αυτό συνεπάγεται στον οικονομικό και οικογενειακό προγραμματισμό του.

Αυτή, λοιπόν, την παρέμβαση της Κυβέρνησης, για να λύσει αυτόν τον κοινωνικό βραχνά, δεν την αποδέχεστε. Μας κρίνουν όλοι. Ακούει ο ελληνικός λαός και ο καθένας, με βάση τις θέσεις και τις απόψεις που καταθέτει, ανταμείβεται.

Τώρα πλέον θεσμοθετείται η προκαταβολή της σύνταξης ίσης με το 50% του βασικού μισθού ή και του χρονοεπιδόματος. Μάλιστα, προβλέπεται χρόνος για την πληρωμή αυτής της πρώτης σύνταξης: εντός σαράντα ημερών από την ημερομηνία που θα υποβληθεί στην αρμόδια υπηρεσία συντάξεων το δελτίο ατομικής και υπηρεσιακής κατάστασης του υπαλλήλου. Καθορίζεται επίσης ο χρόνος έκδοσης της πράξης του κανονισμού σύνταξης, που δεν υπερβαίνει τους έξι έως επτά το πολύ μήνες και, επιπλέον, πολύ ορθά αναγνωρίζεται ως πειθαρχικό παράπτωμα η παραβίαση των προθεσμιών αυτών από τους αρμόδιους για την έκδοση αυτών των πράξεων διοικητικού περιεχομένου.

Με το άρθρο 2 καταργούνται πολύ σωστά οι επιτροπές των άρθρων 14 και 16 του π.δ. 169/2007 και καθορίζεται η άσκηση των αρμοδιοτήτων από οικείες Διευθύνσεις Κανονισμού και Εντολής Πληρωμών της Γενικής Διεύθυνσης Συντάξεων του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους.

Καθορίζονται οι διαδικασίες ανάκλησης και έφεσης για πράξεις κανονισμού σύνταξης και ορίζεται ο χρόνος άσκησης των διοικητικών αυτών πράξεων.

Ωστόσο, κύριε Υπουργέ, θεωρώ ότι μάλλον είναι ατυχής η άποψη της Επιστημονικής Επιτροπής, όπως διατυπώνεται σε σχετική έκθεσή της. Σας διαβάζω: «Μετά την πάροδο εύλογου χρόνου, δεν είναι επιτρεπτή η ανάκληση ευνοϊκής για συνταξιούχους του δημοσίου πράξης κανονισμού σύνταξης, έστω και αν με την πράξη αυτή κανονίστηκε σύνταξη χωρίς να συντρέχουν οι νόμιμες προϋποθέσεις». Γιατί άραγε; Πώς προσδιορίζεται η έννοια του εύλογου χρόνου και για ποιο λόγο να διατηρείται το καθεστώς ανομίας, όταν αυτό διαπιστώνεται από το κράτος;

Θα ήθελα να επισημάνω, κύριε Υπουργέ, ότι είναι πράγματι στη σωστή κατεύθυνση οι ρυθμίσεις οι οποίες καθορίζονται με τις διατάξεις του άρθρου 4 και ειδικότερα της παραγράφου 2, δύναμει των οποίων δεν λαμβάνεται υπ' όψιν το τεκμαρτό εισόδημα για τις άγαμες θυγατέρες των συνταξιούχων που έχουν αποβιώσει.

Στη σωστή κατεύθυνση είναι και οι διατάξεις της παραγράφου 7, οι οποίες κάνουν λόγο για τη δυνατότητα επιλογής της μιας εκ των δύο συντάξεων που αφορούν κληρικούς με δεύτερη ιδιότητα, εκπαιδευτικού ή άλλη.

Επίσης, είναι πολύ σωστή η ρύθμισή σας προκειμένου να αποφευχθούν φαινόμενα σαν αυτά που είδαμε όλοι να διαπιστώνονται, μετά τον έλεγχο του αρμόδιου Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Πρόνοιας, για την ολική απογραφή των συνταξιούχων ανά πενταετία. Πρέπει να σταματήσει πλέον αυτό το νοσηρό φαινόμενο να διατηρείται η αποδοχή και η απολαβή της σύνταξης από πρόσωπα τα οποία πλέον δεν νομιμοποιούνται και οι δικαιούχοι τους έχουν από μακρού αποδημήσει εις Κύριον.

Ορθή είναι, επίσης, η ρύθμιση που αφορά το άρθρο 6 και έχει να κάνει με τις αδρανείς καταθέσεις. Πολύ σωστά διατυπώνεται, στο παρόν νομοσχέδιο, ότι μετά την παραγραφή των δικαιωμάτων, είτε των καταθετών είτε των κληρονόμων, από την εκοσασετία που προβλέπει ο νόμος, μπορεί το κράτος να διαχειρίζεται τα

κεφάλαια αυτά για να καλύψει άλλες δημοσιονομικές του ανάγκες. Συγκεκριμένα καθορίζεται ότι τα ποσά αυτά θα κατευθυνθούν για να καλύψουν κοινωνικούς τομείς ιδιαίτερα ευαίσθητων κοινωνικών ομάδων. Σε αυτό όλοι εξεδίλωσαν τη συμφωνία τους πλην δύο: των τραπεζιτών και των εκπροσώπων της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Ακούσαμε, επίσης, κριτικές –άστοχες κατά την άποψή μου- για τις ελεγκτικές εταιρείες των ιδιωτών, που προβλέπονται από το άρθρο 12, παράγραφος 3. Παραβλέπουν, βεβαίως, οι επικριτές αυτής της ρύθμισης ότι η ανάθεση ελεγκτικού έργου σε ιδιωτικές εταιρείες γίνεται σε απολύτως εξαιρετικές περιπτώσεις και μόνο μετά από αιτιολογημένη και διαπιστούμενη αδυναμία της αρμόδιας διεύθυνσης να ανταποκριθεί, λόγω εξειδικευμένου αντικειμένου, στις απαιτήσεις ελέγχου πράξεων, μετά βεβαίως από εισήγηση της προϊσταμένης διεύθυνσης στον Υπουργό Οικονομικών. Βεβαίως, κατά τις ελεγκτικές τους αυτές ενέργειες οι εταιρείες, οι εκπρόσωποι των ιδιωτικών εταιρειών, δεν πράττουν κατά μόνας αλλά πάντοτε με τη σύμπραξη ελεγκτών της δημόσιας αρχής.

Κλείνοντας, κύριε Υπουργέ, θέλω αν επισημάνω ότι είναι επίσης ορθή και επιβεβλημένη η σύσταση της Διεύθυνσης Έκτακτων Δημοσιονομικών Ελέγχων, που προβλέπεται στο άρθρο 13, είτε αυτοί αφορούν προγραμματισμένο είτε έκτακτο λόγο, για την απρόσκοπτη άσκηση του ελεγκτικού έργου που εξασφαλίζει και εγγυάται τη διαφάνεια στη λειτουργία των λειτουργιών του ελληνικού δημοσίου. Ο Έλληνας πολίτης έχει ανάγκη να βεβαιωθεί ότι η διοικητική παραλυσία που διέκρινε το κράτος μέχρι χθες δεν μπορεί παρά να αποτελέσει ανεπίστρεπτο παρελθόν.

Προς την κατεύθυνση αυτή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οφείλουμε χάριν του ελληνικού λαού να συνομολογήσουμε συμφώνια.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Το λόγο έχει η κ. Μαρία Αντωνίου.

ΜΑΡΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαστε σε μια εποχή νέων προκλήσεων και αυξημένων απαιτήσεων. Οι ανάγκες είναι μεγάλες και τα αιτήματα της κοινωνίας –δικαίως- πολλά.

Στις γενικότερες συνθήκες της οικονομικής κρίσης, σε συνδυασμό με τα δημοσιονομικά μέτρα που έχουν ληφθεί, είναι επιτακτική η ανάγκη άμεσης επίλυσης θεμάτων με στόχο την ανακούφιση των συμπολιτών μας όχι μόνο όσον αφορά την οικονομική κατάστασή τους, αλλά όσον αφορά την πάταξη της γραφειοκρατίας και τη μείωση της ταλαιπωρίας στις συναλλαγές τους με τη Δημόσια Διοίκηση.

Σε αυτό, λοιπόν, το πλαίσιο έρχεται σήμερα προς συζήτηση στη Βουλή το παρόν σχέδιο νόμου, όχι ως απόρροια μνημονιακών μας δεσμεύσεων, αλλά ως κυβερνητική πρωτοβουλία που επιδιώκει να επιφέρει αλλαγές, βελτιώσεις, να επιλύσει προβλήματα πάνω σε θέματα συνταξιοδοτικής αλλά και δημοσιονομικής φύσεως, με γνώμονα το κοινωνικό συμφέρον και την καλύτερη και αποτελεσματικότερη λειτουργία των δομών του δημοσίου. Πρόκειται για ένα νόμο που βάζει τέλος σε καθημερινά προβλήματα και στρεβλώσεις κατά την απονομή των συντάξεων του δημοσίου.

Από την αρχή της κοινοβουλευτικής μου θητείας, τους τελευταίους οκτώ μήνες, γίνομαι αποδέκτης παραπόνων, αφού η περιοχή μου, η Καστοριά, απέχει πεντακόσια πενήντα χιλιόμετρα από την πρωτεύουσα, με συνέπεια οι πολίτες του νομού μου να μην έχουν άμεση πρόσβαση στην κεντρική διοίκηση, γιατί τους κοστίζει ακριβά να ταξιδεύουν στην Αθήνα, για να έχουν ενημέρωση για την πορεία της αίτησης συνταξιοδότησής τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γνωρίζουμε ότι εξαιτίας της μαζικής συνταξιοδότησης δημοσίων υπαλλήλων, σε συνδυασμό με τις διαχρονικές αδυναμίες του κρατικού μηχανισμού, έχουν σωρευτεί πάρα πολλές αιτήσεις συνταξιοδότησης, με αναμονή πολλές φορές και πέραν των δεκαοχτώ μηνών.

Με το ως τώρα ισχύον καθεστώς ελάμβαναν τρεις μισθούς δημοσίου και το υπόλοιπο χρονικό διάστημα ήταν ξεκράταστο. Με την προτεινόμενη ρύθμιση ο υπάλληλος που έχει καταθέσει τα χαρτιά του για συνταξιοδότηση δικαιούται να πάρει το 50% του

βασικού μισθού, το οποίο μάλιστα προσαυξάνεται κατά 10%, φτάνει δηλαδή το 60% για όσους είναι τρίτεκνοι ή ανήκουν σε κάποιες ευπαθείς κοινωνικά ομάδες.

Επίσης, σημαντική είναι η θέσπιση του συγκεκριμένου χρονικού πλαισίου των οκτώ μηνών για την ολοκλήρωση της διαδικασίας έκδοσης της συνταξιοδοτικής πράξης και τη διαδικασία αποστολής της αίτησης προς το Γενικό Λογιστήριο σε δύο μήνες, με παράλληλη πρόβλεψη ανάλογων κυρώσεων για υπαλλήλους οι οποίοι ολιγώρησαν.

Επιτρέψτε μου, κύριε Υπουργέ, σε αυτό το σημείο να κάνω δύο παρατηρήσεις. Πρώτον, θα πρέπει να προβλεφθεί παράταση της προσωρινής σύνταξης πέραν του οχταμήνου, σε περίπτωση που δεν έχει εκδοθεί η συνταξιοδοτική πράξη. Δεύτερον, θα έπρεπε ίσως να εξετάσουμε μία παρεμφερή ρύθμιση για το εφάπαξ και τις επικουρικές συντάξεις, που και για αυτές υπάρχει αναμονή πάνω από ενάμιση χρόνο.

Καινοτόμα είναι, επίσης, η ρύθμιση που προβλέπει την κατά προτεραιότητα εξέταση των περιπτώσεων απονομής σύνταξης στον ή τη σύζυγο και τα τέκνα των αποβιωσάντων εν υπηρεσία υπαλλήλων. Η πρόβλεψη αυτή είναι επιβεβλημένη και κοινωνικά δίκαιη, ιδιαίτερα μετά το θάνατο και του δεύτερου γονέα, όπου κάποια από αυτά τα τέκνα είναι εντελώς απροστάτευτα χωρίς κανέναν οικονομικό πόρο.

Όλες οι ανωτέρω διορθωτικές ρυθμίσεις μαρτυρούν την ευαισθησία της Κυβέρνησης, η οποία έχει επίγνωση, κυρίες και κύριοι, των αυξημένων οικονομικών προβλημάτων που αντιμετωπίζουν οι πολίτες.

Σε αυτό το πλαίσιο είναι και οι ρυθμίσεις για τους ένστολους, που δέχθηκαν μεγάλες περικοπές στις αποδοχές τους. Για την περίπτωση που μετά τη συνταξιοδότησή τους ήθελαν να είναι αυτοαπασχολούμενοι, μέχρι τώρα γινόνταν αναστολή της σύνταξής τους για το ποσό που ήταν πάνω από 990 ευρώ. Με την παρούσα ρύθμιση το ποσό διπλασιάζεται και φτάνει τα 1.980 ευρώ και άρα στην ουσία δεν χάνουν πλέον τη σύνταξή τους.

Πολύ σημαντική παραμένει η πρόβλεψη για τη θεσμοθέτηση απογραφής των δημοσίων υπαλλήλων και των συνταξιούχων ανά πενταετία, η οποία αποτελεί αποτελεσματικό βήμα της δημοσιονομικής εξυγίανσης και κυρίως ελέγχου.

Στο Κεφάλαιο Β' του εν λόγω σχεδίου νόμου προβλέπεται η ρύθμιση της αξιοποίησης των αδρανών καταθετικών λογαριασμών. Έτσι αποδεικνύεται και εμπράκτως ο προσανατολισμός της Κυβέρνησης προς τον εκσυγχρονισμό ενός παρωχημένου νομοθετικού πλαισίου που διέπει τους καταθετικούς λογαριασμούς και διευκολύνει τη χρήση των κεφαλαίων από το ελληνικό δημόσιο προς όφελός του και όχι προς όφελος των τραπεζιών.

Μια άλλη μέριμνα, η οποία επίσης είναι πάρα πολύ σημαντική, είναι η ενδυνάμωση, τόσο στελεχιακά όσο και οργανωτικά, των υπηρεσιών του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους που ασκούν δημοσιονομικούς ελέγχους, με την καθιέρωση Μητρώου Εμπειρογνημόνων και Μητρώου Δημοσιονομικών Ελεγκτών και Ελεγκτών της ΕΔΕΛ. Η δημιουργία μητρώου έχει ως στόχο να μην είναι πάντα ίδιοι οι ελεγκτές, έτσι ώστε να εξασφαλίζεται η διαφάνεια ως προς τον δημοσιονομικό έλεγχο των φορέων αυτών του δημοσίου, αφού θεσπίζεται και όριο θητείας σε αυτές τις υπηρεσίες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με την παρούσα νομοθετική πρωτοβουλία επιδιώκεται η τροποποίηση διατάξεων που αφορούν στη συνταξιοδοτική νομοθεσία του δημοσίου, στους δημοσιονομικούς ελέγχους και στη δημοσιονομική διαχείριση, έχοντας ως επίκεντρο τον πολίτη και κυρίως τον συνταξιούχο και το πώς αυτός θα διευκολύνει την καθημερινότητά του. Η Κυβέρνηση προχωράει με ρεαλισμό, με στέρεα βήματα και κοινωνικά αντανάκλαστα και θεωρώ ότι θα πρέπει το παρόν σχέδιο νόμου να υπερψηφιστεί απ' όλες τις παρατάξεις.

Κύριοι της Αντιπολίτευσης, επιτέλους, ξεφύγετε από τη γνωστή, στείρα αντιπολίτευση. Κάντε και εσείς ένα βήμα για το καλό των Ελλήνων!

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Και εμείς ευχαριστούμε την κ. Αντωνίου.

Το λόγο έχει ο κ. Δημήτρης Γελαλής.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΕΛΑΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Με το παρόν νομοσχέδιο η Κυβέρνηση προσπαθεί να ρυθμίσει την απόδοση της σύνταξης, δηλαδή το πότε θα δοθεί, ποιο θα είναι αυτό το χρονικό διάστημα, ποιο θα είναι το ποσοστό κ.λπ..

Εγώ θα ήθελα να ξεκινήσω με μία πολύ απλή ερώτηση, κύριε Υπουργέ: Η σύνταξη την οποία λαμβάνουν οι συνταξιούχοι τι είναι; Μήπως είναι χρήματα τα οποία δίνουν οι ίδιοι οι συνταξιούχοι όλα τα χρόνια και περιμένουν όταν θα βγουν στη σύνταξη να τα εισπράξουν; Εγώ νομίζω ότι αυτό είναι. Δεν είναι χρήματα του ελληνικού δημοσίου. Δεν είναι χρήματα του Υπουργείου Οικονομικών.

Βέβαια, όταν μπαίνει κάποιος στην αγορά εργασίας, ουσιαστικά υπογράφει μια σύμβαση η οποία λέει ότι «εγώ θα εργάζομαι και είναι υποχρεωμένο το κράτος, επειδή μου παρακρατεί αυτά τα χρήματα, να είναι εντάξει απέναντί μου». Ποιο είναι το πρόβλημα τώρα; Το πρόβλημα είναι ότι όλα αυτά τα χρόνια οι κυβερνήσεις δεν είχαν κάνει τίποτα. Μέσα σε αυτές τις κυβερνήσεις είσατε και εσείς, κύριε Υπουργέ, -όχι προσωπικά, αλλά ως κόμμα- το κόμμα της Νέας Δημοκρατίας και το ΠΑΣΟΚ. Ερχόμαστε μετά από τόσα χρόνια να πούμε στον εργαζόμενο, που εργάζεται τριάντα-τριανταπέντε χρόνια, ότι «εμείς δεν είμαστε σε θέση να σας δώσουμε αυτά που πρέπει. Περιμένετε ένα χρόνο, περιμένετε δυο χρόνια». Στον ιδιωτικό τομέα είναι τρία με τέσσερα χρόνια. Τώρα μιλάμε για 50% προκαταβολή σε οκτάμηνο, το οποίο το πήρατε πίσω -όμως θα το ξαναφέρετε αύριο-μεθαύριο- και βάζετε να επιλέξει ο εργαζόμενος αν θα πρέπει να πάρει αυτά τα οποία δικαιούται. Και γιατί το κάνετε αυτό; Το κάνετε διότι εσείς οι ίδιοι πάλι, οι κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, έχετε καταστρέψει τα ασφαλιστικά ταμεία. Τα εισαγάγατε στο Χρηματιστήριο, κάνατε τα «δομημένα ομόλογα», κάνατε το PSI, με αποτέλεσμα να ερχόμαστε τώρα και να λέμε ότι «ξέρετε, δεν έχουμε χρήματα στα ασφαλιστικά ταμεία».

Στην αιτιολογική έκθεση, βέβαια, το νομοσχέδιο αναφέρει ότι δίνεται η προκαταβολή για να αμβλυνθεί το οικονομικό πρόβλημα των εργαζομένων.

Ποιο οικονομικό πρόβλημα; Είναι 700 ευρώ, αν τα παίρνουν και αυτά. Μειώθηκαν κατά 50% οι μισθοί και οι συντάξεις, δίνετε και άλλο 50% εσείς. Οπότε, 50% στο 50% και είμαστε εντάξει! Με 700 και 800 ευρώ, δηλαδή, θα μπορέσει να ζήσει ο συνταξιούχος την οικογένειά του;

Βέβαια, το πρόβλημα είναι ότι και αυτά τα ποσά ακόμα δεν καταβάλλονται άμεσα. Θα έπρεπε, κύριε Υπουργέ, αν μιλάμε για μία υπηρεσία η οποία έχει ένα συγκεκριμένο σκοπό, μέσα σε έναν ή δύο μήνες να βγάλει τη σύνταξη, για να μπορέσει ο ασφαλισμένος να επιβιώσει.

Έχουμε και κάποια άλλα γεγονότα. Ποια είναι αυτά τα γεγονότα; Στο μεσοπρόθεσμο υπογράψατε για εκατόν πενήντα χιλιάδες απολύσεις μέχρι το 2016. Άρα αυτόματα βλέπουμε...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Πουθενά δεν υπάρχει αυτό.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΕΛΑΛΗΣ: Δεν υπάρχει; Το έχουμε πει επανειλημμένως και είναι μέσα στο μεσοπρόθεσμο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Δεν υπάρχει.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΕΛΑΛΗΣ: Εσείς χαρακτηρίσατε τις συνταξιοδοτήσεις απολύσεις.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Εσείς τις χαρακτηρίσατε τώρα.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΕΛΑΛΗΣ: Εσείς τις χαρακτηρίσατε, κύριε Υπουργέ. Κάνατε αυτόν το χαρακτηρισμό στην επιτροπή. Εάν θέλετε, να δούμε τα Πρακτικά της επιτροπής. Εγώ δεν είπα ότι δεν είναι αυτό το πράγμα. Απλώς και μόνο λέω ότι αυτό που λέτε εσείς ότι είναι συνταξιοδότηση είναι μία βίαιη συνταξιοδότηση.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Εσείς είπατε απόλυση.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΕΛΑΛΗΣ: Εκβιάζετε τους εργαζόμενους να φύγουν από την εργασία τους με οποιονδήποτε τρόπο, με την ανασφάλεια την οποία αισθάνονται. Τους εκβιάζετε κυριολεκτικά και γι' αυτό βλέπετε ότι όλοι σηκώνονται να φύγουν. Φοβούνται για το μέλλον. Αυτή την αβεβαιότητα τη φοβούνται οι εργαζόμενοι. Βλέπετε ότι έχουμε και άξια και ικανά στελέχη, τα οποία μπορούν

να αποδώσουν και, παρ' όλα αυτά, σηκώνονται να φύγουν λόγω αυτής της αβεβαιότητας. Άρα είναι βίαιη συνταξιοδότηση.

Τι έκαναν όλα τα χρόνια η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ; Διόριζαν στο δημόσιο, εκμεταλλεύτηκαν αυτούς τους εργαζόμενους, τους εκβίαζαν πολλές φορές. Υπήρξε δυσλειτουργία στο δημόσιο τομέα και τώρα, αφού η τρόικα είπε ότι πρέπει να απολυθούν, ερχόσαστε και τους απολύετε. Είναι επόμενο να δημιουργηθούν και κοινωνικά και εργασιακά προβλήματα κ.λπ.. Άρα δεν υπάρχει ευαισθησία πάνω σε αυτόν τον τομέα.

Τι υπάρχει; Ονομάζουμε όλους αυτούς που θέλουμε να διώξουμε επίορκους. Τέσσερις χιλιάδες θεωρείτε ότι είναι οι επίορκοι που άμεσα θα απολυθούν. Ο κ. Ρακιντζής τους επίορκους τους υπολογίζει σε δύο χιλιάδες εκατόν σαράντα. Βέβαια, επίορκους ονομάζουμε όποιους θέλουμε, όπως αυτόν που θα βρεθεί με μία φωτογραφία απέναντι στα ΜΑΤ, αυτόν που θα πάρει μέρος σε μία απεργία, αυτόν που θα του κάνουν μία ανώνυμη καταγγελία κ.λπ.. Όλοι αυτοί είναι ο μεγάλος κίνδυνος.

Όταν μιλάμε για επίορκους, εάν είναι πράγματι επίορκος, θα πρέπει να έχει τελεσιδικήσει, που όμως πρέπει να τελεσιδικήσει πολύ άμεσα, τότε βεβαίως και να γίνουν όλες οι διαδικασίες που προβλέπονται από τον εργασιακό κώδικα. Εμείς τι κάνουμε; Τον κρατάμε δύο-τρία χρόνια, με το σκεπτικό ότι δεν μπορούμε να κάνουμε την ΕΔΕ στο χρονικό διάστημα που πρέπει, δεν μπορούμε να κάνουμε τα δικαστήρια στο χρονικό διάστημα που πρέπει.

Αξιολόγηση των πενήντα χιλιάδων υπαλλήλων που θα οδηγηθούν στην αποχώρηση το 2013 και το 2014 πολύ άμεσα δεν έχει γίνει. Δεν ξέρω αν υπάρχει κάποια μελέτη για όλα αυτά, αν υπάρχει μελέτη για το πώς θα λειτουργήσει η Δημόσια Διοίκηση ή αν υπάρχουν οι στόχοι που πρέπει να βάλουμε, αν έχετε βάλει στόχους, αν θα εξυπηρετηθούν αυτοί οι στόχοι ή όχι.

Ούτε κριτήρια αξιολόγησης υπάρχουν. Το μόνο κριτήριο που έχει πει ο Υπουργός κ. Στουρνάρας είναι ότι εμείς έχουμε δημοσίους υπαλλήλους ικανούς, οι οποίοι είναι μεταξύ τριάντα δύο και σαράντα δύο χρόνων. Δηλαδή, το μόνο κριτήριο το οποίο υπάρχει είναι ότι, αν είναι μέσα σε αυτήν την ηλικία, είναι ένας καλός και άξιος υπάλληλος, που μπορεί να γίνει ένα αυριανό στέλεχος. Οι υπόλοιποι, δηλαδή, στον Καϊάδα!

Βεβαίως, πάρα πολλές είναι οι ελλείψεις του προσωπικού σε όλη τη Δημόσια Διοίκηση. Τα έχουμε ξαναπει αυτά τα πράγματα.

Τα παραπάνω που είπα, εάν τα συνδυάσουμε με την ανεργία, τις μειώσεις των εσόδων, τις ασφαλιστικές εισφορές που μειώνονται λόγω της μείωσης των μισθών και λόγω μείωσης των ποσοστών των εργοδοτικών εισφορών, γνωρίζετε πολύ καλά ότι είναι μία βόμβα στα θεμέλια του ασφαλιστικού συστήματος. Γνωρίζετε πολύ καλά ότι εσείς ο ίδιος θα έρθετε μετά από πολύ σύντομο χρονικό διάστημα και θα πείτε «τα ασφαλιστικά ταμεία δεν έχουν χρήματα. Άρα τι να κάνουμε;».

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Σ' ένα λεπτό τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Το πρώτο δίμηνο του 2013 το ΙΚΑ καταγράφει υστέρηση εσόδων 14% και βέβαια πλέον η αναλογία εργαζομένων και συνταξιούχων είναι σε τραγικά επίπεδα. Απέναντι σε αυτά, χθες το βράδυ, από αυτό εδώ το Βήμα ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας θριαμβολογούσε, χαιρόταν κυριολεκτικά, γιατί, όπως είπε, «το κόμμα μας», το κόμμα της Κυβέρνησης, «μείωσε την ύφεση, είχε πρωτογενές πλεόνασμα 520 εκατομμύρια, άρα όλα βαίνουν καλώς».

ΜΑΡΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Δεν είπε αυτό.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΕΛΑΛΗΣ: Αν θέλετε, τα Πρακτικά είναι εδώ.

Όμως ο κ. Βορίδης δεν είπε ότι, όταν θέλουμε να εξετάσουμε μία οικονομία, δεν θα κοιτάξουμε έναν ή δύο δείκτες, αλλά θα κοιτάξουμε συνολικά όλους τους δείκτες. Και για να μιλήσουμε για όλους τους δείκτες, δεν μας είπε τίποτα για το δανεισμό, πόσο είναι αυτήν τη στιγμή, δεν μας είπε πόσο μειώθηκε το ΑΕΠ της χώρας μας, δεν μας είπε για τους ρυθμούς ανάπτυξης, δεν μας είπε για τους ρυθμούς αύξησης της ανεργίας, δεν μας είπε για την αύξηση των αυτοκτονιών, δεν μας είπε για τη φυγή των νέων στο εξωτερικό, δεν μας είπε για την καταρράκωση των εργασιακών σχέσεων και για τις ελαστικές σχέσεις εργασίας.

Και αυτό το οποίο βλέπουμε ποιο είναι; Σήμερα διάβασα στον

Τύπο: «Πληρωμές σε εφημερίες στο ΕΣΥ για το πρώτο τρίμηνο μηδέν, περικοπή 60% του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων και στο 30% οι επιστροφές φόρων και επιχορηγήσεων».

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Δεν θα αναφέρω τίποτα για τους αδρανείς λογαριασμούς. Το μόνο που θα πω είναι ότι τα 5 δισεκατομμύρια τα οποία χρωστάνε οι τράπεζες πρέπει να πάνε στο ελληνικό δημόσιο. Δεν θα πω τίποτα άλλο.

Κλείνοντας, να τονίσω ότι η πολιτική της Κυβέρνησης, όπως είπα και πριν, ωθεί ικανούς υπαλλήλους σε πρόωρη συνταξιοδότηση.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Τα 5 δισεκατομμύρια ποια είναι;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΕΛΑΛΗΣ: Αυτά από τους αδρανείς λογαριασμούς.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Πού το ξέρετε εσείς ότι είναι 5 δισεκατομμύρια;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΑΚΗΣ: Στην έκθεση το λέει.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΕΛΑΛΗΣ: Στην έκθεση μέσα το γράφει, τρία εκατομμύρια λογαριασμοί σε καταθέσεις.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Χρωστάνε 5 δισεκατομμύρια οι τράπεζες;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΕΛΑΛΗΣ: Οι τράπεζες πρέπει να τα αποδώσουν, δεν είναι δικά τους. Νομίζω και το προηγούμενο νομοσχέδιο αλλά και αυτό το οποίο κατεβάζετε, για τους αδρανείς λογαριασμούς, έχει ως σκεπτικό τα χρήματα αυτά των Ελλήνων καταθετών να πάνε στο ελληνικό δημόσιο.

Αυτό ζητάω. Τίποτα άλλο δεν ζητάω, παρά μόνο να εφαρμοστεί είτε τον προηγούμενο είτε τον τωρινό νόμο. Η λύση είναι η αναδιάρθρωση σε μία διαφορετική βάση, ένας σχεδιασμός της Δημόσιας Διοίκησης σε μακροχρόνια βάση, μετεκπαίδευση, αναβάθμιση του προσωπικού και όχι αυτά τα οποία γίνονται σήμερα. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Ο κ. Σαμοΐλης έχει το λόγο.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΣΑΜΟΪΛΗΣ: Κάποιος από τους ομιλητές της Νέας Δημοκρατίας διατύπωσε την άποψη ότι με αυτόν το νόμο θα φύγουν από την αγωνία οι μελλοντικοί συνταξιούχοι για το πότε θα πάρουν τη σύνταξη. Σήμερα δεν έχετε αντιληφθεί όμως, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, ότι η αγωνία των εν δυνάμει συνταξιούχων είναι αν θα πάρουν σύνταξη με την πολιτική που ακολουθείτε.

Διότι το πρώτο τρίμηνο έχουμε υστέρηση εσόδων 818 εκατομμύρια ευρώ, τα οποία προβλέπονται σε επίπεδο έτους να φτάσουν τα 4 δισεκατομμύρια ευρώ. Για απαντήστε μας, κύριε Υπουργέ -διότι αυτό το ερώτημα το κάνετε συχνά και προς τον ΣΥΡΙΖΑ- πού θα βρείτε τα λεφτά.

Πού θα βρείτε τα λεφτά γι' αυτήν την «τρύπα»; Αυτή η «τρύπα» που δημιουργείται, δημιουργείται πάλι στους συνταξιούχους; Είναι βασικό, λοιπόν, θέμα αυτό.

Στο 50% το οποίο θα δίνετε ως προκαταβολή, εννοώ μίας σύνταξης η οποία ήδη έχει μειωθεί κατά 50%, βάζετε μία μαγική ημερομηνία λέγοντας «επί του βασικού μισθού του μισθολογικού κλιμακίου που έφερε ο υπάλληλος κατά τη 31^η Οκτωβρίου του 2011», ημερομηνία κατά την οποία δεν είχαν μπει ακόμα όλα τα επιδόματα στους μισθούς. Άρα το 50% θα είναι ακόμα μικρότερο.

Επίσης, κάποιος εκ των ομιλητών της Νέας Δημοκρατίας είπε ότι όσον αφορά τους αδρανείς καταθετικούς λογαριασμούς, είναι θετική η διάταξη, διότι, λέει, αυτό θα πάει για τις κοινωνικές ανάγκες. Διαβάζω, όμως, στο άρθρο 8 παράγραφος 5, που αφορά στη διαδικασία, όπου λέει το εξής: «Τα πιστωτικά ιδρύματα υποχρεούνται, μέσα στις προθεσμίες σύνταξης του Κρατικού Προϋπολογισμού, να ενημερώνουν το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους για το κατ' εκτίμηση ύψος των αδρανών καταθέσεων που θα μεταφέρουν στο Δημόσιο μέχρι τον Απρίλιο του επόμενου έτους, ώστε τα κονδύλια αυτά να συμπεριληφθούν στο Γενικό Προϋπολογισμό του επόμενου οικονομικού έτους». Δεν λέει εδώ για κοινωνικές ανάγκες.

Πρέπει να θυμίζουμε μερικά πράγματα. Όσον αφορά το πλεόνασμα το οποίο θα έχετε, το πρωτογενές πλεόνασμα που λέτε, που είχαμε και το α' τρίμηνο, γνωρίζουμε πώς το είχαμε αυτό το πρωτογενές πλεόνασμα, δηλαδή από μηδενισμό περίπου του κωδικού των δημοσίων επενδύσεων. Να τα ανοίξετε. Τα έχει ο κ. Σταϊκούρας. Οπότε, με ποιον τρόπο θα γίνει αυτή η ανάπτυξη χωρίς προϋπολογισμό δημοσίων επενδύσεων; Πώς θα γίνει αυτή η ανάπτυξη;

Το πλεόνασμα, λοιπόν, αυτό το πρωτογενές, όπως όλοι γνωρίζουμε κι έχει καταγραφεί σε παλαιότερο νόμο, πηγαίνει στον Ειδικό Λογαριασμό για την Κάλυψη του Χρέους. Δεν πηγαίνει για κοινωνικές ανάγκες, όπως είπε προηγουμένως ο ομιλητής της Νέας Δημοκρατίας. Πηγαίνει για την κάλυψη του χρέους. Άρα να είμαστε ακριβείς για το τι συμβαίνει.

Επίσης, όσον αφορά τους ελεγκτές και τα μητρώα, γίνεται μία προσπάθεια -εγώ θα έλεγα ότι βεβαίως και χρειάζεται να υπάρχουν μητρώα ελεγκτών και θα έπρεπε να είχαν γίνει εδώ και πολλά χρόνια- με αυτόν το νόμο να μπουν ιδιώτες για την αξιολόγηση των δημοσιονομικών ελέγχων, για τη δημοσιονομική διαχείριση. Κι αυτό το θεωρούμε αρνητικό.

Επίσης, στο άρθρο 12, Τήρηση Μητρώων, στην παράγραφο 5 αναφέρονται πέντε σημεία για το ποια θα πρέπει να είναι τα προσόντα των Δημοσιονομικών Ελεγκτών, ποια θα είναι τα κριτήρια κατάταξης, ποια είναι η διαδικασία για την αξιολόγηση, ποιος είναι ο τρόπος κατάρτισης και τήρησης μητρώων, η διαδικασία και τα αρμόδια όργανα. Κι αυτό το αναθέτετε στον Υπουργό Οικονομικών. Θεωρώ ότι αυτό κρύβει αδιαφάνεια και θα έπρεπε από τώρα, σ' αυτό εδώ το νομοσχέδιο, να υπάρχουν όλα αυτά τα κριτήρια καταγεγραμμένα, με διαφάνεια, ώστε να τα γνωρίζουν όλοι οι ενδιαφερόμενοι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Τα έχετε στην τροπολογία από την Παρασκευή.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΣΑΜΟΪΛΗΣ: Ορίστε;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Είναι μέσα στην τροπολογία από την Παρασκευή αυτά τα κριτήρια.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΣΑΜΟΪΛΗΣ: Δεν τα είδα. Να τα δω.

Γενικά, λοιπόν, για το θέμα το οποίο αντιμετωπίζεται μ' αυτό το νομοσχέδιο για τη συνταξιοδότηση, τα δημοσιονομικά και τα διοικητικά, η παρατήρησή μου είναι ότι για τους αδρανείς λογαριασμούς εμείς θα είμαστε θετικοί, εφόσον αυτό ήδη καταγράφεται μέσα στο νομοσχέδιο. Μακάρι να μου πείτε ότι έχει γίνει η τροποποίηση υπέρ των ανέργων και των ασφαλιστικών ταμείων, προκειμένου να είμαστε θετικοί όσον αφορά τους αδρανείς λογαριασμούς, διότι δεν θέλω να μην αυτά τα χρήματα να φεύγουν εκτός χώρας, υπέρ των δανειστών μας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Ευχαριστούμε τον κύριο συνάδελφο.

Κύριες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της Αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και αφού ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, είκοσι έξι μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το Δημοτικό Σχολείο Αγορκήπιου Χανίων.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ο κ. Κυριακάκης έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΥΡΙΑΚΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό το νομοσχέδιο έρχεται τρία χρόνια μετά την εξαγγελία του πρώτου μηνιού, που οδήγησε στη μεγαλύτερη εθνική ταπείνωση που έχει υποστεί η χώρα μας, με την υπαγωγή της σ' ένα καθεστώς υποδούλωσης στην τρόικα, σ' ένα καθεστώς αποικίας. Ενώ η πρόβλεψη στην εξαγγελία του πρώην Πρωθυπουργού κ. Γιώργου Παπανδρέου ήταν ότι το χρέος για το 2013 θα ήταν στο 149% του ΑΕΠ και η ανεργία στο 14,3%, έχουμε ξεφύγει από κάθε έλεγχο, με το χρέος για το 2013 να προβλέπεται πάνω από το 170% του ΑΕΠ, την επίσημη ανεργία σήμερα να είναι στο 27%

και με τα έσοδα του κράτους να καταρρέουν. Δεν πληρώνετε τις οφειλές και τα ληξιπρόθεσμα για να εμφανίζετε δήθεν πρωτογενές πλεόνασμα, για να είστε τα «καλά παιδιά» της Μέρκελ και της τρόικας. Αυτή η πολιτική σας, του «καλού μαθητή», οδηγεί σε καταστροφή την ελληνική κοινωνία. Και οι σοβαρότερες συνέπειές της εμφανίζονται στο χώρο της δημόσιας υγείας.

Σήμερα έχω στα χέρια μου μία μελέτη που δημοσιεύτηκε προχθές από το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης. Είναι μία επιδημιολογική μελέτη για τις συνέπειες στη δημόσια υγεία, η οποία δείχνει τρομερή αύξηση της νοσηρότητας και της θνησιμότητας για μια σειρά από παθήσεις, σε μία κοινωνία όπου υπάρχουν τριάντισι εκατομμύρια άνθρωποι κάτω από το όριο της φτώχειας, ενάμισι εκατομμύριο άνεργοι, περίπου δύο εκατομμύρια ανασφάλιστοι και σε μια κοινωνία όπου οι νέοι άνθρωποι μεταναστεύουν. Σύμφωνα με προχθεσινή ανακοίνωση του Πανεπιστημίου Μακεδονίας, εκατόν είκοσι χιλιάδες επιστήμονες έχουν μεταναστεύσει σε εβδομήντα χώρες του εξωτερικού.

Αυτές είναι, λοιπόν, οι συνέπειες της πολιτικής σας. Και αυτήν την πολιτική δυστυχώς συνεχίζετε!

Θα σταθώ στο θέμα της τροπολογίας που έχουν υπογράψει ο Υπουργός Υγείας και ο Υπουργός Οικονομικών για το θέμα της καταβολής των εφημερίων και των πρόσθετων αμοιβών, εξαιρέσιμων αργιών και νυχτερινών των νοσοκομειακών γιατρών και του πάσης φύσεως προσωπικού στα δημόσια νοσοκομεία.

Είναι γνωστό ότι υπάρχει μία τρομερή καθυστέρηση πολλών μηνών στην καταβολή των πενήνών, ούτως ή άλλως, πρόσθετων αμοιβών και εφημερίων. Χαρακτηριστικά θα πω ότι οι ειδικευόμενοι γιατροί αμείβονται από ένα έως και δυόμισι ευρώ την ώρα τις εφημερίες τους, ένας επιμελητής Α' από δυόμισι έως τριάντισι ευρώ τις αργίες και τα Σαββατοκύριακα και οι διευθυντές από τρία έως τεσσαράμισι ευρώ.

Αυτές είναι οι αμοιβές των εφημερίων, για να έχουμε κι εμείς και ο κόσμος που μας ακούει μια επίγνωση του τι ακριβώς ζητάνε οι ιατροί. Παρ' όλα αυτά, παρά τα μικρά ποσά που πληρώνονται, λόγω διαφόρων γραφειοκρατικών, θεσμικών, ζητημάτων αδυνατείτε -ή δεν θέλετε- κι αυτές να τις καταβάλετε.

Κύριε Υπουργέ, κύριοι συνάδελφοι, όταν φτάνουμε στο σημείο να πρέπει να νομοθετούμε άρθρα, διατάξεις, τροπολογίες για δεδουλευμένα, νομίζω ότι αυτό δείχνει -αν μη τι άλλο- την αποτυχία -ή είναι κομμάτι της αποτυχίας- του κράτους και του κρατικού μηχανισμού. Αυτό το χρεώνεστε εσείς, βέβαια, και οι προηγούμενες κυβερνήσεις.

Έρχεται, λοιπόν, η τροπολογία να καλύψει από τον Οκτώβριο μέχρι και σήμερα τις οφειλές σε ιατρούς, σε εφημερίες και στο λοιπό προσωπικό.

Γι' αυτό φέρνουμε επί της τροπολογίας αυτής μια πρόταση -την οποία έχουμε καταθέσει σαν προτεινόμενη τροπολογία και προσθήκη- να επεκταθεί η καταβολή και στις υπόλοιπες οφειλές, οι οποίες είναι τεσσάρων ειδών, εκτός απ' αυτές του Οκτώβριου μέχρι σήμερα.

Πρώτον, αφορά δεδουλευμένες εφημερίες νοσοκομειακών ιατρών του Νοσοκομείου Σερρών, που είναι απλήρωτοι από τον Αύγουστο του 2012 μέχρι σήμερα, των ιατρών του Νοσοκομείου «Η Σωτηρία» για τον Ιούνιο και Ιούλιο του 2012.

Δεύτερον, αφορά τους ειδικευόμενους του πρώην 1^{ου} Νοσοκομείου ΙΚΑ και νυν παραρτήματος των Νοσοκομείων «Σισμανόγλειο» και «Άγιοι Ανάργυροι», οι οποίοι, μετά το κλείσιμό του κύριε Υπουργέ, είναι απλήρωτοι από το Γενάρη του 2012 -για εννιά μήνες μέσα στο 2012 καθώς και για τρεις μήνες του 2013- παρ' ότι εγκρίθηκε για τους συγκεκριμένους ειδικευόμενους, για τις συγκεκριμένες εφημερίες κονδύλι της τάξεως του 1.750.000 ευρώ από το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους -στις 19 Δεκεμβρίου- το οποίο ποτέ δεν πήγε γι' αυτόν το σκοπό. Πληροφορίες λένε ότι πήγε προς άλλα οφειλόμενα, σε άλλη κατηγορία επαγγελματιών.

Τρίτον, είναι οι δεδουλευμένες εφημερίες - υπόλοιπα λόγω οριζόντιων περικοπών από τις τακτικές εφημερίες όλων των ιατρών σε όλα τα νοσοκομεία για τους πέντε από τους επτά πρώτους μήνες του 2012.

Τέλος, είναι για τα περισσότερα νοσοκομεία και οι πρόσθετες εφημερίες από τον Αύγουστο του 2012 έως σήμερα. Κι εκτός απ'

τις εφημερίες των ιατρών, είναι και οι αμοιβές του λοιπού προσωπικού, που πάλι φτάνουν μέχρι και τον Γενάρη του 2012.

Σήμερα στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων θίξαμε το ζήτημα. Η απάντηση του Υπουργού Υγείας είναι ότι καταγράφουμε αυτήν τη στιγμή το πόσο είναι αυτές οι οφειλές. Εμείς γνωρίζουμε πολύ καλά ότι σε καθεμία από αυτές τις οφειλές υπάρχει συγκεκριμένο αίτημα από τη μεριά των ιατρών και των εργαζομένων. Είμαστε βέβαιοι ότι οι Υπηρεσίες σας γνωρίζουν πόσο ακριβώς είναι αυτές. Σας καλούμε, λοιπόν, να προβείτε και στην εξόφληση αυτών των ποσών.

Όσον αφορά το ζήτημα των εφημεριών. Δεν είναι μόνο το οικονομικό μέρος, διότι οι εφημερίες είναι εκ του νόμου υποχρεωτικές. Δεν είναι ένα συμπλήρωμα του μισθού, των αποδοχών των ιατρών. Είναι πολύτιμες για την κοινωνία. Γι' αυτό σε κάθε νοσοκομείο, σε όλο τον κόσμο, υπάρχουν υποχρεωτικές εφημερίες.

Υπάρχει ένα μείζον θεσμικό πρόβλημα, για το οποίο ο Υπουργός Υγείας δεσμεύτηκε να φέρει στη Βουλή αυτήν την επεξεργασία. Το θεσμικό αυτό πρόβλημα το συζητήσαμε σήμερα στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων. Πάνω σ' αυτό έχουμε καταθέσει μία συγκεκριμένη τροπολογία η οποία δεν έχει κανένα δημοσιονομικό κόστος, εκτός αν συνυπολογίσουμε στο κόστος και τη συνειδητή καθυστέρηση που κάνετε για να εξοφλήσετε ληξιπρόθεσμες οφειλές, για να εμφανιστεί -όπως είπαμε- δήθεν πρωτογενές πλεόνασμα. Αφορά την επαναφορά του εδαφίου Β', της παραγράφου 1, του άρθρου 4, του ν. 3868/2010 που έλεγε:

Η καταβολή της αποζημίωσης για τις εφημερίες ιατρών και τις πρόσθετες αμοιβές προσωπικού να πραγματοποιούνται μηνιαίως με ξεχωριστή μισθολογική κατάσταση τον επόμενο μήνα από την εκτέλεσή τους, με την επιβάρυνση του κρατικού προϋπολογισμού.

Να μη γίνεται, δηλαδή, με τη διαδικασία που ισχύει από το φθινόπωρο του 2011, που ανέτρεψε αυτόν τον νόμο του 2010.

Επανεφερε ένα δαιδαλώδες σύστημα μέσα από δεκατέσσερα βήματα, κύριε Υπουργέ. Απαιτούνται τουλάχιστον δυο με τρεις μήνες για να φτάσουν τα χρήματα στους γιατρούς, αφού περάσουν από την Κεντρική Υπηρεσία Δημοσιονομικού Ελέγχου των νομών στα νοσοκομεία και γυρίσουν στις υπηρεσίες. Είναι κουραστικό να σας το περιγράψω όλο αυτό. Αναγνωρίζετε, φαντάζομαι, ότι είναι δαιδαλώδες. Δεν έχει νόημα όσον αφορά στον έλεγχο, διότι τα κονδύλια των εφημεριών είναι συγκεκριμένα. Δεν τίθεται θέμα υπέρβασης αυτών των κονδυλίων ούτως ή άλλως. Πρόπερσι, επί καθεστώτος μνημονίου, πληρώνονταν με απλό τρόπο.

Σας ζητάμε, λοιπόν, να υιοθετήσετε αυτήν την τροπολογία, ώστε να καταβάλλονται από τον επόμενο μήνα οι εφημερίες, όπως γινόταν μέχρι πρότερου. Είναι σημαντικό, διότι είναι ζήτημα αξιοπρέπειας των λειτουργών Υγείας, όταν μέσα σ' αυτό το σύστημα της πλήρους απαξίωσης της δουλειάς τους -που έχει καταστεί επικίνδυνη, όχι μόνο για την υγεία των ασθενών, αλλά και για την υγεία του προσωπικού και των γιατρών- δεν παίρνουν ούτε αυτά τα ελάχιστα που δικαιούνται.

Θεωρούμε, λοιπόν, όχι απλώς δίκαιο, αλλά και επιβεβλημένο, να υιοθετήσετε αυτήν την τροπολογία, για την οποία στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων σήμερα εκδηλώθηκε και συμφωνία απ' όλες τις πτέρυγες και τα κόμματα της Βουλής.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Η Φθιτίδα έχει την τιμητική της.

Η κ. Μακρή έχει το λόγο.

ΕΛΕΝΗ ΜΑΚΡΗ-ΘΕΟΔΩΡΟΥ: Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει γίνει λεκτικό στερεότυπο πλέον να αναφερόμαστε όλοι στην κρίση. Ενώ όλοι συμφωνούμε στην καταγραφή της, μας χωρίζει μια άβυσσος στην αντιμετώπισή της.

Ο σχεδιασμός οικονομικής στρατηγικής για την έξοδο της Ελλάδας από την κρίση χρέους και από την οικονομική και κοινωνική κρίση πρέπει να στηρίζεται σε ρεαλιστικές παραδοχές αναφορικά με τις ιδιαιτερότητες του ελληνικού μοντέλου της οικονομίας. Οι οικονομικές πολιτικές των τελευταίων δεκαετιών την έχουν οδηγήσει σε αυτό που σήμερα όλοι βιώνουμε.

Εναλλακτική ρεαλιστική πρόταση, με βάση τα συγκεκριμένα

οικονομικά στοιχεία, οι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης δεν μας έχουν καταθέσει. Μόνο η άρνησή τους υπάρχει σε κάθε σχέδιο νόμου που φέρνει η Κυβέρνηση, αναζητώντας παντού δράκους, «αν» και «εφόσον». Κάθε νομοσχέδιο το χαρακτηρίζουν αντισυνταγματικό, αντισυνταγματικό, αντιλαϊκό, αντεθνικό, καθετί «αντί» τέλος πάντων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στηρίζουμε αυτήν την προσπάθεια που γίνεται, έχοντας συνείδηση ότι η χώρα μπορεί να αναγεννηθεί. Έχει και τις δυνατότητες και τα πλεονεκτήματα. Απαιτείται, όμως, να νομοθετηθούν και να εφαρμοστούν με συνέπεια σημαντικές μεταρρυθμίσεις. Πολλές είναι δύσκολες. Συμφωνώ. Η κοινωνία βρίσκεται στα όρια της έκρηξης. Και ακριβώς γι' αυτό χρειάζεται να δοθούν ανάσες, να διορθωθούν παθογένειες, να συμπληρωθούν ελλείψεις, τις οποίες τις βλέπουμε, τις καταγράφουμε, τις αναγνωρίζουμε. Δηλαδή, τι προτείνετε; Να μη δοθεί καμμία λύση;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρωταρχική συνθήκη για να στραφούμε στην ανάπτυξη είναι η δημοσιονομική σταθεροποίηση. Χωρίς αυτήν ο εγχώριος τραπεζικός τομέας θα συνεχίσει να αντιμετωπίζει προβλήματα ρευστότητας, ενώ ο ξένος τραπεζικός τομέας και γενικά οι πηγές χρηματοδότησης παραγωγικών επενδύσεων θα συνεχίσουν να αποφεύγουν την Ελλάδα. Οι επενδύσεις θα ανεβάσουν την απασχόληση και το εισόδημα. Με άλλα λόγια, πρέπει να αυξηθεί η παραγωγικότητα.

Προς την κατεύθυνση αυτήν και μακριά από προσεγγίσεις άκρατου κρατικού παρεμβατισμού κινούνται και οι πρωτοβουλίες που έχουν προωθηθεί από την ελληνική Κυβέρνηση για τη διατήρηση των θετικών ρυθμών οικονομικής μεγέθυνσης και τη θωράκιση της απασχόλησης, την ενίσχυση της κεφαλαιακής επάρκειας των τραπεζών, την εγγύηση των καταθέσεων, την προστασία των δανειοληπτών και την ενίσχυση της ρευστότητας στην οικονομία.

Σε αυτήν ακριβώς την κατεύθυνση, με τη νομοθετική πρωτοβουλία του Υπουργείου, επιδιώκεται η τροποποίηση και ο εμπλουτισμός των διατάξεων που αφορούν τη συνταξιοδοτική νομοθεσία του δημοσίου, τους δημοσιονομικούς ελέγχους και τη δημοσιονομική διαχείριση, καθώς και το πλαίσιο των αδρανών καταθέσεων. Είναι μια πρωτοβουλία με βασικό στόχο να ανακουφίσει κάποιες κοινωνικές ομάδες αλλά και να εξορθολογήσει τη λειτουργία του δημοσίου.

Η ανάγκη αντιμετώπισης των υφιστάμενων δυσλειτουργιών του κράτους καθώς και των προβλημάτων στις σχέσεις του τελευταίου με τους πολίτες κατέστησε επιτακτική την ανάγκη αναθεώρησης της ισχύουσας νομοθεσίας.

Θεοπίεται η προκαταβολή ποσού σύνταξης για τους αναχωρούντες υπαλλήλους του δημοσίου και τους στρατιωτικούς, προκειμένου να αμβλυνθούν τα οικονομικά προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι συγκεκριμένες κατηγορίες συνταξιούχων, λόγω των ενδεχόμενων καθυστερήσεων της απονομής της σύνταξής τους.

Τώρα, λοιπόν, με το που βγαίνει κάποιος στη σύνταξη, παίρνει το 50% του βασικού μισθού του. Είναι μια καινοτομία, η οποία αποδεικνύει την ευαισθησία της Κυβέρνησης και την αποτελεσματικότητα του Υπουργείου.

Επιπλέον, στο συγκεκριμένο σχέδιο νόμου υπάρχει το ανώτατο χρονικό όριο των οκτώ μηνών, μέσα στο οποίο πρέπει οι υπηρεσίες του δημοσίου να ολοκληρώσουν τη διαδικασία συνταξιοδότησης, δηλαδή να πληρώσουν τις συντάξεις των δικαιούχων.

Άκουσα με πολύ θετική αύρα αυτό που είπατε, κύριε Υπουργέ, για μια πλατφόρμα ηλεκτρονική παρακολούθησης και ενημέρωσης των συντάξεων. Αυτό πρέπει να γίνει οπωσδήποτε, γιατί ξέρετε πολύ καλά –το ξέρετε και ο ίδιος– ότι συρρέουν από όλη την Ελλάδα και από τη Φθιώτιδα, την κοινή μας εκλογική περιφέρεια, άνθρωποι οι οποίοι θέλουν να ενημερωθούν για τη διαδικασία και πού βρίσκονται ακριβώς οι συντάξεις τους. Φανταστείτε ανθρώπους οι οποίοι δεν έχουν την τύχη να μένουν στη Φθιώτιδα και είναι πολύ πιο μακριά, πόσο πιο επιβαρυντικό οικονομικά είναι γι' αυτούς.

Επίσης, επικαιροποιείται και συγκεκριμενοποιείται το νομοθετικό πλαίσιο που διέπει το καθεστώς των αδρανών τραπεζικών λογαριασμών. Οι τράπεζες δεν ήταν υποχρεωμένες να ειδοποι-

ούν τους δικαιούχους των λογαριασμών αυτών. Περνούσαν τα είκοσι χρόνια και ουδέποτε είχε ειδοποιηθεί ο δικαιούχος του λογαριασμού. Τώρα, εκτός του ότι θεσμοθετείται η απαραίτητη –τουλάχιστον τρεις φορές– ενημέρωση, καταργείται και η δεκαετής παραγραφή, η οποία ίσχυε για τα δικαιώματα του δημοσίου ως προς τους λογαριασμούς.

Με βάση, λοιπόν, τις διατάξεις του σχεδίου νόμου, τα χρήματα θα μπορούν ανά έτος να περιέρχονται σε συγκεκριμένο λογαριασμό του δημοσίου, σε συγκεκριμένο κωδικό, έτσι ώστε να γνωρίζει το δημόσιο ποια είναι τα ποσά αυτά και με αυτόν τον τρόπο να μπορεί και να τα αξιοποιήσει ορθολογικά το κράτος.

Προβλέπεται η ενίσχυση της Νομικής Υπηρεσίας του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων από ιδιώτες δικηγόρους εν όψει και της μείωσης του προσωπικού του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους. Έτσι, λοιπόν, θα μπορούν να διορίζονται από το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων δικηγόροι, ειδικά εάν πρόκειται για δίκες μακριά από την Αθήνα, από τους οικείους δικηγορικούς συλλόγους, ώστε να μην υπάρχει ερημοδικία, να ενισχύονται οι τοπικοί δικηγορικοί σύλλογοι και το κράτος φυσικά να περιορίζει τα έξοδα από τις δαπάνες μετακίνησης.

Είναι πραγματικά λυπηρό να μην υπάρχει συναίνεση σε αυτά, τα οποία είναι λογικά, απαραίτητα και αυτονόητα. Η οικονομική κρίση απαιτεί υπεύθυνη διαχείριση και σχέδιο. Ακόμη και αν το χρέος της Ελλάδας με ένα μαγικό τρόπο εξαφανιζόταν, τέτοιου είδους μεταρρυθμίσεις πάλι θα ήταν απαραίτητες, γιατί, σε διαφορετική περίπτωση, πάλι θα ξαναγυρίζαμε στα ίδια και θα δημιουργούνταν νέα προβλήματα.

Θα θεωρούσα δικαιολογημένο να υπάρχει από τη μεριά σας, όπως και από μια μερίδα του λαού, η αβεβαιότητα για το αν η Ελλάδα θα καταφέρει να ξεπεράσει την κρίση. Θα γίνω ακόμη πιο συγκεκριμένη, να δικαιολογήσω ως ένα σημείο και τις αμφιβολίες σας για το πώς θα συμβάλουν οι μεταρρυθμίσεις της Κυβέρνησης στην επίτευξη αυτού του σκοπού.

Όμως, δεν μπορώ να δικαιολογήσω την ολική άρνηση που σας διακατέχει στο να συμφωνήσετε σε αυτά που διευκολύνουν τον πολίτη, που βελτιώνουν την καθημερινότητά του, που δημιουργούν έσοδα για το κράτος, χωρίς να θίγεται κανένας, έσοδα τα οποία στα χρόνια της πλαστής μας ευημερίας ήταν απαξιωμένα, ξεχασμένα, αναξιοποίητα, δώρο στους τραπεζίτες, τους οποίους αντιμάχεστε. Και τελικά δεν μπορώ να καταλάβω, γιατί δεν μπορείτε να παρακολουθήσω τη λογική σας: Είστε υπέρ του λαού ή των τραπεζιτών;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ιστορία μας έχει αποδείξει πως κάθε οικονομική κρίση έχει το δικό της οικονομικό κύκλο. Και δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι μπορεί να έχει και ευκαιρίες και μπορεί να δημιουργήσει προϋποθέσεις για μια καλύτερη ανάπτυξη και να διαμορφώσει συναίνεση για την αντιμετώπιση χρόνιων προβλημάτων.

Η εποικοδομητική κριτική και η συνετή αντιπολίτευση λειτουργεί βελτιωτικά προς όφελος των πολιτών και της χώρας. Η στείρα αντιπαράθεση το μόνο που προσφέρει είναι θεαματικές λογομαχίες. Αν αυτό επιζητείτε, τότε το έχετε καταφέρει. Αλλά ο κόσμος –δυστυχώς για σας– περιμένει λύσεις, προτάσεις και όχι ερασιτεχνικές παραστάσεις νεοσύστατων θιάσων.

Προφανώς στηρίζω το σχέδιο νόμου, κύριε Υπουργέ. Συνεχίστε την προσπάθεια σας. Και σας παρακαλώ να δείτε με ιδιαίτερη ευαισθησία κάποιες τροπολογίες. Μία απ' αυτές αφορά και την παροχή επιδόματος σε ανθρώπους που έχουν τη γονική μέριμνα τέκνων, ορφανών ή εγκαταλελειμμένων.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Κι εμείς ευχαριστούμε για τη συνέπεια.

Ο κ. Βλαχογιάννης έχει το λόγο.

ΗΛΙΑΣ ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη ζωή και στην πολιτική τα πιο δύσκολα πράγματα είναι τα αυτονόητα απ' ό,τι φαίνεται. Όλοι έλεγαν, γιατί να υπάρχει κενό μεταξύ μισθοδοσίας στην ενέργεια και συνταξιοδότησης. Και δεν το λμούσε κανείς να πάρει μία πρωτοβουλία που είναι τόσο απλή, τόσο εύκολη, τόσο αποδεκτή από τους πολίτες, η οποία και να λύνει ένα

βασικό πρόβλημα επιβίωσης για τους ανθρώπους που μεταβαίνουν από την ενέργεια στη σύνταξη, αλλά χωρίς στην ουσία σύνταξη. Αρκεί μία απλή κίνηση της Κυβέρνησης, του Υπουργού και του Πρωθυπουργού να δώσει μία λύση, μία ανάσα, σε αυτούς τους ανθρώπους.

Τελικά δεν χρειάζεται ο πολιτικός να λέει μόνο μεγάλα λόγια. Χρειάζεται να κάνει έργα. Από τα έργα πρέπει να κρινόμαστε. Και αυτή η Κυβέρνηση πραγματικά κρίνεται από το τόσο ουσιαστικό και τόσο σημαντικό έργο, το οποίο επιτελεί υπό τόσο αντίξοες συνθήκες, όπως είναι οι σημερινές που όλοι αναγνωρίζουμε.

Είναι πολύ θετικό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι μέσω αυτού του νομοσχεδίου επιλύονται σημαντικά προβλήματα, που έχουν σχέση με το συνταξιοδοτικό καθεστώς των συμπολιτών μας. Είναι πολύ σημαντική η ρύθμιση για τους αδρανείς τραπεζικούς λογαριασμούς, τους «ορφανούς», τους «αδέσποτους» λογαριασμούς, που τώρα θα περιέρχονται στο κράτος, αλλά δεν θα αποτελούν μέρος του κρατικού προϋπολογισμού, θα κατευθυνθούν στις αδύναμες κοινωνικές ομάδες.

Είναι σημαντικές οι πρωτοβουλίες, κύριε Υπουργέ, για το δικαίωμα απασχόλησης στους συνταξιούχους στρατιωτικούς. Η ευαισθησία που έχετε κι έχουμε όλοι μάς οδηγεί να κάνουμε σωστά πράγματα, παρά την οικονομική κρίση.

Είναι σημαντική η τροπολογία την οποία θα κάνετε δεκτή, σε ό,τι αφορά τα πάγια χορηγήματα για τους απασχολούμενους στην καθαριότητα στις εφορίες και στο Υπουργείο Οικονομικών. Είμαι βέβαιος ότι θα εξετάσετε με θετική διάθεση και την πρόταση που σας κάναμε να συμπεριληφθούν σε αυτήν την ρύθμιση και οι καθαρίστριες των πρώην νομαρχιών, που αμείβονται με πάγια χορηγήματα. Μιλάμε για φτωχές γυναίκες που αμείβονται με 100, 150, το πολύ 200 ευρώ το μήνα και προϋπήρχαν -ακούγεται, δηλαδή, εδώ και πολλά χρόνια αυτό το τόσο σημαντικό έργο- χρήματα που πληρώνει η τοπική αυτοδιοίκηση από το δικό της προϋπολογισμό. Δυστυχώς, όμως, η Υπηρεσία Δημοσιονομικού Ελέγχου δεν εγκρίνει τη σχετική δαπάνη.

Πιστεύω ότι θα βρείτε τώρα λύση μέσω αυτής της νομοθετικής πρωτοβουλίας, όπως βρήκατε λύση με την παρέμβασή σας και πριν από δύο μήνες και μπόρεσαν και πληρώθηκαν αυτές οι γυναίκες, που ήταν απλήρωτες επί δέκα μήνες. Είναι πάρα πολύ σημαντικό. Είναι τόσο μικρό αλλά τόσο σπουδαίο για την επιβίωση αυτών των γυναικών.

Οι Υπηρεσίες Δημοσιονομικού Ελέγχου, κύριε Υπουργέ, θα πρέπει, πέρα από την ταχύτερη εξέταση όλων των υποθέσεων και την ταχύτερη λήψη των αποφάσεων, να δούμε κατά πόσο πρέπει να εξετάζουν μόνο τη νομιμότητα των ενεργειών και των πράξεων, όπως προβλέπεται εκ του Συντάγματος και εκ των νόμων ή αν έχουν και το δικαίωμα να εξετάζουν και τη σκοπιμότητα αυτής της δαπάνης την οποία εγκρίνουν. Γιατί αυτό αντιβαίνει στην αρχή της αυτονομίας της τοπικής κοινωνίας, που εκφράζεται μέσω των περιφερειακών και δημοτικών συμβουλίων, τα οποία παίρνουν συγκεκριμένες αποφάσεις προς μία συγκεκριμένη κατεύθυνση, με τη δική τους πάντα λογική και τα δικά τους κριτήρια για τα τοπικά πράγματα, να έρχεται ο επίτροπος και να λέει ότι «αυτήν τη δαπάνη, αν και είναι καθ' όλα νόμιμη, δεν την εγκρίνω».

Είναι τέτοια προβλήματα που προκαλούν δυσλειτουργίες στο θεσμό της τοπικής αυτοδιοίκησης και θα πρέπει να τα δείτε.

Είναι θετική η διάταξη για το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο. Αντιμετωπίζει ένα υπαρκτό πρόβλημα για μια κατηγορία εργαζομένων, οι οποίοι είχαν ένα συγκεκριμένο καθεστώς ασφάλισης και τώρα αντιμετωπίζουν ένα άλλο.

Ολοκληρώνοντας, θέλω να αναφερθώ σε τρία ζητήματα. Το πρώτο θέμα αφορά την ανασφάλιστη εργασία, που δεν είναι άμεσα αυτού του νομοσχεδίου, αλλά συναρτάται γενικότερα με την απασχόληση. Όλο ξέρουμε ότι η ανασφάλιστη εργασία υπερβαίνει το 30% του εργατικού δυναμικού που απασχολείται και δηλώνει ταυτόχρονα άνεργο και πάει στο ταμείο ανεργίας.

Αυτό τι σημαίνει; Σημαίνει ότι δεν γίνονται εντατικοί έλεγχοι. Και δεν γίνονται εντατικοί έλεγχοι γιατί δεν υπάρχει το ανάλογο προσωπικό. Είναι πολύ θετικό ότι και το Υπουργείο Δημοσίας Τάξης θα απασχολείται πλέον με την ανασφάλιστη εργασία. Πιστεύω ότι με την κινητικότητα θα πρέπει να ενισχυθούν οι υπη-

ρσίες εκείνες, όπως οι επιθεωρήσεις εργασίας, έτσι ώστε να καταπολεμηθεί η μαύρη εργασία. Είναι διπλό «έγκλημα» να απασχολείται κανείς χωρίς ασφάλιση και να παίρνει τη θέση εργασίας ενός άλλου που επιθυμεί να εργαστεί και έχει ίσως περισσότερη ανάγκη.

Αυτό δεν έχει σχέση μόνο με τους αλλοδαπούς, έχει και με τους ημεδαπούς. Και οι ημεδαποί απασχολούνται χωρίς ασφάλιση. Για δε τους αλλοδαπούς, επειδή οι αλλοδαποί έρχονται εδώ γιατί κάποιος τους προσφέρει στέγη, τους προσφέρει φιλοξενία και εργασία, θα πρέπει οι κυρώσεις για τους εργοδότες να είναι πάρα πολύ αυστηρές, κάτι που στο παρελθόν είχαμε κάνει με ένα σχέδιο, στο οποίο υπήρξε συντάκτης, το ν.1975/91. Δυστυχώς όμως αυτές οι διατάξεις στην πορεία έγιναν πιο ελαστικές.

Το δεύτερο θέμα είναι για τη μαύρη επέτειο του διαγγέλματος του Καστελλορίζου. Θα πρέπει να μας κάνει σοφότερους αυτό που έγινε πριν από τρία χρόνια, ότι έφτασε και η Ελλάδα -από μια σωρεία λαθών- στο μνημόνιο και τώρα αυτή η Κυβέρνηση προσπαθεί να πάρει όλα εκείνα τα μέτρα έτσι ώστε τέτοιες θλιβερές επέτειοι να μην ξανασυμβούν στο μέλλον. Είμαι βέβαιος ότι αυτή η Κυβέρνηση κάνει τα αδύνατα δυνατά, ώστε να θωρακίσει θεσμικά και οικονομικά τη χώρα, για να αντιμετωπίσει την όποια επόμενη κρίση από μια θέση πιο δυνατή, πιο ισχυρή.

Το τελευταίο αφορά τις γερμανικές αποζημιώσεις. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, σήμερα σε αυτήν την Αίθουσα έγινε απόλυτα κατανοητό ότι όλες οι πτέρυγες στηρίζουν τα νόμιμα δικαιώματα που έχει η Ελλάδα να διεκδικήσει τις γερμανικές επανορθώσεις, που είναι το κατοχικό δάνειο, τις ζημιές στις υποδομές και τις αποζημιώσεις στα θύματα. Δεν υπάρχουν πατριώτες και προδότες. Υπάρχουν άνθρωποι που δουλεύουν με μεθοδικότητα, με τεκμηρίωση, με συναίνεση. Και κυρίως υπάρχει, όπως δηλώθηκε, στον ανώτερο δυνατό βαθμό σε αυτήν την Αίθουσα, η βούληση από όλες τις πτέρυγες να προχωρήσουμε μεθοδικά, να διεκδικήσουμε αυτά που μπορούμε να διεκδικήσουμε χωρίς κορόνες, χωρίς αφορισμούς.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Το λόγο έχει ο κ. Βασίλης Κικιλίας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΙΚΙΛΙΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, όποιος ακόμα κυκλοφορεί έξω στο δρόμο αντιλαμβάνεται και την πραγματικότητα. Ποια είναι η αχίλλειος πτέρνα της κοινωνίας μας; Ποιες είναι οι αδύναμες ομάδες κοινωνικά του πληθυσμού; Είναι σίγουρα αυτοί οι οποίοι δεν μπορούν να στηρίξουν και να φροντίσουν μόνοι τους τον εαυτό τους, τα νήπια, τα παιδιά, οι ανήλικοι, η τρίτη ηλικία και η τέταρτη ηλικία πλέον. Δυστυχώς, γι' αυτό έχουμε ως πληθυσμός. Αυτούς τους ανθρώπους, λοιπόν, πρέπει να τους φροντίζουμε, πρέπει να τους στηρίζουμε.

Εάν δε πάμε σε κάποιον ο οποίος από την ενεργό μάχη περίοδο της ζωής του -μετά από σαράντα, σαράντα δύο χρόνια σκληρής εργασίας- περνάει στη συνταξιοδότηση και του πούμε ότι πρέπει να υποστεί τη βάσανο πέντε ή έξι μηνών ή ενός έτους ή δύο ετών, προκειμένου να λάβει τη μειωμένη σύνταξή του, νομίζω ότι πρόκειται περί βασανιστηρίου και μεγάλης αδικίας.

Άρα συζητάμε το προφανές. Άρα καθετί διαφορετικό είναι και κινείται στο επίπεδο της μικροπολιτικής, των πρόσκαιρων επικοινωνιακών και πολιτικών κερδών.

Αυτά είναι πράγματα τα οποία θα έπρεπε να έχουν ενταφιαστεί στη Μεταπολίτευση και δυστυχώς, σαν αρρώστιες παιδικές, τα κουβαλάμε ακόμα και σήμερα.

Άρα δεν τίθεται θέμα αν είναι προς τη σωστή κατεύθυνση το νομοσχέδιο ή όχι. Αντιθέτως θα έπρεπε, θεωρώ, να ειπωθεί επί τελους και προς την ηγεσία του Υπουργείου Οικονομικών και προς εσάς που σήμερα την εκπροσωπείτε ένα «μπράβο», γιατί, κακά τα ψέματα, είστε ο εύκολος στόχος. Αυτή είναι η πραγματικότητα και αυτή είναι η αλήθεια. Τυφλοί, κουτσοί στον Άγιο Παντελεήμονα. Πυροβολούμε το Υπουργείο Οικονομικών εύκολα, λαϊκίστικα, γιατί αρέσει και στον κόσμο, κάνει και εντύπωση και μας χτυπάνε και την πλάτη έξω.

Αναρωτιέμαι, όμως, είναι αυτή η πραγματικότητα; Είναι στιγμιαία η ευθύνη; Αλήθεια μη δενίζει ο χρόνος το 2013 ή το 2012;

Δεν έχει παρελθόν ο κοινοβουλευτισμός, η διοίκηση στην Ελλάδα; Αλήθεια, αναρωτιέμαι -και σταματάω εδώ- αυτοί οι οποίοι διοικήσαμε δεν έχουμε ευθύνη; Ή, τέλος πάντων, δεν υπάρχει πολιτικός αλτρουισμός ή αξιοπρέπεια ή αρχές για να αναγνωρίσουμε αυτήν την ευθύνη, πριν, ελαφρά τη καρδία, ασκήσουμε κριτική σ' αυτούς οι οποίοι σήμερα σε ετερόδοξες εποχές και καιρούς αναλαμβάνουν έναν άχαρο ρόλο;

Εγώ δέχομαι ειλικρινώς ότι γίνονται και λάθη, όχι ένα και δύο, αλλά εκατόν είκοσι δύο. Αλλά γίνεται μία πολύ σοβαρή προσπάθεια σε πολύ δύσκολες εποχές. Και εγώ αυτήν την προσπάθεια την οποία γίνεται τη σέβομαι. Είμαι εδώ για να ασκήσω κοινοβουλευτικό έλεγχο, αλλά σέβομαι την προσπάθεια. Αναρωτιέμαι αν όλοι κάνουν την αυτοκριτική τους πριν από την κριτική.

Θα ήθελα όμως να προσθέσω δύο πράγματα επί των άρθρων στο νομοσχέδιο.

Το ένα έχει να κάνει με το άλλο μισό των εργαζομένων, στον ιδιωτικό τομέα. Νομίζω ότι η τελευταία παρέμβαση που έγινε απ' αυτήν τη Βουλή ήταν με το νομοσχέδιο Κουτρουμάνη, αν δεν κάνω λάθος, το οποίο έδωσε τη δυνατότητα σε κάποιους, οι οποίοι ήθελαν να προλάβουν να έρθουν νωρίτερα στη συνταξιοδότηση ή να μην περιμένουν αυτά τα ένα-δύο χρόνια, να λάβουν το 80% μίας πρόσκαιρης σύνταξης και μετά, όταν γίνει η εκκαθάριση, να μπορέσουν να λάβουν και το υπόλοιπο ποσό. Πολλοί δεν το τόλμησαν αυτό, γιατί πίστευαν ότι έτσι θα καθυστερήσει η μόνιμη σύνταξή τους. Θα ήθελα λοιπόν, κύριε Υπουργέ, να ζητήσω -στο πλαίσιο της ισονομίας και της ισοπολιτείας και της δυνατότητας και της προσπάθειας που εμείς κάνουμε, ως τρικομματική Κυβέρνηση και διά των Βουλευτών εδώ- να υπάρχει σύνθεση κι όχι εμφύλιος, να υπάρχει κατά το δυνατόν σύμπνοια κι όχι διχασμός, ώστε η προσπάθεια αυτή να γίνει και στο ΙΚΑ, να γίνει και για το σύνολο των ιδιωτικών υπαλλήλων οι οποίοι έρχονται στο πλαίσιο συνταξιοδότησης. Νομίζω ότι είναι δίκαιο.

Σε ό,τι έχει να κάνει τώρα με τις καταθέσεις των τραπεζών, είναι εντυπωσιακά αυτά τα οποία ακούστηκαν σήμερα στη Βουλή. Είναι προφανές ότι, όταν κανείς δίνει το δικαίωμα στα πέντε χρόνια να υπάρχει γραπτή ενημέρωση, στα δέκα και στα δεκαπέντε χρόνια, πριν από τα είκοσι χρόνια που έρχεται να απορροφήσει τις ανενεργές, τις αδρανείς καταθέσεις προς όφελος του δημοσίου, έχουν ξεπεραστεί τα οποιαδήποτε προβλήματα τα οποία ακούστηκαν. Ως παράδειγμα αναφέρθηκαν οι καταθέσεις ενός παππού για το εγγόνι του για τις σπουδές. Μα, προφανώς όχι. Άρα θεωρώ ότι και αυτή η πρωτοβουλία είναι προς τη σωστή κατεύθυνση.

Θα ήθελα, κλείνοντας, γιατί δεν θα χρειαστώ καν τα οχτώ αυτά λεπτά, να πω το εξής. Ξέρετε, μία νομοθετική προσπάθεια μπορεί να είναι άρτια, πολύ καλά ελεγχμένη και στη σωστή κατεύθυνση κι αν δεν εφαρμοστεί με πυγμή, αποφασιστικότητα και σθένος, κύριε Υπουργέ, να μην επιτύχει και μία άλλη να είναι όχι τόσο καλή, να υπάρχουν καλές προθέσεις, αλλά να της λείπει κάτι. Αν όμως υπάρχει πίστη στη διοίκηση, υπάρχει αίσθηση ότι θα καταφέρουμε να φτάσουμε στο τέλος της διαδρομής, ότι δεν θα λοξοδρομήσουμε και δεν θα λυγίσουμε σε πιέσεις λαϊκισμού ή, αν θέλετε, σε πρόσκαιρα αναχώματα, τότε ίσως αυτή η μη άρτια νομοθετική ρύθμιση στο 100% της, που όμως έχει διοικητικά το σθένος και την πυγμή ο Υπουργός να τη φτάσει μέχρι το τέλος, έχει καλύτερα αποτελέσματα.

Αν λοιπόν πούμε ότι αυτή και άλλες που έχουν έρθει είναι πράγματι νομοθετικές ρυθμίσεις προς τη σωστή κατεύθυνση -και πιστεύω ότι είναι- θα ήθελα να σας ζητήσω με πυγμή, αποφασιστικότητα και σθένος να ασκηθεί Δημόσια Διοίκηση. Αυτό έχει να κάνει -και είναι προς τη σωστή κατεύθυνση- και με τις επιτροπές τις οποίες καταργείτε και με τη γραφειοκρατία και με αυτά τα στεγανά -αν θέλετε- τα οποία τριάντα οχτώ χρόνια στη Μεταπολίτευση είδαμε και δεν τολμήσαμε να ακουμπήσουμε.

Όσο θα ακουμπάτε αυτά τα στεγανά, όσο δεν θα φοβάστε να βάλετε το δάκτυλο μέσα στην πληγή και να διορθώσετε τα κακώς κείμενα της ελληνικής Δημόσιας Διοίκησης, να είστε σίγουροι ότι η πλειοψηφία αυτού του Κοινοβουλίου θα συνεχίζει να ψηφίζει -να υπερψηφίζει και να στηρίζει- πάντα με γνώμονα το δημόσιο συμφέρον.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Εμείς ευχαριστούμε, κύριε Κικίλια.

Το λόγο έχει η κ. Όλγα Βαλαβάνη.

ΟΛΓΑ-ΝΑΝΤΙΑ ΒΑΛΑΒΑΝΗ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, εγώ θα είμαι η πρώτη που θα αναγνωρίσω ότι κατά τη συζήτηση για το παρόν νομοσχέδιο στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων ο Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών, ο οποίος αυτήν τη στιγμή λείπει, έκανε δεκτές αρκετές προτάσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Δεν λείπει ο Υπουργός. Εδώ είναι.

ΟΛΓΑ-ΝΑΝΤΙΑ ΒΑΛΑΒΑΝΗ: Συγγνώμη.

Ανάμεσά τους έκανε δεκτές και ορισμένες δικές μας προτάσεις και η τελική εκδοχή διαφόρων εδαφίων, κυρίως σε ασφαλιστικές διατάξεις, κινείται σε βελτιωμένη κατεύθυνση σε σχέση με την αρχική εκδοχή.

Ξέρετε, όμως, ποιο είναι το βασικό πρόβλημα; Ότι όλη η συζήτηση οδήγησε σε μια θετικότερη κατεύθυνση στο έδαφος συντάξεων ήδη εξαιρετικά χαμηλών, οι οποίες πληρώνονται από ταμεία που έχασαν το μεγαλύτερο μέρος από τα αποθεματικά τους στο περσινό PSI και ετοιμάζονται να χάσουν και τα περιουσιακά τους στοιχεία με την ολοκλήρωση της ανακεφαλαιοποίησης των ελληνικών τραπεζών, κυρίως της Εθνικής Τράπεζας, αλλά όχι μόνο. Πρόκειται για συντάξεις που ως προς το ΙΚΑ από το 2015 η κρατική εγγύηση θα τελειώνει στα 360 ευρώ μεικτά το μήνα, ενώ για τα ταμεία των ελευθέρων επαγγελματιών και των επιστημόνων -όλα πλέον ελλειμματικά με βάση τους ισολογισμούς τους- δεν θα υπάρχει πλέον οποιαδήποτε εγγύηση.

Με άλλα λόγια, στο πλαίσιο και της μνημονιακής υποχρέωσης για πλεόνασμα από το 2014 -που ξέρουμε ήδη πώς εμφανίζεται να έχει επιτευχθεί κατά τους πρώτους μήνες αυτής της χρονιάς, δηλαδή με μερική στάση πληρωμών του ελληνικού κράτους απέναντι όχι στους δανειστές του, αλλά στον ελληνικό λαό- όλη η συζήτηση των συνταξιοδοτικών ρυθμίσεων που κάνουμε αυτές τις μέρες είναι πάνω σε κινούμενη άμμο.

Η προοπτική των συντάξεων μέσα στα επόμενα χρόνια είναι να μετατραπούν σε επιδόματα κυμαινόμενου ύψους ανάλογα με το τι θα διαθέτουν τελικά κάθε μήνα τα ταμεία και τι θα περισσέψει στην κεντρική διοίκηση. Από αυτήν την προοπτική, που επιχειρεί να αποκρύψει το «εμπόριο αισιοδοξίας», στο οποίο επιδιέχεται από το προηγούμενο φθινόπωρο η Κυβέρνηση, δεν μπορεί να αποστεί η συζήτηση, παρά την όποια ασυνήθιστα καλή προδιάθεση του κυρίου Αναπληρωτή Υπουργού Οικονομικών.

Απ' όλα τα σοβαρά συνταξιοδοτικά ζητήματα, με τα οποία ασχολείται ακροθιγώς το παρόν νομοσχέδιο, θα αναφερθώ στο θέμα της περικοπής και αυτών των ελάχιστων λεγόμενων «τιμητικών συντάξεων» των καλλιτεχνών. Να θυμίσω την προϊστορία του θέματος. Το βασικό και άλυτο μέχρι σήμερα ζήτημα είναι ότι όσοι δημιουργοί, καλλιτέχνες ή λογοτέχνες ασχολούνται κατ' αποκλειστικότητα ή προτεραιότητα με την τέχνη και όχι ως -αναγκαστικά, για λόγους επιβίωσης- δευτερεύουσα ενασχόληση, με άλλα λόγια οι κατ' εξοχήν δημιουργοί, ήταν και παραμένουν ανασφάλιστοι.

Ακόμα και οι ερμηνευτές, κυρίως μουσικοί, τραγουδιστές, ηθοποιοί και χορευτές, οι οποίοι, όταν δουλεύουν, κανονικά πρέπει να τους βάζουν ΙΚΑ -και λέω «κανονικά», γιατί σήμερα η πλειοψηφία των ερμηνευτών και πριν απ' όλα οι ηθοποιοί δουλεύουν «μαύρα»- λόγω του περιστασιακού χαρακτήρα της εργασίας για τη συντηρητική πλειοψηφία τους, ακόμα και στις πολύ καλύτερες εποχές, επίσης δεν καταφέρνουν να θεμελιώσουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα. Αυτό το πρόβλημα, το οποίο έχει να κάνει με τις χαρακτηριστικές συνθήκες παραγωγής της τέχνης σε μια ανταγωνιστική κοινωνία, σε συνθήκες οικονομίας της αγοράς που εμπορευματοποιεί τα πάντα στο βωμό της μαζικής κουλτούρας, ακόμα και την τέχνη ως ειδική μορφή κοινωνικής συνειδήσης, δεν θέλησε να το αγγίξει διαχρονικά καμιά ελληνική κυβέρνηση.

Αυτό είναι όμως και το βασικό άλυτο πρόβλημα στο υπόστρωμα της συζήτησης για τις λεγόμενες «τιμητικές συντάξεις», ένα εφευρέμα ανάγκης από το 1995, όταν νομοθετήθηκε η απόδοση εκατό συντάξεων το χρόνο σε διακεκριμένους καλλιτέχνες και λογοτέχνες από ούτε λίγο ούτε πολύ, τριάντα έξι κλάδους τέ-

χνης, με ειδική μάλιστα προαίρεση να κατευθύνονται όχι λιγότερες από τριάντα σε καθένα από τους δυο ειδικά κλάδους, που βρίσκονται σε χειρότερη κατάσταση από την άποψη της δυνατότητας ασφάλισης, δηλαδή των λογοτεχνών και των εικαστικών.

Εκπρόσωποι καλλιτεχνικών κλάδων των εικαστικών και των μουσικών μας είπαν κατά την ακρόαση των φορέων στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων ότι αν λυθεί το ζήτημα της σύνταξης για τους δημιουργούς, θα προτείνουν οι ίδιοι την κατάργηση των τιμητικών συντάξεων.

Θα ήθελα να προλάβω να πω ότι η αντιμετώπιση του ουσιαστικού προβλήματος για όλους και όχι μόνο για ελάχιστους από τους περισσότερο διακεκριμένους, όπως γίνεται σήμερα, δεν κινείται στο έδαφος της ουτοπίας. Το Εικαστικό Επιμελητήριο για παράδειγμα κατέθεσε ένα πλήρες πλαίσιο υποκατάστασης της ατομικής καταβολής ενσήμων -που είναι αδύνατη για τους δημιουργούς- από συλλογική καταβολή, με συμμετοχή στο κόστος των διαμεσολαβούντων στην καλλιτεχνική δημιουργία, που είναι κι αυτοί που καρπούνται και την κερδοφορία από την εμπορική αξιοποίηση της τέχνης.

Πιστεύω ότι αξίζει να το μελετήσουμε και να επανέλθουμε σε μια συνολική λύση. Μέχρι τότε, όμως, θα πρέπει να σταματήσει η συνεχής έκπτωση των τιμητικών συντάξεων, οι οποίες περνώντας μέσα από τις τροποποιήσεις του νόμου του 1995, το 2002 και το 2007 -με βάση το μέχρι τώρα νομοθετημένο πλαίσιο- έφτασαν να έχουν πέσει στις τριάντα συνολικά το χρόνο και στα 830 ευρώ το μήνα.

Μόνη ουσιαστική βελτίωση που υπήρξε ήταν αυτή του 2007, με αφορμή ότι το 2006 η Αγγελική Λαλαούνη της Λυρικής Σκηνής, αφού της απονεμήθηκε η τιμητική σύνταξη αναγνωρίζοντας ως διακεκριμένο το έργο της, την έχασε για 6 ευρώ, επειδή το όριο ήταν τότε 6.000 ευρώ και αυτή την προηγούμενη χρονιά είχε 6.006 ευρώ εισόδημα. Το γεγονός αυτό οδήγησε ένα χρόνο αργότερα στην άνοδο του ορίου εισοδήματος στα 25.000 ευρώ.

Η Κυβέρνηση έρχεται με το παρόν νομοσχέδιο να αποφασίσει ότι κι αυτές οι τριάντα συντάξεις -ουσιαστικά συμβολικός αριθμός- είναι πολλές και να τις περικόψει αρχικά στις μισές -σε δεκαπέντε το χρόνο- και στη συνέχεια, μετά την ακρόαση των καλλιτεχνικών φορέων, στις είκοσι, με μείωση του μηνιαίου ποσού από τα 830 ευρώ στα 720 ευρώ το μήνα, μεικτά. Την ίδια στιγμή, το Ελεγκτικό Συνέδριο σημειώνει ρητά και ουσιαστικά επικριτικά στη συνοδευτική έκθεσή του ότι «με τον περιορισμένο αριθμό των συνταξιούχων της συγκεκριμένης κατηγορίας δεν μπορεί να αναμένεται σημαντικό δημοσιονομικό όφελος από την επίμαχη μείωση».

Το σύνολο των τριάντα συντάξεων έχει κόστος 3 εκατομμύρια ευρώ το χρόνο και η οικονομία που γίνεται με βάση την τελική πρόταση, είναι ύψους 1 εκατομμυρίου ευρώ το χρόνο.

Σας ρωτώ ευθέως, κύριε Υπουργέ: Γιατί αποφασίσατε να κόψετε τις δέκα από τις τριάντα συντάξεις και 110 ευρώ το μήνα από την κάθε μία; Μήπως για λόγους συμβολισμού, σαν αυτό που λέει δηλαδή η τρόικα, όταν της λένε ότι ο τάδε αριθμός δημοσίων υπαλλήλων θα φύγει έτσι κι αλλιώς μόνος του, ότι σημασία έχει να «τρέξει αίμα», να γίνουν απολύσεις για να δοθεί ένα σήμα σε σχέση με το δημόσιο;

Μήπως κάπου στο Υπουργείο Οικονομικών υπάρχει η έμπνευση να δοθεί ένα ανάλογο σήμα -καθώς γι' αυτές τις συντάξεις όντως δεν έχουν καταβληθεί εισφορές- ακόμα και σε συμβολικό επίπεδο, όπως είναι αυτός ο ελάχιστος αριθμός συντάξεων που δεν είναι καν τριάντα το χρόνο; Διότι ενώ τόσες αποφασίστηκαν, στην προηγούμενη πενταετία, οι συντάξεις που δόθηκαν είναι πολύ λιγότερες από εκατόν πενήντα, καθώς ο έλεγχος ως προς τα εισοδηματικά κριτήρια γίνεται αργότερα και ένας αριθμός «διακεκριμένων» κόβεται κατόπιν εορτής, χωρίς να αντικαθίσταται από άλλους. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα, για παράδειγμα, να πεθάνει πριν λίγες εβδομάδες γνωστός αγιογράφος που είχε κριθεί από το 2007 ως «διακεκριμένος» και πληρούσε τα εισοδηματικά κριτήρια, αλλά πέθανε χωρίς να έχει πάρει ακόμα σύνταξη, επειδή δεν έφτανε ο συνολικός αριθμός.

Μήπως, λοιπόν, κάπου υπήρχε η έμπνευση να δοθεί ένα σήμα ότι δεν πρόκειται να υπάρξουν «μη ανταποδοτικές» συντάξεις; Διότι εδώ, ουσιαστικά, τι είναι αυτό που ανταποδίδει; Η τέχνη -

το ίδιο το έργο τέχνης- και μάλιστα πολύ περισσότερο από τις όποιες εισφορές, ακόμα και σε ένα τέτοιο αντίστοιχο αριθμό. Μήπως γι' αυτό δεν δέχεστε να γίνει μεταβίβαση στα ανήλικα παιδιά; Αφού πόσοι απ' αυτούς που πεθαίνουν μετά τα εβδομήντα έχουν ανήλικα παιδιά; Μιλάμε, δηλαδή, για περιπτώσεις λιγότερες από τα δάκτυλα του ενός χεριού. Γι' αυτό πάλι κατεβάσατε το όριο στα 10.000 ευρώ, ώστε τελικά ακόμα και αυτές οι είκοσι συντάξεις πρακτικά να μην δίνονται;

Και οι διοικητικοί παράγοντες που προβλέπεται πλέον να υπάρχουν σε αυτές τις επιτροπές, για να κρίνουν το διακεκριμένο ενός καλλιτέχνη, αλήθεια με τι κριτήρια θα το κρίνουν; Αν θα έχουν ακούσει το όνομά του; Αν θα έχουν διαβάσει κάποιο βιβλίο του και θα έχουν πάει σε κάποια έκθεσή του;

Ήθελα να σας θυμίσω, κύριε Υπουργέ, ότι ο Βαν Γκονγκ, που σήμερα κάθε πίνακάς του πουλιέται δεκάδες εκατομμύρια δολάρια, όταν πέθανε δεν είχε καταφέρει να πουλήσει ούτε ένα πίνακά του. Ήταν, δηλαδή, πλήρως μη ανταποδοτικός από οικονομικής άποψης.

Να σας θυμίσω, επίσης, για τον Σεφέρη -για να έρθω πιο κοντά και χρονικά και τοπικά σε μας- ότι μέχρι τη μέρα που του απονεμήθηκε το βραβείο Νόμπελ, οι ποιητικές συλλογές του έβγαζαν σε 500 αντίτυπα η κάθε μία και δεν είχε καταφέρει να πουλήσει το συνολικό αριθμό, δηλαδή να εξαντληθεί καμμία από αυτές. Η πρώτη συλλογή που εξαντλήθηκε, που πέρασε τα 500 αντίτυπα, ήταν αφού πήρε το βραβείο Νόμπελ.

Και θα σας πω σε σχέση με το θέμα της ανταποδοτικότητας -γιατί επικαλέστηκαν και στην επιτροπή διάφοροι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας ότι υπάρχει θέμα κοινωνικής δικαιοσύνης, θέμα ισότητας απέναντι σε αυτούς που πληρώνουν- ότι ο Μπρεχτ έλεγε κάτι που ισχύει για όλους όσοι είναι δημιουργοί έργων τέχνης. Έλεγε πως ό,τι δημοσιοποιείται, ανήκει πλέον -εγώ δεν θα σας πω στην ελληνική κληρονομιά μόνο- στην παγκόσμια κληρονομιά. Και μεγαλύτερη ανταποδοτικότητα από αυτό -που είναι και ο ρόλος της τέχνης, να ανοίγει το μυαλό, να απελευθερώνει τη σκέψη, να διαπαιδαγωγεί και να δημιουργεί μία άλλη στάση ζωής- πραγματικά δεν μπορεί να υπάρξει.

Η κ. Μελά μίλησε εκ μέρους του Εικαστικού Επιμελητηρίου, μιας και είναι πρόεδρός του. Η ίδια είναι διακεκριμένη εικαστική καλλιτέχνης και σας εξήγησε ότι, για να βγάλει «έξω» έναν πίνακά της, δεν μπορεί απλώς να τον πάρει και να τον βγάλει «έξω». Πρέπει να πάει στην Εθνική Πινακοθήκη, να καταγραφεί ο πίνακας και να σφραγιστεί. Γιατί; Γιατί θεωρείται ότι έχει δημόσια διάσταση, παρ' ότι είναι ιδιωτικό έργο.

Αν, λοιπόν, δεν κατανοήσετε αυτήν την ειδική λειτουργία και τον ρόλο της τέχνης, τότε δεν θα κατανοήσετε και γιατί οι φόροι των καλλιτεχνών σε διάφορα κράτη πληρώνονται, όταν δεν έχουν λεφτά, και σε είδος, σε έργο τέχνης. Τότε πραγματικά θα πάμε με αυτήν την «μπακαλίστικη» λογική του νεοφιλελευθερισμού, που, αν την ακολουθούσαμε σε όλη της την έκταση, η τέχνη θα είχε μείνει ακόμα στους ζωγράφους των σπηλαίων.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι η Ειδική Μόνιμη Επιτροπή Κοινοβουλευτικής Δεοντολογίας καταθέτει τις εκθέσεις της στις αιτήσεις της Εισαγγελικής Αρχής για τη χορήγηση άδειας άσκησης ποινικής δίωξης κατά Βουλευτών.

Το λόγο έχει ο κ. Πάντζας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝΤΖΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, αν και είστε λίγοι, θα αναφερθώ στις διατάξεις του νομοσχεδίου που συζητάμε.

Επειδή δεν θέλω να κουράσω το Σώμα, θα σταθώ μόνο σε μία διάταξη του νομοσχεδίου, που αφορά τις τιμητικές συντάξεις των καλλιτεχνών και σε δύο τροπολογίες, που αφορούν τον αθλητισμό. Άλλωστε, για τα υπόλοιπα έχω καλυφθεί από τον εισηγητή του ΣΥΡΙΖΑ και δεν χρειάζεται να πω περισσότερα.

Συγκεκριμένα, είναι λυπηρό το γεγονός, κύριε Υπουργέ, οι καλλιτέχνες, που τόσα πολλά έχουν προσφέρει στον πολιτισμό αυτού του τόπου, να απαξιώνονται από την μνημονιακή σας Κυβέρνηση με αυτόν τον τρόπο.

Γνωρίζετε, κύριοι της συγκυβέρνησης, πολύ καλά ότι το μεγαλύτερο ποσοστό των καλλιτεχνών δεν έχει προοπτική να συντα-

ξιοδοτηθεί από πουθενά. Μάλιστα, με τα όρια ηλικίας που υπάρχουν σήμερα και την τεράστια ανεργία που υπάρχει στον κλάδο μας, κύριε Υπουργέ, αποκλείεται αυτοί οι νέοι άνθρωποι, που έχουν βγει στο επάγγελμα, να πάρουν κάποτε σύνταξη. Αυτός ήταν ένας από τους λόγους που η πολιτεία θέσπισε τις τιμητικές συντάξεις, έναν ελάχιστο αριθμό βέβαια, μόλις τριάντα τιμητικές συντάξεις στο σύνολο των τριάντα έξι καλλιτεχνικών κλάδων. Σας τονίζω ότι και αυτές τις τριάντα, παρά τη σχετική νομοθεσία, έχετε σταματήσει να τις χορηγείτε από το 2011.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Θα μου επιτρέψετε να σας πω, με όλο το σεβασμό, ότι μέχρι και χθες τις υπέγραφα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝΤΖΑΣ: Υπογράφατε;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Μέχρι και χθες υπέγραφα. Δεν έχει σταματήσει.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝΤΖΑΣ: Δε νομίζω.

Τώρα, με τη διάταξη αυτή τις μειώνετε σε δεκαπέντε και περικόπτετε το ποσό της σύνταξης, ορίζοντάς το στα 720 ευρώ και μάλιστα, με μία απαράδεκτη αιτιολογία, ότι δηλαδή η περικοπή αυτή κρίθηκε επιβεβλημένη λόγω του ότι είναι η μόνη κατηγορία συνταξιούχων του δημοσίου, που δεν υπέστη καμμία μείωση στην σύνταξη.

Κύριοι συνάδελφοι, αν και οι τιμητικές συντάξεις δεν λύνουν το ασφαλιστικό και συνταξιοδοτικό πρόβλημα των καλλιτεχνών και μέχρι η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ να δώσει συνολική λύση σε όλα αυτά, είναι αναγκαία η διατήρησή τους γιατί η σύνταξη αυτή στις περισσότερες των περιπτώσεων αποτελεί το μοναδικό οικονομικό πόρο. Είναι η ελάχιστη αναγνώριση από την πλευρά της πολιτείας της προσφοράς των ανθρώπων του πνεύματος και της τέχνης στον πολιτισμό μας.

Είναι ένας χώρος, κύριε Υπουργέ, τον οποίο είχα την τιμή να υπηρετήσω για πάνω από πενήντα χρόνια. Είχα και την πάρα πολύ μεγάλη τιμή να συνεργαστώ με ηθοποιούς κολοσσούς, ανεικονημένους, ανθρώπους, που δύσκολα πια θα δούμε στο θέατρο και στην τηλεόραση.

Έρχομαι, τώρα, στο άρθρο 6, της τροπολογίας με γενικό αριθμό 478, στην τροπολογία δηλαδή η οποία ρυθμίζει θέματα για περίπου δέκα Υπουργεία. Έρχεστε στο άρθρο 6 να διορθώσετε, το πρόβλημα το οποίο δημιουργήσατε στη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού, σχετικά με τις επιχορηγήσεις των αθλητικών σωματείων και των αθλητικών ομοσπονδιών.

Συγκεκριμένα, κύριε Υπουργέ, η υποχρέωση των αθλητικών φορέων να υποβάλουν ειδική έκθεση προς τον Υπουργό Οικονομικών, με πλήρη αιτιολόγηση ως προς την αναγκαιότητα και τη νομιμότητα της δαπάνης και κυρίως η δυνατότητα του Υπουργού να περικλύσει την επιχορήγηση, δημιουργούσε πράγματι πολλά προβλήματα λειτουργίας, τα οποία ο ΣΥΡΙΖΑ είχε αναδείξει.

Επομένως, η εξαίρεση των αθλητικών σωματείων, ενώσεων και ομοσπονδιών, οι οποίες επιχορηγούνται από τη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού, από τις διαδικασίες του επίμαχου άρθρου 27 του ν. 4110/2013, αποτελεί επανόρθωση και προσπάθεια διευθέτησης προβλημάτων, τα οποία η ίδια η Κυβέρνησή σας είχε δημιουργήσει.

Άρα, είναι θετικό το γεγονός ότι αναγνωρίζετε με αυτόν τον τρόπο το λάθος σας. Σας βλέπω να χαμογελάτε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Χαμογελάω γιατί εσείς μου ζητήσατε να αποσύρω αυτή την τροπολογία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝΤΖΑΣ: Εγώ δεν σας είπα τέτοιο πράγμα. Εκτός αν τα ελληνικά μου είναι δυσνόητα για εσάς.

Μη με διακόπτετε, κύριε Υπουργέ, δεν είναι ωραίο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Επανέρχεστε συνεχώς σε ένα λάθος.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Μου είπατε να αποσύρω την τροπολογία. Γι' αυτό χαμογελάω.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Βεβαίως να την αποσύρετε την τροπολογία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Ανοίξετε το μικρόφωνο, κύριε Λαφαζάνη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν πρέπει

να έρθουν άλλες τροπολογίες, υπό κανονικές συνθήκες, αλλά όχι τροπολογίες της τελευταίας στιγμής. Αυτό είπαμε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝΤΖΑΣ: Είπαμε, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, ότι είναι θετικό το γεγονός ότι αναγνωρίζετε με αυτόν τον τρόπο το λάθος σας. Θα μπορούσατε βέβαια να αναγνωρίσετε με το ίδιο θάρρος και τα πολιτικά εγκλήματα που έχετε διαπράξει, εφαρμόζοντας αυτά τα μηνύματα.

Έρχομαι τώρα στην υπ' αριθμόν 479 τροπολογία, η οποία αφορά τους πτυχιούχους φυσικής αγωγής, οι οποίοι εργάζονται στα προγράμματα μαζικού αθλητισμού της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού και τα οποία υλοποιούνται από τους ΟΤΑ.

Κύριε Υπουργέ, αυτή είναι μία απαράδεκτη τροπολογία, αλλά μας έχετε συνθήσει σε αυτές. Είναι γεγονός ότι ο αθλητισμός, δυστυχώς πάντα, αποτελούσε τον προθάλαμο για την εφαρμογή ελαστικών σχέσεων εργασίας σε όλους τους χώρους, από τις κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ. Μιλώ για ανασφάλιστους προπονητές και καθηγητές φυσικής αγωγής, «μαύρο χρήμα», εικονικά συμβόλαια, αυθαιρεσία και κανέναν έλεγχο. Οι ελαστικές σχέσεις εργασίας σε αθλητικά σωματεία, ομοσπονδίες, ενώσεις και δήμους, συνέβαλαν στη δημιουργία των παθογενειών του αθλητισμού.

Τώρα, η Κυβέρνηση των μνημονίων, σε μια προσπάθεια να συγκαλύψει την καταστροφή που συντελείται στον αθλητισμό, εισάγει τον ανταποδοτικό χαρακτήρα των προγραμμάτων μαζικού αθλητισμού.

Θεσμοθετείτε, δηλαδή, την αποχώρηση του κράτους από την υποχρέωση ενίσχυσης του αθλητισμού και προχωράτε στην πλήρη ιδιωτικοποίηση. Δηλαδή, οι εργαζόμενοι γυμναστές στα προγράμματα μαζικού αθλητισμού θα πληρώνονται στο βαθμό που οι δημότες θα καταβάλλουν τις συνδρομές, τα διδάκτρα ή από χορηγίες. Η πραγματικότητα, όμως, κύριε Υπουργέ, είναι ότι οι γυμναστές θα πληρώσουν από την τσέπη τους, αφού οι ασφαλιστικές τους υποχρεώσεις θα είναι σε κάποιες περιπτώσεις περισσότερες από την τελική αμοιβή τους.

Σας καλώ, λοιπόν, να αποσύρετε την εν λόγω τροπολογία, διότι είναι απαράδεκτη και προσβάλλει όλους τους γυμναστές, που έχουν αφιερώσει τη ζωή τους στον αθλητισμό.

Έσπασα το ρεκόρ, μίλησα επτά λεπτά! Σας ευχαριστώ πολύ. (Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Και εμείς, κύριε Πάντζα.

Το λόγο έχει ο κ. Αλέξης Μητρόπουλος.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση ήταν εποικοδομητική. Και όπως είδατε, κύριε Υπουργέ, και θετικές προτάσεις υποστηρίχτηκαν και εσείς δεχθήκατε κάποιες από αυτές που υποστηρίξαμε και εμείς. Ο εισηγητής μας κ. Γάκης και ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος κ. Λαφαζάνης θα τοποθετηθούν και επί των άρθρων μετά.

Κύριε Υπουργέ, με συνάντησε έξω ένας συνάδελφός μας από το κόμμα της Κυβέρνησης, ο οποίος είχε χθες κριτικάρει τον Κοινοβουλευτικό μας Εκπρόσωπο, κ. Λαφαζάνη, για το ότι δεν συνδράμει στο να στηρίξει. Και μου λέει: «Με την ευκαιρία, κύριε καθηγητά, είναι αλήθεια αυτό που γράψατε προχθές στην «REAL NEWS» ότι κανένας από τους συνταξιούχους και από τους δημοσίους υπαλλήλους, για πρώτη φορά στα χρονικά του θεσμού, δεν θα πάρει δώρο του Πάσχα;». Και πήγα εδώ δίπλα στο γραφείο και του έφερα το νόμο 4093. Αγνοούσε Βουλευτής που ψήφισε το ν. 4093 ότι καταργήθηκε το δώρο Πάσχα. Δηλαδή τι ψήφισε; Ψήφισε ότι τα επιδόματα εορτών, Χριστουγέννων, Πάσχα και αδείας καταργούνται από 1-01-2013. Είχε εγκάλεσει και τότε την παράταξή μας ότι δεν στέργουμε να στηρίζουμε.

Και του λέω –αυτό που έγραφα προχθές στην αρθρογραφία μου– ότι ο θεσμός που καθιερώθηκε πρώτη φορά το 1822 στους έντεκα υπαλλήλους του Εθνικού Τυπογραφείου Κορίνθου –η Ελλάδα ήταν σε επανάσταση– για τα δύο εκατομμύρια εννιακόσιες πενήντα χιλιάδες συνταξιούχους και τις εξακόσιες χιλιάδες ενεργούς δημόσιους υπάλληλους καταργήθηκε. Δεν το πίστευε. Συνεπώς πρέπει και εδω...

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΛΟΥ: Καλά «λαμόγια» ήταν. Η Ελλάδα ήταν σε επανάσταση και αυτοί ήθελαν δώρο.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ: Το εάν οι πρόγονοί μας που τύπωναν τις εφημερίδες της Επανάστασης, ήταν αυτό που είπατε, εγώ δεν θέλω να το σχολιάσω.

Συνεπώς, έρχομαι τώρα εδώ. Προσέξτε, κύριε Υπουργέ. Για τις αδρανείς καταθέσεις θα τοποθετηθεί ο κ. Γάκης. Για τις ελεγκτικές εταιρείες, που επίσης κάνατε μία τροποποίηση, μετά από παρέμβαση δική μου, αλλά προεχόντως του κ. Παυλόπουλου, τοποθετηθήκατε.

Έχουμε, για παράδειγμα, την προσωρινή σύνταξη. Το Ελεγκτικό Συνέδριο αναφέρεται στην μη προκαταβολή των τεσσάρων περιπτώσεων που, για λόγους παραπτώματος, δεν θα πάρουν προσωρινά τη σύνταξη. Και κριτικάρει και αυτό το γεγονός, δηλαδή τη μη προκαταβολή, αλλά και τη γενική περικοπή, εάν έχει συμβεί να έχουν διαπράξει παράπτωμα ή ποινικό αδίκημα. Το μεν Ελεγκτικό Συνέδριο στη σελίδα 94 σας λέει ότι προβλέπεται η μη προκαταβολή της σύνταξης στην περίπτωση της απόλυσης για πειθαρχικό παράπτωμα. Σας λέει, όμως, ότι δεν δικαιολογείται η θέσπιση της ρύθμισης αυτής ενόψει και της ήδη διαμορφωθείσας νομολογίας Ολομελείας Ελεγκτικού Συνεδρίου και του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Για το ίδιο θέμα έρχεται και διατυπώνει άποψη και η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής. Ελάτε στη θέση μας, στη θέση του κυρίου συναδέλφου του ΠΑΣΟΚ, απέναντι, που έχει το μεν Ελεγκτικό Συνέδριο να του λέει «Είναι αντισυνταγματικό αυτό» και έρχεται κι η Επιστημονική Επιτροπή, στη σελίδα 4 της έκθεσής της για το ίδιο θέμα –σας ανέφερε τη σελίδα 94 της έκθεσής του Ελεγκτικού Συνεδρίου και τώρα, την 4 σελίδα- και σας λέει το εξής: «Επομένως, η διάταξη η οποία με αμετάκλητη καταδίκη του δικαιούχου για ορισμένα αδικήματα συνεπάγεται απώλεια δικαιώματος σύνταξης προσκρούει στο άρθρο 1 του Πρόσθετου Πρωτοκόλλου». Τι θα κάνουν εμείς, τι θα κάνουν οι κύριοι συνάδελφοι, όταν για ένα άρθρο, για μία διάταξη, με ομόφωνη απόφασή του το Ελεγκτικό Συνέδριο –καλόπιστη είναι η διάθεσή μας- και με ομόφωνη απόφασή της η εκ καθηγητών Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής σας λέει ότι είναι αντίθετη στο Σύνταγμα, αντίθετη στο Πρόσθετο Πρώτο Πρωτόκολλο και αντίθετο στο ευρωπαϊκό κεκτημένο;

Έρχομαι στη δεύτερη περίπτωση. Όταν, για να κάνει έφεση αυτός που πήρε σύνταξη και αιτιάται την υπηρεσία ότι δεν του βγήκε καλή σύνταξη, έχει δικαίωμα εξήντα ημερών να κάνει έφεση, το δε δημόσιο έχει είκοσι χρόνια. Δηλαδή, βγαίνει η σύνταξη σήμερα και εμένα μου λήγει η προθεσμία για την έφεση εντός εξήντα ημερών, ενώ ο διευθυντής του παραρτήματος των Χανίων έχει είκοσι χρόνια. Αυτό λέει. Θα σας το διαβάσω. Έρχεται, λοιπόν, τώρα κι εκφέρει άποψη το Ελεγκτικό Συνέδριο γι' αυτό το θέμα, για το ότι δημιουργεί, θεσπίζει την ανισότητα στα οικονομικά όπλα. Δεν υπάρχει πιο τεράστιο ζήτημα στον πολιτισμό της ανθρωπότητας από το να υπάρχει ισότητα στα οικονομικά όπλα, κύριε Υπουργέ. Λέτε: «Εντός εξήντα ημερών για πολίτες, η έφεση», για απόφαση συντάξεως, κύριε Κεγκέρογλου και –προσέξτε- «Χωρίς περιορισμό από προθεσμία, από το διευθυντή».

Πείτε ότι εγώ δεν είμαι εδώ. Το Ελεγκτικό Συνέδριο σας λέει επί αυτού του θέματος –σελίδα 96 της έκθεσής του Ελεγκτικού Συνεδρίου-: «Η προθεσμία για την άσκηση έφεσης πρέπει να είναι ενιαία για όλους», δηλαδή ό,τι διδάσκεται διαχρονικά στο Δίκαιο, «ώστε η διάταξη αυτή να είναι συμβατή με τις σχετικές με το δικαίωμα εκάστου για παροχή έννομης προστασίας από τα δικαστήρια» και σας λέει διατάξεις του Συντάγματος και της ΕΣΔΑ.

Κι όχι μόνο αυτό, αλλά έρχεται ομόφωνα η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής –σας λέω πράγματα τα οποία γνωρίζετε, ξέρω ότι μελετάτε- και σας λέει για το ίδιο πράγμα «Συνεπώς, κατά το μέρος που με την προτεινόμενη ρύθμιση διαφοροποιείται εις βάρος του ιδιώτη διαδίκου η προθεσμία άσκησης ένδικου μέσου, βοηθήματος», της έφεσης, «ενώπιον του αρμόδιου δικαστηρίου, προσκρούει στις διατάξεις που απορρέουν από το Σύνταγμα, της ισότητας» κ.λπ..

Ελάτε, λοιπόν, στη θέση ενός Βουλευτή συνεπούς, με καλή διάθεση. Διότι περιλαμβάνει πολλές θετικές διατάξεις το νομοσχέδιό σας. Όμως μέσα στα άρθρα αυτά επιφυλάσσετε, έχετε τοποθετήσει ορισμένες διατάξεις για τις οποίες και το Ελεγκτικό

Συνέδριο και η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής σας λένε: «Εδώ υπάρχει το Πρόσθετο Πρωτόκολλο, το ευρωπαϊκό κεκτημένο, οι λόγοι ισότητας».

Είναι και το άλλο –και τελειώνω με αυτό, κύριε Πρόεδρε, αν μου επιτρέψετε–όσον αφορά στη διόρθωση. Μπορεί ο διευθυντής, ο εκδώσας την πράξη στο κατάστημά του, κύριε Κεγκέρογλου, να ανακαλεί οποτεδήποτε και να διορθώνει οποτεδήποτε. Σας διαβάζω τη ρύθμιση: «Η δυνατότητα που παρέχεται στο όργανο που εξέδωσε την πράξη να προβαίνει αυτεπαγγέλτως, χωρίς μάλιστα προθεσμία στη διόρθωσή της και στην ανάκλησή της». Λέει «χωρίς προθεσμία».

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω σε ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Είναι κάποιες ρυθμίσεις με τις οποίες θα μας βρίσκατε και εμάς σύμφωνα. Θα σας το πουν και τα στελέχη μας. Όμως μπορούμε –και εγώ ως νομικός, δεν επικαλούμαι την ιδιότητα του δασκάλου- να δεχτούμε ρυθμίσεις που εισαγάγουν, θεσμοποιούν, κύριε Υπουργέ, την ανισότητα στα οικονομικά όπλα; Να μπορεί, δηλαδή, μια γιαγιά που έβγαλε τη σύνταξή της να είναι έκθετη και μετά από δέκα και είκοσι χρόνια ο διευθυντής να μπορεί να της διορθώσει την απόφαση αυτεπαγγέλτως και μονομερώς, να την ανακαλέσει αυτεπαγγέλτως και χωρίς προθεσμία, αυτό δεν μπορεί να γίνει. Υπ' αυτήν την έννοια, θα συντρέχαμε και εμείς, θα βοηθούσαμε και εμείς στο να γίνουν δεκτοί αυτοί οι θεσμοί, που στο κάτω-κάτω διευκολύνουν συμπολίτες μας, οι οποίοι ταλανίζονται.

Όπως είδατε, ούτε προσωπικές αναφορές κάνουμε, αλλά ουσιαστική παρέμβαση σε θεσμούς, που κατ' αρχήν είναι σε θετική κατεύθυνση. Δεν μπορούμε, όμως, να συναινέσουμε, όταν οι πολίτες αντιμετωπίζονται εντελώς διαφορετικά και απαξιωτικά μέσα από νόμους.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Και εγώ σας ευχαριστώ, κύριε Μητρόπουλε.

Κύριε Κεγκέρογλου, έχετε την τιμητική σας σήμερα. Βλέπω ότι συνέχεια ο κ. Μητρόπουλος σας ανέφερε.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ: Μα, είδα ότι συγκατάνευε, γι' αυτό το έκανα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος): Έχω, όμως, και εγώ καλά νέα για εσάς να πω, κύριε Κεγκέρογλου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δικαστικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, πενήντα επτά μαθητές και μαθήτριες και πέντε εκπαιδευτικοί από το Γυμνάσιο Αρκαλοχωρίου Ηρακλείου.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο κ. Γεώργιος Κυρίτσης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΥΡΙΤΣΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν νομοσχέδιο επιδιώκει να λύσει μια σειρά δυσλειτουργιών και υπαρκτών προβλημάτων που υπάρχουν στις σχέσεις του κράτους με τους πολίτες. Η επίλυση των συγκεκριμένων ζητημάτων, όπως για παράδειγμα η προκαταβολή του ποσού έναντι σύνταξης για τους δημοσίους υπαλλήλους που αποχωρούν και τους στρατιωτικούς, είναι απαραίτητη. Γιατί πέραν της κοινωνικής διάστασης των συγκεκριμένων θεμάτων, υπάρχει και το πολιτικό ζήτημα της αποκατάστασης των σχέσεων μεταξύ κράτους και πολιτών.

Όμως, εγώ σήμερα θέλω να αναφερθώ στις αλλαγές που επιφέρει το νομοσχέδιο στην απονομή των τιμητικών συντάξεων στους καλλιτέχνες, δηλαδή στην παράγραφο 13 του άρθρου 4.

Είναι σκόπιμη η απονομή των συγκεκριμένων συντάξεων; Προσωπικά, θεωρώ ότι ιδιαίτερα σήμερα είναι επιβεβλημένη για δύο λόγους. Πρώτον, επειδή αναγνωρίζει την προσφορά καλλιτεχνών που έχουν διακριθεί και ως εκ τούτου προάγουν τα γράμματα και τις τέχνες. Και δεύτερον, επειδή δείχνει έμπρακτα τη βούληση της πολιτείας να στηρίξει ανθρώπους που αφοσιώθηκαν στην

Τέχνη και δεν μπόρεσαν να έχουν έσοδα που θα τους εξασφαλίζουν τα προς το ζην.

Παρακολούθησα κριτική συναδέλφων, που είπαν ότι η πλειονότητα των τιμητικών συντάξεων δίδεται σε καλλιτέχνες που είναι ανασφάλιστοι. Μα, ακριβώς αυτός είναι και ο κύριος λόγος που αυτές οι συντάξεις θα πρέπει να συνεχίσουν να δίνονται. Γιατί δεν μπορούμε να αφήσουμε ανθρώπους, που έχουν αποδεδειγμένα προσφέρει στον πολιτισμό, να ζουν στην ανέχεια και μάλιστα, όταν η φύση των συγκεκριμένων επαγγελματιών συνδέεται με την ανασφάλεια και την επί μακρόν ανεργία.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ**)

Κύριε Υπουργέ, ξέρετε, μιλάμε για ανθρώπους που πεθαίνουν μέσα στην αξιοπρέπεια τους. Αυτό το νομοσχέδιο είναι φτιαγμένο από γραφειοκράτες, που δεν μπορούν να καταλάβουν τι σημαίνει καλλιτέχνης. Ο Άμλετ, κύριε Υπουργέ, λέει σε ένα θεατρίνο να του παίξει το ρόλο της Εκάβης. Όταν τον βλέπει να κλαίει, αναρωτιέται τι είναι αυτός για την Εκάβη ή η Εκάβη γι' αυτόν και κλαίει για χάρη της. Αυτόν τον άνθρωπο αξίζει να τον συνταξιοδοτήσουμε. Ο γραφειοκράτης πρέπει να καταλάβει τι είναι ένας καλλιτέχνης, τι παράγει, ποιος είναι ο πολιτισμός που παράγει.

Εδώ φθάνουμε να λέμε ότι θα συνταξιοδοτήσουμε χορευτές στα εξήντα επτά τους χρόνια. Ο χορευτής στα εξήντα επτά άντε να χορεύει ένα μπλουζ και αυτό καθιστός! Δεν υπάρχει περίπτωση να χορέψει.

Αυτή είναι η ιδιαιτερότητα, κύριε Υπουργέ, του επαγγέλματος. Στη σημερινή οξεία δημοσιονομική κρίση, ο πολιτισμός και οι άνθρωποι που τον υπηρετούν έχουν δεχθεί μεγάλο πλήγμα. Η πολιτεία έκανε πολύ λίγα πράγματα γι' αυτούς σε περιόδους που υπήρχε η δυνατότητα. Γι' αυτό έχει τώρα καθήκον να σταθεί στο πλευρό καλλιτεχνών, που δεν έχουν τα στοιχειώδη μέσα για να βιοποριστούν.

Αντ' αυτού το νομοσχέδιο περιορίζει τόσο τους δικαιούχους όσο και τα ποσά των τιμητικών συντάξεων των καλλιτεχνών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως είπα και η συνάδελφος κ. Ξηροτύρη, η Δημοκρατική Αριστερά θέλει τουλάχιστον έστω το ελάχιστο, τη διατήρηση των τριάντα τιμητικών συντάξεων ετησίως, όπως ισχύει σήμερα. Άλλωστε, ο περιορισμός των δικαιούχων από τριάντα σε είκοσι τι δημοσιονομικό όφελος έχει; Κανένα, μηδαμινό. Και μιλάμε για τριάντα συντάξεις που δίδονται σε καλλιτέχνες 36 καλλιτεχνικών επαγγελματιών. Άλλωστε ο περιορισμός των συντάξεων σίγουρα δεν συνδέεται με υπαρκτά προβλήματα και δυσλειτουργίες που επιχειρεί να λύσει το παρόν νομοσχέδιο.

Ένα άλλο ζήτημα αφορά στις αναδρομικές περικοπές των συγκεκριμένων συντάξεων από την 1^η Ιανουαρίου 2013. Η συγκεκριμένη ρύθμιση, όπως ξέρετε, έρχεται σε αντίθεση με τη γνωμοδότηση του Ελεγκτικού Συνεδρίου για το συγκεκριμένο ζήτημα, αλλά και τα ποσά εξοικονόμησης που θα προκύψουν, κύριε Υπουργέ, είναι πάρα πολύ μικρά.

Κύριε Υπουργέ, δεν τα ακούτε αυτά, αλλά εγώ θα σας ζητήσω αυτό να αποσυρθεί και να καθίσουμε πολύ σοβαρά να μιλήσουμε επιτέλους για το τι είναι τέχνη σ' αυτόν τον τόπο. Εσείς βάζετε τη συμμετοχή υπαλλήλου του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους στην επιτροπή που γνωμοδοτεί. Τι σχέση έχει ο οποιοσδήποτε υπάλληλος από το Λογιστήριο να γνωμοδοτεί για τις συντάξεις; Εάν τον ρωτήσετε ποιος είναι, για παράδειγμα, ο Αναγνωστάκης, μπορεί να μην τον ξέρει ως ποιητή.

Δεν με ακούτε, όμως, κύριε Υπουργέ. Με ποια κριτήρια θα κρίνει, λοιπόν, ένας υπάλληλος άσχετος με το αντικείμενο, εάν ένας καλλιτέχνης έχει να επιδείξει πλούσιο έργο στο συγκεκριμένο τομέα;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Σας άκουσα με μεγάλη προσοχή. Τα χρήματα όμως ποιος τα δίνει; Τη σύνταξη ποιος τη δίνει; Το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΥΡΙΤΣΗΣ: Τι «ποιος τη δίνει;», κύριε Υπουργέ; Τι εννοείτε «ποιος τη δίνει;»; Δεν μπορείτε να αντιληφθείτε τι είναι ένα έργο; Σας το ανέλυσε πάρα πολύ ωραία η κ. Βαλαβάνη. Σοβαρά; Ένας πίνακας του Τσαρούχη -που μπορεί να μην είχε ο

Τσαρούχης λεφτά- μετράει τι αφήνει ως παρακαταθήκη.

Αυτήν τη στιγμή υπάρχει μια μιζέρια σ' αυτό το κράτος απέναντι στους καλλιτέχνες. Όμως αυτή η χώρα, κύριε Υπουργέ, στηρίζεται στον πολιτισμό και όταν θα σταματήσει να στηρίζεται στον πολιτισμό, θα χαθεί.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνοντας θα ήθελα να πω ότι ο θεσμός των τιμητικών συντάξεων δεν συνδέεται μόνο με την υποχρέωση της πολιτείας να εξασφαλίζει ένα στοιχειώδες επίπεδο διαβίωσης προς καλλιτέχνες που έχουν προσφέρει στην ανάπτυξη των τεχνών. Αλλά δείχνει και τον τρόπο με τον οποίον αντιμετωπίζουμε τον πολιτισμό στη χώρα.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Κυρίτση.

Η κ. Ελένη Γερασιμίδου έχει τον λόγο.

ΕΛΕΝΗ ΓΕΡΑΣΙΜΙΔΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Γνωρίζετε πολύ καλά την αντίθεσή μας στην επίθεση στα δικαιώματα των εργαζομένων και στα αποτελέσματα της πολιτικής σας, που γίνεται κατ' εντολήν της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στόχο έχει την εξαθλίωση του λαού μας.

Το θέμα μας σήμερα είναι για τις συντάξεις καλλιτεχνών και λογοτεχνών. Εγώ δηλαδή θα περιοριστώ σ' αυτό, διότι ο «καθείς στο είδος του». Θα έπρεπε ίσως να αρχίσει κανείς με τον ορισμό της τέχνης. Με δεδομένο, ωστόσο, ότι οι ίδιοι οι ενδιαφερόμενοι μια ολοκληρωτή ζωή, σεμνά και ταπεινά, εργάζονται αναζητώντας αυτόν τον ορισμό, μπορούμε εμείς να απαντήσουμε σ' αυτή τη νέα επίθεση που εξαπολύετε με επιχειρήματα περί της χρησιμότητας της τέχνης στη ζωή μας; Μπορούμε, αλλά σε άλλη συζήτηση.

Η Κυβέρνησή σας για τις συντάξεις λογοτεχνών-καλλιτεχνών προβάλλει ως βασικό επιχείρημα τη μη καταβολή εισφορών. Ακούστηκε και σήμερα αυτό. Μα, δεν υπήρξε ποτέ μέριμνα για την καθολική λύση του ασφαλιστικού-συνταξιοδοτικού, παρά τις κατ' επανάληψη προτάσεις και αγωνιστικές κινητοποιήσεις και του Επιμελητηρίου Εικαστικών Τεχνών.

Είδαμε σε τι αστρονομικά ποσά ανέρχονται και οι συντάξεις των ηθοποιών -όσων πληρούσαν τις προϋποθέσεις- που χρόνια και χρόνια κατέβαλλαν ποσά και ποσά για να τα βλέπουν να χάνονται με ιλιγγιώδη ταχύτητα.

Όπως όλοι οι συνταξιούχοι, όλων των κλάδων, βάζουν στοίχημα κάθε μήνα για το ποσό που θα λάβουν. Βέβαια, κερδίζει σπάντα αυτός που ποντάρει στο μικρότερο νούμερο. Και εδώ, κύριε Υπουργέ -προέκυψε απ' αυτά που άκουσα πριν- εάν δεν υπάρχουν χρήματα, παρακαλώ μπορείτε από το επικουρικό μου που πλήρωνα και ακριβοπλήρωνα πολλά χρόνια -και το δικό μου και άλλων και έχει εξανεισμιστεί τελείως, δεν το πήρα ποτέ δηλαδή- να χρησιμοποιήσετε αυτά τα ποσά.

Έχετε ορίσει τον τυχερό αριθμό των δικαιούχων. Έχετε ορίσει τα υπέρογκα ποσά, έχετε βάλει και όρους για το ποιοι και πώς δικαιούνται αυτά τα 720 ευρώ, μέχρι ποια ηλικία και με τον περιορισμό της μιας και μοναδικής κρίσης για το έργο τους. Όσο για τις επιτροπές που αποφασίζουν, με όλο το σεβασμό, δεν έχουν και το αλάθητο. Στην επιτροπή μετέχουν με δικαίωμα ψήφου και δύο διοικητικοί υπάλληλοι: Ένας από το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους -τα βρήκαμε τα λεφτά- και ένας από το Υπουργείο Πολιτισμού. Τίποτα δεν διασφαλίζει την εγκυρότητα της επιλογής, όταν η αντίληψη του Υπουργείου είναι, πως διακεκριμένες υπηρεσίες στο κοινωνικό σύνολο στοιχειοθετεί αναγνωρισμότητα μέσω των ΜΜΕ. Έ, να θυμηθούμε τον ποιητή Νίκο Καρούζο που κάποιος στο Υπουργείο Πολιτισμού δεν του έδωσαν τιμητική σύνταξη, επειδή δεν τον ήξεραν. Έχετε κακό παρελθόν με τους ποιητές και ας τους επικαλείστε κάθε τόσο. Δεν μνησικακούμε, αλλά κάποιος από τη μεγαλύτερη εδώ μέσα κοινοβουλευτική παράταξη τούς είχε πει και «λαπάδες». Πού θα βρεθούν τα χρήματα; Μπορώ να σας πω άλλον ένα τρόπο. Αυτοί οι περιφρονημένοι εικαστικοί, των οποίων το έργο αποτιμάται μετά θάνατον συνήθως, φέρνουν στο κράτος έσοδα εσαεί με την επισκεψιμότητα στα μουσεία και τις πινακοθήκες. Δεν είναι δηλαδή διακεκριμένη υπηρεσία στο κοινωνικό σύνολο αυτή;

Οι περικοπές που προτείνετε κατά ομολογία και του Ελεγκτικού Συνεδρίου -το έχουν αναφέρει και άλλοι συνάδελφοι αυτό-

θα εξοικονομήσουν για το κράτος 130.000 ευρώ ανά έτος. Σιγά την οικονομία δηλαδή! Εξοντώνετε έναν ολόκληρο κόσμο τεράστιας προσφοράς στο κοινωνικό σύνολο. Στήνετε την τέχνη στον τοίχο και πυροβολείτε. Μ' αυτό το νομοσχέδιο δίνετε τη χαριστική βολή στην εποχή του γενικού ξεπουλήματος, μπιρ παρά που λέμε στην πατρίδα μου, των πιο ζωτικών δικαιωμάτων: η τέχνη είναι περιττή και οι καλλιτέχνες εις το πυρ το εξώτερο!!

Εμείς απαιτούμε να αποσυρθούν άμεσα οι αλλαγές που προβλέπει το νομοσχέδιο για τους καλλιτέχνες και λογοτέχνες και για άλλα ζητήματα, βεβαίως, τα οποία έχει εκθέσει και θα αναφερθεί στη δευτερολογία του ο αγορητής μας, να «τεθεί επί τάπητος» το θέμα της οριστικής λύσης του ασφαλιστικού-συνταξιοδοτικού, να οριστεί ικανός αριθμός συντάξεων, τουλάχιστον εκατόν είκοσι το χρόνο –ξέρω ότι θα πάθετε εγκεφαλικό τώρα- για όλους τους καλλιτεχνικούς κλάδους και ειδικά για τα μέλη του Επιμελητηρίου Εικαστικών Τεχνών, τουλάχιστον τριάντα πέντε. Εάν η πολιτεία προτίθεται να τιμήσει τις τέχνες, να μην μειώσει την ήδη μικρή σύνταξη, αλλά να την αυξήσει στο αξιοπρεπές επίπεδο των 1.200 ευρώ το μήνα.

Μέσα σ' αυτό το όργιο εμπορευματοποίησης κάθε μορφής της ζωής μας, στο σαλόνι της Αγρίας Δύσης -ευνόητοι είναι οι συμβολισμοί- «μην πυροβολείτε τον πιανίστα».

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε και εμείς.

Θέλετε το λόγο, κυρία Φούντα;

ΝΙΚΗ ΦΟΥΝΤΑ: Όχι, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Η κ. Χρυσοβελώνη έχει το λόγο.

ΜΑΡΙΝΑ ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα εστιάσω την τοποθέτησή μου σε δύο μόνο άρθρα του νομοσχεδίου, καθώς θεωρώ ότι σε αυτά συμπυκνώνεται όλη η γραφειοκρατική νοοτροπία, που διέπει τον κύριο Υπουργό.

Το πρώτο είναι το άρθρο 13, για τη σύσταση Διεύθυνσης Έκτακτων Δημοσιονομικών Ελέγχων. Τα έχουμε πει πολλές φορές για το ίδιο θέμα, κύριε Υπουργέ. «Όποιος δεν θέλει, όμως, να ζυμώσει, δέκα μήνες κοσκινίζει». Όποιος δεν θέλει να κάνει ελέγχους για την κακοδιαχείριση στο δημόσιο, δημιουργεί διαρκώς νέες υπηρεσίες και επιτροπές, στις οποίες παραπέμπει το θέμα.

Πριν από τρεις μήνες τα λέγαμε εδώ στην Ολομέλεια, με αφορμή το τεράστιο οικονομικό και πολιτικό σκάνδαλο του ΟΠΑΔ, του ταμείου, δηλαδή, υγείας των δημοσίων υπαλλήλων. Και πλέον δεν μιλάω μόνο για οικονομικό, αλλά και για μέγιστο πολιτικό σκάνδαλο, αφού παρεμποδίζεται ευθέως κάθε προσπάθεια αποκάλυψης της αλήθειας.

Σας είχα απευθύνει, κύριε Υπουργέ, τον Ιανουάριο επίκαιρη ερώτηση για το θέμα αυτό. Λυπάμαι που το ξαναλέω, μου απαντήσατε με υπεκφυγές και ανακρίβειες. Θυμάστε, ίσως, ότι κατέθεσα συγκεκριμένα στοιχεία για τη λεηλασία των χρημάτων του ελληνικού λαού που αφορούσαν υγειονομικές δαπάνες ασφαλισμένων δημοσίων υπαλλήλων μέχρι το 2010. Υπενθυμίζω ότι η ζημία του κράτους από την κακοδιαχείριση στον ΟΠΑΔ υπολογίζεται ότι ξεπερνά το 1 δισεκατομμύριο ευρώ.

Απαντώντας τότε ο κύριος Υπουργός ισχυρίστηκε ότι δόθηκε εντολή ελέγχου στην Οικονομική Επιθεώρηση στις 25 Οκτωβρίου του 2012. Συμπλήρωσε, όμως, πως η εντολή αυτή πρόσφατα ακυρώθηκε, προκειμένου να ξεκινήσει πάλι ο έλεγχος από άλλη Υπηρεσία του Υπουργείου Οικονομικών, τη Γενική Διεύθυνση Δημοσιονομικών Ελέγχων.

Σήμερα, ουσιαστικά παραδέχεστε πως ούτε ο έλεγχος αυτός έγινε ποτέ, καθώς έπρεπε να φτιάξετε μια νέα ειδική υπηρεσία για να αναλάβει τις εκκρεμότητες της Οικονομικής Επιθεώρησης. Κάπου, όμως, εδώ θα πρέπει να τεθεί ένα τέλος στα ψέματα και στις υπεκφυγές.

Εδώ υπογραμμίζω το «σύμφωνα με τον ίδιο τον κύριο Υπουργό», γιατί ακόμα κι εκεί υπάρχει ένα τεράστιο ζήτημα. Θυμίζω στον κύριο Υπουργό ότι ο έλεγχος στον ΟΠΑΔ δεν ξεκίνησε για πρώτη φορά τον Οκτώβριο του 2012, όπως ισχυριστήκατε. Έγγραφο του ιδίου του Υπουργείου Οικονομικών -το οποίο θα

καταθέσω στα Πρακτικά- σας διαψεύδει και αποδεικνύει ότι ο έλεγχος για τη διαχειριστική περίοδο 2004 - 2008 στον ΟΠΑΔ είχε ξεκινήσει τον Ιούλιο του 2011, δηλαδή πριν δύο σχεδόν μήνες.

Γιατί ξέχασε ο κ. Σταϊκούρας να το αναφέρει αυτό στη Βουλή; Μήπως γιατί δεν τον βόλευαν τα συμπεράσματά του ή μήπως γιατί οδηγούσε αναπόφευκτα στον καταλογισμό ευθυνών σε μερίνα στελέχη της Νέας Δημοκρατίας;

Ο κύριος Υπουργός, όμως, οφείλει να εξηγήσει γιατί απέκρυψε τα παραπάνω από τη Βουλή ή γιατί προσπαθεί να εξαφανίσει το τεράστιο οικονομικό σκάνδαλο του ΟΠΑΔ.

Από την επιχειρούμενη, δε, με το παρόν νομοσχέδιο, απόπειρα του κυρίου Υπουργού να «ξεναπετάξει την μπάλα στην εξέδρα», αναθέτοντας τον όποιο έλεγχο σε μία νεοσύστατη υπηρεσία, βγαίνει αβίαστα το συμπέρασμα ότι η συγκυβέρνηση παρακωλύει συστηματικά τον έλεγχο στον ΟΠΑΔ. Μιλάμε, σύμφωνα πάντοτε με τον ίδιο τον κύριο Υπουργό, για κάποιον έλεγχο που δόθηκε ξεκίνησε τον περασμένο Οκτώβριο, ακυρώθηκε και μεταφέρθηκε δύο μέρες μετά σε άλλη υπηρεσία του Υπουργείου, για να μεταφερθεί εκ νέου σήμερα, για τρίτη φορά, σε άλλη υπηρεσία. Έλεος πλέον με τη συγκάλυψη!

Είμαι, δυστυχώς, υποχρεωμένη να επισημάνω το ίδιο πνεύμα φαρισαϊσμού και στο άρθρο 3, που θίγει και το θέμα των συντάξεων - μαϊμού. Στην παράγραφο 10 αναφέρεται ότι η Υπηρεσία Συντάξεων του Γενικού Λογιστηρίου διενεργεί απογραφή συνταξιούχων του δημοσίου τουλάχιστον κάθε πέντε έτη. Η έκθεση του Λογιστηρίου αναφέρει πως αυτό το μέτρο θα οδηγήσει –και σωστά- στην εξοικονόμηση πόρων. Βέβαια, δεν περιγράφει ποσοτικά την πραγματική οικονομική επίπτωση.

Δεν χρειάζοταν, άλλωστε, γιατί στις αρχές Απριλίου ο κύριος Υπουργός προχώρησε στις γνωστές πια ανακοινώσεις περί αποκάλυψης καινούργιων συνταξιούχων - μαϊμού αιτία θανάτου στο δημόσιο. Όλα αυτά, πάντοτε αναπόδεδικτα, εντάσσονται στο πλαίσιο μιας μόνιμης προπαγάνδας της συγκυβέρνησης περί επτίσιων εξοικονομήσεων ύψους 420 εκατομμυρίων ευρώ από συντάξεις μαϊμού και επιδόματα Ελλήνων ασφαλισμένων.

Προφανώς, δεν σας αρκούν, κύριε Υπουργέ, οι ηλεκτρονικές διασταυρώσεις του κ. Βρούτση μέσω του «Αριάδνη». Θέλετε κάθε πέντε χρόνια να καλείτε τους συγγενείς ή τους ίδιους τους συνταξιούχους σε ένα νέο επικοινωνιακό σόου.

Κυρία Πρόεδρε, οι Ανεξάρτητοι Έλληνες θέσαμε επτά φορές μέχρι σήμερα στη Βουλή το ζήτημα της τεκμηρίωσης του μεγέθους της υποτιθέμενης κατασπατάλησης, που διαρκώς διαφημίζει η Νέα Δημοκρατία και παλαιότερα το ΠΑΣΟΚ. Με τον ίδιο ακριβώς τρόπο και τα δύο αυτά κόμματα προέβαλαν κατά τα τρία χρόνια του μηνονίου, από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, έναν καταιγισμό αλληλοαναιρούμενων επίσημων απολογισμών για μαϊμού συνταξιούχους - μαϊμού, τους οποίους διαρκώς ανακάλυπτε και δόθηκε καταδίωκε ο εκάστοτε Υπουργός, για να θαθούν ξανά τα ίχνη τους λίγο αργότερα μέσα στη συλλογική λήθη.

Θυμίζω τις δηλώσεις τον Ιούνιο του 2010, λίγο μετά την είσοδο της Ελλάδας στην εποχή του μηνονίου, του τότε αρμοδίου Υφυπουργού κ. Γεωργίου Κουτρουμάνη περί υπερωριονόμιων συνταξιούχων-μαϊμού. Ο κ. Κουτρουμάνης ανακάλυψε κατά σύμπτωση με την έναρξη του μηνονίου ότι υπήρχαν σχεδόν εννέα χιλιάδες συνταξιούχοι άνω των εκατό ετών που δεν έπρεπε να λαμβάνουν συντάξεις. Επανερχόμενος όμως στο θέμα των συντάξεων-μαϊμού στις 24 Οκτωβρίου 2010, διευκρίνισε πως σε ό,τι αφορά τους «υπερωριονόμιους», διαπιστώθηκε τελικά ότι μόλις οι τριακόσιοι πενήντα και όχι οι εννέα χιλιάδες είχαν αποβιώσει.

Θυμίζω επίσης ότι πολύ πρόσφατα η Βουλή ψήφισε ένα νόμο που θεσμοθετεί ένα σύστημα ηλεκτρονικών διασταυρώσεων, το οποίο θα ελέγχει την προσωπική και οικογενειακή κατάσταση των συνταξιούχων, το περίφημο σύστημα «Αριάδνη» ακριβώς γι' αυτό το σκοπό, αλλά και με παράλληλο στόχο να εκλείψουν οι επαναλαμβανόμενες απογραφές των συνταξιούχων, που οδήγησαν το κράτος σ' ένα διοικητικό κομφούζιο και τους ίδιους τους πολίτες σε μία αδικαιολόγητη ταλαιπωρία.

Ο κ. Υπουργός προφανώς δεν εμπιστεύεται το σύστημα «Αριάδνη» του κ. Βρούτση. Δεν στηρίζεται στις ηλεκτρονικές διασταυρώσεις, που κανονικά θα απάλλασαν υπηρεσίες και συν-

ταξιούχους από μία περιττή γραφειοκρατία, αλλά επιμένει στη μέθοδο των απογραφών.

Γι' αυτό κι εμείς οι Ανεξάρτητοι Έλληνες επιμένουμε να μάθουμε επιτέλους ποιος ήταν τελικά ο συνολικός αριθμός των συντάξεων-«μαϊμού» που προέκυψε απ' όλες αυτές τις απογραφές και να ακούσουμε τελικά ποια ήταν η πραγματική εξοικονόμηση που επετεύχθη μέσα στα τρία χρόνια του μνημονίου, καθ' όλη τη διάρκεια του οποίου κατηγορείτε συστηματικά τους Έλληνες ασφαλισμένους ότι έκλεψαν συντάξεις και αναπηρικά επιδόματα.

Κυρία Πρόεδρε, κλείνω με δύο κουβέντες για την τροπολογία των 27 σελίδων του κ. Υπουργού. Πρώτα απ' όλα, έχω μία απορία για το πρώτο άρθρο. Άραγε σας πήρε δέκα χρόνια να αντιληφθείτε ότι δεν παίρνουν όλοι υπερωρίες στην Προεδρία της Δημοκρατίας; Ο ν. 3205 που τροποποιείται, υπάρχει από το 2003. Σήμερα, εν μέσω μνημονίου, λέτε ότι λόγω κάποιας κακής διατύπωσης του νόμου εκείνου, εξαιρούνται πολλοί υπάλληλοι της Προεδρίας από την πληρωμή των υπερωριών που παίρνει μόνο το γραφείο του κ. Παπούλια.

Αυτή είναι η αδικία που σας ενόχλησε τόσο πολύ; Δεν σας είδαμε όμως να σπεύδατε να βοηθήσετε τους ανθρώπους που χάνουν τη δουλειά τους στον ιδιωτικό τομέα, εκείνους που τούς περικόψατε τους μισθούς στο δημόσιο ή τους ταλαιπωρείτε με τις διαθεσιμότητες. Προφανώς, έχετε άλλες προτεραιότητες.

Τέλος, στο ενδέκατο άρθρο της ίδιας τροπολογίας έχουμε για πολλοστή φορά την τρίμηνη παράταση της θητείας των μελών ανεξάρτητων αρχών. Πρόκειται για την πέμπτη στη σειρά ολιγόμηνη παράταση που δίνετε, προσπαθώντας να παρακάμψετε το Σύνταγμα και να αγνοήσετε προκλητικά τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας. Αυτό είναι ένα πρόσχημα για να παραμένουν οι ίδιοι άνθρωποι στις ίδιες θέσεις, ξεπερνώντας ακόμα και τη δεκαετία, όπως συμβαίνει στην περίπτωση του Εθνικού Ραδιοτηλεοπτικού Συμβουλίου.

Κύριε Υπουργέ, εάν επιδιώκετε έτσι να κάνετε ισόβιο Πρόεδρο του ΕΣΡ τον κ. Ασκαρίδη, μην μπαίνετε στον κόπο να θεσμοθετείτε παρατάσεις που απλώς διαιωνίζουν «το μαρτύριο της σταγόνας» για τον ίδιο και για τη Βουλή, αλλά στην επερχόμενη συνταγματική αναθεώρηση, αφού έχετε τόσο πολύ μεγάλη ανάγκη τις υπηρεσίες του, κατοχυρώστε την ισοβιότητα της θέσης του για να ησυχάσει και εκείνος και όλοι μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των Ανεξάρτητων Ελλήνων)

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Μαρίνα Χρυσοβελώνη καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε την κ. Χρυσοβελώνη.

Ο κ. Κουρουμπλής έχει το λόγο για οκτώ λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, σε στιγμές πάρα πολύ δύσκολες που περνάει η ελληνική κοινωνία, θα έλεγα μαρτυρικές, χωρίς να είμαι καθόλου υπερβολικός, ζει συνεχώς αυτό που ειπώθηκε, «το μαρτύριο της σταγόνας». Κάθε φορά που έρχεται ένα νομοσχέδιο, δεν έρχεται για να βελτιώσει, αλλά για να βυθίσει στην απόγνωση και στην εξαθλίωση όλο και περισσότερους ανθρώπους. Η Βουλή, ο ναός της δημοκρατίας, είναι ο χώρος όπου θα έπρεπε να υπερασπιζόμαστε την αξιοπρέπεια του πολίτη και δεν πρέπει να επιτρέπουμε σε καμμία κυβέρνηση –δεν αναφέρομαι μόνο στη συγκεκριμένη– να προβαίνει σε ενέργειες που προκαλούν το δημόσιο αίσθημα, αλλά και βυθίζουν ανθρώπους σε καταστάσεις απελπισίας.

Πριν από τρεις μήνες, στην πράξη νομοθετικού περιεχομένου ψηφίστηκε μία σειρά διατάξεων για περικοπές. Τόλμησε η Κυβέρνηση να περικόψει και τις συντάξεις της βαριάς αναπηρίας, πάνω από 80%. Προχώρησε κι έκοψε τις συντάξεις των Νεοποντίων προσφύγων και των Βορειοηπειρωτών. Και κλαυθμύριζαν οι Βουλευτές της συγκυβέρνησης: «Ξέρετε, δεν καταλάβαμε ότι αυτές οι διατάξεις ήταν μέσα στην πράξη νομοθετικού περιεχομένου και στο νόμο που ήρθε για να ψηφιστεί».

Τώρα, λοιπόν, ερχόμαστε να νομοθετήσουμε απέναντι και στα ευρωπαϊκά δικαστήρια και στο Ελεγκτικό Συνέδριο. Γιατί λει-

τουργεί, δηλαδή, το Ελεγκτικό Συνέδριο; Θέλετε να λειτουργεί μόνο όταν μας συμφέρει, μόνο όταν βγάζει αποφάσεις που συμφέρουν τις μνημονιακές πολιτικές που σφάζουν τους ανθρώπους; Γιατί χρησιμοποιούμε την Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής; Απλώς για να υπάρχουν καθηγητές και να λέμε ότι έχουμε Επιστημονική Επιτροπή ή μήπως πρέπει να λαμβάνουμε υπόψη τις γνώματεύσεις τους;

Κι ενώ υπάρχουν αυτού του είδους οι συγκεκριμένες τοποθετήσεις, που διαφωνούν με τις περικοπές, διαφωνούν με ανισότητες που θεσπίζονται, -και πάντα οι απλούστεροι των ανθρώπων πληρώνουν το επικείμενο της άνησης μεταχείρισης- επιμένει η Κυβέρνηση να ψηφίζει τέτοιους νόμους. Και προβληματίζεται κανείς.

Δεν θεωρεί κανείς ότι εμείς που ενιστάμεθα, είμαστε πιο έξυπνοι ή πιο ευαίσθητοι. Φοβάμαι, όμως, ότι η Κυβέρνηση εκείνο που προσπαθεί να κάνει είναι να κερδίσει χρόνο. Διότι είναι βέβαιο ότι σε όλες αυτές τις περιπτώσεις, για τις οποίες υπάρχει συγκεκριμένη θέση του Ελεγκτικού Συνεδρίου, της Επιστημονικής Επιτροπής, όταν οι άνθρωποι προσφύγουν στα δικαστήρια, θα ταλαιπωρηθούν, αλλά θα κερδίσουν. Πραγματικά, διερωτάται κανείς τι έννοια έχει αυτό το πράγμα!

Σε ό,τι αφορά, κύριε Υπουργέ, τα ζητήματα της αναπηρίας, έχετε βάλει πάλι αυτόν τον κόσμο σε μία δίνη και σε μία ταλαιπωρία. Πέρασατε σε ένα προηγούμενο νομοσχέδιο μια διάταξη να επανεξετασθούν όλοι όσοι δικαιούνται φορολογικής απαλλαγής κι έχουν αναπηρία πάνω από 67%. Ξέρετε πόσοι άνθρωποι είναι αυτοί, κύριε Υπουργέ; Είναι πεντακάσιες χιλιάδες. Πότε θα τους περάσετε; Άρα, το κάνετε, γνωρίζοντας ότι δεν θα προλάβουν και πως θα χάσουν το δικαίωμα. Περί αυτού πρόκειται. Και αυτό είναι πολιτική που εμπεδώνει το αίσθημα της κοινωνικής δικαιοσύνης;

Εμείς θεωρούμε ότι υπάρχουν διατάξεις σε θετική κατεύθυνση, αλλά δεν μπορούμε να δεχθούμε διατάξεις που πραγματικά προσβάλουν την έννοια του δικαίου. Κι εδώ είσατε υπόλογοι. Δεν μπορεί να ισχυρίζεστε ότι δεν υπάρχει πρόβλημα και να κάνετε πως δεν ακούτε. Σας το τονίζουν πολλές πτέρυγες της Βουλής, ακόμα και Βουλευτές της συγκυβέρνησης πιστεύω, γιατί αντιλαμβάνονται τι επιχειρείται να γίνει.

Θα κλείσω, κυρία Πρόεδρε, με την υπόθεση των χρημάτων από τους λογαριασμούς, που εδώ και αρκετά χρόνια φαίνεται ότι εξέλειπαν οι ιδιοκτήτες αυτών των λογαριασμών.

Πείτε μας, κύριε Υπουργέ, με συγκεκριμένο και δεσμευτικό τρόπο: Αυτά τα 5 δισεκατομμύρια ευρώ πώς θα χρησιμοποιηθούν; Πείτε μας ότι αυτά τα λεφτά θα δεσμευτούν -με συγκεκριμένο, όμως, τρόπο- για περιπτώσεις πρωτίστως όπου έχουμε περικοπές, όπως είναι η περικοπή των συντάξεων βαριάς αναπηρίας, η περικοπή των συντάξεων των ανασφάλιστων ηλικιωμένων Νεοποντίων και Βορειοηπειρωτών, τους οποίους πραγματικά προσβάλατε με τον τρόπο τον οποίο θεσπίζετε αυτή τη διάταξη. Προσβάλατε την εθνική αξιοπρέπεια τους, γιατί είναι άνθρωποι που υποκαπνίστηκαν αυτή τη τους αξιοπρέπεια κάτω από δύσκολες συνθήκες. Κι έρχεστε και τους λέτε ότι δεν είναι Έλληνες. Με ποιο δικαίωμα το κάνετε αυτό; Πείτε μου: με ποιο δικαίωμα; Έλεγε τους, να το στηρίξουμε και εμείς!

Τις ελληνοποιήσεις δεν τις έκαναν οι άνθρωποι αυτοί. Οι εκατοste κυβερνήσεις τις έκαναν. Αν εκεί παρεισέφρησαν κάποιες περιπτώσεις, δεν σημαίνει ότι πρέπει να προσβάλουμε όλο αυτό τον κόσμο, τον γνήσιο ελληνισμό που υπέφερε, δυσκολεύτηκε και υπερασπίστηκε αυτό που λέμε «ελληνισμός».

Τους θέλουμε μόνο στα λόγια; Συμμετείχατε και εσείς και εγώ και όλοι μας στις Επιτροπές Απόδομου Ελληνισμού. Πηγαίναμε εκεί και τους λέγαμε: «μείνετε εδώ και υπερασπιστείτε τον ελληνισμό». Τώρα τους προσβάλλουμε και τους εξευτελίζουμε;

Θεωρώ, λοιπόν, κυρία Πρόεδρε, ότι είναι ένα ζήτημα για το οποίο όλες οι πτέρυγες θα συμφωνήσουμε. Να μας πει η Κυβέρνηση ότι τα χρήματα αυτά, τα 5 δισεκατομμύρια, θα διασφαλιστούν με τον καλύτερο τρόπο, για να αντιμετωπιστούν ακριβώς τέτοια φαινόμενα νέας φτώχειας, ακραίας φτώχειας, κοινωνικού αποκλεισμού. Να κάνουμε επιτέλους όλοι μαζί ένα πρόγραμμα που να εξασφαλίζει σ' αυτούς τους ανθρώπους μια στοιχειώδη αξιοπρέπεια. Έχουμε υποχρέωση.

Σ' αυτές τις δύσκολες στιγμές, πρωτίστως η κοινωνική άμυνα

της χώρας πρέπει να μας απασχολεί. Χωρίς κοινωνική άμυνα ούτε εθνική άμυνα υπάρχει. Αυτό είναι το κρίσιμο. Αυτό είναι το ζητούμενο. Αυτή είναι η υποχρέωση που έχουμε όλοι, εξαντλώντας όποια περιθώρια υπάρχουν. Αυτά τα 5 δισεκατομμύρια μπορεί να αποτελέσουν πρόπλασμα μιας τέτοιας προσπάθειας, που τουλάχιστον θα τιμήσει τον πολιτικό κόσμο όλης της χώρας.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Κουρουμπλή.

Τελευταίος ομιλητής είναι ο κύριος Δρίτσας.

Κύριε Δρίτσα, έχετε το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, έχω φύγει κυριολεκτικά σκαστός από την Επιτροπή Προκαταρκτικής Εξέτασης, όπου είναι αναγκαία εκεί η παρουσία όλων, μιας και θα τεθούν θέματα προς απόφαση. Αύριο η Επιτροπή Εξωτερικών Υποθέσεων και Άμυνας θα συνεδριάσει στο Υπουργείο σε ειδική συνεδρίαση για την παρουσίαση από τη στρατιωτική ηγεσία κάποιων προτάσεων. Επομένως, δεν θα είμαι εδώ.

Θα μου επιτρέψετε, λοιπόν, να μιλήσω μόνο για λίγα λεπτά για την τροπολογία και όχι για το νομοσχέδιο. Είναι η τροπολογία με γενικό αριθμό 480 και ειδικό αριθμό 82 που έχουν καταθέσει ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας και ο Υπουργός Οικονομικών σχετικά με τα ναυπηγεία Ελευσίνας.

Είχαμε την προηγούμενη εβδομάδα μια άλλη τροπολογία, προπομπή της σημερινής, με την οποία προτείνεται η κύρωση μιας συμφωνίας - πλαισίου μεταξύ του Γενικού Διευθυντή της ΓΔΑΕ, του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας και του εκπροσώπου της εταιρείας Ναυπηγικές και Βιομηχανικές Επιχειρήσεις Ελευσίνας, η οποία -κατά πως λέει ήδη από το προοίμιο- «χαρακτηρίζεται επωφελής και συμφέρουσα για το ελληνικό δημόσιο και η οποία έχει ως εξής». Η έκφραση «χαρακτηρίζεται επωφελής και συμφέρουσα για το ελληνικό δημόσιο» είναι απαίτηση του νόμου. Αλλά είναι απαίτηση του νόμου όταν τεκμηριώνεται, όχι απλώς όταν αναφέρεται ως ταυτολογία. Αυτή είναι η πρώτη μου παρατήρηση.

Εμείς θέλουμε να βρεθεί μια λύση σ' αυτές τις πραγματικά πολύ μπερδεμένες καταστάσεις, που οι πολιτικοί και του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας προηγούμενων κυβερνήσεων έχουν διαμορφώσει στη ναυπηγική βιομηχανία της Ελλάδας και στην Ελευσίνα και στο Σκαρμαγκά. Τουλάχιστον να επανακινηθεί η παραγωγική διαδικασία, να πληρωθούν άμεσα οι εργαζόμενοι τα δεδουλευμένα, να μην μείνουν στο δρόμο και να διατηρηθούν με ασφαλή τρόπο οι εργασιακές σχέσεις και οι θέσεις εργασίας.

Γι' αυτό και έχουμε κρατήσει μια ιδιαίτερως προσεκτική στάση και στην προηγούμενη και σ' αυτή την τροπολογία. Όμως δεν μπορεί και δεν πρέπει να μην αναδειχθεί, έστω και μ' αυτή την προσεκτική στάση, η ανάγκη της επιφύλαξης για όσα επελέγησαν προς ρύθμιση με αυτούς τους τρόπους.

Έχουμε μια σειρά από νομικές ακροβασίες. Δεν έχει νόημα να μπου σε λεπτομέρειες.

Μακάρι με αυτές τις νομικές ακροβασίες που οριακά κινούνται, να έχουμε σταθερή επανεκκίνηση της παραγωγικής διαδικασίας των Ναυπηγείων Ελευσίνας και μακάρι να πληρωθούν οι εργαζόμενοι. Μόνο και μόνο γι' αυτό δεν καταψηφίζουμε αυτές τις τροπολογίες και είμαστε πάρα πολύ προσεκτικοί. Όμως, το θέμα το θέτουμε.

Εμείς δεν είμαστε καθόλου, μα καθόλου, βέβαιοι ότι αυτά θα εξασφαλισθούν και «χτυπάμε καμπανάκι». Έχουμε απευθυνθεί και στον Υπουργό Εθνικής Άμυνας και στην Ολομέλεια και έχουμε θέσει τον προβληματισμό μας. Είναι απαραίτητο, οι εργαζόμενοι να πάρουν όλα τα χρήματα που τους οφείλονται με αυτή τη ρύθμιση, με την οποία ο επιχειρηματίας θα εισπράξει 25 εκατομμύρια για να κινηθούν οι διαδικασίες και να δεσμευθεί ότι πράγματι θα έχουμε επανεκκίνηση της παραγωγικής διαδικασίας.

Αυτά όλα δεν είναι βέβαια και γι' αυτό εάν δεν συμβούν, και ο κ. Στουρνάρας και ο κ. Παναγιωτόπουλος και όλη η Κυβέρνηση αναλαμβάνουν σοβαρότατες ευθύνες. Εμείς προειδοποιούμε. Και είναι χαρακτηριστικό ότι η έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους -μιλάμε τώρα για χορήγηση ποσού 25 εκατομμυρίων- λέει -η οποία βέβαια δεν προβλέπεται σε αυτή τη συμφωνία, αλλά έχει ήδη ρυθμιστεί από την προηγούμενη τροπολογία-

ότι «από τις διατάξεις της τηρουμένης συμφωνίας-πλαισίου, τα οικονομικά αποτελέσματα που ενδεχομένως προκύψουν, θα προσδιορισθούν κατά την επεξεργασία του σχεδίου της τροποποίησης που θα επακολουθήσει και θα κυρωθεί με νόμο», διότι όντως στη συμφωνία αυτή προβλέπεται ότι η ισχύουσα συμφωνία θα τροποποιηθεί. Έχουμε, δηλαδή, πρωθύτερες διαδικασίες, όπως αντιλαμβάνεσθε και κανείς δεν μπορεί να εγγυηθεί ότι όταν θα φτάσει να ολοκληρωθεί αυτή η διαδικασία, θα είναι όπως εξαγγέλθηκε.

Πάντως, όπως ολοκληρώνει η έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, «σε περίπτωση που προκύψουν δαπάνες του κρατικού προϋπολογισμού, θα αντιμετωπισθούν από τις πιστώσεις του προϋπολογισμού του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας», οι οποίες πιστώσεις όμως δεν αναφέρονται σε αυτή τη δαπάνη. Από κάποιο άλλο κονδύλι θα εξοικονομηθεί αυτό το χρηματικό ποσό για να δοθεί εκεί. Δεν έχουν προβλεφθεί στον προϋπολογισμό.

Όλα αυτά είναι τα ελάχιστα που οφείλουμε να θέσουμε υπ' όψιν της Ολομέλειας, υπ' όψιν του Σώματος, ζητάμε να προσέξουν οι αρμόδιοι Υπουργοί πάρα πολύ και επιφυλασσόμαστε για τη στάση μας.

Και τελειώνω με το εξής: Οι δύο τροπολογίες που έχει καταθέσει ο συνάδελφος κ. Γάκης, η κ. Βαλαβάνη και εγώ αναφορικά με στοιχειώδεις ρυθμίσεις για συνταξιούχους στρατιωτικούς ή αναφορικά με διατάξεις που αναφέρονται στην ισοτιμία αντιμετώπισης του συνταξιοδοτικού τους δικαιώματος ή σε σχέση με τη δυνατότητα τους υπό ορισμένες προϋποθέσεις και όρους να συνεχίσουν να ασκούν επάγγελμα, θα τις δούμε αύριο. Αλλά είναι και τα δύο πολύ σημαντικά ζητήματα. Είναι ρύθμιση για την αποκατάσταση της δικαιοσύνης και της ισονομίας. Ο κύριος Υπουργός νομίζω ότι θα πρέπει να το δει με θετικό πνεύμα και να τις κάνει αποδεκτές.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΑΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Δρίτσα.

Ο Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών κ. Σταϊκούρας έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατ' αρχάς θα ήθελα να ευχαριστήσω τους συναδέλφους απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής για τα σχόλια και τις προτάσεις που κατέθεσαν καθ' όλη τη διάρκεια της συζήτησης αυτού του νομοσχεδίου. Και γνωρίζετε πάρα πολύ καλά ότι αρκετές παρατηρήσεις ενσωματώθηκαν και κάποιες άλλες θα ενσωματωθούν. Στο τέλος της ομιλίας μου θα καταθέσω και άλλες νομοτεχνικές βελτιώσεις.

Νομίζω ότι έγινε ουσιαστικός, γόνιμος διάλογος. Ενσωματώθηκαν, όπως είπα, προτάσεις συναδέλφων και κομμάτων, ακούστηκαν όμως και υπερβολές. Για παράδειγμα, άκουσα σήμερα να επαναλαμβάνεται από συνάδελφο του ΣΥΡΙΖΑ ότι η Κυβέρνηση έχει δεσμευθεί για εκατόν πενήντα χιλιάδες απολύσεις μέχρι το 2015. Αυτό είναι ψευδές. Δεκαπέντε χιλιάδες είναι αυτοί οι άνθρωποι οι οποίοι θα αποχωρήσουν από το δημόσιο μέχρι το 2015. Αυτές είναι οι εκτιμήσεις.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Μέχρι το 2014.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Ναι, μέχρι το 2014.

Δεύτερον, άκουσα ότι οι αδρανείς καταθέσεις είναι 8 δισεκατομμύρια ευρώ και το λέει το νομοσχέδιο. Επειδή το ψάχνω, πού το λέει ακριβώς;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΑΚΗΣ: Είπαμε 5 δισεκατομμύρια ευρώ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Πού το λέει ακριβώς; Παρακαλώ, είναι το νομοσχέδιο μπροστά σας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΑΚΗΣ: Είναι στην πρώτη έκθεση και το δηλώσατε κι εσείς στην επιτροπή.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Δεν είναι σε καμία έκθεση και δεν έχω κάνει καμία δήλωση για 5 δισεκατομμύρια ευρώ. Τουναντίον, σας το είπα και στην επιτροπή. Το νομοσχέδιο λέει «κατά συνέπεια δεν είναι δυνατό να εντοπιστεί σε βαθμό απόλυτο το ύψος του ποσού που έχει αποδοθεί στο ελληνικό δημόσιο από αυτήν την αιτία, όπως

επίσης και κυρίως εκείνο που θα έπρεπε να έχει αποδοθεί». Το ίδιο λέει και η έκθεση συνεπειών, πίσω. Απορώ σε ποιο σημείο του νομοσχεδίου -και το είπα συνάδελφός σας σήμερα- υπάρχει αυτό. Δημοσιεύματα, ναι, υπάρχουν -επικαλείστε δημοσιεύματα, εκτιμώ- όπως για παράδειγμα «σύμφωνα με ανεπίσημες εκτιμήσεις τραπεζικών κύκλων οι λογαριασμοί είναι 3 εκατομμύρια ευρώ και το συνολικό ποσό που «κοιμάται» σε αυτούς, προσεγγίζει τα 5 δισεκατομμύρια ευρώ». Νομίζω ότι από εκεί είναι οι πληροφορίες σας.

Άκουσα από συνάδελφο κόμματος της Αριστεράς, να λέει ότι άμα ρωτήσετε υπάλληλο του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους δεν γνωρίζει ποιος είναι ο Αναγνώστης. Νομίζω ότι η δήλωση αυτή υποτιμά δημοσίους υπαλλήλους, τους οποίους κατά τα άλλα στηρίζει.

Άκουσα συνάδελφο από του Ανεξάρτητους Έλληνες να έχει μία ιδιαίτερη επιμονή σε οικονομικά σκάνδαλα -το έχει το κόμμα αυτό- στον ΟΠΑΔ, λέει και στη ζημία του ελληνικού δημοσίου. Νομίζω ότι έχω απαντήσει στη Βουλή σε αυτό.

ΜΑΡΙΑ ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Δεν έχετε απαντήσει.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Οικονομικό σκάνδαλο και ζημία -με τα μέχρι σήμερα δεδομένα- δεν επιβεβαιώνονται. Αυτό για το οποίο θέλω να σας διαβεβαιώσω είναι ότι από την πλευρά της Κυβέρνησης δεν υπάρχει καμμία συγκάλυψη ή πρόθεση συγκάλυψης οποιασδήποτε υπόθεσης αντίκειται στο δημόσιο συμφέρον και το υπονομεύει.

Φρονώ -και αυτό μας αφορά όλους- ότι θα ήταν χρήσιμο να μην μπερδεύουμε την καταγγελία με την τεκμηρίωση και το θόρυβο με την πολιτική. Εκτιμώ ότι εδώ ασκούμε πολιτική.

Άκουσα ότι σταμάτησαν το 2011 να χορηγούνται τιμητικές συντάξεις. Το 2012 δόθηκαν σαράντα οκτώ τιμητικές συντάξεις σε καλλιτέχνες και λογοτέχνες. Έχω και όλη την κατάσταση. Και άλλες δεκαοκτώ δόθηκαν φέτος και έντεκα εκκρεμούν. Πού το είδατε ότι σταμάτησαν από το 2011; Όλη η κατάσταση με τα ονόματα είναι εδώ.

ΟΛΓΑ-ΝΑΝΤΙΑ ΒΑΛΑΒΑΝΗ: Ποιος το είπα αυτό;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Συνάδελφος από το κόμμα σας. Μην με προκαλείτε.

Στη συνέχεια, ετέθη το θέμα της συσχέτισης προκαταβολής σύνταξης με το καθεστώς των τρίμηνων αποδοχών. Πρέπει να καταστεί σαφές -και θα το επαναλάβω και σήμερα- ότι η φύση των τρίμηνων αποδοχών είναι εντελώς διαφορετική από αυτήν της προκαταβολής σύνταξης. Και το επαναλαμβάνω, δεν είναι δυνατόν κάποιος να βγαίνει σε σύνταξη και να μιλάμε για τρίμηνες αποδοχές.

Οι τρίμηνες αποδοχές αποτελούν εφάπαξ αποδοχές και όχι σύνταξη. Γι' αυτό το λόγο, εφ' όσον καταβληθούν αυτές οι αποδοχές, η καταβολή της σύνταξης ανατρέχει στην επομένη της λήξης των τριμήνων.

Αντίθετα, η προκαταβολή καταβάλλεται από την επομένη της λύσης της υπαλληλικής σχέσης, όπως ισχύει από τις συνταξιοδοτικές διατάξεις. Όταν θα γίνει ο κανονισμός της σύνταξης, θα χορηγηθούν αναδρομικά τα ποσά που δικαιούται σαν σύνταξη ο υπάλληλος από την επομένη της λύσης της υπαλληλικής σχέσης και τα ποσά που καταβλήθηκαν ως προκαταβολή, για το ίδιο χρονικό διάστημα, θα συμψηφιστούν.

Επομένως, δεν υπάρχει κανένα μισθοδοτικό κενό για τον υπάλληλο. Και φυσικά, οι συνολικές απολαβές είναι υψηλότερες από τις τρίμηνες απολαβές, αποδοχές δηλαδή, ειδικά εάν κάποιος λάβει υπ' όψιν είτε το ποσό του 60% είτε τη δυνατότητα χορήγησης προκαταβολής μέχρι την πληρωμή της σύνταξης.

Μεγάλη συζήτηση έγινε για το ζήτημα του πειθαρχικού παραπτώματος, στο πλαίσιο του θεσμοθετημένου χρονοδιαγράμματος. Όπως τόνισα και χθες -το επαναλαμβάνω με κατηγορηματικό τρόπο- δεν υπάρχει καμμία τιμωρητική διάθεση ούτε τίθεται θέμα σχεδίου για παραγωγή επιόρκων -όπως άκουσα σήμερα- απειθαρχών υπαλλήλων -όπως άκουσα από άλλους συναδέλφους- ή μετακύληση ευθυνών.

Αντίθετα, πρόθεσή μας είναι να τεθεί το πλαίσιο για τη βελτίωση των λειτουργιών των υπηρεσιών συντάξεων και όλοι να αναλάβουν τις ευθύνες τους. Σ' αυτό το πλαίσιο, συνεπώς, τρο-

ποποιήσαμε τη σχετική διάταξη, ώστε να περιοριστεί ακόμα περισσότερο σε συγκεκριμένες ποινές. Ούτε αργία είναι μεταξύ αυτών ούτε παύση.

Επιμένετε κάποιοι συνάδελφοι γιατί καταργήθηκε η Επιτροπή Ελέγχου Πράξεων Κανονισμού Συντάξεων. Εξηγούμαι: Πρώτον, το σύνολο σχεδόν των αποφάσεων της καταργούμενης επιτροπής είναι απορριπτικές για τον ενδιαφερόμενο, με αποτέλεσμα να αναγκάζεται ο πολίτης να προσφεύγει κατά των αποφάσεών της στο αρμόδιο τμήμα του Ελεγκτικού Συνεδρίου, ενώ ήδη έχει μεσολαβήσει μεγάλο χρονικό διάστημα -περίπου δύο έτη, όπως είπα και στην επιτροπή- αναμένοντας την απόφαση εκείνης της Επιτροπής Ελέγχου Πράξεων.

Δεύτερον, τα μέλη της αμειβόμενης επιτροπής ήταν και στελέχη των υπηρεσιών συντάξεων και ως εκ τούτου, ήταν δύσκολο για σημαντικά θέματα να υπάρχει αντίθετη άποψη και να γίνει δεκτή η ένσταση του ενδιαφερομένου, θέτοντας θέμα και δεοντολογίας και αμεροληψίας.

Τρίτον, αυτό το διάστημα της διετίας έχει ήδη αυξηθεί λόγω της μεγάλης εξόδου των υπαλλήλων από τις υπηρεσίες του δημοσίου και του τεράστιου φόρτου εργασίας, που ήδη υπάρχει στην υπηρεσία συντάξεων. Με τις ρυθμίσεις, λοιπόν, παρέχεται ουσιαστικό όφελος στον ενδιαφερόμενο, καθώς διευκολύνεται στο να προσφύγει άμεσα στο Ελεγκτικό Συνέδριο και να έχει την τελική κρίση για το αίτημά του σε αισθητά μικρότερο χρονικό διάστημα.

Όσον αφορά τη γνώμη του Ελεγκτικού Συνεδρίου, που κάποιοι συνάδελφοι υποστήριξαν και συμφώνησαν για την κατάργηση της επιτροπής, θα ήθελα να υπογραμμίσω -το είπα και στην επιτροπή, αλλά μάλλον δεν ανατρέξατε στο παρελθόν- ότι το ίδιο το Ελεγκτικό Συνέδριο σε προηγούμενη γνωμοδότησή του για το ίδιο θέμα στις 28-3-2012, όχι μόνο δέχτηκε την κατάργηση της επιτροπής χωρίς καμμία παρατήρηση, αλλά προέβει και σε νομοτεχνικές βελτιώσεις. Ποια από τις δύο απόψεις προτιμάτε τώρα; Ποια επιλέγετε;

Επειδή έκανε μια εύστοχη παρατήρηση ο κ. Μητρόπουλος, στο ίδιο κλίμα να πω ότι η διάταξη προβλέπει τη στέρηση δικαιώματος σύνταξης σε όποιον καταδικαστεί. Ισχύει τουλάχιστον εξήντα έτη από το 1951 χωρίς μέχρι σήμερα να έχει κριθεί ως αντισυνταγματική από το Ελεγκτικό Συνέδριο.

Επιπροσθέτως, θέλω να σημειώσω ότι εξοικονομούνται οι πόροι που προβλέπονταν για τη λειτουργία της εν λόγω επιτροπής. Πιστέψτε με -και αυτό το είπα στην επιτροπή- όσο και αν είναι δυσάρεστο για κάποιον που είναι πολιτικός προϊστάμενος αυτής της υπηρεσίας, το κίνητρο για τη συμμετοχή ήταν η αποζημίωση και όχι η αρωγή απέναντι στον ενδιαφερόμενο, η στελέχωση δε δεν καθοριζόταν πάντοτε με αντικειμενικά κριτήρια. Έτσι, επί της ουσίας, ο πολίτης ταλαιπωρούνταν επί δύο έτη χωρίς κανένα αποτέλεσμα. Καταλαβαίνετε νομίζω ποιοι ήταν οι μόνιμοι ωφελημένοι. Αυτό το παγιωμένο καθεστώς πρέπει να αλλάξει. Και αλλάζει.

Να σας πω και κάτι ακόμα; Ενδεικτικά να σας πω ότι αποφάσεις για υποθέσεις που είχαν εκδικαστεί από το 2009, όμως τυχαίως καθαρογράφηκαν τον τελευταίο μήνα και αυτό γιατί το νομοσχέδιο καταργεί την εν λόγω επιτροπή.

Χαίρομαι -και νομίζω ότι και ο κ. Μητρόπουλος, πρέπει να χαίρεται- γιατί ουσιαστικά μέσα στο νομοσχέδιο αυτό ενσωματώνεται μια ενέργεια που έπρεπε και οφείλαμε να είχαμε κάνει -προκύπτει και από ερώτηση που είχε καταθέσει στις 29 Οκτωβρίου του 2012- ώστε να παρακρατείται από τους απασχολούμενους στρατιωτικούς και πολιτικούς συνταξιούχους το ποσό της σύνταξης, που υπερβαίνει τα εξήντα ημερομίσθια. Και το κάναμε. Θα ήθελα να το επικροτήσει και όλη η παράταξή σας, αλλά δεν το άκουσα μέχρι τώρα.

Αλλαγές σε καλλιτέχνες, λογοτέχνες. Αυτή είναι μεγάλη συζήτηση. Διαφορετικά ποσά άκουσα εδώ. Δεν εδράζονται πουθενά αυτά τα ποσά. Η εξοικονόμηση είναι 1,5 εκατομμύριο, γιατί άκουσα για κάτι χιλιάδες. Υπάρχουν επτακόσιοι τρεις συνταξιούχοι και όχι λιγότεροι από εκατόν πενήντα και όπως σας είπα, συνεχίζουν να δίνονται οι συντάξεις. Μόνο εξήντα δόθηκαν τον τελευταίο ενάμιση χρόνο.

Από την πλευρά μου θα ήθελα να υπογραμμίσω ότι πραγμα-

τοποιήθηκε -και είναι ειλικρινές αυτό- και στο γραφείο μου εκτενής διάλογος με διάφορους φορείς καθόλη τη διάρκεια της επεξεργασίας και διαβούλευσης του σχεδίου νόμου. Τα αποτελέσματα αυτού του διαλόγου αποτυπώνονται και στις αλλαγές που ενσωματώθηκαν στο τελικό σχέδιο νόμου που κατατέθηκε στη Βουλή και συζητάμε σήμερα. Και εμείς πιστεύουμε ότι πρέπει να αναγνωρίζεται η προσφορά σημαντικών καλλιτεχνών, αλλά δεν μπορεί η αντιμετώπιση να έχει τη λογική δύο μέτρων και δύο σταθμών, γιατί αυτή τη λογική θέλετε κάποιοι να υποστηρίξουμε.

Τι κάναμε συνεπώς; Πρώτον, ενώ αρχικά οι σχετικές αιτήσεις που βρίσκονταν σε εκκρεμότητα κατά την ημερομηνία δημοσίευσης του παρόντος νόμου -σε όποιο στάδιο της διαδικασίας έκδοσης- θα κρίνονταν με βάση το νέο θεσμικό πλαίσιο, τελικά οι αιτήσεις που είχαν υποβληθεί μέχρι το τέλος του '12 και εκκρεμούσαν σε οποιοδήποτε στάδιο, εξετάστηκαν με τις παλιές διατάξεις και χορηγήθηκαν, όπως σας είπα.

Δεύτερον, ενώ αρχικά μπορούσε ο ενδιαφερόμενος να υποβάλει αίτηση και να κριθεί μία φορά από την αρμόδια επιτροπή, τελικά δίνεται η δυνατότητα να επανακριθεί ο ενδιαφερόμενος για μία ακόμα φορά εντός της επόμενης τριετίας και όπως θα δείτε στις νομοτεχνικές βελτιώσεις, κατόπιν πρότασης και του εισηγητή του ΠΑΣΟΚ, για μία ακόμα φορά μετά την παρέλευση της τριετίας. Θα έχει δηλαδή το δικαίωμα να επανακριθεί δύο φορές.

Τρίτον, ενώ αρχικά η σύνταξη προβλεπόταν να μην μεταβιβάζεται στον επιζώντα σύζυγο, καθώς είχε τιμητικό και άρα προσωπικό προς τον καλλιτέχνη χαρακτήρα, τελικά προβλέπεται η δυνατότητα μεταβίβασης.

Τέταρτον, προβλέφθηκε ότι σε περίπτωση θανάτου του δικαιούχου η σύνταξη αυτή μεταβιβάζεται στον επιζώντα σύζυγο και προστέθηκε κάτι που δεν υπήρχε καν μέχρι τώρα: «και στα ανήλικα ή ανήλικα με ποσοστό αναπηρίας 67% και άνω τέκνα, εφόσον τα ανωτέρω πρόσωπα δεν λαμβάνουν άλλη σύνταξη ή δεν έχουν εισόδημα μεγαλύτερο του κατωτάτου ορίου της σύνταξης του δημοσίου, όπως αυτό ισχύει κάθε φορά».

Πέμπτον, ενώ αρχικά το εισοδηματικό κριτήριο ήταν ο μέσος όρος του εισοδήματος που είχε δηλωθεί κατά τα τρία προηγούμενα έτη, από εκείνο που υποβάλλεται η αίτηση, να μην υπερβαίνει τις 8.640 ευρώ, τελικά το ποσό αντιστοιχεί -άκουσα για κάποια ποσά που είναι παντελώς ανακριβή- στο δωδεκαπλάσιο της μηνιαίας κύριας ακαθάριστης σύνταξης, που αντιστοιχεί σε πτυχιούχο δημόσιο υπάλληλο πανεπιστημιακής εκπαίδευσης με τριάντα πέντε έτη δημόσιας υπηρεσίας, δηλαδή περίπου 18.000 ευρώ.

Συνεπώς, σε αυτήν τη νομοθετική προσπάθεια -πραγματικά αυστηροποίηση του πλαισίου- είναι τουλάχιστον άποιο να αναφέρουν κάποιοι ότι δεν έγινε διάλογος με τους εμπλεκόμενους φορείς και δεν ελήφθησαν υπ' όψιν οι απόψεις τους. Εκτός κι αν κάποιοι θεωρούν ότι εποικοδομητικός διάλογος σημαίνει άνευ αξιολόγησης αποδοχή κάθε λογής απαίτησης.

Πρόκειται συνεπώς για μία εναρμόνιση του συγκεκριμένου καθεστώτος, που κρίνεται επιβεβλημένη, αλλά και δίκαιη -θα το επαναλάβω- καθώς αναφέρεται στη μόνη κατηγορία συνταξιούχων του δημοσίου, που δεν υπέστησαν καμία μείωση στη σύνταξη και μάλιστα, παρά την ξένη, προς το ασφαλιστικό συνταξιοδοτικό καθεστώς του δημοσίου, φύση των καταβαλλόμενων σχετικών συντάξεων.

Αυτό γιατί; Τα εν λόγω πρόσωπα δεν έχουν ασφαλιστική σχέση με το δημόσιο. Ουδέποτε κατέβαλαν εισφορές και υποχρεωτικά ασφαλιζονται για κύρια σύνταξη στο ΙΚΑ ή στον ΟΑΕΕ κατά περίπτωση, με την εξαίρεση των εικαστικών καλλιτεχνών, οι οποίοι ασφαλίζονται προαιρετικά στον ΟΑΕΕ. Υπάρχει δηλαδή το πλαίσιο ασφάλισης συνταξιοδότησης, ανάλογα με τη δραστηριότητα τους.

Θα αναφερθώ σε δύο ακόμα τελευταία σημεία. Υπάρχει το ζήτημα ανάθεσης σε ιδιωτικές εταιρείες. Το είπα και χθες, δεν το κατανοούν κάποιοι συνάδελφοι, θα το πω πιο αναλυτικά τώρα. Αναφέρθηκαν στις διατάξεις που αφορούν το ενδεχόμενο ανάθεσης του ελεγκτικού έργου σε ιδιωτικές εταιρείες, υποστηρίζοντας παράλληλα -λανθασμένα- ότι η δημιουργία Μητρώου Εμπειρογνομώνων οδηγεί σε παραχώρηση σε ιδιώτες της διαδικασίας δημοσιονομικού ελέγχου. Η άποψη αυτή απέχει από την

πραγματικότητα.

Συγκεκριμένα, η δημιουργία μητρώου εμπειρογνομώνων, όχι καινούργιας υπηρεσίας -μιλάμε για μητρώο, όχι για καινούργια υπηρεσία- καθώς και η ανάθεση του ελεγκτικού έργου σε ιδιωτικές εταιρείες προβλεπόταν ήδη από το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο του 2007, ενώ τα μητρώα εμπειρογνομώνων, τα κριτήρια επιλογής τους και η διαδικασία ανάθεσης του ελεγκτικού έργου σε ιδιωτικές εταιρείες καθορίζονταν ως σήμερα με αποφάσεις των αρμοδίων γενικών διευθύνσεων, κατόπιν αξιολόγησης της ΕΔΕΛ και της ΕΣΕΛ.

Τι κάνουμε με αυτήν τη νομοθετική πρωτοβουλία; Πρώτον, θεσπίζονται -το ζητήσατε όλες οι πτέρυγες και το ενσωματώσαμε στην τροπολογία- ξεκάθαρα, διαφανή, αξιοκρατικά κριτήρια για την ένταξη στα συγκεκριμένα μητρώα. Δεύτερον, ξεκαθαρίζεται ότι η ανάθεση του ελεγκτικού έργου σε ιδιωτικές εταιρείες γίνεται μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις, κατόπιν απόφασης του Υπουργού Οικονομικών μετά από αιτιολογημένη εισήγηση της αρμόδιας επιτροπής και μόνο αν διαπιστωθεί αιτιολογημένη αδυναμία εκτέλεσης από την υπηρεσία του συγκεκριμένου ελέγχου λόγω εξειδικευμένου αντικειμένου.

Συνεπώς, όχι μόνο δεν παραχωρείται η διαδικασία ελέγχου σε ιδιωτικές εταιρείες, αλλά συμβαίνει ακριβώς το αντίθετο. Αφαιρείται το δικαίωμα από τις ιδιωτικές εταιρείες να ασκούν εν γένει δημοσιονομικό έλεγχο, όπως τους επέτρεπε ήδη το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο και περιορίζεται η δυνατότητα συμμετοχής τους μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις.

Με τις συγκεκριμένες, λοιπόν, διατάξεις προκύπτει διπλό, διπτό, προφανές αποτέλεσμα. Αφ' ενός εξασφαλίζεται η διαφάνεια των διαδικασιών και αφ' ετέρου εξοικονομούνται πόροι από την προσαύξηση της διενέργειας του ελεγκτικού έργου σε ιδιώτες μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις και όχι συλλήβδην, όπως επέτρεπε μέχρι σήμερα το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο.

Συνάδελφος των Ανεξάρτητων Ελλήνων ζήτησε να μάθει πώς πήγε η απογραφή. Αυτά είναι δημόσια διαθέσιμα. Τα έχουμε πει πολλές φορές, αλλά αφού υπάρχει ενδιαφέρον, είναι μία ευκαιρία για εμάς να τα επαναλάβουμε. Η διαδικασία της απογραφής ξεκίνησε στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους -γι' αυτό μπορώ να μιλήσω- από τον κ. Σαχινίδη. Η διαδικασία αυτή ολοκληρώθηκε τον Οκτώβριο του 2012. Από τα απογραφικά στοιχεία του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους μέχρι τις 31 Μαρτίου, από τις τετρακόσιες σαράντα επτά χιλιάδες εκατόν εξήντα δύο συντάξεις, τελικώς οι μη απογραφέντες συνταξιούχοι του δημοσίου ανέρχονται σε δύο χιλιάδες διακόσιους εβδομήντα επτά. Σε αυτές τις περιπτώσεις διεκόπη η καταβολή των συντάξεων.

Κατά τη διαδικασία της απογραφής προέκυψε ότι σε σειρά συνταξιούχων που είχαν αποβιώσει η σύνταξη καταβαλλόταν κανονικά μετά το θάνατό τους και για διάστημα μεγαλύτερο των έξι μηνών. Οι αχρεωστήτως καταβληθείσες συντάξεις στις περιπτώσεις αυτές ανέρχονται σε 26,8 εκατομμύρια ευρώ, εκ των οποίων ύστερα από την αναζήτηση των αρμοδίων Υπηρεσιών βρέθηκαν τα 14,9 εκατομμύρια ευρώ. Για τα υπόλοιπα 11,9 εκατομμύρια ευρώ η αναζήτηση συνεχίζεται από τις αρμόδιες υπηρεσίες του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους.

Από αυτές τις περιπτώσεις, μέχρι τώρα ενενήντα δύο περιπτώσεις άνω των 30.000 ευρώ η κάθε μία, για τις οποίες δεν είχε γίνει η επιβεβλημένη ενημέρωση των υπηρεσιών για να προβούν στη διακοπή καταβολής σύνταξης, είναι σε εισαγγελία και το ποσό των 6.208.124 ευρώ έχει ήδη δοθεί πίσω. Οι περιπτώσεις αυτές, όπως σας είπα, έχουν παραπεμφθεί στις αρμόδιες κρατικές υπηρεσίες. Το δημοσιονομικό όφελος που προκύπτει από τη διαδικασία διαγραφής των θανόντων συνταξιούχων ανέρχεται μηνιαίως σε 705.855 ευρώ.

Θα συνεχίσω αύριο με κάποιες μικρές παρατηρήσεις κυρίως για τις αδρανείς καταθέσεις. Θα ήθελα να καταθέσω μια σειρά από νομοτεχνικές βελτιώσεις που προέκυψαν και μετά από συζήτηση ή παρατηρήσεις συναδέλφων. Θα τις μελετήσετε σήμερα.

(Στο σημείο αυτό ο Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών κ. Χρήστος Σταϊκούρας καταθέτει τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

<<

ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ
ΣΤΗΝ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ
Της 24^{ης} Απριλίου 2013

ΣΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ
«ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΚΑΙ ΤΗ ΒΕΛΤΙΩΣΗ
ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΙΚΩΝ, ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΩΝ, ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ ΚΑΙ
ΛΟΙΠΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ»

ΑΡΘΡΟ 1

Στην παράγραφο 1 στο πρώτο εδάφιο της εντός εισαγωγικών παραγράφου 1^α η φράση «Ο μόνιμος ή ισόβιος υπάλληλος, ...» **αναδιατυπώνεται** ως εξής: «Ο μόνιμος υπάλληλος ή ο δημόσιος λειτουργός, ισόβιος ή μη, ...».

Στην παράγραφο 1 το τρίτο εδάφιο της εντός εισαγωγικών παραγράφου 1.α **αναδιατυπώνεται** ως εξής: «Σε περιπτώσεις που ο μόνιμος υπάλληλος ή ο δημόσιος λειτουργός, ισόβιος ή μη, είναι ανάπηρος με ποσοστό αναπηρίας 67% και άνω ή γονέας τριών τέκνων και άνω ή γονέας τέκνου με αναπηρία, ή προστάτης μέλους της οικογένειας με αναπηρία το ποσοστό της προκαταβολής σύνταξης ανέρχεται σε ποσοστό εξήντα τοις εκατό (60%) επί των ποσών των δυο προηγούμενων εδαφίων, κατά περίπτωση.».

Στην παράγραφο 1, στο πρώτο εδάφιο της εντός εισαγωγικών παραγράφου 1.ε' η φράση «των μόνιμων ή ισόβιων υπαλλήλων [...]» **αναδιατυπώνεται** ως εξής: «των μόνιμων υπαλλήλων ή των δημοσίων λειτουργών, ισόβιων ή μη [...]».

Στην παράγραφο 2^α στο πρώτο εδάφιο η φράση «με εξαίρεση τους στρατιωτικούς» **διαγράφεται**.

Στην παράγραφο 2^α το τέταρτο εδάφιο **αναδιατυπώνεται** ως εξής: «Ειδικά όσοι αποχωρούν ή θα αποχωρήσουν από την Υπηρεσία από 1-3-2013 μέχρι 31-5-2013 μπορούν για το χρονικό διάστημα από την ημερομηνία αποχώρησής τους μέχρι και την 31-5-2013 να λάβουν αναλογία των αποδοχών του άρθρου 57 του π.δ. 169/2007, που αντιστοιχεί στο χρονικό διάστημα αυτό. Στην περίπτωση αυτή εάν καταβλήθηκαν ακέραιες οι τρίμηνες αποδοχές, η προκαταβολή σύνταξης θα καταβληθεί από την επομένη λήξης των τριμήνων αποδοχών, το δε επιπλέον ποσό που καταβλήθηκε από 1-6-2013 και μετά θα συμψηφισθεί με τα αναδρομικά της σύνταξης.»

Στην παράγραφο 2^α, το έκτο εδάφιο, όπου αναφέρεται ότι «Για τα πρόσωπα αυτά εξακολουθούν να ισχύουν οι διατάξεις του άρθρου 57 του πδ 169/2007» **αναδιατυπώνεται** ως εξής: «Για τα πρόσωπα αυτά και μέχρι την υπαγωγή τους στις διατάξεις του άρθρου αυτού με την προαναφερόμενη απόφαση, εξακολουθούν να ισχύουν οι διατάξεις του άρθρου 57 του π.δ. 169/2007.»

Στην παράγραφο 2^α, το τελευταίο εδάφιο **διαγράφεται**.

Στην παράγραφο 5 στο πρώτο εδάφιο η φράση «Παραβίαση των προθεσμιών των παραγράφων 3 (περίπτωση α') και 5 καθώς και αυτών των περιπτώσεων β' και γ' της παραγράφου 1 του Άρθρου 57 Α'» **αναδιατυπώνεται** ως εξής : «Παραβίαση των προθεσμιών των παραγράφων 3 (περίπτωση α') και 4 καθώς και αυτών των περιπτώσεων β' και γ' της παραγράφου 1 του άρθρου 57 Α'».

Στην παράγραφο 5 στο τέλος του δευτέρου εδαφίου η φράση «καθώς και στην περίπτωση της παραγράφου 4» **διαγράφεται**.

Άρθρο 3

Η παράγραφος 5 **αναδιατυπώνεται** ως εξής: «Τα ποσά των επιδομάτων νόσου και ανικανότητας που καταβάλλονται με τις συντάξεις του Δημοσίου, κατά περίπτωση, όπως αυτά είχαν διαμορφωθεί την 31.07.2012, εξακολουθούν να ισχύουν και από 01.08.2012 και μετά. Επίσης, οι συντάξεις των αναπήρων πολέμου οπλιτών και των αναπήρων οπλιτών ειρηνικής περιόδου, εξακολουθούν να υπολογίζονται με βάση το βασικό μισθό του βαθμού του Λοχαγού όπως αυτός ίσχυε την 31.7.2012.».

Η παράγραφος 7 **διαγράφεται** και οι ακολουθούσες παράγραφοι 8 και 9 λαμβάνουν αριθμό 7 και 8 αντίστοιχα.

Άρθρο 4

Στην παράγραφο 8, περίπτωση ε' το εντός εισαγωγικών πρώτο εδάφιο **αναδιατυπώνεται** ως εξής: «Επίσης, εξαιρούνται των ανωτέρω μειώσεων οι αποδοχές, όπως αυτές ορίζονται στην παράγραφο 2 του άρθρου 17 του ν. 875/79 (ΦΕΚ 50 Α'), των Αναπήρων Πολέμου Αξιωματικών Πολεμικής Διαθεσιμότητας, καθώς και των υπηρετούντων στο Σώμα της Ελληνικής Αστυνομίας της κατηγορίας μονίμου διαθεσιμότητας, με ποσοστό αναπηρίας ογδόντα τοις εκατό (80%) και άνω, σύμφωνα με γνωμάτευση της Ανώτατης Στρατού Υγειονομικής Επιτροπής, όπως επίσης και όσοι συνταξιοδοτούνται με βάση τις διατάξεις των νόμων 1897/1990 και 1977/1991. [...]».

Στην παράγραφο 9 η περίπτωση β' **αναδιατυπώνεται** ως εξής: «β. Οι διατάξεις του άρθρου 3 του ν. 3075/2002 (Α' 297) ως προς τις προθεσμίες για την άσκηση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος έχουν εφαρμογή και για όσους υπάγονται στις διατάξεις των νόμων 91/1943 (Α' 129), 1205/1981 (Α' 249), 1543/1985 και 1863/1989, καθώς και του α.ν. 1512/1950 (Α' 235).».

Στην παράγραφο 11 στην αρχή της περίπτωσης α' η πρώτη φράση, όπου αναφέρεται ότι «Οι διοριζόμενοι σε θέσεις μετακλητών υπαλλήλων

δύνανται [...]» **αναδιατυπώνεται** ως εξής: «Οι διοριζόμενοι σε θέσεις μετακλητών υπαλλήλων με σχέση δημοσίου δικαίου δύνανται [...]».

Στην παράγραφο 11 το τρίτο εδάφιο της περίπτωσης α' **αναδιατυπώνεται** ως εξής: «Η ανωτέρω προθεσμία για όσους υπηρετούν στις συγκεκριμένες θέσεις κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του νόμου αυτού, αρχίζει από την ημερομηνία αυτή.»

Στην παράγραφο 11 στην περίπτωση β' οι λέξεις «ή σε αυτό» **διαγράφονται** και **αντικαθίστανται** με τη φράση «συμπεριλαμβανομένου και αυτού», ενώ η εν λόγω φράση **αναδιατυπώνεται** ως εξής: «[...] συμπεριλαμβανομένου και αυτού της παρ. 1 του άρθρου 2 του ν. 3865/2010, καταβάλλουν εισφορές μη μετόχου υπέρ του Μετοχικού Ταμείου Πολιτικών Υπαλλήλων.».

Στην παράγραφο 11 στην περίπτωση γ' το τελευταίο εδάφιο η φράση μετά το ρήμα «παρακρατηθεί» **αναδιατυπώνεται** ως εξής: «,από την ημερομηνία διορισμού τους και μετά υπέρ οποιουδήποτε φορέα, αποδίδονται αναδρομικά στους δικαιούχους, λαμβανομένων υπόψη και των διατάξεων περί παραγραφής.».

Στην παράγραφο 11 στην περίπτωση ζ' η φράση «Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής ισχύουν για όσα [...]» **διαγράφεται** και **αναδιατυπώνεται** ως εξής: «ζ. Οι διατάξεις των περιπτώσεων α' έως και ε' ισχύουν και για όσα [...]».

Στην παράγραφο 13 στην περίπτωση ζ' η τελευταία φράση μετά τη λέξη «άρθρου» **αναδιατυπώνεται** ως εξής: «, μπορούν να επανακριθούν για μία ακόμη φορά εντός της επόμενης τριετίας και, κατόπιν παρέλευσης της τριετίας, για μία ακόμη φορά.».

Στην παράγραφο 16, το πρώτο εδάφιο **αναδιατυπώνεται** ως εξής: «Ως ημερομηνία καταβολής των συντάξεων του Δημοσίου ορίζεται η προτελευταία εργάσιμη ημέρα του προηγούμενου μήνα.»

Η παράγραφος 17 **αναδιατυπώνεται** ως εξής: «17. Οι διατάξεις των προηγούμενων άρθρων και αυτού εφαρμόζονται αναλόγως και για τους υπαλλήλους των Ο.Τ.Α. και των άλλων Ν.Π.Δ.Δ. που διέπονται από το ίδιο με τους δημοσίους υπαλλήλους συνταξιοδοτικό καθεστώς και οι συντάξεις τους βαρύνουν το Δημόσιο. Επίσης οι διατάξεις των άρθρων 2, 3 καθώς και αυτού έχουν ανάλογη εφαρμογή και για όσα από τα ανωτέρω πρόσωπα λαμβάνουν σύνταξη που δεν καταβάλλεται από το Δημόσιο, καθώς και για το προσωπικό του Οργανισμού Σιδηροδρόμων Ελλάδος και των υπαλλήλων των ασφαλιστικών Ταμείων του προσωπικού των Σιδηροδρομικών Δικτύων, που διέπονται από το καθεστώς του ν.δ. 3395/1955 (ΦΕΚ 276 Α'), εκτός εάν διαφορετικά ορίζεται στις επιμέρους διατάξεις.».

Άρθρο 11

Η παράγραφος 1 **αναδιατυπώνεται** ως εξής: 'Στο άρθρο 7 του Ν. 3492/2006 προστίθεται παρ. 8 ως εξής: «Η θητεία των Δημοσιονομικών Ελεγκτών δεν δύναται να υπερβαίνει τα έξι (6) συναπτά έτη. Με τη συμπλήρωση της εξαετίας, υποχρεωτικά για δύο (2) έτη ο Δημοσιονομικός Ελεγκτής παύει να υπηρετεί στις Διευθύνσεις της Γενικής Διεύθυνσης Δημοσιονομικών Ελέγχων, εξαιρουμένων των Υπηρεσιών Δημοσιονομικών Ελέγχων (Υ.Δ.Ε.), ενώ παραμένει εγγεγραμμένος στο Μητρώο Δημοσιονομικών Ελεγκτών και Ελεγκτών της Επιτροπής Δημοσιονομικών Ελέγχων (Ε.Δ.ΕΛ.). Μετά την παρέλευση της διετίας, η θητεία του Δημοσιονομικού Ελεγκτή δύναται να ανανεωθεί για μία (1) μόνο φορά. Συνολικά η θητεία του Δημοσιονομικού Ελεγκτή στους ελεγκτικούς φορείς του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, εξαιρουμένων των Υ.Δ.Ε., δεν μπορεί να υπερβεί τη δωδεκαετία. Με τη συμπλήρωση της δωδεκαετίας ο Δημοσιονομικός Ελεγκτής μετακινείται.»'.

Η παράγραφος 2 **αναδιατυπώνεται** ως εξής: 'Στο άρθρο 16 του Ν. 3614/2007 προστίθεται παρ. 16 ως εξής: «Η θητεία των Δημοσιονομικών Ελεγκτών της Ε.Δ.ΕΛ. δεν δύναται να υπερβαίνει τα έξι (6) συναπτά έτη. Με τη συμπλήρωση της εξαετίας υποχρεωτικά για δύο (2) έτη ο Δημοσιονομικός Ελεγκτής της Ε.Δ.ΕΛ. παύει να υπηρετεί στις Διευθύνσεις της Γενικής Διεύθυνσης Διοίκησης και Ελέγχου Συγχρηματοδοτούμενων Προγραμμάτων από την Ευρωπαϊκή Ένωση, ενώ παραμένει εγγεγραμμένος στο Μητρώο Δημοσιονομικών Ελεγκτών και Ελεγκτών της Ε.Δ.ΕΛ. Μετά την παρέλευση της διετίας, η θητεία του Δημοσιονομικού Ελεγκτή δύναται να ανανεωθεί για μία (1) μόνο φορά. Συνολικά η θητεία του Δημοσιονομικού Ελεγκτή της Ε.Δ.ΕΛ. στους ελεγκτικούς φορείς του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, εξαιρουμένων των Υ.Δ.Ε., δεν μπορεί να υπερβεί τη δωδεκαετία. Με τη συμπλήρωση της δωδεκαετίας ο Δημοσιονομικός Ελεγκτής μετακινείται.»'.

Η παράγραφος 4 **αναδιατυπώνεται** ως εξής: «Ο Δημοσιονομικός Ελεγκτής, μετά την παρέλευση της πρώτης εξαετίας, δύναται να τοποθετείται ως Δημοσιονομικός Ελεγκτής σε Διεύθυνση της Γενικής Διεύθυνσης Διοίκησης και Ελέγχου Συγχρηματοδοτούμενων Προγραμμάτων από την Ευρωπαϊκή Ένωση ή της Γενικής Διεύθυνσης Δημοσιονομικών Ελέγχων και αντιστρόφως, χωρίς να απαιτείται η ενδιάμεση μετακίνησή του για χρονικό διάστημα δύο ετών σε άλλη Διεύθυνση του Υπουργείου Οικονομικών.».

Άρθρο 12

Στην παράγραφο 3β, μετά τη φράση «του άρθρου 13 του ν. 3492/2006», **τίθεται** τελεία αντί κόμματος και η επόμενη λέξη μετά την τελεία, δηλαδή το «η», **αντικαθίσταται** με «Η». Η φράση που ακολουθεί αναδιατυπώνεται ως εξής: «η ΕΣΕΛ, μετά από εισήγηση του προϊσταμένου της αρμόδιας για τη διενέργεια του συγκεκριμένου

ελέγχου Διεύθυνσης, εισηγείται σχετικά στον Υπουργό Οικονομικών. Η ελεγκτική εταιρεία διενεργεί τον έλεγχο πάντα παρουσία Δημοσιονομικού Ελεγκτή ή υπαλλήλου των Υπηρεσιών Δημοσιονομικού Ελέγχου».

Στην ίδια παράγραφο μετά τη φράση «του άρθρου 15 του ν. 3614/2007», **τίθεται** τελεία αντί κόμματος και η επόμενη λέξη μετά την τελεία, δηλαδή το «η», **αντικαθίσταται** με «Η». Η φράση που ακολουθεί αναδιατυπώνεται ως εξής: «Η ΕΔΕΛ, μετά από εισήγηση του αρμόδιου προϊσταμένου Διεύθυνσης Προγραμματισμού και Ελέγχου, εισηγείται σχετικά στον Υπουργό Οικονομικών. Η ελεγκτική εταιρεία διενεργεί τον έλεγχο πάντα παρουσία Δημοσιονομικού Ελεγκτή ή υπαλλήλου των Υπηρεσιών Δημοσιονομικού Ελέγχου.».

Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Χρ. Σταϊκούρας
ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ

»)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Θα ήθελα μόνο να επισημάνω τέσσερα σημεία. Το πρώτο σημείο το είπε και ο εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ. Πράγματι, επαναφέραμε κάτι που φέραμε σε τροπολογία, για την ακρίβεια σε νομοτεχνική βελτίωση, αλλά δεν υπήρχε τελικά στο σχέδιο νόμου, που αφορά τους νόμιμους υπαλλήλους ή τους δημοσίους λειτουργούς, ισόβιους ή μη, που είναι ανάπηροι με ποσοστό αναπηρίας 67%. Αυτοί να έχουν το 60%. Το είχαμε φέρει στο πρώτο πακέτο των νομοτεχνικών βελτιώσεων. Δεν υπήρχε, όπως σωστά παρατηρήσατε, στην τελική έκθεση του σχεδίου νόμου. Το επαναφέραμε.

Δεύτερον, θα ήθελα να πω ότι στο άρθρο 3 στα ποσά των επιδομάτων νόσου και ανικανότητας που καταβάλλονται με τις συντάξεις του δημοσίου λέμε «κατά περίπτωση», άρα, όπως ζήτησε και ο εισηγητής του ΠΑΣΟΚ, περιλαμβάνει τους πάντες, δηλαδή και αυτούς που προκύπτουν από βίαιο συμβάν στην υπηρεσία ή από τρομοκρατική ενέργεια.

Η τρίτη παρατήρηση είναι αυτή που είπα ήδη στην ομιλία μου ότι μπορεί να επανακριθούν καλλιτέχνες για ακόμα μια φορά εντός της επόμενης τριετίας και κατόπιν παρέλευσης της τριετίας για μια ακόμη φορά.

Τέταρτον, όπως χθες είπε ο κ. Παυλόπουλος, υπάρχει αναφορά ότι η ελεγκτική εταιρεία, αν πάμε σε ιδιώτη, διενεργεί τον έλεγχο, πάντα παρουσία δημοσιονομικού ελεγκτή ή υπαλλήλου των Υπηρεσιών Δημοσιονομικού Ελέγχου.

Υπάρχουν και άλλες βελτιώσεις, απλά αναφέρω τις τέσσερις πιο χαρακτηριστικές.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε κι εμείς, κύριε Υπουργέ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτιρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, είκοσι οκτώ μαθητές και μαθήτριες και τέσσερις εκπαιδευτικοί-συνοδοί τους από το Δημοτικό Σχολείο Κολυμβαρίου Χανίων.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να κάνω μια αναφορά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Στο άρθρο 4 έχει προστεθεί κι αυτό που ήταν δέσμευση της Κυβέρνησης χθες για τους πεσόντες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 19:02' λύεται η συνεδρίαση για αύριο, ημέρα Πέμπτη 25 Απριλίου 2013 και ώρα 09:30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος α) κοινοβουλευτικό έλεγχο συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία συνέχιση της συζήτησης επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Ρυθμίσεις για την τροποποίηση και τη βελτίωση συνταξιοδοτικών, δημοσιονομικών, διοικητικών και λοιπών διατάξεων του Υπουργείου Οικονομικών», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

